Duvanjski žrtvoslov

Priredili:

dr. Robert Jolić
dr. Jure Krišto
Ante Tadić

Tomislavgrad, 2012.

II. dio

POPIS DUVANJSKIH ŽRTAVA RATOVA

dr. Robert Jolić
Ante Tadić

Uvod

Središnji dio knjige je upravo poimenični popis žrtava Prvoga i Drugoga svjetskog rata iz duvanjskih sela. Sela smo ovdje poredali po župama, jer je najveći dio dosada objavljenih ili prikupljenih podataka urađen upravo prema katoličkim župama, kojih u duvanjskoj općini i duvanjskom dekanatu (u ovom slučaju područja se poklapaju) ima deset: Bukovica, Grabovica, Kongora, Prisoje, Rašeljke, Roško Polje, Seonica, Šuica, Tomislavgrad, Vinica.[1] Tako su podatci o žrtvama ratova doneseni u monografijama pojedinih župa: Kongore, Seonice, Roška Polja, Vinice i Rašeljaka – za prve četiri župe potpuni podatci, a za poslejdnju samo imena žrtava Drugoga svjetskog rata.

Valja napomenuti da su najvažniji i najtočniji izvor sačuvane župne matične knjige, osobito naravno matice umrlih. Tako smo se potrudili pronaći i prepisati sve raspoložive podatke, kako za Prvi, tako za Drugi svjetski rat. Da su upisani svi ti podatci – ne bi nam trebali nikakvi drugi izvori ili podatci. Problem je dakako što dobar dio podataka nije upisan u matične knjige: za Prvi svjetski rat zato što podatci nisu dostavljeni župnicima, bilo od austrougarskih vojnih vlasti, bilo od kotarskih ureda, a za Drugi zato što je najveći dio žrtava stradao tek na kraju ili po okončanju rata („križni putovi“ hrvatskog naroda nakon predaje na Bleiburškom polju) pa o ubijenima nije bilo sigurnih podataka, a i te podatke od straha oni koji su ih znali nisu se usuđivali dostaviti župnicima, niti su ih župnici mogli upisati u matice, s jedne strane zbog toga što nije bilo potpune sigurnosti da su pojedinci i uistinu mrtvi, a s druge što su i sami sveženici u velikoj mjeri bili ili pobijeni ili u zatvorima. Osim župnih matica služili smo se i stanjem duša, ako postoji u pojedinoj župi, jer su nerijetko upravo u stanje duša župnici bilježili barem šturi podatak da je netko „nestao“ ili „poginuo“ – što upućuje da je netko žrtva uporavo „križnih putova“ u poraću.

Upravo zbog nepotpunosti podataka u matičnim knjigama bili smo prisiljeni služiti se i nekim drugim izvorima. Ponajprije, neki su podatci, ali nepotpuni, objavljeni u *Duvanjskom zborniku* (Zagreb – Tomislavgrad, 2000., str. 359-401; podatke priredio Šimun Penava). Također su i župnici 1989. prikupljali podatke na traženje ondašnjega mostarsko-duvanjskog biskupa mons. Pavla Žanića. Ti su pak podatci nepotpuni i u pogledu cjelokupnog popisa žrtava, ali još više u pogledu cjelovitih podataka o pojedinoj žrtvi. Nakon svega uslijedila je konačno provjera na terenu, dakle usmena svjedočanstva onih koji su preživjeli i još se sjećaju pojedinih žrtava, dakako Drugoga svjetskog rata i poraća – jer za Prvi svjetski rat takvih svjedoka već odavno nema. Konačna je faza bila „javna“ provjera svih podataka: naime, svi rezultati do kojih smo došli dostavljeni su župnim uredima i preko njih onim obiteljima i pojedincima koji su željeli sudjelovati u provjeri i dopuni podataka, a istu su se podatci nekoliko mjeseci nalazili i na više duvanjskih mrežnih portala, pa su ih tu mogli dobiti svi te dostaviti svoje dopune i ispravke.

Koji su podatci ovdje objavljeni? Nakana je bila objaviti što opširnije podatke, dakle ne samo ime i prezime stradalnika, možda i godinu rođenja, nego smo nastojali pronaći i ime njegovih roditelja, točan datum rođenja, bračno (obiteljsko) stanje, kao i mjesto i vrijeme te okolnosti pogibije, a k tome je li bio pripadnik nekih vojnih formacija ili pak civilna osoba.

***

Najprije nekoliko riječi općenito o Prvome i Drugom svjetskom ratu. To su najveći sukobi u povijesti ljudskoga roda, u kojima su stradali milijuni, u najvećoj mjeri malih ljudi, u kojima su počinjena neiskazana zvjerstva i koji su pokazali da je rat uistinu najveće zlo koje može zadesiti čovječanstvo.

[1] Više o povijesti pojedinih župa gl. R. JOLIĆ, *Duvno kroz stoljeća*, Tomislavgrad – Zagreb, 2002., str. 332-418.

Možemo slobodno reći da su ratne žrtve hrvatskih katoličkih mladića iz duvanjskog kraja, a koji su se borili u austrougarskoj vojsci u Prvom svjetskom ratu, možda najbesmislenije u čitavoj povijesti. Toliko je mladih života uništeno po tko zna kakvim ratištima diljem Europe, za tko zna čije ciljeve. To svakako nisu bili hrvatski ciljevi! Matice umrlih pružaju najbolje dokaze za takvu tezu makar su oni za većinu župa nepotpuni ili u najvećoj mjeri nedostaju. Iz otomanskog razdoblja nema nijedan podatak da bi neki duvanjski kršćanski mladić stradao u osmanskoj vojsci i ratu, jer kkršćanski mladići nisu bili dužni služiti u osmanskoj vojsci. Zauzvrat su katoličke obitelji morale plaćati poreze, osobito džiziju ili glavarinu. U tom je kontekstu razdoblje do 1878. bilo za katolike povoljnije nego ono koje je uslijedilo.

Najprije ipak valja napomenuti da je zabilježeno nekoliko slučajeva pogibije ili smrti vojnika u mirnodopskom razdoblju, dok su služili austrougarsku vojsku. No sve su te žrtve bile minimalne u usporedbi s onim što se dogodilo u Prvome svjetskom ratu (1914.-1918.). Tada su se u austrougarskoj vojsci borile brojne hrvatske postrojbe, među njima i brojni mladići iz Duvna. Župnici su često s velikim zakašnjenjem bilježili podatke o smrti svojih župljana na dalekim ratištima – onako kako su obavijesti pristizale. Konačne podatke o svojim župljanima zabilježio je bukovički župnik fra Šimo Ančić tek 1922. godine, nakon što je o tome dobio obavijest od kotarske uprave u Županjcu.[2] Slično je i sa župama Grabovica i Prisoje (do 1922. župa je bila zajednička pod imenom Grabovica): ondašnji je župnik fra Stanko Kraljević dobio podatke iz Kotarkog ureda u Županjcu te ih prepisao u Maticu umrlih početkom 1920. godina (13. siječnja). Ukupno je upisano 77 poginulih vojnika s područja današnjih župa Grabovice i Prisoja: podatci su vjerojatno točni, ali su manjkavi, jer su upisana samo imena poginulih, ali ne i okolnosti, mjesta i vrijeme njihova stradanja.[3] Podatci za većinu ostalih župa su nepotpuni iz jednostavnog razloga što župnicima nisu dostavljani podatci o poginulim vojnicima iz njihovih župa. Stoga će nažalost i ovdje biti doneseni takvi, nepotpuni podatci.

Drugi svjetski rat je najveća tragedija hrvatskoga naroda u povijesti, a osobito ljudi iz naših krajeva koji su listom bili za samostalnu hrvatsku državu i od kojih se daleko najveći broj nije borio ni za kakvu ideologiju, nego za vlastitu državu. Ne ulazeći ovdje u političke mudre i manje mudre odluke političkoga vodstva Nezavisne Države Hrvatske – o čemu su napisane bezbrojne studije – može se reći da je završetak bio katastrofalan. Tisuće i tisuće vojnika i civila povlačilo se prema austrijskog granici s obećanjem svoga vodstva da će se predati britanskim snagama i tako biti spašeni pred partizanskom odmazdom. Dogodilo se obratno: desetine tisuća vraćene su u partizanske ruke, a oni su onda te razoružane zarobljenike vukli desetinama i stotinama kilometara, izglednjele, izmorene te ih nemilosrdno ubijali – bez ikakva suđenja i bez ikakva milosrđa. Teško je dati procjenu koliko je hrvatskih vojnika (i civila) stradalo na tim „križnim putovima“, u jamama i tenkovskim rovovima, jer brojke se kreću od 50.000 do 200.000 pa i više. Cilj ovoga žrtvoslova i nije baratanje brojkama nego navođenje imena pojedinih žrtava – kojih je iz duvanjskoga kraja bilo i previše. Iz popisa po duvanjskim župama i selima bit će vidljivo da je najveći broj žrtava stradao upravo po završetku rata, u mjesecima svibnju i lipnju, možda i nakon toga, 1945. godine. I za one za koje je u popisu navedeno „nestao u ratu“ ili jednostavno „nestao“ zapravo je riječ o žrtvama stradalim upravo u proljeće 1945.

Konačni rezultati---

***

[2] Podatci su već objavljeni u R. JOLIĆ, *Život i smrt u Duvnu. Demografska kretanja u Duvnu od 18. do 20. stoljeća na temelju crkvenih matičnih knjiga*, Tomislavgrad, 2005., str. 274-276.
[3] Biskupski ordinarijat Mostar: Matica umrlih župe Grabovica za 1919. godinu (parica), str. 10-17.

Već je rečeno da se nitko nije usuđivao istraživati stradanja hrvatskih mladića na kraju Drugoga svjetsko rata i u poraću: zbog toga se išlo u zatvor! Tek je u osvi demokratskih promjena mostasko-duvanjski biskup mons. Pavao Žanić uputio dopis svim župnicima na području Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupiju (br. 1159/88 od 16. prosinca 1988.) u kojem traži od župnika da potajno načine popise stradalih katolika za vrijeme rata i poraća 1945. godine. Zbog zanimljivosti donosim prijepis i prvoga i drugoga biskupova dopisa. Nakon toga su župnici uglavnom podlali tražene podatke, ali oni redovito nisu niti potpuni niti opširni – tako da za ovaj naš Žrtvoslov mogu poslužiti samo kao sekundarni izvori.

Kratice

MU – matica umrlih
MK – matica krštenih
MV – matica vjenčanih
SD – stanje duša
DZ – *Duvanjski zbornik* (Zagreb – Tomislavgrad, 2000.)

ŽUPA BUKOVICA

Popis žrtava Prvog svjetskog rata načinjen je u najvećoj mjeri prema Matici umrlih župe Bukovice (sv. III, 1913.-1933.), a manjim dijelom i na temelju staroga Stanja duša bukovičke župe. Pretpostavljam da taj popis nije konačan, ali je kompletniji nego za bilo koju drugu duvanjsku župu jer je onodobni župnik fra Šimo Ančić dobio popis od državnih vlasti (Kotarske uprave u Županjcu) te ga upisao u Maticu umrlih 1922. godine (br. 6828/22 od 19. siječnja 1922., prepisan u Maticu umrlih, sv. , str. 91).

Žrtve Drugoga svjetskog rata bilo je veoma teško pronaći i načiniti konačni popis. Postoji doduše popis koji su – na traženje biskupa P. Žanića – načinili ondašnji župnik fra Ante Šaravanja i kapelan fra Vinko Bebek 1989/90. godine, ali taj je popis više nego manjkav: donosi samo ime i prezime žrtve, ime oca i godinu rođenja. Drugi važan izvor bilo je župno Stanje duša u kojem su popisane „bleiburške" žrtve, točnije uz ime pojedine osobe u opasku je župnik upisao „nestao" ili smo slovo „N", a ti se podatci redovito slažu s popisom iz 1989/90. godine. K tome je najveći broj onih koji su poginuli za vrijeme rata upisan u Maticu umrlih. U *Duvanjskom zborniku* popisan je tek neznatan broj osoba iz sela bukovičke župe tako da je od toga popisa bilo malo koristi. Nakon prikupljanja svih raspoloživih pismenih podataka i tragova popis je – kao i u drugim župama – išao na „usmenu" provjeru, dakle dostavljen u župu i preko mrežnih stranica onima koji mogu posvjedočiti o smrti svojih suboraca, članova obitelji ili poznanika.

Prvi svjetski rat

Brišnik (22)

1. Anto Bagarić, sin Mate i Pavlije r. Ivančić, 39 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 9. studenog 1916. (MU II, 41, 85).

2. Ante Bagarić-Šoljak, sin Mišin, 26 god., poginuo na ratištu na nepoznatom mjestu 18. veljače 1915. (MU II, 94, 75).

3. Marko Bagarić-Šoljak, sin Antin. 28 god., ranjen te umro u bolnici u Trnovu 26. srpnja 1915. (MU II, 93, 66).

4. Martin Bagarić-Šoljak, sin Stipana i Anđe r. Prljević, 20 god., ranjen na ratištu, preminuo u Salzburgu 8. kolovoza 1915. Tu je i pokopan (MU II, 24, 9; ponovno upisan II, 94, 68).

5. Nikola Batarilo, sin Stipanov, 20 god., ranjen te umro u bolnici u Budimpešti 15. svibnja 1918. (MU II, 94, 69).

6. Petar Batarilo-Ćerdić, sin Tadijin, 20 god., ranjen u ratnim operacijama te umro u bolnici u Rumunjskoj 1918. god. (MU II, 93, 63).

7. Ante Ćurčić, sin Mate i Kate r. Šoljak, 37 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 29. veljače 1915. Pokopan na ratištu (MU II, 22, 63).

8. Ivan Ćurčić-Dardanović, sin Jozin, 30 god., ranjen te umro u bolnici u Vilaku (Villach u Austriji) 26. rujna 1916. (MU II, 94, 70).

9. Ivan Ćurčić, sin Mate i Matije r. Nevistić, 30 god., ranjen u ratu i preminuo u bolnici u nepoznatom mjestu 10. siječnja 1917. (MU II, 33, 10; ponovno upisan II, 93, 61).

10. Jozo Ćurčić (Talić) Perin, rođen 25. svibnja 1884. „U I. svjetskom ratu poginuo" (SD, sv. II, str. 121).

11. Mate Ćurčić-Šarac, sin Jozin. 49 god., ranjen u ratu te umro u bolnici u Vinkovcima 24. travnja 1917. (MU II, 93, 64).

12. Marko Ćurić, sin Ivana i Matije r. Kovač, 35 god. Ranjen na ratištu i umro od rana u bolnici u nepoznatom mjestu 19. siječnja 1918. Pokopan u vojničkom groblju (MU II, 55, 99).

13. Mate Letica-Jurelić, sin Matin, 31 god., poginuo u ratu u Italiji, Asigo, 28. studenog 1917. (MU II, 93, 62).

14. Ivan Musić zv. Keko, sin Ilin, 27 god., poginuo na Lokvicama 4. rujna 1916. (MU II, 94, 71).

15. Marko Pecić-Ćurić, sin Ante i Ruže r. Dumić, 35 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 26. srpnja 1915. (MU II, 20, 49).

16. Martin Pobrić, sin Ikin, 52 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 30. ožujka 1917. (MU II, 93, 67).

17. Blaž Pranjić-Jukišić, sin Jakova i Kate r. Pobrić, 21 god., ranjen te umro u bolnici Vilak (Villach u Austriji) 24. prosinca 1916. Pokopan u vojničkom groblju (MU II, 34, 20; ponovno upisan II, 94, 73).

18. Jozo Pranjić, sin Blaža i Matije r. Letica, 23 god., poginuo u Italiji 21. kolovoza 1918. (MU II, 94, 74).

19. Mate Pranjić, sin Jukin, rođen 1877. oženjen (žena Mara r. Ćerdić). Za njega je u Stanju duša upisano: „Poginuo u ratu po prilici početkom g. 1916. ali se točno o tome ne zna“ (SD, II, 21).

20. Mijo Pranjić-Jukišić, sin Lovre i Ruže, 20 god., ranjen u ratu te umro u bolnici Fagaroš 2. travnja 1915. (MU II, 93, 60; ponovno upisan II, 94, 72).

21. Marijan Prljević, sin Mate i Ruže r. Madunić, 28 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 25. studenog 1915. Njegova smrt prijavljena župniku 26. rujna 1917. (MU, III, 40, 73).

22. Ivan Šekelja, sin Jakovljev, 24 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 30. studenog 1915. (MU II, 96, 91).

23. Ivan Tomić-Lovresović, sin Marka i Cele r. Pavičić, 34 god., preminuo od rane zadobivene u ratu u mjestu Todde 29. srpnja 1915. (MU II, 24, 15; ponovno upisan II, 93, 65).

Bukovica (17)

1. Stipan Anić, sin Nikolin, 45 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 28. veljače 1915. (MU II, 95, 81).

2. Frano Bagarić, sin Stipin, 19 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 27. ožujka 1915. (MU II, 95, 82).

3. Ilija Bagarić, sin Grge i Ive, 21 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 26. lipnja 1918. (MU II, 94, 76)

4. Križan Bagarić, sin Mate i Matije r. Lončar, 39 god., poginuo na ratištu u Grčkoj 26. kolovoza 1915. Pokopan u Grčkoj (MU II, 24, 12).

5. Ivan Čuić, sin Mišin, 44 god., ranjen te preminuo u bolnici u Győru, Mađarska, 15. studenog 1917. (MU II, 95, 85).

6. Jozo Čuić-Vrljičak, sin Jozin, 32 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 23. lipnja 1916. (MU II, 95, 79).

7. Stipan Čuić-Kovač, sin Ilijin, 25 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 18. lipnja 1915. (MU II, 95, 84).

8. Ante Dilber, sin Stipanov, 24 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 1915. (MU II, 95, 86).

9. Ivan Dilber, sin Križanov, 32 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 29. kolovoza 1915. (MU II, 95, 83).

10. Ivan Kelava, sin Ivana i Mare r. Gačić, 48 god., potopljen s ratne lađe u more 18. rujna 1918. Tijelo mu je ostalo u moru. O njegovoj smrti župniku je posvjedočio Ilija Pezulović iz Prološca tek početkom 1922. god. (MU II, 90, 33).

11. Jozo Ledušić, sin Ilijin, 32 god., ranjen te preminuo u bolnici u Klagenfurtu, Austrija, 24. lipnja 1915. (MU II, 95, 78).

12. Jakov Kukić, sin Ilije i Anđe r. Klarić, 47 god. „Obolio u ratu i čim je došao kući iza toga umro“ 21. veljače 1918. Pokopan je na mjesnom groblju istoga dana (MU II, 46, 24).

13. Ivan Petrović, sin Ivanov, 39 god., ranjen te preminuo u bolnici Kistelona 20. kolovoza 1915. (MU II, 95, 80).

14. Ivan Petrović, sin Ivana i Anđe Petrović, 42 god., poginuo na ratištu u Crnoj Gori otprilike 24. ožujka 1918. O njegovoj su smrti posvjedočili svjedoci Stjepan i Anđelko Petrović pred župnikom fra Velimirom Šimićem tek 28. svibnja 1941. (MU II, 94, 77a – umetnuti listić).

15. Jozo Petrović, sin Stipana i Mare r. Andrić, 45 god., na ratištu ranjen umro u bolnici u Győru, Mađarska, 24. lipnja 1918. (MU II, 94, 77).

16. Nikola Zrinušić, sin Frane i Anđe r. Kelava, 34 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 4. listopada 1916. Pokopan sutradan u vojničkom groblju. Njegova smrt prijavljena je župniku 7. svibnja 1917. (MU, II, 36, 41).

17. Vice Zrinušić, sin Ante i Ruže r. Krajinović (47 god.), poginuo u Štajerskoj 3. prosinca 1917. Pokopan na nepoznatom mjestu (MU II, 44, 7).

Cebara (3)

1. Petar Ćosić, sin Božin, 28 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 18. veljače 1917. (MU II, 95, 87).

2. Vladislav Ćosić, sin Ante i Luce r. Marinčić, rođen 1896. „Nestalo ga u ratu (prvom svjetskom)“ (SD, sv. II, str. 244)

3. Ivan Spajić, sin Joze i Anđe r. Lerota, 27 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 8. travnja 1916. Pokopan na vojničkom groblju (MU II, 32, 8).

Mrkodol (16)

1. Ivan Andrić, sin Bože i Ive r. Batarilo, 39 god., ranjen te umro u bolnici u Krakovu 25. ožujka 1918. Pokopan sutradan na nepoznatom groblju u Krakovu (MU II, 54, 95).

2. Ivan Andrić, sin Ivana i Anđe r. Bagarić, 46 god. Preminuo je nakon rata, ali kao uzrok smrti navodi se „pozleda rane iz vojništva“, 5. veljače 1920. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju (MU II, 73, 20).

3. Stipan Andrić, sin Ivana i Mande r. Grgić, 20 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu (smrt prijavljena 1917.) (MU II, 34, 24).

4. Marijan Bekavac, sin Marka i Mare r. Martinović (Bagarić), 37 god., ranjen te umro u bolnici u Győru, Mađarska, 1918. god. Pokopan u vojničkom groblju (MU II, 55, 101).

5. Ivan Čuić, sin Bože i Ive r. Bagarić, 32 god., poginuo u ratnim operacijama kod Egesdorfa 22. srpnja 1914. Pokopan na ratištu (MU II, 23,2; ponovno upisan II, 92, 52).

6. Jure Čuić, sin Božin, 26 god., poginuo u ratnim operacijama na Rambonu 12. svibnja 1917. (MU II, 92, 56).

7. Mijo Ćurić-Pačar, sin Marka i Anđe r. Batarilo-Ćerdić, 29 god., nakon ranjavanja na ratištu umro u bolnici u nepoznatom mjestu 25. prosinca 1917. (MU II, 45, 9; zabunom ponovno upisan II, 46, 26).

8. Mijo Klarić, sin Šimunov, 28 god., ranjen te umro u bolnici u Italiji 1915. god. (MU II, 92, 54).

9. Ivan Marinčić, sin Božin, 27 god., ranjen na ratištu u nepoznatom mjestu te preminuo u vojnoj bolnici 16. veljače 1916. (MU II, 92, 57).

10. Križan Marinčić-Kraljević, sin Stipanov, 40 god., poginuo u nepoznatom mjestu 10. studenog 1915. (MU II, 92, 53).

11. Mate Meštrović, sin Ilin, 40 god., poginuo na Soči 19. srpnja 1917. (MU II, 92, 49).

12. Toma Meštrović, sin Mijin, 42 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 21. veljače 1917. (MU II, 92, 55).

13. Pilip Pokrajčić, sin Antin, 20 god., poginuo na ratištu u Rumunjskoj 20. siječnja 1916. (MU II, 92, 50).

14. Ante Pranjić, sin Jozin, 34 god., ranjen na ratištu u nepoznatom mjestu te umro u vojnoj bolnici 15. srpnja 1914. (MU II, 93, 59).

15. Lazar Pranjić, sin Jozin, 32 god., ranjen na ratištu te umro u bolnici u Beču 23. srpnja 1915. (MU II, 93, 58).

16. Petar Vukadin, sin Ivanov, 22 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 19. prosinca 1917. (MU II, 92, 51).

Drugi svjetski rat

Podatci prema Matici umrlih (MU) i Stanju duša (SD)
Dodatni podatci prema Duvanjskom zborniku.
POPIS ŽUPNIKA 1989. GOD.

Brišnik (Gornji i Donji)

Napomena: Sela Gornji i Donji Brišnik ovdje su svjesno stavljena skupa jer su tako popisana u Stanju duša, a na isti su način popis načinili bukovički svećenici fra Ante Šaravanja i fra Vinko Bebek 1989. godine.

1. Bože Antosović (Batarilo), sin Ante i Ruže r. Bagarić, rođen 18. prosinca 1887., vjenčan 1912. (žena Anđe r. Čuić, dvoje djece). Poginuo u ratu (?) (SD, sv. II, str. 85) U SD stoji samo „poginuo“. Nema ga u župničkom popisu!

2. Mara Antosović (Batarilo), kći Joze i Matije r. Ćurić, rođena 15. prosinca 1925. Neudata. Nehotice je ubio iz puške 4. lipnja 1944. Živko Letica Stipin. Pokopana 5. lipnja 1944. u Dešnjevači (MU, sv. IV, str. 90, br. 44; SD, II, 88).

3. Ante Bagarić, sin Pere i Anđe r. Marković, rođen 23. prosinca 1916. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 145).

4. Ante Bagarić, sin Pere i Ilke r. Ćurčić, rođen 12. travnja 1911., vjenčan 1933. (žena Ruža r. Pokrajčić). Ubijen u Brišniku 1946. god., zacijelo od partizana.

5. Bože Bagarić (Šoljak), sin Mate i Ruže r. Ćurčić, rođen 22. siječnja 1914., vjenčan 1943. (žena Anđa r. Ćurčić; bez djece). Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 79).

6. Ilija Bagarić (Šoljak), sin Mije zv. Mišo i Janje r. Čurčić, rođen 16. srpnja 1903. Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, str. 75) Ovdje je neka zabuna jer za njega u Matici krštenih (II, 127, 56) piše da je umro 26. 1. 1971.!!!

7. IVAN BAGARIĆ, sin Jure i ---, rođen 1911. Ubijen na „križnom putu“ u Zagrebu u proljeće 1945. god. POPIS, 131; može biti iz bilo kojega sela župe! (Takav nema u Matici krštenih!)

8. Ivan Bagarić, sin Jure i ---, rođen 1890. Nestao u ratu 1945. god. POPIS, 139; može biti iz bilo kojega sela župe! (Nema MK za 1890. godinu!)

9. Ivan Bagarić, sin Mate i Dome r. Bagarić-Gačić, rođen 9. siječnja 1899. (žena Eva r. Perković; 8-ero djece). Civil bio, ubili ga partizani u Duvnu 7. siječnja 1943. „Prvo pokopan pod Karaulom odakle je sa sprovodom 6. travnja 1943. prenesen u Dešnjevaču“; sprovod je vodio župnik fra Velimir Šimić (MU, sv. IV, str. 77, br. 27; SD, II, 155).

10. Ivan Bagarić, sin Pere i Anđe r. Marković, rođen 23. veljače 1910., vjenčan 1936. (žena Anica r. Ćurčić, sin Jozo + kao dijete). Ubijen na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 145).

11. Jozo Bagarić (Šoljak), sin Ivana i Matije r. Ćurčić, rođen 28. srpnja 1920. Poginuo 26. veljače 1944. „neoprezno radeći sa ručnom bombom“. Pokopan 27. veljače 1944. na Dešnjevači (MU, sv. IV, str. 87, br. 16; SD, sv. II, str. 76).

12. Jozo Bagarić, sin Marka i Božice r. Pranjić, rođen 14. travnja 1922. Neoženjen. Ustaša bio, poginuo 24. lipnja 1942. u borbi s partizanima u Prozoru. Pokopan na mjestu pogibije (MU, sv. IV, str. 73, br. 81; SD, II, 152).

13. Jozo Bagarić (Gaćić), sin Petra zv. Begać i Mare r. Vučur (Ćurić), rođen 6. travnja 1902. Neoženjen. Nestao u ratu (SD, sv. II, str. 156).

14. Marko Bagarić, sin Ilije i Stane r. Markotić, rođen 30. listopada 1920. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945.: partizani ga odveli iz Požeškoga logora i strijeljali na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 139).

15. Marko Bagarić (Gaćić), sin Pere i Anđe r. Marković, rođen 26. rujna 1905. Neoženjen. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. Poginuo u borbi u Voloskom 1. svibnja 1945. (SD, II, 145).

16. Martin Bagarić, sin Ivana zv. Šanje i Mande r. Bilać-Ćurčić, rođen 14. lipnja 1893. (žena Anđa r. Matešković, sedmero djece). Nestao u ratu: prema župničkom popisu ubijen na Kupresu 1945. ili 1946. god. (SD, sv. II, str. 142)

17. Mate Bagarić (Šoljak), sin Ivana i Matije r. Ćurčić, rođen 31. siječnja 1922. Neoženjen. Nestao u ratu (SD, sv. II, str. 76).

18. Mate Bagarić, sin Marka i Božice r. Pranjić, rođen 26. veljače 1925. Neoženjen. Ubijen u Mostaru 11. svibnja 1944., vjerojatno u borbi s partizanima (SD, II, 152).

19. Mijo Bagarić, sin Ante i Anđe r. Ćurčić, rođen 29. rujna 1897. Ubili su ga Nijemci iz strojnice 22. kolovoza 1944. Pokopan sutradan u groblju Dešnjevači. Sprovod vodio župnik fra Velimir Šimić (MU, sv. IV, str. 92, br. 61).

20. Ruža Bagarić, kći Ivana i Kate r. Matešković, rođena 20. srpnja 1911. Ubili je partizani 14. kolovoza 1942. Pokopana na Dešnjevači 16. kolovoza 1942. (MU, sv. IV, str. 67, br. 30) muž Mate

21. Božo Batarilo, sin Stipe zv. Ćićerko i Jele r. Purkić, rođen 15. rujna 1892. (žena Anica r. Sučić, sedmero djece). Ustaša bio, ubili ga partizani 9. listopada 1942. u Prisoju. Pokopan 9. listopada 1942. u Prisoju (MU, sv. IV, str. 70, br. 57; SD, II, 108). S njim je ubijen i brat mu Ivan te još Matan i Ivan Batarilo.

22. Božo Batarilo, sin Stipe i Mare r. Šarac, rođen 26. ožujka 1916., vjenčan 1942. (žena Matija r. Ćurčić). Ranjen u Koprivnici, a umro u bolnici Sv. Duh u Zagrebu 4. veljače 1945. Pokopan na vojnom groblju u Zagrebu 5. veljače 1945. Sprovod vodio vojni svećenik (MU, sv. IV. str. 99. br. 41).

23. Ivan Batarilo, sin Matana i Mare r. Ćurić, rođen 7. veljače 1915. Vjenčan 1941. (žena Zorka r. Dukić; dvoje djece). Ustaša, ubili ga partizani strijeljanjem u Prisoju 9. listopada 1942. skupa s ocem Matanom. Pokopani su istog dana na prisojačkom groblju (MU, sv. IV, str. 69, br. 47; SD, II, 97). S njima su ubijena i braća Božo i Ivan Batarilo.

24. Ivan Batarilo, sin Stipe zv. Ćićerko i Jele r. Purkić, rođen 17. kolovoza 1901. (žena Jaka r. Ćurčić, 2. žena Matija r. Vučur; bez djece). Ubili ga partizani 9. listopada 1942. u Prisoju. Ispovjeđen o korizmi, a pokopan u prisojačkom groblju (MU, sv. IV. str. 69, br. 44; SD, II, 108). S njim je ubijen i brat mu Božo te još Matan i Ivan Batarilo.

25. Jozo Batarilo (Ćerdić), sin Bože i Kate r. Tadić, rođen 6. veljače 1910., vjenčan 1934. (žena Anđa r. Radoš; četvero djece). Ubili ga partizani po završetku rata, u Brišniku 1947. god. (SD, II, 95).

26. Matan Batarilo, sin Bože i Kate r. Tadić, rođen 13. travnja 1892. Oženjen (žena Matija r. Ćurić). Civil. Ubili ga partizani strijeljanjem u Prisoju 9. listopada 1942. skupa sa sinom Ivanom. Pokopani istoga dana u prisojačkom groblju (MU, sv. IV, str. 69, br. 46; SD, II, 97). S njima su ubijena i braća Božo i Ivan Batarilo.

27. Mate Batarilo (Ćerdić), sin Stipe i Mare r. Šarac, rođen 16. kolovoza 1919. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 99).

28. Mate Batarilo (Antosović), sin Bože i Anđe r. Čuić, rođen 15. siječnja 1914. Poginuo 11. prosinca 1941. u borbi s četnicima na Palama kraj Sarajeva. Pokopan na Koševu 15. prosinca 1941., a sprovod vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 64, br. 76).

29. Mijo Batarilo, sin Stipe i Jele r. Purkić, rođen 19. prosinca 1915. Oženjen (vjenčan 29. studenog 1940.). Za njega u župnikovu popisu stoji samo da je poginuo 1942. god.

30. Petar Batarilo (Ćerdić), sin Ljubana i Luce r. Kutleša, rođen 15. travnja 1922. Poginuo u ratu 22. lipnja 1942., vjerojatno u borbi s partizanima (SD, II, 103).

31. Toma Batarilo, sin Bože i Kate r. Tadić, rođen 23. studenog 1899. (žena Kata r. Andrić; devetero djece). Po kazivanju mnogih ubijen 6. lipnja 1943. od četnika pod Gornjim Malovanom idući po žito u Bugojno. Pokopan na mjestu smaknuća (MU, sv. IV, str. 92, br. 65; SD, II, 95).

32. Veselko Batarilo, sin Mate i Mare r. Ćurić, rođen 4. listopada 1917. Nestao u ratu… Detalji?

33. Ivan Čuić, sin Joze i Ive r. Letica, rođen 21. rujna 1921. Neoženjen. Ubijen u Brišniku 1944. god. (SD, II, 135). Detalji?

34. Ludvig Čuić zv. Brkica, sin Marijana i Marije r. Kutleša, rođen 31. kolovoza 1896., vjenčan 1924. (žena Ruža r. Šoljak, osmero djece). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Strijeljali ga partizani u zatvoru u Travniku 1945. ili 1946. godine (SD, sv. II, str. 133).

35. Ante Ćerdić, sin Jure i Janje r. Beljan, rođen 1868., vjenčan 2. put 1915. (žena Iva r. Lovresović; šestero djece). Poginuo od ustaša 4. listopada 1942. „Pokopan na mjestu smaknuća pod Tomislavgradom, a zatim dne 10. travnja 1943. prenesen sa sprovodom u groblje Dešnjovaču.“ Sprovod vodio župnik fra Velimir Šimić (MU, sv. IV, str. 70, br. 60).

36. Franjo Ćerdić (Batarilo), sin Jure i Kate r. Banović, rođen 19. rujna 1925. Neoženjen. Poginuo u borbi u Čazmi 15. veljače 1945. Pokopan u Čazmi 16. veljače 1945. Sprovod vodio vojni svećenik (MU, sv. IV. str. 100, br 55; SD, II, 100).

37. Iva Ćerdić zv. Ivuša, žena Antina, kći Joze Lovresovića i Matije r. Pranjić, rođena 29. lipnja 1893., vjenčana 1915. (šestero djece). Poginula od ustaša 4. listopada 1942. „Pokopana na mjestu smaknuća pod Tomislavgradom, a zatim dne 10. travnja 1943. prenesena sa sprovodom u groblje Dešnjovaču.“ Sprovod vodio župnik fra Velimir Šimić (MU, sv. IV, str. 71, br. 61; SD, II, 161).

38. Mirko Ćerdić (Batarilo), sin Tadije i Luce r. Prljević, rođen 10. svibnja 1913., vjenčan 1938. (žena Danica r. Letica). Ubijen u Brišniku 1947. god. od komunističke tajne policije. Detalji?

39. Pero Ćerdić, sin Ljube i Luce r. Kutleša, star 22 godine. Ustaša bio, poginuo 22. lipnja 1942. u borbi s partizanima u Rami. Pokopan na katoličkom groblju u Rami 23. lipnja 1942. (MU, sv. IV, str. 72, br. 71).

40. Andrija Ćurčić, sin Matana i Kate r. Pokrajčić, rođen 24. siječnja 1924. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo 26. lipnja 1942. „u borbi s partizanima u Prozoru“. „Pokopan na mjestu pogibije“ (MU, sv. IV, str. 72, br. 80; SD, II, 40).[4]

41. Ante Ćurčić, sin Stipana i Mare (MK: Kate) r. Ćurić, rođen 26. srpnja 1871. „Ubili ga hrišćani pod Rašćanim“ – dakle pravoslavni Srbi, 24. rujna 1942. Nakon nekoliko dana tijelo mu je preneseno i pokopano u groblje Dešnjevaču, 10. listopada (MU, sv. IV, str. 69, br. 49).

[4] Prema *Duvanjskom zborniku* smrtno je stradao u borbi s partizanima u Jajcu 1942. god. (str. ---).

42. Dominik Ćurčić (Kokošarević), sin Stipana i Eve r. Krstanović, rođen 8. kolovoza 1914. (žena Mara r. Ćurčić; dvoje djece). Domobran bio, poginuo 21. prosinca 1942. u borbi s partizanima u selu Zelovo kod Sinja. Pokopan u katoličkom groblju sela Zelova 23. prosinca 1942. (MU, sv. IV, str. 73, br. 90; SD, II, 54).

43. Ivan Ćurčić (Dukić), sin Joze i Luce r. Musić, rođen 9. ožujka 1921. Neoženjen. Nestao u ratu 1944., zacijelo poginuo u borbi s partizanima (SD, sv. II, str. 160).

44. Ivan Ćurčić (Dardanović), sin Marijana i Kate r. Čuić, rođen 23. siječnja 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u borbi s partizanima u Prozoru“ 29. lipnja 1942. „Pokopan, gdje je poginuo“ 6. srpnja 1942. (MU, sv. IV, str. 72, br. 77; SD, II, 50).

45. Ivan Ćurčić (Belić), sin Marka Ćurića i Matije Ćurčić (nezak.), rođen 14. lipnja 1910., vjenčan 1. 11. 1940. (žena Anica r. Šarac, sin Marko + kao dijete). Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 63).

46. Ivan Ćurčić, sin Mije i Ive r. Petrović, rođen 1. studenog 1925. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 41).

47. Ivan Ćurčić, sin Stipe i Ruže r. Bagarić, rođen 2. prosinca 1918. Neoženjen. Ubili ga partizani u Duvnu 13. siječnja 1943. Prvo pokopan pod Karaulom odakle je 6. travnja 1943. prenesen u groblje Dešnjevaču (MU, sv. IV, str. 75, br. 3; SD, II, 53).

48. Ivan Ćurčić (Banović), sin Ljudevita zv. Vice i Ruže r. Antosović (Pranjić), rođen 31. ožujka 1921. Ustaša bio, poginuo 24. lipnja 1942. u borbi s partizanima u Prozoru. Pokopan u katoličkom groblju u Prozoru 27. lipnja 1942. (MU, sv. IV, str. 72, br. 74).

49. Jozo Ćurčić, sin Ante i Mande r. Matić, rođen 21. svibnja 1910. Neoženjen. Nestao u ratu (SD, sv. II, str. 39) Nema ga u župničkom popisu!

50. Jozo Ćurčić, sin Mije i Ive r. Petrović, rođen 25. kolovoza 1921. Neoženjen. Nestao u ratu (SD, sv. II, str. 41)

51. Marijan Ćurčić, sin Joze i Anđe r. Jurčević, rođen 23. veljače 1913., vjenčan 1937. (žena Anica r. Bagarić, troje djece). Nestao u ratu (SD, sv. II, str. 41).

52. Marko Ćurčić (Đurić), sin Ivana i Anice r. Beroš, rođen 17. prosinca 1910., vjenčan 1941. (žena Matije r. Lerota). Ubili ga partizani u Duvnu 13. siječnja 1943. Prvo pokopan pod Karaulom odakle je 6. travnja 1943. prenesen u groblje Dešnjevaču (MU, sv. IV, str. 75. br. 1).

53. Marko Ćurčić (Dukić), sin Marka i Pere r. Tomić, rođen 29. prosinca 1919. Neoženjen. Ubili ga partizani na kraju rata na „križnom putu“ u Zagrebu u proljeće 1945. god. (SD, str. 158)

54. Mate Ćurčić (Đurić), sin Ivana i Matije r. Medvidović, rođen 7. kolovoza 1924. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 33).

55. Mijo Ćurčić, sin Joze i Anđe r. Jurčević, rođen 18. srpnja 1892., vjenčan 1920. (žena Iva r. Petrović, petero djece). Nestao u ratu (SD, sv. II, str. 41).

56. Pero Ćurčić, sin Stipe i Ruže r. Bagarić-Gačić, rođen 29. svibnja 1924. Neoženjen. Ustaša bio, „poginuo u vlaku, miniranom od partizana“ 31. prosinca 1942. u blizini Travnika. Pokopan u katoličkom groblju u Travniku (MU, sv. IV, str. 70, br. 59; SD, II, 53).

57. Ante Ćurić, sin Mate i Mare r. Ćerdić, rođen 22. kolovoza 1904., vjenčan 1927. (žena Antonija r. Ćurčić), 2. put 27. V. 1945. (žena Anđa Tomić-Lovresović), sedmero djece. Nestao u ratu… Je li on stvarno poginuo u ratu ili poraću? U Stanju duša stoji da je preminuo 1953. godine!

58. Iva Ćurić, kći Joze i Danice r. Perković, rođena 15. srpnja 1942. Kao 5-mjesečnu bebu majka je nosila sa sobom bježeći prad partizanima: „U bježanju od partizana (preminula) od gladi i patnje“ 18. prosinca 1942. Dijete je istoga dana pokopano u groblju Dešnjevača (MU, sv. IV, str. 74, br. 97).

59. Jure Ćurić, sin Mate i Marije r. Šoljak, rođen 27. srpnja 1910., vjenčan 1936. (žena Anica r. Ćurčić; petero djece). Ubili ga partizani po završetku rata, u Brišniku 1947. god. (SD, II, 112).

60. Ante Lerota (Bojkić), sin Mate i Matije r. Ćurčić, rođen 29. ožujka 1927. Dječak. Poginuo 15. siječnja 1943. igrajući se s bombom. Pokopan sutradan na Tomića groblju (MU, sv. IV, str. 75, br. 10; SD, II, 203).

61. Marko Lerota (Bojkić), sin Bože i Anice r. Prljević, rođen 13. travnja 1914., vjenčan 1941. (žena Anđa r. Zrinušić; jedna kći). Ubijen na Romaniji 1943. god., vjerojatno u borbi s partizanima. Proglašen mrtvim aktom Biskupskog ordinarijata Mostar od 12. travnja 1951. (MK, sv. III, str. 183, br. 52; SD, II, 200).

62. Mate Lerota (Bojkić), sin Bože i Anice r. Prljević, rođen 23. svibnja 1923. Neoženjen. Smrtno stradao u Njemačkoj 5. lipnj 1945. (SD, II, 200) Detalji?

63. Stipan Lerota (Bojkić), sin Bože i Anice r. Prljević, rođen 8. siječnja 1921. Neoženjen. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Ubili ga partizani na nepoznatom mjestu (SD, II, 200).

64. Blaž Letica, sin Ivana i Ive r. Musić, rođen 7. rujna 1924. Nestao u ratu… Detalji?

65. Franjo Letica, sin Stipe i Anice r. Batarilo, rođen 23. rujna 1921. Neoženjen. Ustaša bio, poginuo 20. travnja 1943. „u borbi s odmetnicima“ (partizanima) u Širokoj Kuli u Lici, ostao je nepokopan (MU, sv. IV, str. 85, br. 109; SD, II, 163).

66. Ivan Letica (Grljutan), sin Ante i Matije r. Bagarić, rođen 11. siječnja 1926. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 105). Je li ovo isto kao Ivan Prljević?!

67. Ivan Letica, sin Ilije i Kate r. Šekelja, rođen 15. siječnja 1902. Neoženjen. U Stanju duša piše da je bio „u žandarim“. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. – (SD, sv. II, str. 162).

68. Jakov Letica, sin Stipe i Ive r. Pecić, rođen 18. rujna 1917. Neoženjen. „Poginuo u borbi s odmetnicima u Jajcu“ 25. rujna 1942. Pokopan je u katoličkom groblju u Jajcu oko 30. rujna 1942. (MU, sv. IV, str. 74, br. 81; SD, II, 114).

69. Jozo Letica, sin Ante i Mande r. Bekavac, rođen 26. srpnja 1923. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 185).

70. Jozo Letica, sin Joze i Ruže r. Kikić, rođen 6. listopada 1914., vjenčan 1939. (žena Anđa r. Ćurčić; troje djece). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. godine (SD, II, 106).

71. Jozo Letica, sin Marka i Anđe r. Batarilo, rođen 20. ožujka 1924. Neoženjen. „Ubili ga četnici s Talijanim na Jarmiću pod Vranom“ 8. listopada 1942. dok je bio u drvima. „Poslije 10 dana pokopala ga dva Hercegovca: Čuljak i Bebek“, „na istom mjestu pod Vranom 18. X. 1942“ (MU, sv. IV, str. 69, br. 43; SD, II, 184).

72. Marko Letica (Grljutan), sin Ante i Matije r. Bagarić, rođen 31. prosinca 1920. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, str. 105).

73. Pero Letica, sin Ante i Anice r. Nevistić, rođen 29. lipnja 1920. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 181).

74. Stipan Letica, sin Mate i Ruže r. Pecić, rođen 4. lipnja 1919. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 190).

75. Ante Majstorović, sin Nikole i Luce r. Ćurić, rođen 1921. Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. godine. Nema u SD!

76. Jure Majstorović, sin Nikole i Luce r. Ćurić, rođen 24. ožujka 1924. Neoženjen. Civil. Ubila ga UDBA u Zagrebu 1948. godine. Nema u SD!

77. Frano Musić, sin Pere i Ilke r. Čuić, rođen 28. ožujka 1913., vjenčan 1941. (žena Mara r. Matić; dvoje djece). Ubijen u Travniku 1944. god. (SD, II, 5).

78. Ivan Musić, sin Ante i Jake r. Banović, rođen 8. siječnja 1923. Nestao u ratu… U Stanju duša uz to upisano i: „u svijetu“ (SD, II, 5).

79. Stipe Musić, sin Martina i Anđe r. Pranjić, rođen 24. ožujka 1900., vjenčan 1922. (žena Ruža r. Pobrić), 2. put 1932. (žena Anđa r. Ćerdić). Nestao u ratu… Prema Stanju duša preminuo 22. travnja 1953. (SD, II, 7).

80. Pavo Pecić, sin Jakova i Matije r. Bagarić-Šoljak, rođen 15. siječnja 1897., vjenčan 1930. (žena Matija r. Bagarić). Nestao u ratu… Detalji?

81. Marko Pobrić, sin Martina i Matije r. Bagarić, rođen 19. srpnja 1910. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 4).

82. Ante Pranjić, sin Stipe i Dome r. Marinčić (Krajina?), rođen 30. srpnja 1921. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 198).

83. Blaž Pranjić, sin Ivana i Anice r. Ćosić, rođen 28. travnja 1924. Neoženjen. Ustaša bio, poginuo 15. srpnja 1942. u borbi s partizanima u Jajcu. Pokopan na katoličkom groblju u Jajcu (MU, sv. IV, str. 73, br. 88; SD, II, 16).

84. Božo Pranjić, sin Mate i Ruže r. Musić, rođen 1921. Ustaša bio, poginuo 26. lipnja 1942. u borbi s partizanima u Rami. Pokopan na groblju u Šćitu (MU, sv. IV. str. 73, br. 84).

85. Jerko Pranjić (Blažević), sin Ivana i Matije r. Ćurčić, rođen 1. veljače 1915., vjenčan 1939. (žena Anđa r. Anić, dvije kćerke). Nestao u ratu 1944. ili 1945. god.; vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 165).

86. Marijan Pranjić, sin Ivana i Matije r. Ćurčić (Dardanović), rođen 19. ožujka 1911. (žena Anica r. Prljević; bez djece). Ustaša bio, poginuo u borbi s partizanima u Krivom Putu u Lici 25. rujna 1943. Pokopan u Gospiću 26. rujna 1943. (MU, sv. IV, str. 84, br. 100; SD, II, 164).

87. Mate Pranjić, sin Dane i Mare r. Musić, rođen 12. listopada 1919. Oženjen (žena Ruža r. Pobrić; jedno dijete). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao u ratu 1941. godine (SD, sv. II, str. 14).

88. Mijo Pranjić, sin Mate i Ruže r. Musić, rođen 3. kolovoza 1919. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 26).

89. Rajko Pranjić, sin Mate i Stane r. Ćurčić, rođen 5. srpnja 1923. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 26).

90. Stipe Pranjić, sin Ivana i Matije r. Ćurčić, rođen 24. prosinca 1916. Ubijen 24. ožujka 1946. Pokopan u Dešnjevači 25. ožujka 1946. (MU, sv. IV. str. 106, br. 22). Detalji?

91. Anđa Prljević, kći Luke i Mare r. Letica, rođena 1939. Poginula s bratom Antom i još manjom sestrom Dragom 1. svibnja 1945. Ante je naime pronašao bombu s kojom se igrao te ih je bomba ubila sve troje. Pokopani su na groblju Dešnjevača 3. svibnja 1945. (MU, sv. IV, str. 97, br. 22).

92. Ante Prljević zv. Šljujo, sin Ike i ---, rođen 1895., žena Matija r. Šoljak, devetero djece. Ubijen u Travniku 1945., vjerojatno na „križnom putu“, po svršetku rata, od partizana (SD, sv. II, str. 129).

93. Ante Prljević, sin Luke i Mare r. Letica, rođen 1932. Poginuo 1. svibnja 1945. „U igri bomba ga raznijela.“ S njim su poginuli dvije male sestrice. Pokopan u Dešnjevači 3. svibnja 1945. (MU, sv. IV, str. 97, br. 21).

94. Branko Prljević, sin Ante i Matije r. Šoljak, star 17 godina. Poginuo od granate 10. kolovoza 1949. Pokopan na Dešnjevači (MU, sv. II, str. 12).

95. Draga Prljević, kći Luke i Mare r. Letica, rođena 1941. Poginula s bratom Antom i sestrom Anđom 1. svibnja 1945. Ante je naime pronašao bombu s kojom se igrao te ih je bomba ubila sve troje. Pokopani su na groblju Dešnjevača 3. svibnja 1945. (MU, sv. IV, str. 97, br. 23).

96. Frano Prljević (Letica), sin Joze i Luce r. Sučić, rođen 28. rujna 1924. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Prema drugoj verziji poginuo u borbi s partizanima u Prozoru 1942. god. (SD, II, 92).

97. Frano Prljević (Letica), sin Luke i Anice r. Ivić-Jakovljević, rođen 27. rujna 1921. Ustaša bio, poginuo 24. lipnja 1942. u borbi s partizanima u Jajcu. Pokopan u katoličkom groblju u Jajcu 27. lipnja 1942. (MU, sv. IV, str 71, br. 69).

98. Ivan Prljević, sin Ante i Matije r. Šoljak, rođen 29. studenog 1921. Ustaša bio, poginuo 2. lipnja 1942. u borbi s partizanima na Kozari. Pokopan na ratištu (MU, sv. IV, str. 67, br. 26).

99. Kažimir Prljević, sin Ivana i Ive r. Andrić, rođen 14. prosinca 1913. Oženjen (žena Draga r. Čolina; bez djece). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo 10. travnja 1945. „kod sela Lapovca u Slavoniji u borbi“. Pokopan „na mjestu poginuća“ (MU, sv. IV. str. 101, br. 63; SD, II, 125).[5]

100. Ljuban Prljević, sin Ante i Matije r. Šoljak, rođen 4. studenog 1926. „Ranili ga Nijemci“ te je od posljedica ranjavanja preminuo „u bolnici u Mostaru“ 23. listopada 1944. Pokopan sutradan na Novom groblju u Mostaru (MU, sv. IV, str. 93, br. 75).

101. Marijan Prljević, sin Joze i Ruže r. Pirić, rođen 22. svibnja 1925. Nestao u ratu… Detalji?

102. Stanko Prljević, sin Mate i Ruže r. Madunić, rođen 13. rujna 1907. Oženjen (žena Matija r. Ćurčić; sedmero djece). „Vozio se s kolonom njemačkom koju su napali partizani u Studenim Vrelim“ te je pri tom napadu i poginuo 28. listopada 1944. Pokopan 2. studenoga 1944. u groblju Dešnjevači (MU, sv. IV, str. 93, br. 72; SD, II, 131).

103. Jozo Šarac (Ćurčić), sin Marka i Matije r. Čuić, rođen 22. rujna 1922. Ustaša bio. Poginuo 4. listopada 1942. u borbi s partizanima u Jajcu. Pokopan na katoličkom groblju u Jajcu (MU, sv. IV, str. 73, br. 85).

104. Jure Šarac, sin Ivana i Mare r. Letica, rođen 1923. Ustaša bio, poginuo 26. lipnja 1942. od partizana u Rami. Pokopan na groblju u Šćitu (MU, sv. IV, str. 73, br. 83).

105. LUJO ŠARAC MATIN 1900. nema u MK!

[5] Prema *Duvanjskom zborniku* poginuo u borbama u Rusiji 1944. god. (str. ---).

106. Pavo Šarac (Ćurčić), sin Marka i Matije r. Čuić, rođen 20. studenog 1913., vjenčan 1938. (žena Klara r. Ćurčić; dvoje djece). Ubili ga partizani po završetku rata, u Brišniku 1947. god. (SD, II, 47).

107. Ante Šekelja, sin Joze i Matije r. Šteko, rođen 30. travnja 1911. Bio u domobranskim postrojbama. „Nehotice ga ubio iz puške domobran Ante Bagarić iz Mesihovine, na Aržanu“ 12. svibnja 1944. Pokopan na Tomića groblju 14. svibnja 1944. (MU, sv. IV, str. 89, br. 36).

108. Marko Šekelja, sin Stipana i Ive r. Bagarić, rođen 30. travnja 1910. Oženjen (žena Matija r. Musić; troje djece). Poginuo 29. siječnja 1945. u Šurmancima, župa Međugorje, u blizini Neretve, u borbi s partizanima. Pokopan na mjestu poginuća (MU, sv. IV. str. 99, br. 45; SD, II, 134).

109. Mate Šekelja, sin Ante i Mare r. Banović, rođen 7. studenog 1919. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu.

110. Mate Šekelja, sin Joze i Matije r. Šteko, rođen 30. prosinca 1921. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 196).

111. Marko Šestan, sin Stipana i Vide r. Jakovljević , rođen 7. listopada 1916., vjenčan 1939. (žena Manda r. Letica; jedno dijete). Ubili ga partizani po završetku rata, u Brišniku 1947. god. (SD, II, 176).

112. Stipan Šestan, sin Bože i Ive r. Kelava, rođen 21. siječnja 1890. Oženjen (žena Vida r. Jakovljević; 2. žena Danica r. Letica; 13-ero djece). Civil. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, II, 176).

113. Ante Tomić, sin Marka i Ruže r. Batarilo, rođen 1. lipnja 1872. Oženjen (žena Matija r. Andrić; sedmero djece). Ubili ga kod kuće partizani 31. prosinca 1942. Pokopan na Tomića groblju 2. siječnja 1943. (MU, sv. IV, str. 71 br. 63; SD, II, 214).

114. Ante Tomić (Lovresović), sin Marijana i Anice r. Landeka, rođen 4. lipnja 1922. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. II, str. 173).

115. Blaž Tomić, sin Stipana i Jele r. Ćurčić, rođen 3. veljače 1891. Oženjen (žena Anđa r. Letica, jedno dijete). Ubijen 23. srpnja 1946. Ne zna se tko ga je ubio, ali to je mogla biti samo OZN-a. Pokopan na mjestu smaknuća u Kongorskom groblju (MU, sv. IV. str. 108, br. 44; SD, II, 208).

116. Ivan Tomić, sin Ivana i Mare r. Vučur, rođen 3. rujna 1920. Neoženjen. Ubijen u ratu u Gospiću 1944. god., vjerojatno u borbi s partizanima (SD, II, 205).

117. Ivan Tomić (Lovresović), sin Janje Ćosić (nezak.), rođen 29. rujna 1918. Nestao u ratu… Detalji?

118. Marko Tomić, sin Joze i Tade r. Musić, rođen 9. siječnja 1925. Nestao u ratu… U Stanju duša kao datum smrti stavljen 4. prosinca 1945. (SD, II, 213). Detalji?

119. Marijan Tomić, sin Ljudevita (Ludvika) i Anđe r. Bekavac, rođen 10. studenog 1925. Neoženjen. „Ubijen nehotice od druga u vojsci u Sisku“ 29. travnja 1945. Svete sakramente „po kazivanju njegovih drugova primio je u bolnici“. Pokopan na vojnom groblju u Sisku 30. travnja 1945. Sprovod je vodio vojni svećenik (MU, sv. IV. str. 99, br. 44; SD, II, 219).

120. Petar Tomić, sin Ivana i Ive r. Ćurković, rođen 28. lipnja 1903. Oženjen (žena Zorka r. Meštrović; sedmero djece). Poginuo od partizana u Duvnu 5. prosinca 1943. Pokopan sutradan na groblju Karaula u Duvnu (MU, sv. IV, str. 84, br. 96; SD, II, 212).

121. Vinko Tomić, sin Stipana i Jelisave r. Ćurčić, rođen 24. lipnja 1908., vjenčan 1941. (žena Elvira r. Tkalčić, Zagreb; bez djece). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, II, 208).

122. Zvonimir Tomić, sin Tadije i Ruže r. Lerota, rođen 15. veljače 1922. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. II, str. 204).

123. Ivan Zubić, sin Marka i Anice r. Ćurčić, rođen 2. kolovoza 1916. Oženjen (žena Ljubica r. Letica; dvoje djece). „Poginuo krijući se od vojske“, zacijelo od partizana, 10. ožujka 1946. Pokopan „na Gredi u Gornjem Brišniku na mjestu poginuća“ (MU, sv. IV, str. 105, br. 17; SD, II, 64).

Bukovica

1. Ante Anić, sin Bože (Ćage) i Anice r. Petrović, rođen 17. ožujka 1924. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, I, 41) Detalji?

2. Ante Anić, sin Bože (Bobca) i Mande r. Knežević, rođen 29. rujna 1925. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postojbi. Umro od meningitisa i tuberkuloze (zapaljenje mozga) u bolnici u Mostaru 15. svibnja 1944. Pokopan sutradan na Vojnom groblju u Mostaru. Sprovod je vodio vojni svećenik (MU IV, 90, 47; SD, I, 35). Je li on žrtva rata?!

3. Filip Anić, sin Ante i Jurke r. Pokrajčić, rođen 13. travnja 1920. Oženjen 1940. (žena Iva r. Leutar; dvoje djece). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Prema župnikovu popis: ubijen u Gospiću 1941. god. (Nema upisa u MU!; SD, I, 37-38)

4. Ivan Anić, sin Nikole i Kate r. Bagarić, rođen 22. siječnja 1920. Neoženjen. Nestao u ratu (SD, sv. I, str. 28) (Prema župničkom Popisu, br. 125: sin Božin, rođ. 1920. – takav nema u MK!)

5. Ivan Anić, sin Joze i ---, rođen 1925. Nestao na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu u proljeće 1945. god. (POPIS, 126) Nema u MK 1924, 1925 i 1926. Ima samo Ante Anić Božin, i to 3x.

6. Jozo Anić, sin Ivana i Ive r. Petrović, rođen 20. ožujka 1915. Neoženjen. Bio je topnik legionar na ruskom ratištu. „Poginuo na istočnom bojištu kod sela M. Resseška, od neprijateljskog topništva.“ Pokopan je „na licu mjesta između sela M. Resseška i Bel. Resseška“ (MU, sv. IV, str. 74, br. 94; SD, I, 39).

7. Mijo Anić, sin Filipa i Matije r. Čuić, rođen 20. rujna 1914., vjenčan 1938. (žena Ruža r. Zrinušić, troje djece). Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 29)

8. Salvator Anić zv. Slavko, sin Petra i Kate r. Dilber, rođen 30. ožujka 1915. Oženjen (žena Iva r. Dodig; bez djece). Ubijen od partizana u Mariboru na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 40).

9. Stipan Anić, sin Ante i Anđe r. Kukavica, rođen 21. studenog 1926. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 24)

10. Šimun Anić, sin Ante zv. Janjko i Ive r. Vučur, rođen 25. veljače 1915. Nestao u ratu… (SD, I, 31). Detalji?

11. Bože Bagarić, sin Petra i Ive r. Majić, rođen 12. ožujka 1910. Oženjen (žena Iva r. Meštrović; četvero djece). Nestao u ratu, vjerojatno na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 67).

12. Ilija Bagarić, sin Ivana i Anice r. Jukić, rođen 13. rujna 1916. Oženjen (žena Klara r. Knežević; jedno dijete). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. godine (SD, I, 60). (Prema župničkom Popisu: r. 1912, nestao u ratu 1942)

13. Ivan Bagarić, sin Joze i Ive r. Dodig, rođen 11. rujna 1921. Neoženjen. Ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. u okolici Maribora (SD, I, 64).

14. Ivan Bagarić, sin Joze i Ruže r. Petrović, rođen 21. lipnja 1925. Neoženjen. Ubijen u Mariboru na „križnom putu“ od partizana u proljeće 1945. god. (SD, I, 44).

15. Ivan Bagarić, sin Stipe i Delfe r. Dilber, rođen 25. svibnja 1926. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 59).

16. Jakov Bagarić, sin Joze i Ruže r. Petrović, rođen 27. lipnja 1920. Neoženjen. Ubijen na kraju rata u Mariboru od partizana u proljeće 1945. god. (SD, I, 44).

17. Jozo Bagarić, sin Ivana i Kate r. Klarić, rođen 6. ožujka 1915. Neoženjen. Ubijen od partizana u Mariboru na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 64).

18. Jozo Bagarić, sin Jakova i Joze r. Šteko, rođen 4. prosinca 1920. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 91).

19. Jozo Bagarić, sin Petra i Anice r. Andrić, rođen 11. veljače 1920. Neoženjen. Domobran, umro 14. listopada 1943. od zadobivenih rana u borbi s partizanima u Gospiću (MU, sv. IV, str. 85, br. 102; SD, I, 49).

20. Kažimir Bagarić, sin Križana i Anice r. Tomić, rođen 31. siječnja 1908., vjenčan 1939. (žena Ruža r. Letica; dvoje djece). Nestao na nekome od bezbrojnih „križnih putova“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 50).

21. Luca Bagarić r. Tomić-Strugača, žena Ivanova, rođena 17. veljače 1910., vjenčana 1939. Za nju je u Stanju duša ubilježeno da je „nestala“ 28. ožujka 1946. (SD, I, 73), što vjerojatno znači da ju je ubila komunistička tajna policija (OZN-a).

22. Marijan Bagarić, sin Marka i Anice r. Bagarić, rođen 12. travnja 1910. Nestao na kraju rata na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Ubijen od partizana na nepoznatom mjestu.

23. Marko Bagarić, sin Ivana Anđe r. Anić, rođen 11. lipnja 1923. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 60).

24. Mate Bagarić, sin Ivana i Ruže r. Pokrajčić, rođen 25. rujna 1920. Vjenčan 1939. (žena Ruža r. Grgić; bez djece), fra Ivin brat. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima na Kozari, općina Ivanjska, mjesto Crni Bukvir, 23. lipnja 1942. Pokopali ga vojnici iz njegove postrojbe „negdje u Kozari planini“ (MU, sv. IV, str. 67, br. 27).

25. Mate Bagarić, sin Stipana i Ruže r. Krajinović, rođen 21. travnja 1922. Neoženjen. Poginuo 2. listopada 1942. u borbi s partizanima u Jajcu. Pokopan je u katoličkom groblju u Jajcu 9. listopada 1942. (MU, sv. IV, str. 70, br. 56; SD, I, 75).

26. Pavao Bagarić, sin Jakova i Anđe r. Dilber, rođen 27. lipnja 1925. Neoženjen. Poginuo u borbi u Novom Selu kod Siska 1. srpnja 1945. Pokopan na groblju u Novom Selu 2. srpnja 1945., sprovod vodio župnik iz Novog Sela (MU, sv. IV, str. 100, br. 59; SD, I, 91).

27. Petar Bagarić, sin Ivana i Janje r. Andrić, rođen 15. studenog 1914. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Slavonskoj Požegi u proljeće 1945. godine (SD, I, 58).

28. Petar Bagarić, sin Ilije i Ruže r. Petrović, rođen 1. travnja 1925. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 92).

29. PERO BAGARIĆ JOZIN 1919.

30. Roko Bagarić, sin Jakova i Jöze r. Šteko, rođen 29. listopada 1913. Neoženjen. Bio u hrvatskoj vojsci, nepoznato ustaša ili domobran. U vojsci je teško obolio od tuberkuloze te preminuo u Mostaru 18. lipnja 1944. Pokopan je sutradan na mostarskom centralnom groblju. Sprovod je vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 92, br. 69; SD, I, 91).

31. Stipan Bagarić, sin Jakova i Matije r. Bagarić, rođen 9. studenog 1913., vjenčan 1936. (žena Janja r. Bagarić; dvoje djece). Nestao u ratu… Službeno proglašen mrtvim odlukom Sreskog suda u Duvnu 1959. god. (br. 15/59). Kao datum smrti naveden je 31. prosinca 1943. (MK, sv. III, str. 170, br. 132; SD, I, 53).

32. Stipan Bagarić, sin Mate i Luce r. Šimić, rođen 28. siječnja 1921. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, I, 68).

33. Anđa Čuić, kći Ante i Joze r. Ivić, rođena 1922. Ubijena iz puške 14. kolovoza 1949. Pokopala je rodbina na Bukovičkom groblju (MU, sv. II, str. 12).

34. Ante Čuić (Vrljičak), sin Ivana i Ive r. Klarić, rođen 8. siječnja 1920. Neoženjen. Prema stanju duša nestao je u ratu, vjerojatno na kraj rata, na križnom putu u proljeće 1945. god. (SD, I, 113).

35. Ante Čuić, sin Ivana i Ruže r. Jolić, rođen 20. svibnja 1920. Nestao u ratu… Detalji? Nema ga u Stanju duša: da to nije isti kao prethodni?!

36. Ante Čuić, sin Matiše i Joze r. Jakovljević, rođen 14. prosinca 1922. Nestao u ratu… Detalji?

37. Ante Čuić, sin Petra i Luce r. Radoš, rođen 3. veljače 1920. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Rami 1943. godine (SD, I, 140). (Prema župničkom popisu, br. 111: r. 1919.; + Maribor 1945)

38. Bože Čuić, sin Petra i Luce r. Radoš, rođen 12. studenog 1916. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. godine (SD, I, 140).

39. Hrvoje Čuić, sin Petra i Luce r. Radoš, rođen 11. kolovoza 1923. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. godine (SD, I, 140).

40. Ignacije Čuić, sin Ivana i Ruže r. Jolić, rođen 8. veljače 1914. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. Odveden iz Požeškog logora i strijeljan na nepoznatom mjestu (SD, I, 131).

41. Ivan Čuić, sin Joze i Anice r. Klarić, rođen 16. travnja 1921. Neoženjen. Ubijen u Jajcu 1945. god. (SD, I, 120). U Župničkom popisu: sin Ivana, rođen 1920. Takvoga nema u MK ni u SD! Možda je to Ante Čuić, sin Ivana?!

42. Jozo Čuić (Vrljičak), sin Ante i Anice r. Zelić, rođen 7. prosinca 1922. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 113).

43. Jozo Čuić, sin Franje i Jurke r. Romić, rođen 16. kolovoza 1920. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, I, 143). Detalji?

44. Jozo Čuić, sin Mate i Matije r. Radoš, rođen 26. svibnja 1912., vjenčan 1941. (žena Ruža r. Bagarić). Ubijen u Livnu 12. veljače 1945., zacijelo od partizana. Pokopan na mjestu smaknuća (MU, sv. IV, str. 97, br. 27).

45. Mate Čuić, sin Joze i Anice r. Klarić, rođen 6. veljače 1919. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 120).

46. Nikola Čuić, sin Joze i Kate r. Zrinušić, rođen 1. veljače 1910. Neoženjen. Ubijen u Trebinju 1945., vjerojatno od partizana na „križnom putu“ (SD, I, 131).

47. Ivan Ćurić, sin Stipana i Matije r. Dodig, rođen 19. kolovoza 1911., vjenčan 1934. (žena Iva r. Čuić; petero djece). Nestao u ratu… (SD, I, 133).

48. Petar Ćurić, sin Joze i Anice r. Pandža, rođen 30. kolovoza 1926. Neoženjen. Nestao u ratu, najvjerojatnije ubijen od partizana na križnom putu u proljeće 1945. (SD, I, 135).

49. Ilija Dilber, sin Križana i Jele r. Protrka, rođen 15. lipnja 1911. Nestao u ratu… (Stanje duša, I, 102). Detalji? U Stanju duša upisano da je preminuo 7. 10. 1932?!!!

50. Petar Dilber, sin Ivana i Dragice r. Čuić, rođen 1. kolovoza 1919. Neoženjen. Nestao u ratu… Prema Stanju duša ubijen 12. kolovoza 1945. (SD, I, 104). Detalji?

51. Ante Kelava, sin Mije i Mare r. Romić, rođen 29. studenoga 1919. Neoženjen. Poginuo 6. siječnja 1945. u Srđanima. Pokopan u Srđanskom groblju 8. siječnja 1945. (MU, sv. IV, str. 100, br. 58; SD, I, 2).

52. Jozo Kelava, sin Stipana i Marije r. Bagarić, rođen 20. prosinca 1913., vjenčan 1934. (žena Mila r. Bagarić; sedmero djece). Proglašen mrtvim 1966. god. Kao datum smrti naveden 15. svibnja 1946. (MK, sv. III, str. 174, br. 157; SD, I, 1).

53. Aleksandar Klarić, sin Jakova i Danice r. Radoš, rođen 21. veljače 1913. Neoženjen. Ubijen u Livnu 12. veljače 1945. Pokopan na mjestu smaknuća (MU, sv. IV, str. 99. br. 50; SD, I, 145). S njim su istom prigodom ubijeni i Vladislav i Jozo Klarić te Jozo Zrinušić iz istoga sela. Iako to u matici ne piše izrijekom, ne treba sumnjati da su ih ubili partizani, koji su već dugo bili jedina vlast u Livnu.

54. Jakov Klarić, sin Marka i Jele r. Radoš, rođen 16. rujna 1913., vjenčan 1941. (žena Anđa r. Čuić; jedno dijete). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, I, 147).

55. Jozo Klarić, sin Marka i Luce r. Bagarić, rođen 10. svibnja 1896. Oženjen (žena Eva r. Bekavac; petero djece). Ubijen u Livnu 12. veljače 1945. Pokopan na mjestu smaknuća (MU, sv. IV, str. 98, br. 36; SD, I, 145). S njim su istom prigodom ubijeni i brat mu Vladislav te Aleksandar Klarić i Jozo Zrinušić iz istoga sela. Iako to izrijekom ne piše, ne treba sumnjati da su ih ubili partizani, koji su već dugo bili jedina vlast u Livnu.

56. Mate Klarić, sin Ilije i Anice r. Šuta, rođen 26. studenog 1912. Oženjen (žena Ruža r. Anić; troje djece). Bio pripravnik za domobransku postrojbu. Poginuo 10. prosinca 1941. u borbi s četnicima na Romaniji na Palama. Pokopan je sutradan na Novom groblju u Sarajevu. Sprovod je vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 64, br. 74; SD, I, 148).

57. Petar Klarić, sin Jakova i Danice r. Radoš, rođen 23. ožujka 1921. Neoženjen. Ubijen u Livnu 1944. god., vjerojatno u borbi s partizanima (SD, I, 145).

58. Stipan Klarić, sin Marka i Jele r. Radoš, rođen 11. veljače 1919. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 147).

59. Vladislav Klarić, sin Marka i Luce r. Bagarić, rođen 10. rujna 1899. Oženjen (žena Ljubica r. Dilber; sedmero djece). Ubijen u Livnu 12. veljače 1945. Pokopan na mjestu smaknuća (MU, sv. IV, str. 98, br. 36; SD, I, 145). S njim su istom prigodom ubijeni i brat mu Jozo te Aleksandar Klarić i Jozo Zrinušić iz istoga sela. Iako to izrijekom ne piše, ne treba sumnjati da su ih ubili partizani, koji su već dugo bili jedina vlast u Livnu.

60. Toma Kukić (Mijatović), sin Ivana i Ruže r. Bagarić, rođen 22. listopada 1912., vjenčan 1941. (žena Matije r. Čuić; jedna kćer). Ubili ga partizani u Rošku Polju 1942. god. (SD, I, 129).

61. Frano Petrović, sin Ivana i Jele r. Topčić, rođen 7. siječnja 1922. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 83).

62. Jakov Petrović, sin Dane i Tomice r. Ćurić, rođen 24. srpnja 1921. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 86).

63. Karlo Petrović, sin Joze i Mare r. Šteko, rođen 18. lipnja 1913. Oženjen (žena Mara r. Zrinušić; dvoje djece). Bio civil, ubili ga partizani u Rakitnu 21. veljače 1942. Pokopan na mjestu pogibije, a 11. travnja 1943. prenesen u Poklečansko groblje (MU, sv. IV, str. 76, br. 14; SD, I, 84).

64. Mijo Petrović, sin Ilije i Anđe r. Kelava, star 24 godine. Poginuo, pokopala ga rodbina na Bukovičkom groblju (MU, sv. V, str. 12, bez br. i datuma). Župnik nije ubilježio datum njegove smrti, niti okolnosti. Upisan je u god. 1949., ali je očito poginuo ranije, vjerojatno 1945. god.

65. Nikola Petrović, sin Ilije i Ruže r. Bagarić, rođen 2. srpnja 1922. Nestao u ratu… Detalji?

66. Zlatko Petrović, sin Nikole i Mare r. Jurišić, rođen 3. ožujka 1908. Neoženjen. Kao legionar poginuo od partizana u Rami 28. prosinca 1942. Pokopan na mjestu pogibije (MU, sv. IV, str. 73, br. 82; SD, I, 86).

67. Ante Zrinušić, sin Stipe i Kate r. Čuić, rođen 28. srpnja 1911. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Odveden iz Požeškog logora i strijeljan na nepoznatom mjestu.

68. Bože Zrinušić, sin Šimuna i Mare r. Kelava (Lagušić), rođen 10. siječnja 1921. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 22).

69. Ilija Zrinušić, sin Ante i Mare r. Krištić, rođen 9. kolovoza 1910., vjenčan 1939. (žena Luca r. Anić; jedno dijete). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, I, 9).

70. Ivan Zrinušić, sin Marijana i Mande r. Dodig, rođen 29. travnja 1926. Neoženjen. „Poginuo u borbi u Baranji (Židopustara)“ 8. ožujka 1945. (SD, sv. I, str. 21).

71. Jozo Zrinušić, sin Stipe i Kate r. Čuić, rođen 11. listopada 1909. Oženjen (žena Iva r. Letica; četvero djece). Ubijen u Livnu 12. veljače 1945. Pokopan na mjestu smaknuća (MU, sv. IV, str. 99, br. 43; SD, I, 10). S njim su istom prigodom ubijeni i Aleksandar, Jozo i Vladislav Klarić iz istog sela. Iako to izrijekom ne piše, ne treba sumnjati da su ih ubili partizani, koji su već dugo bili jedina vlast u Livnu.

72. Marijan Zrinušić, sin Ivana i , 23. kolovoza 1910., vjenčan 1940. (žena Anđa r. Kukić, dva sina). Nestao u ratu (odveden iz pećine) (SD, sv. I, str. 19). Koji su još odvedeni iz pećine, kada, kako?!

73. Mirko Zrinušić, sin Stipe i Kate r. Čuić, rođen 21. rujna 1918. Oženjen (žena Kata r. Bagarić; jedno dijete). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Odveden iz Požeškog logora i strijeljan na nepoznatom mjestu (SD, I, 10).

Cebara

1. Ivan Antičević, sin Ćirila i Mare r. Lerota (Bojkić), rođen 23. prosinca 1910. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao u ratu 1942. godine (SD, sv. II, str. 260).

2. Marijan Antičević, sin Ante i Klare r. Zaradić, rođen 14. rujna 1909. Nestao u ratu 1941. god. Vjerojatno pogrešno! Nema ga u SD!

3. Marijan Antičević, sin Krešimira i Anđe r. Dumančić, rođen 2. siječnja 1942. Kao 10-mjesečnu bebu majka ga nosila sa sobom bježeći pred partizanima. Dijete se „u bijegu od partizana prehladilo“ i umrlo 18. rujna 1942. Pokopano je sutradan na Lovreću u Dalmaciji, kamo su dospjeli u bježanju (MU, sv. IV, str. 74, br. 99; SD, II, 261).

4. Krešimir Antičević, sin Ante i Klare r. Zaradić, rođen 6. rujna 1914. Nestao u ratu… (MK + 8. 5. 1958.) Provjeriti!!! Ovo je pogrešno jer i u SD stoji da je + 8. 5. 1958.

5. Petar Antičević, sin Ante i Klare r. Zaradić, rođen 19. srpnja 1917. Neoženjen. „Ubili ga partizani“ 9. rujna 1942. „po svoj prilici u Mokronogama. Ne zna se gdje je ni kada je pokopan“ (MU, sv. IV, str. 69, br. 48; SD, I, 261).

6. Stipan Antičević, sin Joze i Ruže r. Klarić, rođen 12. veljače 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Zbog pometnje ubila ga ustaška straža za vrijeme zamjene na Kozari“ 13. lipnja 1942. Pokopan je na groblju u Banja Luci, a sprovod je vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 74, br. 96; SD, II, 259).

7. Ante Ćosić, sin Joze i Kate r. Ivanković, rođen 22. studenog 1922. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, II, 248). Detalji?

8. Ante Ćosić zv. Dukušić, sin Marijana i Luce r. Dukić, rođen 11. lipnja 1912. Vjenčan 1934. (žena: Anica r. Musić; petero djece). Civil. Ante je po završetku rata dospio u partizansko zarobljeništvo te ga je komunistički sud osudio na smrt. Pogubljen je u Zenici nepoznatog datuma početkom 1946. god. Njegovoj je ženi službeno „javljeno, da je ubijen a drugo ništa“ (MU, sv. IV, str. 106, br. 24; SD, II, 247).

9. Ivan Ćosić, sin Mate i Mare r. Batarilo (Antosović), rođen 9. lipnja 1901., vjenčan 1931. (žena Jela r. Buljan; šestero djece). Nestao u ratu… (SD, II, 248). Detalji?

10. Ivan Ćosić, sin Mate i Filipe r. Kukić, rođen 25. rujna 1920. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen od partizana na križnom putu u proljeće 1945. god. (SD, II, 240).

11. Jozo Ćosić, sin Mate i Mare r. Batarilo (Antosović), rođen 7. siječnja 1898. Oženjen (1. žena Kata r. Ivanković, 2. žena Iva r. Musić; sedmero djece). „Partizani ga udarali

vilam i puškam, te od posljedica umro“ 17. travnja 1943. Pokopan je na Cebarskom groblju, a sprovod je vodio župnik fra Velimir Šimić (MU, sv. IV, str. 77, br. 21; SD, II, 248).

12. Mara Ćosić r. Batarilo, žena Matina, rođena 1880., petero djece. Ubijena od oznaša po završetku rata, 27. prosinca 1946., u zasad nepoznatim okolnostima (SD, II, 248).

13. Marijan Ćosić, sin Jure i Luce r. Purkić, rođen 26. prosinca 1922. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, II, 241).

14. Mijo Ćosić, sin Jure i Luce r. Purkić, rođen 10. ožujka 1910., vjenčan 1934. (žena Eva r. Dilber; bez djece). Nestao u ratu… (SD, II, 241). Detalji?

15. Stipan Ćosić, sin Franje i Mare r. Ćurković, rođen 20. ožujka 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u Prozoru u borbi s partizanima“ 11. lipnja 1942. „Pokopan na mjestu pogibije“ (MU, sv. IV, str. 72, br. 79; SD, II, 242).

16. Bože Ivančić, sin ---, rođen -- 1902. Ovoga ne mogu pronaći u MU, MK i SD! Možda je riječ o: Bono Ivančić, sin Markov, rođen 17. lipnja 1898. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. u Mostaru (SD, II, 232).

17. Jozo Ivančić, sin Stipe i Ruže r. Letica, rođen 13. svibnja 1901. Oženjen (žena Danica r. Antićević; devetero djece). Nestao u ratu… Detalji? Prema Stanju duša + 1975.?! (SD, II, 231).

18. Marko Ivančić zv. Picun, sin Martina i Ruže r. Jukišić, rođen 17. veljače 1920. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. u Mostaru (SD, II, 232).

19. Mate Ivančić, sin Stipe i Ruže r. Letica, rođen 2. ožujka 1910. Oženjen 1944. (žena Marija r. Antolić; MK: razveo se 1961.). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na kraju rata: najvjerojatnije su ga ubili partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. godine. Provjeriti!!! (SD, II, 231).

20. Petar Ivančić, sin Marka i Ive r. Bagarić, rođen 24. lipnja 1901. Oženjen (1. žena Zorka r. Meštrović 1931.; 2. žena Delfa r. Čuić 1934.; četvero djece). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Osuđen u Zagrebu na dugogodišnju zatvorsku kaznu. Umro nakon 14 godina robije u Zenici 19. studenog 1958. (SD, II, 232) (Vidi MU!!!)

21. Jozo Letica (Ćuković), sin Mije i Jele r. Pobrić, rođen 25. srpnja 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u borbi s partizanim u Jajcu“ 1. rujna 1942. Pokopan sutradan na katoličkom groblju u Jajcu (MU, sv. IV, str. 71, br. 70; SD, II, 234).

22. Ante Madunić, sin Joze i Ive r. Prljević, rođen 15. rujna 1919., vjenčan 1942. (žena Mara r. Spajić; jedno dijete). Ubijen u Livnu 1945., zacijelo od partizana (SD, II, 230).

23. Bože Spajić, sin Marijana i Ruže r. Ćosić, rođen 3. prosinca 1914. Neoženjen. Ubijen u Brišniku po okončanju rata, 1947. god. Zacijelo ga je ubila komunistička tajna policija (SD, II, 252).

24. Jozo Spajić, sin Jakova i Luce r. Ćurić, rođen 20. kolovoza 1928. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, II, 256) Detalji?

25. Nikola Spajić, sin Marijana i Ruže r. Ćosić, rođen 10. srpnja 1927. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu. (SD, sv. II, str. 252).

Mrkodo

1. Abel Andrić, sin Ante i Ive r. Petrović, rođen 28. travnja 1920. Neoženjen. Bio u hrvatskoj vojsci, nepoznato u ustašama ili domobranima. U vojsci je teško obolio od upale zglobova, bio poslan kući, gdje je i umro 8. rujna 1944. Pokopan je sutradan na mrkodoljskom groblju. Sprovod je vodio župnik fra Velimir Šimić (MU, sv. IV, str. 92, br. 67; SD, I, 214).

2. Bože Andrić, sin Bože i ---, rođen 27. listopada 1925. Neoženjen. Nestao u ratu 1945. god., vjerojatno na nekome od bezbrojnih križnih putova (SD, I, 248).

3. Ivan Andrić, sin Bože i Ruže r. Krajina, rođen 1919. Neoženjen. Poginuo u borbi s partizanima na Kozari 15. srpnja 1942. Pokopan u Livanjskom groblju.[6] (već ispisan vidi str. 73, br. 86) (MU, sv. IV, str. 76, br. 15; SD, I, 210).

4. Ivan Andrić, sin Marijana i Jele r. Landeka, rođen 12. studenog 1926. Neoženjen. Nestao u ratu 1943. god. (SD, sv. I, str. 247).

5. Petar Andrić (Vesić), sin Veselka i Matije r. Čuić, rođen 7. prosinca 1926. Neoženjen. Nestao u ratu (SD, sv. I, str. 213).

6. Petar Andrić, sin Ivana i Ive r. Vukadin, rođen 16. kolovoza 1915., vjenčan 1940. (žena Iva r. Vučur; jedan sin). Nestao u ratu, zacijelo na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 207).

7. Silvestar Andrić zv. Šelo, sin Bože i Franjke r. Vukadin-Perviz, rođen 11. prosinca 1914. Poginuo kao partizan u borbi s Nijemcima pokraj Drniša 20. rujna 1944. Pokopan na mjestu poginuća (MU, sv. IV, str. 104, br. 10).

8. Božo Batarilo, sin Ivana i Mare r. Šteko, rođen 13. prosinca 1920. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 293).

9. Bože Batarilo (Bojić), sin Marka i Anđe r. Andrić, rođen 24. rujna 1919., vjenčan 1944. (žena Doma r. Meštrović, kći Anica, + kao dijete). Nestao u ratu 1945.: partizani ga odveli iz Požeškog logora i strijeljali na nepoznatom mjestu. Službeno proglašen mrtvim dekretom Biskupskog ordinarata u Mostaru br. 31/55 (SD, sv. I, str. 301).

[6] U istoj Matici umrlih (sv. IV, str. 73, br. 86) upisana je smrt Ivana Andrića, sina Bože i Ruže r. Marušić, rođen 1921. Prema tom upisu poginuo je “u borbi s odmetnicima na Kozari” 15. srpnja 1942. te pokopan u Banja Luci. Teško je povjerovati da je riječ o nekome drugom Ivanu Andriću koji bi poginuo istoga dana s gore navedenim Ivanom Andrićem, pa držim da je riječ o jednoj te istoj osobi.

10. Ivan Batarilo (Bojić), sin Joze i Kate r. Bagarić, rođen 23. lipnja 1915., vjenčan 1938. (žena Iva r. Tomić, kći Mara). Poginuo u Vlasenici 1943. Službeno proglašen mrtvim dekretom Biskupskog ordinarijata u Mostaru (SD, sv. I, str. 300).

11. Ivan Batarilo, sin Marka i Delfe r. Ćurčić, rođen 10. prosinca 1919. Neoženjen. Ustaša bio, poginuo 27. rujna 1943. kod Karlova Hana (Prisoje) od partizana. Pokopan na groblju u Livnu. Sprovod vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 84, br. 93; SD, I, 298).

12. Mate Batarilo, sin Mije i Anice r. Petric, rođen 15. studenog 1898. Oženjen (1. žena Ora r. Zubić, 2. žena Anđa r. Jaže; četvero djece). Ubili ga partizani u Vranu 12. prosinca 1942., skupa s ocem Mijom (MU, sv. IV, str. 71, br. 66; SD, I, 296).

13. Mijo Batarilo, sin Jure i Anđe r. Pranjić, rođen 15. travnja 1871. Oženjen (žena Anica r. Petric; petero djece). Ubili ga partizani dok je bio u drvima u Vranu 12. prosinca 1942., skupa sa sinom Matom (MU, sv. IV, str. 71, br. 65; SD, I, 297).

14. Stipan Batarilo (Bojić), sin Marka i Anđe r. Andrić, rođen 16. svibnja 1925. Neoženjen. Ustaša bio, poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 3. listopada 1942. Pokopan na katoličkom groblju u Jajcu 4. listopada 1942. (MU, sv. IV, str. 72, br. 72; SD, sv. I, str. 301).

15. Tadija Batarilo, sin Andrije i Ive r. Lovresović, rođen 14. veljače 1923. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 295).

16. Vinko Batarilo, sin Andrije i Ive r. Lovresović, rođen 6. srpnja 1907. Neoženjen. Nestao u ratu, zacijelo ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 295).

17. Ambroža Bekavac, sin Ivana i Ruže r. Nevistić, rođen 26. listopada 1921. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, I, 271).

18. Božo Bekavac, sin Marka i Ive r. Andrić, rođen 1. rujna 1920. Neoženjen. Domobran bio, poginuo u Bihaću od partizana 9. lipnja 1942. Pokopan u Bihaću na katoličkom groblju (MU, sv. IV, str. 71, br. 68; SD, I, 274).

19. Ivan Bekavac, sin Ivana zv. Nine i Mare r. Batarilo, rođen 19. ožujka 1921. Nestao u ratu 1943. god. (SD, I, 275). Detalji?

20. Ivan Bekavac, sin Stipe i Mare r. Vučur, rođen 18. prosinca 1922. Nestao u ratu… Detalji?

21. Stipan Bekavac, sin Petra i Ruže r. Andrić, rođen 24. prosinca 1924. Neoženjen. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, I, 279).

22. Ivan Čuić (Suvarić), sin Jakova zv. Jakiša i Luce r. Bagarić, rođen 17. srpnja 1918. Oženjen (žena Anđa r. Tomić; sin Adam). „Ubijen u vlaku od odmetnika u blizini Drvara“ 1. srpnja 1945. Nije jasno niti tko su „odmetnici“, jer su partizani na tom području već odavno bili preuzeli vlast, niti je župnik saznao mjesto na kojem je Ivan pokopan (MU, sv. IV, str. 98, br. 32; SD, I, 302).

23. Ivan Ćurčić, sin Ivana i Janje r. Andrić, rođen 3. rujna 1921. Neoženjen. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Ubili ga partizani na nepoznatom mjestu (SD, sv. I, str. 308).

24. Ivan Ćurčić, sin Marijana i Kate r. Čuić, star 17 godina. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u borbi s partizanima u Prozoru“ 29. lipnja 1942. „Pokopan, gdje je poginuo“ 6. srpnja 1942. (MU, sv. IV, str. 72, br. 77).

25. Jozo Ćurčić, sin Mate zv. Matiša i Anđe r. Bašić (Ćuk), rođen 1. travnja 1921. Neoženjen. Ustaša bio, „poginuo u borbi s odmetnicim na Grmeču“ 29. lipnja 1942. „Pokopan na mjestu pogibije“ (MU, sv. IV, str. 72, br. 78; SD, I, 263).

26. Jure Ćurčić, sin Ivana i Anđe r. Pranjić, rođen 1899. (prema župničkom popisu r. 1913). Neoženjen. Za njega u Stanju duša stoji samo toliko da se za nj ne zna, što vjerojatno znači da je ubijen na križnom putu u proljeće 1945. godine (SD, I. 270).

27. Stipan Ćurčić, sin Ivana i Janje r. Andrić, rođen 7. ožujka 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „U Koprivnici nagazio na minu koja ge je ubila na mjestu“ 5. lipnja 1944. Pokopan u Srij. Toplicama 6. lipnja 1944. Sprovod vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 90, br. 49).

28. Tadija Ćurčić, sin Ivana i Janje r. Andrić, rođen 16. studenog 1922. Neoženjen. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Ubili ga partizani na nepoznatom mjestu (SD, sv. I, str. 308).

29. Ante Ćurić, sin Mije i Cele r. Dilber, rođen 3. ožujka 1919. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, I, 202).

30. Franjo Ćurić, sin Ilije i Mare r. Andrić, rođen 11. veljače 1921. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 211).

31. Stipan Ćurić, sin Mije i Cele r. Dilber, rođen 13. ožujka 1925. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, I, 202).

32. Jozo Krajina, sin Mate i Ruže r. Marinčić, rođen 9. studenog 1923. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 286)

33. Križan Krajina, sin Ante i Ive r. Markotić, rođen 1. siječnja 1922. Neoženjen. Ubijen na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, I, 285).

34. Jakov Kutleša, sin Ivana i Ive r. Bekavac, rođen 5. lipnja 1910. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, I, 280). Detalji?

35. Marijan Landeka, sin Marijana i Šime r. Gudelj, rođen 28. prosinca 1920. Neoženjen. Ubili ga partizani po okončanju rata na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, I, 192).

36. Ante Meštrović, sin Ivana zv. Kikilo i Matije r. Čuić, rođen 30. listopada 1926. Neoženjen. Nestao u ratu… Prema podatku u Stanju duša: „nestao u svijetu“ (SD, I, 221). Detalji?

37. Božo Meštrović, sin Stipana i Ruže r. Bagarić, rođen 11. studenoga 1913., vjenčan 1939. (žena Drina r. Zelić; jendo dijete). Poginuo 12. kolovoza 1941. „u borbi s četnicima“ kod Banja Luke. Pokopan u Visku kod Banja Luke 15. kolovoza 1941. (MU, sv. IV, str. 62, br. 59; SD, I, 229).

38. David Meštrović, sin Stipe i Kate r. Ćurić, rođen 22. rujna 1920. Oženjen. Nestao u ratu… U Stanju duša upisano: „Ne zna se za nj“ (SD, I, 226). Detalji?

39. Filip Meštrović, sin Stipe i Kate r. Ćurić, rođen 4. listopada 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u borbi s komunistima u Han Pijesku“ 3. ožujka 1942. Pokopan u Han Pijesku. Sprovod vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 66, br. 20; SD, I, 226).

40. Ilija Meštrović, sin Marka i Ruže r. Bagarić, rođen 17. rujna 1925. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 231).

41. Ivan Meštrović, sin Ivana i Ive r. Šteko, rođen 16. srpnja 1924. Neoženjen. Poginuo u ratu 22. rujna 1943. na nepoznatom mjestu, vjerojatno u borbi s partizanima (SD, I, 234).

42. Ivan Meštrović (Šoljak), sin Marka i Matije r. Tomić, oženjen (1. žena Mara r. Ćurić, vj. 1941.; 2. žena Ruža r. Karlić; jedno dijete), rođen 28. kolovoza 1913. Poginuo u ratu. Službeno proglašen mrtvim po odluci bisk. ordinarijata u Mostaru br. 368/58. Kao datum smrti naveden je 30. lipnja 1945. (MU, sv. II, str. 40, br. 18; MK, sv. III, str. 165, br. 99; SD, sv. I, str. 223).

43. Jozo Meštrović, sin Marka i Ruže r. Bagarić, rođen 23. ožujka 1921. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 231).

44. Ljubomir Meštrović zv. Ljuban, sin Stipana i Ruže r. Bagarić, rođen 2. lipnja 1908. Vjenčan 1935. (žena Mila r. Krištić; jedno dijete). Nestao u ratu… (SD, I, 229). Detalji?

45. Mara Meštrović, kći Stipana i Kate r. Ćurić, rođena 13. ožujka 1922. Nestala u ratu… Detalji?

46. Mate Meštrović, sin Ivana i Ive r. Šteko, rođen 19. veljače 1921. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 234)

47. Dragutin Pačar, sin Nikole i Anđe r. Bagarić, rođen 26. listopada 1922. Neoženjen. Smrtno stradao u Kosovskoj Mitrovici 1941. god. Čini se da je bio vojnik starojugoslavenske vojske te smrtno strdao u njemačkom napadu na Jugoslaviju u travnju 1941. god. (SD, sv. I, str. 317).

48. Franjo Pačar (Ćurić), sin Marka i Kata r. Andrić, rođen 4. listopada 1901., vjenčan 1927. (žena Ruža r. Tomić, šestero djece). Nestao u ratu, vjerojatno ubijen od partizana na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, str. 309).

49. Marko Pačar, sin Tome i Anice r. Pranjić, rođen 26. travnja 1921. Neoženjen. Civil. „Ubili ga četnici u Višegradu“ 15. prosinca 1943. Župnik nije znao navesti mjesto gdje je pokopan (MU, sv. IV, str. 85, br. 105; SD, I, 312).

50. Ivan Petrović, sin Joze i Jele r. Andrić, rođen 28. rujna 1922. Neoženjen. Ustaša bio, poginuo 15. ožujka 1943. u borbi s partizanima u Gornjem Vakufu. Pokopan na katoličkom groblju u Bugojnu (MU, sv. IV, str. 77, br. 23; SD, I, 244).

51. Ilija Pokrajčić, sin Ante i Ruže r. Bagarić, rođen 26. prosinca 1914. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, I, 241) Detalji?

52. Ivan Pokrajčić, sin Ivana i Tomice r. Mikulić, rođen 13. srpnja 1924. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na nekom od „križnih putova“ u proljeće 1945. godine (SD, sv. I, str. 241).

53. Jozo Pokrajčić zv. Baja, sin Ivana i Tomice r. Mikulić, rođen 6. ožujka 1927. (1926?) Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na nekom od „križnih putova“ u proljeće 1945. godine (SD, sv. I, str. 241).

54. Marijan Pokrajčić, sin Mate i Ive r. Bagarić, rođen 15. siječnja 1923. Neoženjen. „Čisteći revolver sam sebe nehotice ubio“ 5. svibnja 1944. Pokopan na groblju u Jasenovcu, a sprovod je vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 89, br. 40; SD, I, 238).

55. Mate Pokrajčić, sin Jakova i Anđe r. Ćurčić, rođen 1920. „Poginuo u Rami na Šćitu“ 14. rujna 1944. Pokopan na groblju u Šćitu 15. rujna 1944. (MU, sv. IV, str. 94, br. 88). Kako je poginuo?

56. Stipan Pokrajčić, sin Ivana i Ive r. Franjkić, rođen 26. prosinca 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u borbi s partizanima u Jajcu“ 25. studenog 1942. „Pokopan na katoličkom groblju u Jajcu.“ Sprovod je vodio svećenik imenom fra Luka, kojemu župnik nije znao prezimena (MU, sv. IV, str. 71, br. 62; SD, I, 238).

57. Jozo Pranjić, sin Ante i Mare r. Matešković, rođen 9. kolovoza 1912. Vjenčan 1937. (žena Terezija r. Krajinović; dva sina + kao djeca). Bio u ustaškoj vojsci. „Ranjen na Romaniji te u bolnici u Sarajevu umro“ 30. siječnja 1942. Pokopan na vojničkom groblju u Sarajevu. Sprovod je vodio fra Vlado Ključević (MU, sv. IV, str. 65, br. 8; SD, I, 307).

58. Jozo Pranjić, sin Vladimira i Mare r. Landeka, rođen 18. studenog 1922. Neoženjen. Nestao u ratu 1942. god. (SD, sv. I, str. 305).

59. Mijo Rezo, sin Mije i Anđe r. Andrić, rođen 6. kolovoza 1922. Neoženjen. Nestao u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 235; u SD ubrojen u obitelj Marijana Klarića, s kojim je bio polubrat).

60. Frano Šteko, sin Pavla i Anice r. Buljan, rođen 2. listopada 1919. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, I, 164).

61. Ivan Šteko, sin Ivana i Anđa r. Batarilo, rođen 4. siječnja 1927. Nestao u ratu (SD, sv. I, str. 174). Detalji?

62. Ivan Šteko, sin Joze i Ive r. Malić, rođen 20. travnja 1921. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Krapini u proljeće 1945. god. (SD, I, 168).

63. Ivan Šteko, sin Marijana i Anđe r. Tomić, rođen 5. siječnja 1927. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, I, 174).

64. Ivan Šteko, sin Pere i Matije r. Čuić, rođen 1. studenog 1921. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, sv. I, str. 173; SD, I, 173).

65. Jozo Šteko, sin Ilija i Luce r. Buljan, rođen 20. rujna 1913. Oženjen (žena Ruža r. Tomić; sin Drago). Bio u domobranskoj vojsci. „Teško ranjen u borbi s četnicim na Romaniji i zatim umro u bolnici u Sarajevu umro“ 12. siječnja 1942. Pokopan na vojničkom groblju u Sarajevu 13. siječnja 1942. Sprovod je vodio vojni svećenik (MU, sv. IV, str. 65, br. 4); SD, I, 171).

66. Marko Šteko, sin Ivana i Luce r. Tomić-Lovresović, rođen 7. travnja 1922. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

67. Mate Šteko, sin Ivana i Luce r. Lovresović, rođen 15. srpnja 1920. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

68. Stipan Šteko, sin Ilije i Luce r. Ćurić-Beljan (ili Buljan?!), rođen 10. rujna 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Poginuo u borbi s partizanima u Budaku kraj Gospića“ 25. lipnja 1943. Pokopan je sutradan u Gospiću (MU, sv. IV, str. 82, br. 80; SD, I, 171).

69. Jozo Tomić, sin Ivana i Ruže r. Zubić, rođen 21. siječnja 1933. „U borbi između Niemaca i partizana bio ranjen i zatim umro“ 23. listopada 1944. Kako je trajala borba, ukućani od straha nisu zvali svećenika, pa je umro bez sakramenata. Pokopan u Trbarića groblju (MU, sv. IV, str. 92, br. 70).

70. Marijan Tomić, sin Ludvika (Ljudevita) i Anđe r. Bekavac, rođen 10. studenog 1925. Nestao u ratu… Detalji?

71. Marko Tomić, sin Bože i Vranjke r. Vukadin, rođen 9. listopada 1919. Nestao u ratu… Detalji?

72. Petar Tomić, sin Ambrože i Anice r. Kukavica, rođen 23. siječnja 1901., vjenčan 1930. (žena Konstancija r. Ćurčić, petero djece). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. I, str. 185).

73. Stipan Tomić (Strugača), sin Mije i Jele r. Kelava, rođen 16. kolovoza 1925. Neoženjen. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Krapini u proljeće 1945. god. (SD, I, 182).

74. Anđelko Topčić, sin Ilije i Mare r. Bagarić, rođen 1. kolovoza 1914. Neoženjen. Poginuo u ratu, vjerojatno ubijen na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, str. 249).

75. Ante Topčić, sin Ivana i Luce r. Ćurčić, rođen 26. lipnja 1912., vjenčan 1941. (žena Luca r. Klarić; bez djece). Nestao u ratu 1944. god. Odlukom Biskupskog ordinarijata u

Mostaru, br. 350/62 proglašen mrtvim. Kao datum smrti naveden je 31. prosinca 1945. (SD, sv. I, str. 251).

76. Ivan Topčić, sin Jure i , rođen 21. listopada 1881., vjenčan 1908. (žena Luca r. Ćurčić, troje djece). Poginuo u ratu (SD, sv. I, str. 251). Ime majke?

77. Ante Vučur, sin Ilije i Mare r. Topčić, rođen 27. travnja 1915. Oženjen (žena Kata r. Šarić; bez djece). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, I, 197).

78. Ante Vučur (Letica), sin Ivana i Matije r. Zrinušić, rođen 2. listopada 1919. Neoženjen. Nestao u ratu… (SD, I, 199). Detalji?

79. Marko Vučur, sin Petra i Ive r. Mašić, srođen 6. studenog 1921. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

80. Petar Vučur, sin Andrije i Mare r. Šimić, rođen 7. srpnja 1914., vjenčan 1941. (žena Iva r. Čuić; kći Mara). Ubili ga partizani na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. na nepoznatom mjestu (SD, sv. I, str. 196).

81. Stojan Vučur (Letica), sin Marijana i Matije r. Čuić, rođen 24. svibnja 1918. Neoženjen. „Poginuo u borbi s odmetnicima u Banjoj Luci“ 1. siječnja 1944. Pokopan u Banja Luci na nepoznatom groblju ili mjestu (MU, sv. IV, str. 89, br. 33; SD, I, 198).

***

Cebara – srpske žrtva

U Cebari su ustaše („nastaše“) u ljeto 1941. ubile 129 osoba i bacili u jamu Slipicu. Kasnije su kosti pobijenih prenesene u pravoslavno groblje u Cebari te je 1971. podignut i spomenik navedenim žrtvama na mjestu njihova naknadnog pokopa. Na spomeniku je ćiriličnim slovima napisano: „U ovoj kosturnici nalaze se posmrtni ostaci 129 ljudi žena i djece koje su okupatori bacili u jamu 'Slipicu' 1941 g.“ Slijede osnovni podatci o žrtvama, s godinama rođenja:

Rade Zelen Jovin	1896.
Mile Zelen Nikin	1912.
Joka Zelen Simina	1905.
Mara Zelen Jakovljeva	1916.
Mirjana Zelen Radina	1924.
Rajko Zelen Radin	1932.
Đoko Zelen Radin	1934.
Staka Zelen Radina	1936.
Jovo Zelen Radin	1941.
Sava Zelen Milin	1934.
Ivo Zelen Milin	1937.
Milica Zelen Milina	1938.
Anđa Zelen Miloševa	1895.
Blagoje Zelen Milošev	1925.
Mara Zelen Miloševa	1927.
Milica Zelen Miloševa	1930.

Anđa Zelen Lazina	1897.
Marko Zelen Božin	1920.
Luka Zelen Božin	1924.
Pero Zelen Božin	1926.
Ruža Zelen Božina	1932.
Milica Zelen Božina	1934.
Luka Zelen Đurin	1898.
Nedo Zelen Đurin	1905.
Anđa Zelen Milanova	1908.
Zorka Zelen Todorova	1908.
Jovo Zelen Stojanov	1893.
Ilija Zelen Stojano	1896.
Pero Zelen Stojanov	1912.
Anica Zelen Lazina	1902.
Mijo Zelen Tomin	1928.
Ljubo Zelen Tomin	1929.
Stojan Zelen Tomin	1935.
Ruža Zelen Tomina	1937.
Milica Zelen Tomina	1939.
Božo Zelen Ilijin	1937.
Sava Zelen Ilijin	1939.
Vaso Zelen Markov	1890.
Ruža Zelen Božina	1898.
Boja Zelen Vasina	1925.
Marko Zelen Vasin	1927.
Boško Zelen Vasin	1929.
Ljubica Zelen Vasina	1932.
Joka Zelen Vasina	1934.
Đorđo Zelen Vasin	1935.
Anđa Zelen Vasina	1937.
Milica Zelen Vasina	1940.
Ilija Zelen Špirin	1917.
Lazo Zelen Špirin	1921.
Anđa Zelen Perina	1890.
Rade Zelen Perin	1885.
Stana Zelen Perina	1896.
Mara Zelen Radina	1922.
Mileva Zelen Radina	1924.
Staka Zelen Radina	1926.
Ruža Zelen Radina	1928.
Branka Zelen Radina	1931.
Pero Zelen Radin	1933.
Anđa Zelen Radina	1935.
Bojka Zelen Radina	1936.
Milica Zelen Radina	1938.
Ruža Zelen Jovina	1890.
Nikola Zelen Božin	1917.
Joka Zelen Božina	1911.
Bojka Zelen Božina	1913.
Božo Zelen Radin	1894.

Luka Zelen Jovin	1918.
Cvita Zelen Jovina	1921.
Anđelka Zelen Jovina	1928.
Simo Zelen Todorov	1923.
Pero Zelen Stojanov	1894.
Petruša Zelen Božina	1900.
Stojan Zelen Perin	1934.
Dušan Zelen Perin	1938.
Milica Zelen Perina	1939.
Ilija Zelen Jakovljev	1920.
Risto Zelen Jakovljev	1914.
Ruža Zelen Jurina	1918.
Smiljana Zelen Ilijina	1898.
Nikola Zelen Ilijin	1924.
Vlado Zelen Ilijin	1927.
Ruža Zelen Ilijina	1939.
Mara Zelen Ristina	1939.
Dušan Zelen Ristin	1940.
Mijo Zelen Simin	1885.
Sava Zelen Jovin	1900.
Ilija Zelen Mijin	1935.
Stana Zelen Mijina	1937.
Milica Zelen Mijina	1939.
Luka Zelen Mijin	1940.
Kristina Zelen Nikolina	1890.
Simo Vitezović Jovin	1894.
Anđa Vitezović Perina	1901.
Nikola Vitezović Simin	1926.
Jovanka Vitezović Simina	1930.
Ruža Vitezović Simina	1934.
Jovo Vitezović Simin	1937.
Milan Vitezović Simin	1939.
Ruža Vitezović Savina	1897.
Jovo Vitezović Lukin	1920.
Mijo Vitezović Lukin	1922.
Jovanka Vitezović Lukina	1927.
Milica Vitezović Lukina	1924.
Mara Vitezović Lukina	1935.
Veljko Vitezović Lukin	1937.
Olga Vitezović Lukina	1939.
Milan Vitezović Lukin	1940.
Miloš Vitezović Savin	1892.
Mara Vitezović Miloševa	1894.
Sava Vitezović Milošev	1924.
Đoko Vitezović Milošev	1932.
Ilija Vitezović Milošev	1934.
Vlado Vitezović Milošev	1936.
Ruža Vitezović Miloševa	1938.
Ilija Vitezović Milošev	1940.
Mile Vitezović Jakovljev	1875.

Tomo Vitezović Milin	1915.
Branko Vitezović Milin	1917.
Milica Vitezović Milina	1920.
Dušan Vitezović Milin	1922.
Ruža Vitezović Jakovljeva	1919.
Milan Vitezović Tomin	1941.
Luka Vitezović Perin	1893.
Jovo Vitezović Perin	1886.
Vasilija Vitezović Savina	1900.
Pero Vitezović Jovin	1938.
Ruža Vitezović Božina	1874.
Uroš Vitezović Božin	1893.
Mara Vitezović Božina	1898.

Spomenik je podignut 4. srpnja 1971. a podigli su ga Stevo Zelen s obitelji i obitelj Vitezović. Na vrhu križa nalazi se lijepi pravoslavni križ.

ŽUPA GRABOVICA

Popis žrtava Prvoga svjetskog rata načinjen je na temelju Matice umrlih župe Grabovice, točnije prijepisa matice koji se čuva u Arhivu Biskupskog ordinarijata u Mostaru, za 1919. godinu, str. 10-17. Tu je, na kraju popisa umrlih za 1919. godinu, župnik fra Stanko Kraljević načinio „Izkaz poginulih vojnika ove župe u svjetskom ratu godina 1914. 1915. 1916. 1917. i 1918. o kojima su do sada došli sjegurni podatci da su u istinu umrli“, a riječ je o prostoru današnjih župa Grabovica i Prisoje, koje su još uvijek bile ista župa, pod imenom župa Grabovica (Prisoje se osamostalilo 1922. godine). Taj popis nije potpun, ali ne u pogledu imena poginulih vojnika, nego u pogledu detaljnijih podataka o njima i o mjestima i okolnostima njihove smrti – kako će se vidjeti iz prijepisa koji donosimo ovdje. Navedeno je ukupno 77 poginulih s područja današnjih župa Grabovice i Prisoja.

Popis žrtava Drugog svjetskog rata načinio je župnik don Marko Lukač 1989. godine na traženje biskupa mostarsko-duvanjskog mons. Pavla Žanića. Prema navedenom popisu s područja župe bile su 104 osobe smrtno stradale u ratu i poraću. Problem je što popis nije načinjen prema selima (točnije, u njemu nema oznake sela), što stvara veliku zbrku. Stoga se sve moralo još jednom pregledati i sortirati prema selima. Taj je popis kasnije dopunjen podatcima iz Matice umrlih, točnije prijepisa koji se nalaze u Ordinarijatu u Mostaru. Nažalost, svezak Matice umrlih od 1937. do 1948. je nestao, izgubljen, a u Ordinarijatu nema prijepisa (parica) za 1944., 1945. i 1946. godinu, tako da nam zapravo ključni dokumenti za vrijeme Drugoga svjetskog rata nedostaju. Podatci su dakako nadopunjeni iz starijih matica krštenih (župnikovu popisu dodano je ime i djevojačko prezime majke stradalnika, kao i ime njegove supruge, ako je bio oženjen). Nažalost, ne postoji ni Stanje duša iz razdoblja prije rata, pa nema ni toga pomoćnog izvora podataka. Niti od *Duvanjskog zbornika* nije bilo velike koristi jer su u njemu doneseni podatci za tek 15 ratnih stradalnika (Dobrići 3, Grabovica 4, Korita 5, Zidine 3, Bukova Gora 0).

Konačno su svi podatci još jednom provjereni na terenu. Ipak se može reći da je upravo župa Grabovica bila najteža za popunu podataka te je mogućnost pogreške upravo ovdje i najveća.

Prvi svjetski rat

Bukova Gora

Marko Čulo, sin Ivana i Stane r. Škojo, 23 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (16, 66)

Marko Čulo, sin Jakiše i Jake r. Čirko, 31 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (17, 69)

Stipe Čulo, sin Tadije i Anđe r. Matić, 25 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (16, 65)

Toma Čulo, sin Ivana i ?, 40 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (16, 67)

Bože Čulo, sin Pere i Jake r. Gogić, 21 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (17, 68)

Dobrići

Anđelko Beljan, sin Mate i Ive r. Gadža, 21 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (17, 76)

Ilija Beljan, sin Bože i Matije r. Čirko, 21 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (17, 75)

Jozo Beljan, sin Stipe i ?, 47 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (17, 77)

Ivan Drmić, sin Pere i Terke r. ?, 20 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (17, 73)

Jozo Drmić, sin Ilije i Ilke r. Tabak, 23 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (17, 72)

Jure Drmić, sin Pere i Terke r. ?, 18 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (17, 74)

Ilija Gadža, sin Ante i Mare r. Šola, 26 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (17, 71)

Mate Gadža, sin Ivana i Mare r. Ćurušić, 32 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (17, 70)

Grabovica

Blaž Ćurković, sin Stipe i Anđe r. Šola, 25 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (11, 8)

Jakov Ćurković, sin Pere i Luce r. Ivančić, 28 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (11, 11)

Jozo Ćurković, sin Pere i Luce r. Ivančić, 34 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (11, 10)

Karlo Ćurković, sin Stipe i Anđe r. Šola, 21 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (11, 9)

Rade Ćurković, sin Stipe i Jake r. Pavić, 49 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 13. veljače 1918. (10, 3)

Nikola Franjić, sin Joze i Ive r. Udovičić, 20 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (10, 6)

Jozica Ivančić (Peranović), sin Stipe i Matije r. Ćurić, 49 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (10, 2)

Mate Ivančić, sin Joze i Ruže r. Ledić, 30 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 15. lipnja 1918. (10, 5)

Stipan Ivančić, sin Nikole i Kaje r. Drmić, 30 godina, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (10, 1)

Ivan Šarić, sin Nikole i Luce r. Ivanda, 32 god., poginuo u ratu u Italiji u srpnju 1915. god. (MU II, 52, 48).

Mile Šarić, sin Boška i Janje r. Škojo, 30 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1914. god. (10, 4)

Korita

Marko Cikoja, sin Tome i Cvite r. Vatrov, 32 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (15, 57)

Bože Ćurić, sin Stipana i Joze r. Udovičić, 25 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (15, 49)

Dušan Ćurić, sin Frane i Janje r. Šola, 20 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (15, 55)

Ilija Ćurić, sin Mate i Matije r. Matić, 26 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (15, 54)

Ilija Ćurić, sin Tome i Mare r. Gadža, 51 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (15, 50)

Jure Ćurić, sin Matana i Ruže r. Antunović, 33 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (15, 56)

Mate Ćurić, sin Jakova i Joze r. Ivančić, 33 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 13. lipnja 1915. (15, 51)

Petar Ćurić, sin Jakova i Joze r. Ivančić, 29 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 13. lipnja 1915. (15, 52)

Stipe Ćurić, sin Nikole i Ruže r. Beljan, 48 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (15, 48)

Stipan Ćurić, sin Mate i Matije r. Matić, 19 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (15, 53)

Ante Sučić, sin Ilije i Luce r. Braovac, 34 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (14, 47)

Zidine

Jakov Mamić, sin Ilije i Anice r. Sabljić, 40 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (16, 64)

Jozo Mamić, sin Mate i Kaje r. Drmić, 19 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (16, 63)

Marijan Mamić, sin Ante i Jake r. Lukač, 50 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (16, 60)

Mate Mamić, sin Filipa i Kate r. Ćurić, 41 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (16, 61)

Miše Mamić, sin Stipana i Jake r. Đikić, 37 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (16, 59)

Petar Mamić, sin Juke i Ruže r. Beljan, 21 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (16, 62)

Toma Mamić, sin Ivana i Anđe r. Drmić, 44 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (16, 58)

Drugi svjetski rat

Bukova Gora

1. Ante Čulo, sin Luke i Anđe r. Sabljić, rođen 29,. svibnja 1910. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru 1945. god. B. Gora

2. Bože Čulo, sin Nikole i Matije r. Sabljić, rođen 30. lipnja 1920. Ubili ga partizani u Jajcu 1943. god. B. Gora

3. Filip Čulo zv. Pile, sin Jakova i Anđe r. Ćurić, rođen 24. studenog 1921. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. B. Gora

4. Filip Čulo, sin Luke i Anđe r. Sabljić, rođen 24. travnja 1905. Ubili ga partizani u Bukovoj Gori u travnju 1946. god. B. Gora

5. Jozo Čulo, sin Mate i Matije r. Ljubičić, rođen 19. ožujka 1914. Za njega je u matici zabilježeno samo da su ga „ubili partizani“ 25. studenog 1943., ali bez ikakva dodatnog detalja. Ne piše čak ni da je bio hrvatski vojnik. Pokopan je na nepoznatom mjestu (MU, 1943., br. 77). Bukova Gora

6. Mate Čulo, sin Martina i Anice r. Ćurić, rođen 15. kolovoza 1912.[7] Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru 1945. god. B. Gora

7. Mirko Čulo, sin Martina i Anica r. Ćurić, rođen 24. rujna 1910. Bio je lugar negdje u Hrvatskoj, vjerojatno u okolici Čazme. Ubili su ga partizani u Čazmi 12. studenog 1942. Ukopan je u groblju u Čazmi (MU, 1942., br. 30). Bukova Gora

8. Nikola Čulo, sin Jakova zv. Jakiše i Kate r. Ivančić, rođen 10. prosinca 1921. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. B. Gora

9. Petar Čulo, sin Luke i Jurke r. Šarić, rođen 24. ožujka 1920. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. B. Gora

10. Petar Kovač, sin Luke i , rođen 1919. Ubili ga partizani u Banja Luci 1943. god.

11. Ante Sabljić, sin Filipa i Ruže r. Bekavac, rođen 15. studenog 1921. Ubili ga partizani u Mostaru 1945. god. B. Gora

12. Ilija Sabljić, sin Stipana i Pilipe r. Gogić, rođen 17. srpnja 1925. Nestalo ga i ne zna se gdje 1944. god. B. Gora

13. Mirko Sabljić, sin Mate i Ive r. Đikić, rođen 29. ožujka 1923. Ubili ga partizani na Petrovoj Gori 1943. god. B. Gora

14. Pero Sabljić, sin Stipe i Ruže r. Matić, rođen 8. listopada 1916. Ubili ga partizani na Petrovoj Gori 1943. god. B. Gora

15. Bože Sučić, sin Mate i Klare r. Beljan, rođen 19. prosinca 1919. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. B. Gora

16. Paval Šarić, sin Ilije i Jele r. Škojo, rođen 30. rujna 1907. Umro od tifusa kod kuće 1943. god. B. Gora

17. Petar Šarić, sin Nike i Anice r. Mamić, rođen 19. prosinca 1919. Bio ustaški rojnik 1. stanije XII. bojne. Poginuo u borbi s partizanima u Hrvatskoj Kostajnici od bombe 7. listopada 1944. Obavijest o njegovoj smrti župniku je poslana iz navedene postrojbe (MU, 1943., br. 76). Bukova Gora

18. Filip Škojo, sin Marka i Anice r. Čirko, rođen 2. ožujka 1910. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Bleiburgu 1945. god. B. Gora

19. Marijan Škojo, sin Marka i Ive r. Čirko, rođen 5. ožujka 1925. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Bleiburgu 1945. god. B. Gora

[7] U župnikovu popisu upisan je Ante Čulo, sin Martinov, rođen 1912. Takav međutim u maticama ne postoji. Ima Ante Čulo, sin Nikole i Kaje r. Ćurković, rođen 7. srpnja 1912. Nisam siguran o kome je zapravo riječ?

20. Nikola Škojo, sin Jandre i Pavice r. Beljan, rođen 13. travnja 1920. Nestalo ga 1941. god. B. Gora

Dobrići

1. Ante Beljan, sin Jakova i Cvite r. Ivančić, rođen 1914. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ranjen u borbi s četnicima te od posljedica ranjavanja preminuo u Zagrebu u bolnici 1. veljače 1942. Pokopan je na nepoznatom mjestu u Zagrebu (MU, 1942., br. 7). Dobrići

2. Ante Beljan, sin Marka i , rođen 1921. Ubili ga partizani kraj Livna 1943. god.

3. Filip Beljan, sin Križana i Kate r. Mamić, rođen 9. kolovoza 1924. Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu u proljeće 1945. god. Dobrići

4. Mate Beljan, sin Ivana i Jele r. Gadže, rođen 30. kolovoza 1886. Oženjen. Civil. Ubili ga partizani u logoru u Livnu 2. veljače 1945. god. (Dobrići)

5. Mate Beljan, sin Jakova i Anđe r. Gašpar, rođen 13. lipnja 1920. Bio je hrvatski oružnik (policajac). Poginuo je „u borbi s partizanima“ 18. kolovoza 1943. Pokopan je na nepoznatom mjestu (MU, 1943., br. 45). Dobrići

6. Mijo Beljan, sin Stipe i , rođen 1916. Ubili ga partizani u Vogošći kod Sarajeva 1942. god.

7. Mile Beljan, sin Ante i Jurke r. Ćurić, rođen 26. kolovoza 1921. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 25. rujna 1942. Pokopan je na nepoznatom mjestu u Jajcu. Obavijest o njegovoj smrti župniku je poslalo zapovjedništvo II. satnije XIII. bojne u Jajcu (MU, 1943., br. 44). Dobrići

8. Mirko Beljan, vojnik, umro u Njemačkoj 30. IV 1942. – u Njemačkoj zarobljen, umro od tuberkuloze (je li to žrtva rata!?) --- Pokopao ga vojnički svećenik… (MU 1942., br. 23) Dobrići

9. Pavo Beljan, sin Marka i Matije r. Matić, rođen 1. rujna 1913. Ubili ga partizani u Novom Sadu u travnju 1943. god. (MK II, 106, 99) Dobrići

10. Stipe Beljan, sin Ante i , rođen 1921. Ubili ga partizani u Garešnici 1941. god.

11. Stipan Beljan, sin Križana i Kate r. Mamić, rođen 20. veljače 1921. Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu u proljeće 1945. god. Dobrići

12. Stipe Beljan, sin Joze i Luce r. Ćurić, rođen 15. travnja 1916., domobran, umro od otrovanja krvi od zubi 1943. u bolnici u Sarajevu (je li to žrtva rata!?) (MU 1943., 38) Dobrići

13. Ante Ćurić, sin Pere i Janje r. Mamić, rođen 22. listopada 1923. (1919.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u svibnju 1945. god. Dobrići

14. Blaž Ćurić, sin Ivana i Antonije r. Alagušić, rođen 1912. Ubili ga partizani na „križnom putu“ 1945. god. O njemu je naknadno upisano u Maticu umrlih: „Nestao u logoru u Varaždinu 1945.“ Službeno je proglašen mrtvim dopisom Biskupskog ordinarijata u Mostaru br. 236/54 od 12. svibnja 1954. (MU IIIa, 12. V. 1954.). Dobrići

15. Blaž Ćurić, sin Ivana i , rođen 1914. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Novom Sadu u svibnju 1945. god. Je li isto 14 i 15?

16. Bože Ćurić, sin Pere i Anđe r. Nevistić, rođen 18. siječnja 1921. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Mariboru u svibnju 1945. god. Dobrići

17. Jozo Ćurić, sin Pere i Anđe r. Ćurušić, rođen 3. veljače 1920. Ubili ga partizani u Gospiću 1940. god. (!?) Dobrići

18. Mate Ćurić, sin Pere i Anđe r. Nevistić, rođen 1. travnja 1923.[8] Ubili ga partizani u okolici Imotskog 1944. god. Dobrići

19. Stipan Ćurić, sin Ilije i , rođen 1896. Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god.

20. Stipan Ćurić, sin Metoda i Franjke r. Tustonić, rođen 24. prosinca 1920. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u svibnju 1945. god. Dobrići

21. Ivan Drmić, sin Stipe i Milice r. Kutleša, rođen 3. kolovoza 1919. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u svibnju 1945. god. Dobrići

22. Jozo Drmić, sin Joze i Kate r. Perković, rođen 13. travnja 1910. Oženjen. Civil. Ubili ga partizani u Omišu 1942. god. Dobrići

23. Mate Drmić, sin Ilije i Ilke r. Tabak, rođen 15. studenog 1909. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Virovitici u svibnju 1945. god.

24. Pere Drmić, sin Ante i , rođen 1918. Ubili ga partizani u Sutjeskoj 1942. god.

25. Jozo Gadža, sin Bože i , rođen 1905. Ubili ga partizani u Grabovici 1943. god.

26. Karlo Gadža, sin ---, rođen 1919. Ubili ga partizani u Hrvatskoj Kostajnici 1944. god.

27. Karlo Gadža, sin Bože i Matije r. Jukić, rođen 19. kolovoza 1907. Ubili ga partizani u Zagrebu 1943. god. Dobrići

28. Pere Gadža, sin Joze i Luce r. Ivančić, rođen 14. kolovoza 1915. Ubili ga partizani u Kalniku – Sv. Nedjelja, 1941. god. Dobrići

29. Jakov Gadža, sin Frane i Kaje r. Šarić, rođen 26. veljače 1925. Ubili ga partizani povrh Mostara 1943. god. Dobrići

[8] Može biti i Mate Ćurić, sin Pere i Anđe r. Dozan, rođen 11. rujna 1923. Korita

30. Ante Ivančić, sin Bože i Ruže r. Ćosić, rođen 15. kolovoza 1901. „Ubijen od partizana u Gaju kraj Gorice kod Livna“ 24. ožujka 1943. Pokopan je u istome Gaju, vjerojatno istoga dana (MU, 1943., br. 23). Dobrići

31. Ante Ivančić zv. Antuka, sin Bože i , rođen 1923. Ubili ga partizani u Livnu 1941. god.

32. Frano Ivančić, sin Ante i Kaje r. Beljan, rođen 19. siječnja 1914. Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Požegi u svibnju 1945. god. (Dobrići)

33. Ilija Ivančić, sin Miše i , rođen 1921. Ubili ga partizani u Jajcu 1921. god.

34. Luka Ivančić, sin Ignacija zv. Žiga i Anđe r. Crnković, rođen 13. siječnja 1920. Ubili ga partizani u Gospiću 1944. god. Dobrići

35. Mate Ivančić, sin Bariše i Anđe r. Drmić, rođen 27. siječnja 1920. Ubili ga partizani u Ogulinu 1945. god. Dobrići

36. Petar Ivančić, sin Luke i Antunije r. Ivančić, rođen 3. studenog 1925. Ubili ga partizani u Bijelom Polju 1945. god. Dobrići

37. Srećko Ivančić, sin Stojana i Kate r. Crnković, rođen 3. siječnja 1898. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u svibnju 1945. god. Dobrići

38. Vale Ivančić, sin Ivana i Matije r. Ćurić, rođen 14. veljače 1908. Ubili ga partizani u Dobrićima 1945. god. Dobrići

39. Ante Šola, sin Martina i Anđe r. Ivančić, rođen 7. lipnja 1921. Ubili ga partizani u Prozoru u travnju 1941. Dobrići

Grabovica

1. Mate Alagušić, sin Pere i Ljubice r. Šarić, rođen 23. rujna 1914. Neoženjen. Pripadnik oružanih snaga NDH. Ubili ga četnici u Višegradu 1943. god. (Grabovica)

2. Ante Crnković, sin Vida i Marte r. Ivančić, rođen 17. kolovoza 1925. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. Grabovica

3. Mate Crnković, sin Ante i Matije r. Beljan, rođen 21. studenog 1922. Ubili ga partizani u Livnu 1945. god. Grabovica

4. Mate Crnković, sin Jure i Pere r. Ćurić, rođen 5. rujna 1925. Ubili ga partizani na „križnom putu“ kod Dravograda u proljeće 1945. god. Grabovica

5. Pave Crnković, sin Jure i Pere r. Ćurić, rođen 16. studenog 1917. Ubili ga partizani u Grabovici 1945. god. Grabovica

6. Stipan Crnković, sin Miše i Ruže r. Drmić, rođen 16. listopada 1880. O njegovoj smrti zapisano je u maticu: „Goneć partizanske ranjenike smrzao se“ 1. ožujka 1943. Riječ je

o prisilnom angažmanu na prenošenju partizanskih ranjenika na nepoznatoj relaciji, nedaleko od kuće. Svakako, partizani su u to vrijeme bili u selu (jer je župnik don Ilija Rezo bio pobjegao pred njima). Stipan je pokopan sutradan na mjesnom groblju u Grabovici (MU, 1943., br. 9). Grabovica

7. Anđa Ćurković, kći Joze i Matije r. Matić, rođena 29. ožujka 1928. Za nju je zapisano da ju je „ubila bomba“, bez detalja je li bila riječ o bombardiranju ili igri sa zaostalom bombom. Svakako, partizani su u to vrijeme bili u selu. Poginula je 10. ožujka 1943., a pokopana sutradan na mjesnom groblju u Grabovici (MU, 1943., br. 10). Grabovica

8. Andrija Ivančić zv. Jandre, sin Mate i Mare r. Ćurić, rođen 15. rujna 1920. Ubili ga partizani u Lici 1943. god. Grabovica

9. Ante Ivančić, sin Filipa i Pavke r. Ivančić, rođen 26. prosinca 1915. Ubili ga partizani u Foči 1941. god. Grabovica

10. Ivan Ivančić, sin Joze i Matije r. Drmić, rođen 27. ožujka 1904. Ubili ga partizani u Livnu 1945. god. Grabovica

11. Ivan Ivančić, sin Mate i Matije r. Ćurić, rođen 23. prosinca 1926.[9] Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Banja Luci u proljeće 1945. god. Grabovica

12. Jaka Ivančić, kći Luke i , rođen 1925. Ubili je partizani u Grabovici 1943. god.

13. Jozo Ivančić, sin Luke i Jele r. Gogić, rođen 20. ožujka 1924. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Koprivnici 1944. god. Grabovica

14. Jure Ivančić, sin Joze i Ruže r. Renić, rođen 23. travnja 1925. Ubili ga partizani u Prozoru 1941. god. Grab.

15. Luca Ivančić, kći Ante i , rođena 1925. Ubijena u mjestu 1947. kao kamišar?

16. Mile Ivančić, sin Dobre i Matije r. Gadža, rođen 6. ožujka 1919. Bio je hrvatski vojnik. Poginuo je u borbi s partizanima u Jajcu 26. studenog 1942. Pokopan je nepoznatom groblju u Jajcu (MU, 1942., br. 32). Grabovica

17. Nikola Ivančić, sin Luke i Jele r. Gogić, rođen 20. svibnja 1926. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima 1943. god. Grabovica

18. Pere Ivančić, sin Ante i Anđe r. Sučić, rođen 19. lipnja 1912. Ubili ga partizani u Beogradu 6. travnja 1941. (?! – tada partizana nije bilo!) Grabovica

19. Stipe Ivančić, sin Ante i Cvite r. Čulo, rođen 30. rujna 1920. Ubili ga partizani u Gospiću 1939. god (!?) Grabovica

20. Ante Kotarac, sin Ivana i Anđe r. Ćurković, rođen 19. listopada 1895. Ubili ga partizani u Zagrebu 1945. god. Grabovica

[9] Mogao bi biti i Ivan Ivančić, sin Mate i Anice r. Cikoja, rođen 5. rujna 1925. Grab.

21. Mate Matić, sin Luke i Matije r. Pavić, rođen 22. srpnja 1923. (1926.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu u proljeće 1945. god. Grabovica

22. Ante Šarić, sin Anđelka i , rođen 1917. Ubili ga partizani u Imotskom 1941. god.
Tone Šarić, sin Anđelka i , rođen 1921. Ubili ga partizani u Imotskom 1941. god. ISTO!?

23. Cvita Šarić, kći Ivana i , rođena 1908(?) Ubijena od informbiroovaca u Rijeci 1952. god.

24. Ivan Šarić, sin Anđelka i Matije r. Alagušić, rođen 27. listopada 1926. Ubili ga partizani u Imotskom 1941. god. Grabovica

25. Ivan Šarić, sin Paviše i Marije r. Sučić, rođen 3. siječnja 1906. Bio je hrvatski vojnik. Poginuo u borbi s partizanima u selu Zelovu, kotar Sinj, 21. prosinca 1942. Pokopan je na nepoznatom mjestu, zacijelo u istome selu. Obavijest o njegovoj smrti župniku je poslan od 11. satnije III. bojne (MU, 1943., br. 33). Grabovica

26. Mile Šarić, lugar, sin Petra i Mare r. Cikoja, rođen 19. lipnja 1912. Ubijen u Šuici 5. prosinca 1941. Pokopan je 8. prosinca 1941. u mjesnom groblju u Garbovici, a sprovod je vodio don Ilija Rezo, upravitelj župe (MU, 1941., br. 27) Grabovica

27. Pere Šarić, sin Ante i Matije r. Škojo, rođen 25. listopada 1922. (1930.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Bijelom Polju u proljeće 1945. god. Grabovica

28. Petar Šarić, sin Filipa i Mare r. Beljan, 24. srpnja 1922. Ubili ga partizani u Imotskom 1941. god. ? Grabovica

29. Milica Šola, kći Bože i Mare r. Sabljić, rođena 3. ožujka 1927. „Ubila je bomba“ 16. veljače 1943., čini se u blizini kuće. Pokopana je sutradan na mjesnom groblju u Grabovici (MU, 1943., br. 5). Grabovica

Korita

1. Mijo Brekalo, sin Mile i Ruže r. Ćurić, rođen 9. travnja 1921. Bio hrvatski vojnik. Za njega je zapisano u matici da je poginuo „u vojništvu od struje“ 12. kolovoza 1943. negdje u Jablanici ili okolici. (je li to žrtva rata!?) Pokopan je u Jablanici (MU, 1943., br. 72) Korita

2. Andrija Ćurić zv. Jandre, sin Jure zv. Juko i Anice r. Pirić, rođen 9. prosinca 1909. Ubili ga partizani u Koritima kod kuće 1946. god. Korita

3. Anica Ćurić, kći Ante i , rođena 1934. (1933) Dijete. Poginula u Koritima od zaostale bombe 1944. god. (1945) Korita

4. Ante Ćurić, sin Marijana i Tade r. Ćavar, rođen 7. rujna 1909. Ubijen je u listopadu 1944. na Duvanjskom polju od Kapuličine skupine. Naime, Kapulica je saznao da Ante Krajina i Ante Ćurić za Nijemce prikupljaju podatke o njegovoj miliciji, a vezano za prisilnu mobilizaciju koju su Nijemci tada provodili u duvanjskom kraju, te ih je dao smaknuti. Korita

(Mislim da je netočna vijest u župnikovu popisu da su ga ubili partizani u Mrkodolu 1945. god.)

5. Filip Ćurić zv. Pile, sin Mate i Anice r. Pavela, rođen 25. veljače 1920. (1922.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Slovenj-Gradecu u proljeće 1945. god. Korita

6. Ilija Ćurić, sin Filipa zv. Pile i Luce r. Đikić, rođen 11. rujna 1921. Poginuo kao pripadnik njemačkih oružanih snaga (SS-trupe) 1944. god. Korita

7. Ivan Ćurić, sin Ilije i Ive r. Crnković, rođen 15. lipnja 1914. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani u Zavelimu (Zaljuti) u svibnju 1945. god. Korita

8. Jure Ćurić, sin Ante i Ruže r. Lukač, rođen 18. kolovoza 1901. Bio pripadnik ustaških postrojbi. „Poginuo u borbi sa četničko-komunističkim bandama“ 14. svibnja 1942. Čini se da borba bila na Petrovoj Gori. Jure je pokopan u zagrebačkom groblju Mirogoj 16. svibnja. Obavijest je župniku poslao ustaški nadporučnik, vjerojatno Jurin zapovjednik (MU, 1942., br. 24). Korita

9. Jure Ćurić, sin Joze i Veronike r. Škojo, rođen 10. kolovoza 1914. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani u Zavidovićima 1943. god. (15. pukovnija) Korita

10. Marijan Ćurić, sin Frane i Matije r. Mamić, rođen 28. listopada 1914. Bio pripadnik ustaških postrojbi (Crna legija). U napadu na Rusiju ubijen od boljševika 1942. god. Korita

11. Marko Ćurić, sin Petra i Anđe r. Dozan, rođen 27. ožujka 1926. Ubili ga partizani u Zavelimu 1945. god. Korita

12. Mate Ćurić, sin Tome i Luce r. Beljan, rođen 15. rujna 1921. Poginuo kao pripadnik njemačkih oružanih snaga (SS-trupe) 1944. god. Korita

13. Mirko Ćurić, sin Ante i , rođen 1904. Ubili ga partizani u Koritima u srpnju 1944. god.

Mirko Ćurić, sin Mate i , rođen 1932. Neoženjen. Civil. Ubila ga UDB-a u Njemačkoj 1969. god.

Zidine

1. Adam Mamić, sin Ante i Mande r. Galić, rođen 24. prosinca 1909. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. Zidine

2. Filip Mamić, sin Luke i Jele r. Ćurković, rođen 16. siječnja 1926. Ubili ga partizani oko Požege 1944. god. Partizan. Poginuo 1944. god. Zidine

3. Ivan Mamić, sin Ante i Mande r. Gale, rođen 9. kolovoza 1922. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Zagrebu 1945. god. Zidine

4. Jozo Mamić, sin Filipa i Kate r. Perković, rođen 17. ožujka 1922. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u Zavidovićima 1945. god. (u Tuzli 1944.) Zidine

5. Jure Mamić, sin Ante i , rođen 1909. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god.

6. Ljubo Mamić, sin Matiše i , rođen 1923. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god.

7. Marijan Mamić, sin Mate i Matije r. Škojo, rođen 27. rujna 1910. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Slovenj-Gradecu 1945. god. Zidine

8. Mijo (Miho) Mamić, sin Stipana i Matije r. Sabljić, rođen 8. rujna 1926. Ubili ga partizani kod Požege 1944. god. (Partizan. Poginuo 1944.) Zidine

9. Pero Mamić, sin Martina i , rođen 1926. Ubili ga partizani u Glamoču 1945. god.

10. Petar Mamić, sin Ante i , rođen 1920. Ubili ga partizani u Livnu 1945. god.

11. Petar Mamić, sin Ilije i , rođen 1917. Ubili ga partizani u Zidinama 1945. god.

12. Slavko Mamić, sin Pere i , rođen 1919. Ubili ga partizani u Zagrebu 1943. god.

13. Stipan Mamić, sin Pere i Matije r. Blažević, rođen 18. rujna 1922. Bio pripadnik ustaških postrojbi (Crna legija). Poginuo u borbama 1943. god. Zidine

ŽUPA KONGORA

Podatci o žrtvama Prvog svjetskog rata načinjeni su na temelju Matice umrlih župe Seonice (kojoj je do 1917. pripadao i prostor današnje kongorske župe). Te sam podatke već objavio u ono vrijeme kada sam istraživao prilike u navedenom ratu[10], a ovdje sam nastojao dobiti još koji podatak na temelju Stanja duša i drugih izvora. Odmah napominjem da podatci za župu Kongoru nisu potpuni, jer župnik nije naknadno upisao poginule iz Prvoga svjetskog rata (ako je uopće dobio obavijest od državnih vlasti), kao što je to, primjerice, učinio župnik župe Bukovice ili župe Grabovice.

Žrtve Drugoga svjetskog rata pažljivo sam popisao prilikom izrade monografije o župi Kongori početkom 90-ih godina te ih objavio u župnoj monografiji.[11] Popis koji se donosi ovdje temelji se upravo na navedenom objavljenom u župnoj monografiji. Podatci su dopunjeni onima koji su objavljeni u *Duvanjskom zborniku* te je sve još jednom provjereno i dopunjeno prema ostalim maticama, osobito prema matici krštenih (podatci o datumu rođenja, imenu i djevojačkom prezimenu majke, o bračnom statusu stradalnika). Velika je pomoć bilo i staro Stanje duša (u veoma lošem stanju, ali srećom kompletno), koje smo presnimili i na temelju kojega sam još jednom provjerio sve podatke. Izvanredno je da se oko 97% podataka iz Stanja duša u potpunosti slaže s onim podatcima koji su objavljeni u monografiji *Župa Kongora*, što garantira veliku točnost podataka koje ovdje donosimo, i ne samo za župu Kongoru, nego i za ostale duvanjske župe.

Prvi svjetski rat

Borčani (8)

1. Bože Bošnjak, sin Petra i Matije r. Topčić, 40 god., umro kao zarobljenik u Šipotu, Rumunjska, 13. ožujka 1917. Pokopan sutradan u Šipotu (MU Kon. I, 3, 22).

2. Petar Knežević, sin Joze i Ive r. Ivić-Jakovljević, 44 god., preminuo od tifusa u Šipotu, Rumunjska, 17. veljače 1917. Pokopali su ga vojnici u Šipotu. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 25. svibnja 1920. (MU Kon. I, 8, 9).

3. Stipan Krištić, sin Ivana i Joke r. Martinović, 42 god., umro u vojnoj službi u Bileći 5. kolovoza 1916. i tamo ukopan (MU Seo. II, 118, 54).

4. Jozo Majić, sin Stipana i Luce r. Radoš, 30 god., umro u Rumunjskoj kao vojnik od tifusa 27. travnja 1917. (MU Kon. I, 17, 41).

5. Mate Matić, sin Stipana i Anice r. Grgić, 19 god., ranjen u ratu te umro u bolnici u Győru, Mađarska, u siječnju 1916. god. (MU Seo. II, 114, 17).

U Stanju duša donesena su još tri imena za koja s pravom možemo zaključiti da su također poginuli u Prvome svjetskom ratu:

6. Ivan Galir, sin Stipana i Anice r. Anić, rođen 1882. O njemu je župnik zabilježio: „Ne zna se za njega od 1916.“, na temelju čega možemo zaključiti da je negdje stradao u ratu (SD, str. 140).

7. Ilija Matić, sin Marka i Matije r. Kovač, rođen 6. ožujka 1876. Za njega je župnik zapisao: „Poginuo u vojništvu“ pa pretpostavljam da je riječ o Prvom svjetskom ratu (SD, str. 129).

---

[10] R. JOLIĆ, *Život i smrt u Duvnu*, str. 276-277.

[11] R. JOLIĆ, *Župa Kongora (uz 75. obljetnicu postojanja) 1917. – 1992*., Tomislavgrad, 1993., str. 78-85; prijepisi iz Matice umrlih, *Isto*, str. 225-228.

8. Stojan Matić, sin Marka i Matije r. Kovač, rođen 11. studenog 1892. O njemu je zapisano: „Umro kod vojništva“ pa pretpostavljam da je i on žrtva Prvoga svjetskog rata (SD, str. 129).

Kongora (12)

1. Andrija Galić, sin Andrije i Ruže r. Šarac, 37 god., poginuo u ratu u Popovićima, Poljska, 4. srpnja 1915. Pokopali ga vojnici 7. srpnja 1915. u Poljskoj. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 30. siječnja 1921. (MU Kon. I, 9, 2).

2. Ivan Ivić-Malić, sin Marijana i Jele r. Križanac, 21 god., ranjen u ratu i podlegao ranama u Lurcu u bolnici 25. prosinca 1917. (MU Kon. I, 5, 5).

3. Ivan Jolić, sin Ilije i Mare r. Tadić, 25 god., utopio se kao vojnik za vrijeme ratnih operacija 1915. god. (MU Seo. II, 109, 36).

4. Jozo Jolić-Marić, sin Stipana i Anice r. Ivić-Banović, 43 god., poginuo na talijanskoj fronti u Tirolu 1. rujna 1917., pokopan na vojničkom groblje u Innsbrucku, a sprovod je vodio vojnički svećenik. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 29. srpnja 1920. (MU Kon. I, 8, 8).

5. Ivan Krajina, sin Petra i Ruže r. Baćak, 46 god., poginuo na talijanskoj fronti u Tarissu u studenom 1917. Pokopan je na groblju u Tarissu. O njegovoj je smrti župniku posvjedočio Marko Mašić (MU Kong. I, 7, 18).

6. Petar Krajina, sin Petra i Anđe r. Marković, 22 god., ranjen u ratu te preminuo u vojnoj bolnici u Budivaku, Češka, 7. rujna 1917. (MU Seo. II, 129, 77).

7. Ivan Krajinović, sin Pere i Anđe r. Marković, 24 god., ranjen u ratu te preminuo u vojnoj bolnici u Győru, Mađarska, 2. kolovoza 1915. (MU Seo. II, 117, 41).

8. Ivan Mašić, sin Bone i Joze r. Bilanović, 30 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 11. travnja 1917. (MU Seo. II, 126, 48; SD, str. 21).

9. Ivan Radoš-Batak, sin Mije i Ive r. Matić, 21 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU Seo. II, 121, 81).

10. Jozo Radoš-Ćabak, sin Marka i Mare r. Bošnjak, 26 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 16. kolovoza 1914. Pokopali ga vojnici na bojnom polju. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 12. listopada 1920. (MU Kon. I, 8, 14).

11. Marko Radoš-Batak, sin Marijana i Anđe r. Tadić, 20 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU Seo. II, 121, 82).

12. Ivan Sliško, sin Mije i Ruže r. Gabrić, 46 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU Seo. II, 119, 64).

Lipa (4)

1. Jozo Kukavica (Potkose), sin Stipana i Matije r. Galir, 25 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 26. srpnja 1915. (MU Seo. II, 116, 30).

2. Bože Matešković, sin Andrije i Ive r. Drmić, 30 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU Seo. II, 115, 24).

3. Jozo Skočibušić, sin Stipana i Matije r. Galić, 38 god., poginuo kao vojnik kod Kostanjevice, kotar Primorje, 24. listopada 1917. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 1923. god. (MU Kon. I, 18, 9).

4. Marko Skočibušić, sin Stipana i Matije r. Galić, 22 god., umro u vojnoj bolnici od rana zadobivenih u ratu, na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU Seo. II, 113, 3). 1893

Mandino Selo (2)

1. Mate Ivić Šarac, sin Petra i Anđe r. Šteko, rođen 26. prosinca 1883., „poginuo u Rumunjskoj“, zacijelo u Prvom svjetskom ratu (SD, str. 208).

2. Ivan Šarac, sin Lovre i Janje r. Meštrović, 22. god., poginuo u ratu na nepoznatome mjestu 30. rujna 1917. (MU Kon. I, 2, 11).

Drugi svjetski rat

Prva žrtva rata iz kongorske župe bio je župnik fra Stjepan Naletilić. U Kongoru je za župnika došao 1938. te nakon četiri godine bio premješten za župnog vikara na Humac. U noći prije nego je pošao prema Humcu, 19. svibnja 1942., u župnu kuću u Kongori provalili su domaći partizani, odveli sa sobom župnika i nakon određenog vremena ga usmrtili na planini Ljubuši. S njime su ubili i njegova brata Marijana i susjeda sa Širokog Brijega Matišu Penavića, koji su se kod fra Stjepana slučajno zatekli: došli su kupiti žita kojega je bila nestašica u Hercegovini i pomoći fra Stjepanu oko premještaja. Prema novijim istraživanjima svu trojicu su partizani ubili na rubu provalije zvane Suvo jezero te ih s litice gurnuli u provaliju. Nije bilo nikakve šanse za preživjeti. Provalija se nalazi u blizini maloga srpskog sela Zanagline na planini Ljubuši, nedaleko od većega sela Baljci, a nedaleko je i jezero (zapravo više bara) Turjača. Kako je provalija zapravo ponor (zato i ime Suvo jezero), koji povremeno provrije u nekoliko izvora, kosti je danas nemoguće pronaći, jer ih je voda već davno odnijela u ponor, tko zna kamo. O fra Stjepanovu životu i smrti opširno sam pisao 2007. godine.[12]

Nakon fra Stjepana, od 1942. do 1946., stradalo je još mnoštvo njegovih župljana: 144 Hrvata katolika, a ubijeno je i 18 Srba i 2 Muslimana – ukupno 164 ratne žrtva na području župu (ne uključujući selo Rašćane). Slijedi njihov popis.

Borčani

1. Petar Bošnjak, sin Bože i Anice r. Gudelj, rođen 15. studenog 1910. Oženjen (žena Mila r. Radoš-Andrešić), petero djece. Nije bio u vojsci. Ubili su ga partizani 18. prosinca 1942., skupa s još četiri osobe. Poveli su ih od kuća sa sobom i nedaleko iznad sela strijeljali. Pogođen je metkom iz revolvera u glavu. Uskoro su ga suseljani s drugima pronašli ubijena i iznakažena po tijelu. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 94, br. 56; SD, str. 156, 187).

2. Andrija Čolina zv. Prpa, sin Ilije i Klare r. Prskalo, rođen 11. svibnja 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Koprivnici 9. ožujka 1944. Pokopali su ga ustaše iz postrojbe, vjerojatno istoga dana. Za grob mu se danas ne zna (MU, sv. I, str. 104, br. 16; SD, str. 113).

3. Blaž Čolina, sin Ante i Ruže r. Ivić-Jakovljević, rođen 20. ožujka 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao je najvjerojatnije ne kraju rata, u svibnju 1945. Za grob mu se ne zna (SD, str. 125).

4. Mijo Čolina (Radoš-Čolinović) zv. Ćikeša, sin Stipana i Luce r. Radoš, rođen 30. travnja 1902. Oženjen (žena Anica r. Beljan), četvero djece. Civil. Ubili su ga partizani 2. svibnja 1944. Noću su došli u Borčane i htjeli Miju povesti sa sobom. On se pričinio da je bolestan i da ne može ići. Dali su mu konja da jaši. Hinio je da je pao u nesvijest, na što su ga

[12] R. JOLIĆ, „Hercegovački Stjepan prvomučenik. Prigodom 65. obljetnice mučeničke smrti fra Stjepana Naletilića (1942.-2007.)“, *Hercegovina franciscana* (Mostar), br. 3 (2007.), str. 177-202.

partizani s tri metka iz puške ubili ispred vlastite kuće. Pokopan je sutradan na groblju Radoševina, a sprovod je vodio župnik fra Damjan Rozić (MU, sv. I, str. 105, br. 25; SD, str. 114, 123).

5. Ante Galir zv. Crni, sin Ivana i Dome r. Vukadin, rođen 5. prosinca 1924. Otišao je iz Borčana kao siroče te kasnije stupio u ustašku ili domobransku vojsku. Nestao je najvjerojatnije po završetku rata 1945. god. Za grob mu se ne zna.

6. Bože Galir zv. Hitler, sin Marka i Anđe r. Bagarić, rođen 19. listopada 1930. Dječak. Poginuo je nakon rata nesretnim slučajem, 25. lipnja 1945. Našao je naime ručnu bombu. Htio ju je upaliti vatrom, a kad mu nije uspjelo onda je uzeo kamen i tukao u nju. Bomba je eksplodirala i njega ubila, a devetoreo djece je ranjeno. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 112, br. 37; SD, str. 143).

7. Ivan Galir zv. Ivać, sin Marka i Anđe r. Bagarić, rođen 22. studenog 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao u borbama kod Jajca. Ne zna mu se za grob (SD, str. 168).

8. Križan Knežević (Radoš), sin Ilije i Matije r. Bagarić, rođen 4. lipnja 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima 20. listopada 1942. Za grob mu se ne zna (SD, str. 163, 202).

9. Marijan Knežević (Radoš), sin Filipa i Anđe r. Bošnjak, rođen 11. studenog 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u Jajcu u borbi s partizanima 1943. god. Pokopali ga seljaci negdje u Jajcu. Ne zna se točno mjesto gdje je pokopan (MU, sv. I, str. 99, br. 42; SD, str. 163).

10. Mijo Knežević (Radoš), sin Joze i Ive r. Bošnjak, rođen 28. veljače 1914. Oženjen (žena Janja r. Sesar), bez djece. Nije bio ni u kakvoj vojsci. Ubili su ga četnici u Nemiloj kod Zenice u Bosni 20. travnja 1943. Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. I, str. 97, br. 27; SD, str. 166).

11. Nikola Knežević (Radoš), sin Ante i Anđe r. Ivić-Jakovljević, rođen 6. prosinca 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Rami, vjerojatno 1943. Za grob mu se ne zna (SD, str. 167).

12. Pere Knežević (Radoš) zv. Perić, sin Filipa i Anđe r. Špikić, rođen 20. travnja 1918. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Uskoplju (Gornjem Vakufu) 1943. god. Pokopan je na nepoznatom mjestu u Uskoplju (MU, sv. I, str. 95, br. 9; SD, str. 165).

13. Veselko Knežević, sin Ivana i Luce r. Krištić, rođen 17. srpnja 1914. Oženjen (žena Anđa r. Brekalo), sin Ivan. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borvi s partizanima u okolici Celja u Sloveniji 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 164 – nema podataka o smrti).

14. Ambro Krištić, sin Jakova i Matije r. Andrić, rođen 1. siječnja 1921. Bio u ustaškoj vojsci. Umro kod kuće u Borčanima od „upale pluća“ 30. listopada 1943. Pokopan sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 102, br. 73). (je li to žrtva rata!?)

15. Bože Krištić zv. Boško, sin Ivana i Ruže r. Krajina, rođen 11. siječnja 1914. Neoženje. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo, vjerojatno u borbi s partizanima, kod Vlasenice 8. lipnja 1943. Pokopali su ga domobrani iz postrojbe na nepoznatom mjestu (MU, sv. I, str. 102, br. 74; SD, str. 148).

16. Grgo Krištić, sin Ilije i Jele r. Krajinović, rođen 27. listopada 1924. Neoženjen. Nije bio u vojsci. Ubili su ga partizani 18. prosinca 1942., skupa s još četiri osobe. Poveli su ih od kuća sa sobom i nedaleko iznad sela strijeljali. Pogođen je metkom iz revolvera u glavu. Uskoro su ga suseljani s drugima pronašli ubijena i iznakažena po tijelu. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 94, br. 58; SD, str. 153).

17. Marko Krištić, sin Stojana i Ruže r. Meštrović, rođen 30. rujna 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo 3. siječnja 1943. u borbi s partizanima u Jajcu. Pokopali ga vojnici iz postrojbe u Jajcu (MU,sv. I, str. 95, br. 8; SD, str. 122).

18. Martin Krištić zv. Mata, sin Filipa i Mare r. Čolina (Majić), rođen 13. prosinca 1924. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima 2. siječnja 1943. u blizini Jajca. Pokopali su ga vojnici iz postrojbe na nepoznatom mjestu (MU, sv. I, str. 97, br. 22; SD, str. 185).

19. Nikola Krištić, sin Andrije i Ive r. Andrić, rođen 19. siječnja 1902. Neoženjen. Nije bio u vojsci. Ubili su ga partizani 18. prosinca 1942., skupa s još četiri osobe. Poveli su ih od kuća sa sobom i nedaleko iznad sela strijeljali. Pogođen je metkom iz revolvera u glavu. Uskoro su ga suseljani s drugima pronašli ubijena i iznakažena po tijelu. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 94, br. 57; SD, str. 153).

20. Stojan Majić (Radoš), sin Petra i Anđe r. Grgić, rođen 20. veljače 1922. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao najvjerojatnije na kraju rata, u svibnju 1945. Za grob mu se ne zna (SD, str. 155).

21. Ivan Martinović, sin Ivana i Pere r. Čuić, rođen 22. lipnja 1906. Oženjen (žena Mila r. Radoš), troje djece. Nije bio u vojsci. Ubili su ga partizani 18. prosinca 1942., skupa s još četiri osobe. Poveli su ih od kuća sa sobom i nedaleko iznad sela strijeljali. Pogođen je metkom iz revolvera u glavu. Uskoro su ga suseljani s drugima pronašli ubijena i iznakažena po tijelu. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 94, br. 59; SD, str. 145, 173).

22. Mijo Martinović zv. Mile, sin Stojana i Joze r. Čevra, rođen 6. listopada 1915. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Povlačio se s hrvatskom vojskom u svibnju 1945. prema austrijskoj granici. U kolonama smrti dospio do logora u Slavonskoj Požegi, gdje mu se gubi svaki trag. Za grob mu se ne zna (SD, str. 147 – nema podataka o smrti).

23. Stipan Martinović, sin Ivana i Pere r. Čuić, rođen 22. rujna 1917. Oženjen (žena Pera r. Matić), bez djece. Nije bio u vojsci. Ubili su ga partizani 18. prosinca 1942., skupa s još četiri osobe. Poveli su ih od kuća sa sobom i nedaleko iznad sela strijeljali. Pogođen je metkom iz revolvera u glavu. Uskoro su ga suseljani s drugima pronašli ubijena i iznakažena po tijelu. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 94, br. 60; SD, str. 145, 173).

24. Ante Matić zv. Antić, sin Marka i Eve r. Bagarić, rođen 9. prosinca 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata 1945. god. Ubili ga partizani na nepoznatom mjestu. Ne zna se gdje je pokopan (SD, str. 161).

25. Dominik Matić, sin Grge i Mande r. Vukadin, rođen 14. ožujka 1909. U „staroj“ Jugoslaviji bio oficir. U vrijeme rata nestao. Ne zna mu se za grob. (U SD, str. 166, 173: Oženjen – živi u Zagrebu + 19. X. 1948. sn. 827)

26. Drago Matić, sin Ante i Matije r. Pokrajčić, rođen 13. siječnja 1920. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Bihaću 6. siječnja 1943. Pokopali su ga vojnici iz njegove postrojbe negdje u Bihaću. Danas mu se ne zna za grob (MU, sv. I, str. 95, br. 7; SD, str. 163).[13]

27. Ivan Matić zv. Brnadić, sin Bernarda i Luce r. Bagarić, rođen 16. kolovoza 1918. Oženjen (žena Anica r. Pokrajčić), četvero djece. Ubili su ga partizani nakon rata. Odveli su ga od kuće u Bileću (ili Nevesinje) i tamo ubili. Bilo je to u ljeto 1945. Za grob mu se ne zna (SD, str. 136).

[13] U *Duvanjskom zborniku* Drago je omaškom upisan kao Ante Matić, sin Antin (str. 361). Upisan mu je i datum rođenja: 13. 1. 1920., a u Matici krštenih župe Kongora (sv. I, str. 9, br. 4) upisano je da je taj dan rođen Drago Matić, sin Ante i Matije r. Pokrajčić, pa je jasno da je u *Duvanjskom zborniku* riječ o omašci.

28. Ivan Matić zv. Ćumak, sin Marka i Eve r. Bagarić, rođen 29. srpnja 1913. Neoženjen. U staroj Jugoslaviji bio žandar. Nestao za vrijeme rata u Sarajevu 1942. god. Ne zna se gdje je pokopan (SD, str. 161).

29. Ivan Matić, zv. Ivić, sin Petra i Ive r. Prskalo, rođen 30. ožujka 1923. Nakon okončanja rata priključio se jedinici Mirka Kapulice. Partizani su ga ranili u borbama, od čega je kasnije i preminuo --- Pokopan – (postoji i Ivan Matić, sin Petra i Mare r. Galić, rođen 3. veljače 1905.?) – nije jasno o kome je riječ?

30. Jozo Matić zv. Čale, sin Grge i Mande r. Pokrajčić, rođen 20. studenog 1910. Oženjen (žena Kata r. Andrić), šestero djece. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili su ga partizani u Borčanima 22. studenog 1944. Jozo se pred partizanima bio sakrio u slamu. Pronašli su ga, a on im je predao pušku. Poslali su ga da pronađe i donese vojno odijelo. On je pošao u drugu kuću po odijelo i tu su ga ubili. Pokopala ga je rodbina sutradan u mjesnom groblju Radoševina (MU, sv. I, str. 107, br. 46; SD, str. 165, 173).

31. Ludvig Matić zv. Gale, sin Petra i Anice r. Matić, rođen 19. svibnja 1909. Neoženjen. Bio je ustaškoj vojsci, u Crnoj legiji. Nestao je za vrijeme rata negdje u Rusiji, kamo je bila poslana njegova postrojba. Prema nekim vijestima poginuo u borbama za Staljingrad 1942. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 133 – nema podataka o smrti).

32. Mijo Matić, sin Ilije i Mare r. Matić, rođen 17. rujna 1906. Oženjen (žena Oršula r. Matić; 2. žena Kata r. Čuić), osmero djece. Civil. Ubili ga partizani za vrijeme rata negdje u Slavoniji. Za grob mu se ne zna.

32a. Mila Matić, kći Stipe i Anice r. Vukadin, rođena 21. siječnja 1935. Dijete. Poginula u bombardiranju Borčana 1941. god.

33. Mirko Matić, sin Luke i Agate r. Krajinović, rođen 24. studenog 1914. Oženjen (žena Ilka r. Čuić), dvoje djece. Bio u domobranskoj vojsci. Ubili su ga partizani nakon rata 1945. god. (poginuo u borbi s partizanima na Romaniji 1943. god.) Za grob mu se ne zna (SD, str. 121, 133).

34. Petar Matić, sin Marka i Ane r. Galir, rođen 17. travnja 1911. Oženjen (žena Anđa r. Vukadin), dvoje djece. Ubili su ga partizani nakon rata. Odveli su ga od kuće u Bileću i tamo ubili. Bilo je to u ljeto 1945. (Ubili ga partizani u Tomislavgradu 1945. god) Za grob mu se ne zna (SD, str. nečitljiva, sn. 898).

35. Stipe Matić zv. Stipuka, sin Stipana i Filomene r. Ivić, rođen 27. rujna 1910. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili su ga partizani nakon rata. Odveli su ga od kuće u Bileću i tamo ubili. Bilo je to u ljeto 1945. (Ubili ga partizani u Tomislavgradu 1945. god) Za grob mu se ne zna.

36. Tomo Matić, sin Ilije i Mare r. Andrić, rođen 31. kolovoza 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao po okončanju rata 1945. na jednome od bezbrojnih „križnih putova“. Za grob mu se ne zna (SD, str. 122, 134).

37. Vladimir Matić, sin Ilije i Mare r. Matić, rođen 4. ožujka 1910. Bio je pristaša komunista. Za njega se ništa ne zna još od 1939. god. Moguće je da je poginuo u ratu na strani partizana.

38. Frano Radoš, sin Ivana-Ike i Matije i Matije r. Tokić, rođen 5. listopada 1912. Nije bio u vojsci. Ubili su ga partizani na Ljubuši. Frano je bio alašar (čuvar konja). Nestalo mu je dvoje konja, pa je pošao tražiti ih na Ljubušu. Partizani su ga uhitili i optužili da je ustaški izviđač te ubili 5. listopada 1942., na oči njegove žene. Ne zna se gdje je pokopan, svakako negdje ne Ljubuši (MU, sv. I, str. 92, br. 32).

39. Bože Špikić (Bošnjak), sin Petra i Mare r. Sabljo, rođen 7. prosinca 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. U proljeće 1945. s hrvatskom vojskom stigao do Maribora. Tu mu se gubi svaki trag. Ubili su ga partizani nakon zarobljavanja. Za grob mu se ne zna (Nestao u Jajcu 1943. god.) (SD, str. 188).

40. Dragutin-Karlo Špikić, sin Filipa i Kate r. Tadić, rođen 15. veljače 1915. Neožnjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata u svibnju 1945. Ne zna mu se za grob. (Nestao u Jajcu 1943. god.) (SD, str. 186)

41. Ivan Vukadin zv. Žestika, sin Ivana i Ive r. Ćurčić, rođen 21. veljače 1896. Oženjen (supruga Ljubica r. Kuprešak-Antić). Po zanimanju je bio šumarski nadšumar, a službovao je u blizini Sarajeva. Ubijen je 15. prosinca 1943. u šumarskoj kući u blizini Sarajeva. Ne zna se tko su počinitelji zločina: četinici ili partizani. Nađen je zaklan u kući. Pokopan je na groblju Koševo u Sarajevu 17. prosinca 1945. (MU, sv. I, str. 102, br. 75). *Napomena*: u Matici krštenih stoji da je rodom iz Borčana, a u Matici umrlih iz Kongore; riječ je o Vukadinima Vardićima, koji se danas redovito pribrajaju selu Borčanima.

Kongora

1. Ante Bartulić, sin Ivana i Matije r. Šteko, rođen 2. lipnja 1919. Oženjen (žena Mara r. Gudelj), jedno dijete. Civil. Poginuo je u Kongori 4. rujna 1943. Dok je sjedio na kongorskoj česmi s Antom Jolićem pogodio ga je metak u glavu, od čega je preminuo. Ne zna se tko je ispalio metak. Pokopan je na kongorskom groblju sutradan, a sprovod je vodio župnik fra Damjan Rozić (MU, sv. I, str. 101, br. 61; SD, str. 32, 41).

2. Bože Bartulić, sin Joze i Ruže r. Radoš, rođen 24. prosinca 1922. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Umro od tifusa u mostarskoj bolnici 16. siječnja 1945. Za grob mu se ne zna (SD, str. 29). (je li to žrtva rata!?)

3. Filip Bartulić zv. Pile, sin Ivana i Anđe r. Šarac, rođen 23. kolovoza 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata na „križnom putu“ u Mariboru 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 27).

4. Ilija Bartulić, sin Petra i Anice r. Matić, rođen 11. siječnja 1920. Oženjen (žena Anđa r. Jolić), jedno dijete. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao na kraju rata 1945. god.: ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Požegi. Za grob mu se ne zna (SD, str. 42).

5. Nikola Bartulić, sin Petra i Anice i Anice r. Matić, rođen 19. srpnja 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo je u Kapelama kod Donjeg Miholjca 14. siječnja 1944. u borbi s partizanima. Pokopan je vjerojatno na mjestu stradanja istoga dana (MU, br. 3; SD, str. 32, 42).

6. Jozo Džankić (Belić), sin Ike i Anice r. Brigić, rođen 19. rujna 1913. Oženjen (žena Ljubica r. Vukadin), troje djece. Bio je u domobranskoj vojsci. Nestao je na kraju rata 1945. god. Partizani su ga proglasili ratnim zločincem. Pokopan je na nepoznatom mjestu. O njemu se pričalo da je još dugo godina iza rata bio živ te da se skrivao po cijeloj državi. Nikakvih sigurnih podataka o tome nema. U Stanju duša zapisano je za njega: „izgubljen u ratu“ (SD, str. 45).

7. Nikola Džankić (Belić), sin Paške i Vincencije Anđe r. Ćurić, rođen 6. prosinca 1920. Neoženjen. Bio je oružnik (hrvatski policajac). Nestao na kraju rata u kolonama smrti u Sisku 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 45).

8. Slavko Džankić (Belić), sin Ike i Anice r. Brigić, rođen 5. prosinca 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 45).

9. Jozo Galić zv. Bliznac, sin Marka i Ruže r. Mašić, rođen 26. veljače 1911. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 85).

10. Pavao Galić, sin Stipana i Ljeposave r. Andrešić, rođen 30. rujna 1924. Neoženjen. Nestao u ratu 1945. god. na „križnom putu“. Za grob mu se ne zna (SD, str. 87).

11. Stipan Galić, sin Vida i Kate r. Leko, rođen 27. listopada 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizan na „križnom putu“ u logoru u Požegi 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 83).

12. Tomislav Galić, sin Ante i Anđe r. Šimić, rođen 6. prosinca 1925. Neoženjen. Bio pripadnik njemačkih oružanih snaga. Nestao na „križnom putu“ u Jastrebarskom 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 84).

13. Vladimir Galić, sin Andrije i Ive r. Buntić, rođen 31. kolovoza 1914. Oženjen (žena Mara r. Beroš), četvero djece. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao u ratu 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 86).

14. Ante Galir, sin Ilije i Mare r. Vučur, rođen 2. lipnja 1918. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Za njega je u Stanju duša zabilježeno: „umro od tifusa kao domobran u Zagrebu“. Za grob mu se ne zna (SD, str. 11). (je li to žrtva rata!?)

15. Ivan Galir zv. Bibo, sin Ilije i Mare r. Vučur, rođen 20. lipnja 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo kod Đurđevca u Podravini 6. listopada 1944. u borbi s partizanima. Pokopali ga vojnici iz postrojbe u Đurđevcu 8. listopada 1944. (MU, sv. I, str. 107, br. 43; SD, str. 11).

16. Mijo Ivić (Jakovljević), sin Joze i Anice r. Radoš Batak, rođen 8. studenog 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Ranjen u borbi u Koprivnici i umro u Zagrebu 1944. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 57).

17. Ilija Jolić zv. Jogun, sin Pere i Kate r. Tomić, rođen 16. srpnja 1914. Oženjen (žena Vranjka r. Jolić), jedno dijete. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao po završetku rata u svibnju 1945. Posljednji put viđen u logoru u Slavonskoj Požegi. Odatle su ga partizani odveli i strijeljali na nepoznatom mjestu. Za grob mu se ne zna (SD, str. 17).

18. Ivan Jolić (Mišanović), sin Mije i Ive r. Radoš, rođen 20. lipnja 1923. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Nestao u ratu 1945. god. Najvjerojatnije su ga ubili partizani u logoru u Požegi. Za grob mu se ne zna (SD, str. 71).

19. Jozo Jolić zv. Žuti, sin Bože i Kate r. Sliško, rođen 29. travnja 1916. Oženjen (žena Anica r. Andrešić), jedno dijete. Bio je u ustaškoj vojsci. U ratu kratko vrijeme bio partizan, pa se opet vratio ustašama. Zarobljen je u svibnju 1945. kod Bleiburga. U Slavonskoj Požegi, kao bivši partizan, imao bolji tretman od ostalih ustaša. Ipak je pošao hotimično s kolonom ustaša na strijeljanje te bio ubijen. Za grob mu se ne zna (SD, str. 13, 16).

20. Drago Majić, sin Mije i Anđe r. Tadić, rođen 17. siječnja 1914. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na kraju rata u svibnju 1945. god.: ubili ga partizani u logoru u Požegi. Za grob mu se ne zna.

21. Ivan Majić, sin Petra i Delfe r. Markić, rođen 27. veljače 1923. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao po okončanju rata u Mariboru u svibnju 1945. Za grob mu se ne zna. U matici upisano: „Brat Ante dao sve sv. mise za + Ivana 24. II. 1974. (33 mise)“ – što znači da nije bilo potpune sigurnosti o njegovoj smrti (MK, sv. I, str. 36, br. 16; SD, str. 5).

22. Ante Malić (Ivić) zv. Mrko, sin Marka i Anice r. Stipić, rođen 8. listopada 1919. Neožnjen. Bio u domobranskoj vojsci. Zarobljen od partizana na kraju rata. Prilikom raspoređivanja hotimično ušao u dio logora predviđen za ustaše (iako je bio domobran). Otada mu se gubi svaki trag. Strijeljali su ga partizani u logoru u Požegi u svibnju 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 54).

22a. Ivan Malić (Ivić), sin Ilije i Matije r. Čolina, rođen 15. kolovoza 1924. Neoženjen. Bio hrvatski vojnik. O njemu je u Stanju duša zabilježeno da je „izgubljen u ratu“. Nikakvih dodatnih podataka o njemu nema (SD, str. 3, 53).

23. Jozo Malić (Ivić) zv. Gora, sin Mije i Ruže r. Bartulić, rođen 3. siječnja 1919. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata 1945. god. Najvjerojatnije su ga partizani ubili u logoru u Požegi. Za grob mu se ne zna (SD, str. 53).

24. Karlo Malić (Ivić), sin Križana i Mare r. Majić, rođen 17. siječnja 1914. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Požegi u proljeće 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 49).

25. Marko Malić (Ivić) zv. Boća, sin Mije i Ruže r. Bartulić, rođen 2. ožujka 1922. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. „Umro u vojnoj bolnici u Sarajevu kao ustaša“, čini se od tifusa, 30. svibnja 1943. Nepoznato je mjesto pokopa (SD, str. 3).

26. Dragutin-Karlo Mašić zv. Musa, sin Marka (Biće) i Anđe r. Pehar, rođen 15. rujna 1919. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata 1945. god. (Nestao u Podravini 1944. god) Za grob mu se ne zna (SD, str. 19, 25).

27. Pere Mašić (Kovač), sin Mije i Matije r. Kelava, rođen 17. travnja 1918. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo je 6. listopada 1944. u Đurđevcu kod Koprivnice u borbi s partizanima. Pokopali su ga vojnici iz njegove postrojbe u Đurđevcu 8. listopada 1944. (MU, sv. I, str. 107, br. 44).

28. Ilija Radoš, sin Joze i Anice r. Meštrović, rođen 20. srpnja 1917. Neoženjen. Bio hrvatski oružnik. Nestao pred kraj rata 1945. god. Ne zna mu se za grob (SD, str. 22).

29. Marko Radoš (Batak), sin Mije i Ive r. Matić, rođen 3. veljače 1891. Oženjen (žena Joza r. Jolić), sedmero djece. Civil. Ubili su ga partizani na planini Ljubuši. Marko je otiša u krumpire na staju. Vraćajući se sa Zlopolja kući uhitili su ga partizani i ubili 18. rujna 1943. Tijelo mu nije nikada pronađeno. Počiva negdje na planini Ljubuši (MU, sv. I, str. 97, br. 23; SD, str. 9).

Pero Radoš, civil, ubijen 1947. (Petar Radoš, sin Ivana i Mare r. Radoš, rođen 15. siječnja 1901. Poginuo je od mine u Slav. Požegi 25. listopada 1950. Prevežen u rodno mjesto i pokopan na kongorskom groblju 11. studenog 1950. Sprovod vodio župnik fra Željko Zadro (MU II, 3, 30) Je li to to??!!

30. Stipe Radoš, sin Joze i Delfe r. Matešković, rođen 19. prosinca 1911. Oženjen (žena Anđa r. Bubalo), troje djece. Ubili ga partizani na Svinjači 20. veljače 1945. Jozo se krio od partizana na Svinjači kod Ante Begića. Partizani su ga pronašli u trapu i strijeljali iz revolvera u glavu. Pokopan je na kongorskom groblju 23. veljače 1945. Sprovod je vodio župnik fra Damjan Rozić (MU, sv. I, str. 109, br. 7; SD, str. 64, 75).

31. Stipe Radoš (Batak) zv. Ćipa, sin Marka i Joze r. Jolić, rođen 31. siječnja 1922. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao po završetku rata, na „križnom putu“ u Mariboru 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 10).

32. Marko Romić zv. Kuljo, sin Ivana i Anice r. Šteko, rođen 30. travnja 1924. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. Za grob mu se ne zna.

33. Iavn Sliško zv. Lasić, sin Ilije i Anđe r. Leko, rođen 22. lipnja 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Ubijen po okončanju rata na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 62).

34. Ivan Sliško zv. Ivić, sin Ivana i Kate r. Romić, rođen 17. svibnja 1926. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Poginuo je u Čitluku prilikom brobi protiv partizana 3. veljače 1945. U hodu je posrnuo s puškom, koja je opalila i metak ga je pogodio u glavu. Pokopali su ga seljaci na mjesnom groblju Podadvor u Čitluku 5. veljače 1945. (MU, sv. I, str. ---, br. 10; SD, str. 64).

35. Jure Šarić, sin Tome i Ive r. Čuljak, rođen u Drežnici 20. travnja 1915. Oženio se Marom r. Galić 15. veljače 1939. i nastanio u Kongori (MV Kongora, sv. I, str. 40, br. 9). Imali su dvoje djece. Bio je u domobranskoj vojsci. Pred kraj rata skrivao se iznad Drežnice, odakle je bio rodom. Uhvatili su ga partizani i ubili 1945. god. Za grob mu se ne zna (SD, str. 70).

36. Dragan (Karlo) Tadić, sin Marka i Ruže r. Radoš, rođen 3. svibnja 1891. Oženjen (žena Mara r. Nevistić), dvoje djece. Civil. Ubili su ga partizani 10. svibnja 1943. Dragan je

otišao u Vran sjeći drva s Ilijom Sliškom. Ugledali su partizane i počeli bježati. Ilija je uspio pobjeći, a Dragan nije mogao bježati jer je bio invalid. Ubili su ga i ubacili u čatrnju na Omrčenici. Dva mjeseca kasnije tijelo su mu pronašle čobanice. Pokopala ga je rodbina 15. srpnja 1943. u kongorskom groblju (MU, sv. I, str. 100, br. 52; SD, str. 69).

37. Nikola Tadić, sin Mate i Ruža r. Petrović, rođen 22. listopada 1916. Neoženjen. Civil. Ubili su ga partizani po završetku rata, 24. srpnja 1945. Niko je kupio žito na njivi Međuputnici ispod Kongore, kad su došli partizani te ga odveli u Rašćane. Odatle su ga vratili kući u Kongoru, pa odatle prema Lipi, do Romića kuće. Tu im je pobjegao i vratio se kući. Opet su ga uhvatili, svezali i pred kućom ubili iz strojnice. Bila je to XIII. Hercegovačka brigada. Pokopali su ga seljani sutradan u kongorsko groblje (MU, sv. I, str. 113, br. 42; SD, str. 63, 74).

38. Petar Tadić zv. Mlinar, sin Tome i Mare r. Šarić, rođen 22. studenog 1921. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Poginuo je u Koprivnici 9. ožujka 1944. u borbi s partizanima. Prema pričanju zaspao je u jednoj kući i rekao ukućanima da nikomu ne otvaraju vrata. No partizanima je ipak otvoreno, uzeli su mu oružje, probudili ga i ubili. Pokopali su ga vojnici iz njegove postrojbe (MU, sv. I, str. 104, br. 17; SD, str. 45, 56).

40. Niko Bilanović, sin Milana i , rođen. Srbin. Bio je u partizanskoj vojsci i poginuo na nepoznatom mjestu. Za grob mu se ne zna.

41. Šćepan Zečević, sin---. Srbin. Ubili ga partizani kod kuće u Kongori. Pokopan na pravoslavnom groblju u Lipi.

Lipa

1. Ante Buntić, sin Ivana i Luce r. Skoko, rođen 7. srpnja 1915. Oženjen 1935. (žena Danica, kasnije odselila). Bio u domobranskoj vojsci. Nije se vratio iz rata, što znači da je najvjerojatnije zaglavio kao i tisuće drugih u nekoj koloni smrti po završetku rata, u proljeće 1945. Ne zna mu se za grob (SD, str. 329).

2. Ante Buntić, sin Frane i Janje r. Matijević, rođen 1917. Obitelj živjela u Lipi, a dijelom i na Lipnu. Bio je vodnik u ustaškoj vojsci. Nestao je na kraju rata. Poslije se pričalo da je živio neko vrijeme u Austriji odakle se 1948. s Kavranovom skupinom prebacio u Jugoslaviju u svrhu podizanja ustanka. Bili su međutim izdani i pobijeni. Nema točnih podataka kada i gdje je ubijen.

3. Ivan Buntić zv. Ivše, sin Mije i Matije r. Stojić, rođen u Paoči, župa Gradnići, 21. lipnja 1876. (MK Gradnići, sv. V, str. 404, br. 208). S obitelji je živio u Lipi, makar su stalno imanje imali i u Paoči kod Čitluka, odakle su i preselili u Lipu. Brat fra Didaka Buntića. Pomagao je siromašnim Srbima u Gornjoj Lipi, svojim susjedima. Kad se počelo govoriti da će ih Srbi pobiti, Ivše je obitelj spremio na Paoču, a on se vratio da ima tko brinuti o stoci. Nije vjerovao da će mu oni kojima je bio dobročinitelj nanijeti ikakvo zlo. Srbi partizani iz Vranske čete tražili su da ga ubiju. Pronašli su ga skrivena u jaslama u Rozića pojati i ubili 1943. god. Pokopan je na lipskom groblju.

4. Ivan Buntić, sin Šimuna i Jele r. Marinčić, rođen u Paoči, župa Gradnići, 1. travnja 1926. Njegova je obitelj živjela u Lipi. Ubili ga partizani 1943. god. Imao je svega 17 godina. Ne zna se gdje mu je grob.

5. Jozo Buntić, sin Ivana-Ivše i Anđe r. Jerković-Žilić, rođen 1906. Bio pripadnik ustaških postojbi. Zarobili ga partizani po predaji hrvatske vojske u Bleiburgu. Na „križnom putu“ u proljeće 1945. dospio do Mostara, gdje je s drugim zarobljenicima bio zatvoren u Sjevernom logoru. Tu su ga partizani uskoro ubili. Pokopan je u Sjevernom logoru (sve ovo po kazivanju Šimuna Rozića iz Paoče). Za grob mu se danas ne zna.

6. Šimun Buntić, sin Frane i Janje r. Matijević, rođen 1906. Obitelj živjela u Lipi, a dijelom i na Lipnu. Bio satnik u ustaškoj vojsci. Poginuo je u vlaku ispod kojega su partizani minirali prugu u jesen 1944. Tijelo mu je preneseno i pokopano u obiteljskoj grobnici u Lipnu, općina Ljubuški. (Podatke o njemu i bratu mu Anti, br. 2, dao njihov bratić Mirko Buntić koji živi na Lipnu.)

7. Bože Džankić, sin Pere i Mare r. Kovač(ević), rođen 14. prosinca 1924. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Nestao je na putu iz Bleiburga negdje u Sloveniji, u blizini Maribora, u proljeće 1945. Ubili su ga partizani. Ne zna mu se za grob (SD, str. 306).

8. Franjo Gabrić, sin Bariše i Ive r. Majić, rođen 14. listopada 1920. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borbama s partizanima negdje u Lici, u blizini Gospića, 1943. god. Ne zna se gdje mu je grob (SD, str. 258).

9. Pere Gabrić, sin Stipana i Ive r. Krajinović, rođen 10. veljače 1913. Oženjen (žena Anđa r. Milić), jedno dijete. Bio u domobranskoj vojsci. Ubijen je u nekoj od kolona smrti po svršetku rata, u proljeće 1945., na putu prema Požegi. Ne zna mu se za grob (SD, 299).

10. Ivan Ivančić, sin Jerke i Ljube r. Kelaušić, rođen 27. prosinca 1919. Neoženjen. Bio je pripadnik SS-trupa. Nestao je u ratu, vjerojatno ubijen u nekoj od kolona smrti po svršetku rata, u proljeće 1945. Ne zna mu se za grob (SD, str. 295).

11. Adam Ivić, sin Jakova i Ruže r. Nenadić, rođen 23. veljače 1909. Neoženjen. Bio je u domobranskoj vojsci. Nije se vratio iz rata. Župnik je u Stanju duša zabilježio da je poginuo 15. ožujka 1945., vjerojatno u borbi s partizanima. Ne zna mu se za grob (SD, str. 275).

12. Ferdo Lončar, sin Mate i Janje r. Herceg, rođen 21. listopada 1914. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nije se vratio iz rata; smrtno je stradao u Mariboru u proljeće 1945. u nekoj od bezbrojnih kolona smrti. Ne zna mu se za grob (SD, str. 316).

13. Ivan Lončar, sin Pere i Tomice r. Vukoja, rođen 7. rujna 1908. Oženjen (žena Cela-Doma r. Jolić), troje djece. Bio u domobranskoj vojsci. Preminuo je u Sinju od tifusa 1. svibnja 1943. god. Pokopan na nepoznatom mjestu (SD, str. 284). (je li to žrtva rata!?)

14. Stanko Lončar, sin Pere i Tomice r. Udovičić, rođen 1. svibnja 1910. Neoženjen. Ubili su ga pripadnici Kapuličine milicije Bože Križanac i Toma Šarić. Oni su ga odveli od kuće u Lipi 4. siječnja 1945. uz Grla i strijeljali kod Jedinice. Nezakopan je ostao sve do 28. travnja 1945. Tada ga je rodbina pokopala na groblju Jedinica na Poljima (MU, sv. I, str. 113, br. 30; SD, str. 284).

15. Žarko Lončar, sin Ivana i Ore r. Miloš, rođen 14. siječnja 1911. Oženjen (žena Ruža r. Jolić), troje djece. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Partizani su uhvatili negdje iznad Crvenica i ubili. Ne zna mu se za grob (SD, str. 314). (DZ: Nestao u bolnici u Banja Luci 1945. god.)

16. Iva Nenadić, kći Ivana i Anđe r. Križanac (Jurić), rođena 23. ožujka 1919. Neudata. Civil. Ubili je partizani u Krivodolu u Lipi dugo po svršetku rata, 23. siječnja 1948. Optužili su je zbog veze i pomaganja „škripara“. Pokopala ju je rodbina sutradan na lipskom groblju (MU, sv. Ia, god. 1948., br. 3). Prije nego su je ubili okrutno su je mučili nekoliko dana. S njom su mučili i brata joj Matu, ali njega nisu ubili.

17. Marko Nenadić zv. Madžar, sin Ivana i Anđe r. Križanac, rođen 23. travnja 1907. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Partizani su ga po svršetku rata našli u Rašćiku i pred večer doveli svezana u Kongoru. Za večerom je bio odriješen. Kad su pošli spavati, Marko je počeo bježati, ali su ga u bijegu sustigli partizanski metci. Ubijen je 21. svibnja 1945. Pokopan je sutradan u lipskom groblju (MU, sv. I, str. 113, br. 32b).

18. Franjo Prskalo zv. Ćućak, sin Ilije i Mare r. Majić, rođen 20. lipnja 1918. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani u rodnom mjestu 10. svibnja 1944. Franjo se po noći krio od partizana. Našli su ga u polju kod Begluka kako spava kod jednoga trna. Svezali su ga i potjerali sa sobom. Kod Lečićkih staja počeo bježati. Na

brijegu iznad Mandina Sela ga uhvatili i ubili iz puške s dva metka: jedan u glavu, drugi u prsa. Tijelo su mu ostavili na mjestu ubojstva. Kasnije su ga žene pokopale na tome mjestu (MU, sv. I, str. 105, br. 26; SD, str. 294).

19. Vladimir Prskalo zv. Pilip, sin Jure i Anđe r. Radoš, rođen 17. rujna 1904. Oženjen (žena Ana r. Vukadin), dvoje djece. Civil. S dvojicom Hercegovaca pošao na planinu Ljubušu, prema selu Vukovskom i otada im se gubi svaki trag. U Stanju duša zapisano je da je „od partizana odveden i ubijen 1942." Drži se da je ubijen u Zvirnjači. Za grob mu se ne zna (SD, str. 262).

20. Ante Romić, sina Ivana i Kate r. Filipović, rođen 15. listopada 1924. Neoženjen. Bio ustaški vojnik, a pred kraj rata prešao u miliciju Mirka Kapulice. Poginuo je u borbi s partizanima 2. veljače 1945. negdje na području Čitluka (prema nekim vijestima u Šurmancima). Pokopali ga mještani na čitlučkom groblju Podadvor 6. veljače 1945. (MU, sv. I, str. 111, br. 25; SD, str. 261).

21. Ivan Romić (Vukadin), sin Mije i Ruža r. Keškić, rođen 11. siječnja 1890. Oženjen (žena Kata r. Filipović), troje djece. Iza rata se krio po Hercegovini. Kasnije mu se gubi svaki trag, što znači da su ga partizani uhvatili i ubili. Ne zna mu se za grob (SD, str. 292).

22. Stipe Romić, sin Ivana i Kate r. Zaprdica, rođen 27. listopada 1922. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo 6. srpnja 1943. u borbama u Lici kod Gospića, vjerojatno od partizana. Vjerojatno su ga pokopali vojnici iz postrojbe. Danas mu se ne zna za grob (MU, sv. I, str. 100, br. 58; SD, str. 261).

22a. Mijo Romić Vukadin, sin Joze i , rođen. Oženjen. Bio u ustaškim postrojbama. Nestao dvije godine po okončanju rata, 1947., u Grudama. Ubili su ga partizani. Ne zna mu se za grob. Ima Mijo sin Pere…

23. Ante Škoro, sin Marka i , rođen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao na kraju rata, ubijen zacijelo na „križnom putu" u proljeće 1945. Ne zna mu se za grob. Nema ga u SD. Da to nije zapravo 23a?!

23a. Klemo Škoro, sin Marka i Ilke r. Romić, rođen 1. studenog 1919. Neoženjen. O njemu je župnik u Stanje duša zabilježio da je „izgubljen u ratu". O njemu nema nikakvih dodatnih podataka (SD, str. 325).

23b. Ivan Škoro, sin Pere i Janje r. Ćosić, rođen 1919. Neoženjen. Za njega je župnik u Stanje duša zabilježio da je „nezakoniti sin Janjin" i da je „izgubljen u ratu". O njemu nema nikakvih dodatnih podataka (SD, str. 326).

23c. Grgo Vukoja, sin Bože i Vide r. Kvesić, rođen 20. travnja 1912. Oženjen (žena Anica r. Leko), dvoje djece. Poginuo je u ratu, ali o tome nema nikakvih dodatnih podataka (SD, str. 311).

24. Ilija Milisav (Simić), sin, Nike i , rođen. Bio je pripadnik partizanske Vranske čete. Presreli su dva Bosanca, švercera i poveli ih sa sobom da ih ubiju. Jedan od njih međutim oduzeo je pušku jednom partizanu i ubio Iliju.

25. Ljubo Milisav, sin Lukice i , rođen. Poginuo u ratu kao partizan.

26. Momčilo Milisav, sin Lukice i , rođen. Poginuo u ratu kao partizan.

27. Pero Milisav, sin Marka i , rođen. Bio u partizanskoj vojsci. Uhitili ga partizani i ubili na putu ispod Srđana.

28.-32. Obitelj Jove Zelena, sina Todorova. Jovo je odveo obitelj (ženu, brata Peru i troje djece) iz Lipe u Glamoč. Tamo su svi izginuli osim njega, vjerojatno od četnika (jer Jovo nikada nije htio kazati tko ih je ubio).

Mandino Selo

1. Ivan Ćurčić, sin Mije i Ruže r. Sabljo, rođen 28. listopada 1925. Neoženjen. Bio je pripadnik SS-trupa. O njegovoj sudbini nema pouzdanih podataka, ali je najvjerojatnije da je nestao u proljeće 1945. u nekoj od bezbrojnih kolona smrti. Ne zna se za njegov grob (SD, str. 218, 263).

2. David Ivić, sin Marijana i Kate r. Špikić, rođen 20. prosinca 1919. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Nestao je po završetku rata, u proljeće 1945., u jednoj od kolona smrti. Ne zna mu se za grob (SD, str. 257).

3. Bože Križanac (Jurić), sin Tome i Janje r. Vukadin-Perviz, rođen 23. studenog 1910. Oženjen (žena Ruža r. Crnac), dvoje djece. Bio u domobranskim postrojbama. Ubili ga partizani 2. travnja 1945. u Mandinu Selu. Bože se krio od partizana. Oni su ga primijetili, opkolili su kuću i tražili da se preda. Kad je vidio da ne može pobjeći, bacio je bombu poda se te se usmrtio. Pokopan je sutradan na mandoseljskom groblju (MU, sv. I, str. 111, br. 23; SD, str. 240).

4. Ante Majić, sin Joze i Ruže r. Gudelj, rođen 2. prosinca 1926. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata, u proljeće 1945., na križnom putu, na nepoznatom mjestu. Ne zna mu se za grob (SD, str. 261). (DZ: Pripadnik njemačkih oružanih snaga. Nestao u Banja Luci 1943. god.)

5. Dane Majić zv. Dace, sin Joze i Ive r. Radoš, rođen 22. studenog 1922. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata, u proljeće 1945., u jednoj od bezbrojnih kolona smrti, možda u Banja Luci. Ne zna mu se za grob (SD, str. 261). (DZ: pripadnik njemačkih oružanih snaga)

6. Stipan Majić, sin Petra i , rođen. Za njega je zabilježeno samo toliko da su ga ubili partizani u Livnu. Nema dodatnih podataka. (sin Mate?, sn. 782 d)

7. Stipe Majić, sin Joze i Ive r. Radoš, rođen 17. studenog 1917. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao je na kraju rata u Mariboru, u svibnju 1945., u nekoj od kolona smrti. Ne zna mu se za grob (SD, str. 261).

8. Ludvig Malić zv. Lutko, sin Luke i Luce r. Bartulić, rođen 28. kolovoza 1914. Oženjen (žena Ljubica r. Majić), troje djece. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Strijeljali su ga partizani u Livnu 21. siječnja 1945. Optužen je kao hrvatski detektiv. Za grob mu se ne zna (MU, sv. I, str. 109, br. 4; SD, str. 50, 258). Napomena: Inače su njegovi bili iz Kongore, pa ga *Duvanjski zbornik* ubraja u Kongoru. On se uvjenčao u Mandino Selo.

9. Bože Marković, sin Pere i Anice r. Džankić, rođen 12. siječnja 1926. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na kraju rata, u nekoj od kolona smrti, 1945. god. Ne zna mu se za grob (SD, str. 264).

10. Ivan Marković zv. Škija, sin Šimuna i Anđe r. Brkić, rođen 11. siječnja 1913. Oženjen (žena Iva r. Leko), dvoje djece. Bio je pripadnik ustaške policije (DZ: domobran). Ubili ga partizani po završetku rata, u proljeće 1945., u logoru u Požegi. Ne zna mu se za grob (SD, str. 265).

11. Jure Rezo, sin Ante i ---, rođen u Rakitnu ---. Oženjen (žena Šima r. Zlomislić), osmero djece (sva krštena u Rakitnu, prvo 1927.). Bio u ustaškoj vojsci. Ubili ga partizani u povratku hrvatske vojske s Bleiburga, u kolonama smrti, u svibnju 1945., na nepoznatom mjestu. Ne zna mu se za grob (SD, str. 275).

12. Frano Sesar, sin Mate i Matije r. Sesar, rođen oko 1920. (krizman 9. srpnja 1930.). Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Poginuo je u borbi s partizanima u Jajcu. Ne zna se ništa pouzdanije o njegovoj smrti kao ni o mjestu pokopa (SD, str. 236).

13. Ante Šarac, zv. Ćatan, sin Ivana i Anice r. Baković, rođen 26. prosinca 1924. Bio je partizanski komesar. Uhitili su ga Nijemci i nakon toga ubili na nepoznatom mjestu. Ne zna mu se za grob.

14. Ilka Šarac rođ. Bagarić (kći Jakiše i Šime r. Križanac, iz Bukovice), ud. Andrijina, rođena 1884. god. Nakon što su joj partizani brutalno ubili djevera Ivana, i ona je umrla istoga dana, od straha i tuge 1. listopada 1943. Pokopana je sutradan na mandoseljskom groblju. U Matici je pak kao uzrok smrti navedena „zaduha“ (MU, sv. I, str. 101, br. 67).

15. Ivan Šarac, sin Bože i Delfe r. Radoš, rođen 7. prosinca 1898. Oženjen. Bio je glavar sela. Partizani su ga uhvatili u njegovoj kući, odveli sa sobom te nakon što su ga izmrcvarili, ubili su ga ispod Srđana 1. listopada 1943. (skupa s Ivanom Vukadinom). Pokopala ga je rodbina na mandoseljskom groblju 3. listopada 1943. (MU, sv. I, str. 101, br. 64; SD, str. 247).

15a. Ivan Šarac (Ivić), sin Mate i Ive r. Bagarić, rođen 14. kolovoza 1900. Za njega je u Stanju duša upisano da je živio u Bosni te da je „izgubljen u ratu“ (SD, str. 244, sn.775). Nema nikakvih dodatnih podataka.

16. Jozo Šarac, sin Bože i Delfe r. Radoš, rođen 5. studenog 1901. Oženjen (žena Ruža r. Bagarić), četvero djece. Civil. Poginuo je od partizana u Rakitnu 1. prosinca 1943. S njim je ubijen i Bože Vukadin. Sakrili su se pred partizanima u neku staju u Poklečanima. Netko ih je izdao. Partizani su ih opkolili i ubili. Pokopali su ih Rakićaci na rakitskom groblju (MU, sv. I, str. 101, br. 65; SD, str. 248).

17. Jozo Šarac, sin Ilije i Mare r. Radoš-Batak, rođen 16. siječnja 1922. Neoženjen. Poginuo je od ustaša u Posušju 5. kolovoza 1942. (u Studenim Vrilima). Jozu su naime partizani poslali da izvidi ustaške položaje, ovi ga uhitili i ubili. Bio je vjerojatno partizanski doušnik. Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. I, str. 93, br. 42; SD, str. 222).

18. Jozo Šarac, sin Mije i Ilke r. Romić, rođen 6. prosinca 1913. Oženjen (žena Matija r. Jurič), jedno dijete. Bio je u ustaškoj vojsci, pripadnik Željezne bojne sa sjedištem u Banja Luci. U povlačenju pred partizanima, vjerojatno u proljeće 1945., bio ranjen. Poslije se o njemu ne zna ništa. Ne zna se ni gdje mu je grob (SD, str. 249).

19. Andrija Šumanović zv. Gale, sin Grge i Anđe r. Matić, rođen 18. srpnja 1923. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na nekom od bezbrojnih „križnih putove“ u proljeće 1945. Ne zna mu se za grob.

20. Ante Šumanović (Ivić), sin Stipana i Ane r. Vukadin-Perviz, rođen 3. rujna 1911. Oženjen (žena Ruža r. Šarac), 2. žena Manda Radoš), jedno dijete. Bio je u domobranskoj vojsci. Ubili su ga partizani po svršetku rata, u proljeće 1945., u nekoj od kolona smrti. Ne zna mu se za grob. Na jednom mjestu u Stanju duša pak stoji da je poginuo 16. veljače 1942. (SD, str. 206, 245).

21. Ivan Šumanović (Ivić), sin Mije i Mare r. Kovačević, rođen 28. srpnja 1896. Oženjen (žena Kata r. Baković, 2. žena Anđa r. Milićević), desetero djece. Umro u partizanskom zatvoru u Livnu 19. veljače 1945. od tifusa. Pokopali su ga partizani negdje u blizini zatvora. Za grob mu se danas ne zna (MU, sv. I, str. 109, br. 8; SD, str. 207, 246).

22. Ivan Šumanović, sin Stipana i Ive r. Ćurčić, rođen 25. kolovoza 1923. Neoženjen. Bio je pripadnik SS-trupa. Poginuo je u Požegi u borbi s partizanima, vjerojatno pred kraj rata. Ne zna mu se za grob (SD, str. 251).

23. Ivan Šumanović (Kovač), sin Tome i , rođen. Ubili ga partizani pred kraja rata u Livnu. Ne zna mu se za grob. Da to nije isto kao br. 21?!

24. Jozo Šumanović, sin Ivana i Kate r. Baković, rođen 26. prosinca 1923. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Poginuo je u Livnu 1942. od partizanskog metka koji je došao kroz prozor prostorije u kojoj se nalazio. O njemu nema detaljnijih podataka, kao ni o mjestu pokopa (SD, str. 207).

25. Jozo Šumanović, sin Joze i Filomene r. Marković, rođen 19. ožujka 1915. Neoženjen. Bio je pripadnik SS-trupa (DZ: domobran). Ubili ga partizani po svršetku rata na „križnom putu“ u Slavonskom Brodu, u proljeće 1945. Ne zna mu se za grob (SD, str. 252).

26. Jozo Šumanović (Ivić), sin Marka i Šime r. Šarac, rođen 18. ožujka 1921. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. U ratu je bio ranjen i nalazio se u bolnici u Zagrebu. Vjerojatno je ubijen od partizana po njihovu ulasku u Zagreb u svibnju 1945. Oni nisu štedjeli ni ranjenike. Za grob mu se ne zna (SD, str. 251).

27. Slavko Šumanović, sin Ivana i Ive r. Lauš, rođen 26. kolovoza 1908. Oženjen žena Doma r. Papić, 2. žena Iva r. Malić), petero djece. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. O njemu je zabilježeno da ga je pred kraj rata iz sela odvela 5. partizanska divizija te ubila u Buni, južno od Mostara. Ne zna mu se za grob (SD, str. 250). (DZ: ubili ga partizani u Tomislavgradu 1944. ili 1945.)

27a. Stipan Šumanović, sin Grge i Anđe r. Matić, rođen 11. travnja 1927. Neoženjen. Za njega je u Stanju duša upisano da je „izgubljen u ratu“ bez bližih podataka (SD, str. 253).

28. Bože Vukadin, sin Mije i Ive r. Radoš, rođen 17. lipnja 1907. Oženjen (žena Draga r. Prljević), šestero djece. Milicionar. Poginuo je od partizana u Rakitnu 1. prosinca 1943. S njim je ubijen i Jozo Šarac. Sakrili su se pred partizanima u neku staju u Poklečanima. Netko ih je izdao. Partizani su ih opkolili i ubili. Pokopali su ih Rakićaci na rakitskom groblju (MU, sv. I, str. 101, br. 66; SD, str. 235, 272).

29. Dane Vukadin, sin Ivana i Anđe r. Ivić-Šarac, rođen 21. siječnja 1908. Bio je partizan. Poginuo u borbama kod Orašja. Danas se ne zna gdje mu se nalazi grob.

30. Ilija Vukadin, sin Ivana i Anđe r. Ivić-Šarac, rođen 20. srpnja 1919. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borbi, vjerojatno s partizanima, u Sunji 1945. god. Pokopali su ga vojnici iz postrojbe u Sunji. Danas mu se ne zna za grob (MU, sv. I, str. 114, br. 41).

31. Ivan Vukadin (Perviz), sin Jakova i Jele r. Šarac (Ivić), rođen 23. listopada 1895. Civil. Partizani ga uhitili kod kuće u Mandinu Selu, poveli sa sobom i ubili ispod Srđana 1. listopada 1943. (skupa s Ivanom Šarcem), u 50. god. života. Pokopala ga je rodbina 3. listopada 1943. na mandoseljskom groblju (MU, sv. I, str. 101, br. 63).

32. Ivan Vukadin (Perviz), sin Tome i Mare r. Kovačević, rođen 1. siječnja 1921. Oženjen (supruga Anđa r. Milić). Bio je pripadnik njemačkih vojnih postrojbi. Nestao je u ratu. Priča se da je poginuo u vlaku koji su partizani bombardirali kod Doboja ili u Derventi, 1944. god. Ne zna mu se za grob. Upisano je da je državni sud njegovu smrt potvrdio 31. prosinca 1945. (MK, sv. I, str. 15, br. 1; SD, str. 262).

32a) Ivan Vukadin, sin Bože i Kate r. Milić, rođen 11. travnja 1939. Dijete. Poginuo od eksplozije bombe koja je zaostala od rata 10. listopada 1948. Pokopala ga je rodbina istoga dana na mjesnom groblju. S njim su istoga dana smrtno stradala i dva druga dječaka, braća Stjepan Vukadin, rođen 15. svibnja 1941., i Marko Vukadin, rođen 1. veljače 1947., sinovi Stojana Vukadina i Cvite r. Jurčević. Stjepan je pokopan istoga dana nan mjesnom groblju, a Marko sutradan u Livnu, kamo je zacijelo odenesen u bolnicu (MU, sv. Ia, god. 1948., br. 31-33).

33. Jozo Vukadin, sin Ivana i Anđe r. Ivić-Šarac, rođen 18. travnja 1906. Bio hrvatski oružnik. Poginuo u borbi s partizanima 7. srpnja 1943. u blizini Zvornika. Pokopali ga hrvatski vojnici u okolici Zvornika. Danas mu se ne zna za grob (MU, sv. I, str. 101, br. 62).

34. Stojan Vukadin, sin Jakova i Jele r. Šarac, rođen 23. siječnja 1915. Oženjen (žena Cvita r. Jurčević), četvero djece. Bio u domobranskoj vojsci. Ubijen je u proljeće 1945. u nekoj od kolona smrti na povratku iz Bleiburga. Ne zna mu se za grob. Državni sud službeno ga proglasio mrtvim 21. prosinca 1945. (MK, sv. VI, str. 109, br. 15; SD, str. 270).

35. Vlado Vukadin, sin Jakova i Jele r. Ivić-Šarac, rođen 13. lipnja 1902. Službovao je kao žandar u Kninu. Tu je i poginuo 28. listopada 1945., dakle po okončanju rata. Može se samo pretpostaviti da su ga ubili partizani (MU, sv. I, str. 114, br. 54; SD, str. 224, sn. 996 l nije dobro snimljena!).

36. Osmo Dilaver, sin Avdin, rođen. Musliman. Bio partizan. Nestao za vrijeme rata.
37. Mustafa Dilaver, sin Ramin, rođen. Musliman. Ubijen u Oplećanima, ne zna se od koga.
38. Kosa Milisav. Srpkinja. Ubili je ustaše na gumnu u selu. Bila je luda.
39. Dušan Milisav. Srbin. Ubili ga „kapuličići“ (milicija Mirka Kapulice) pod Vranom.
40. Ile Bilanović. Srbin. Poginuo kod kuće.
41. Lazo Bilanović, sin Stojanov. Srbin. Bio četnik. Nestao za vrijeme rata.
42. Mitar Bilanović. Srbin. Bio četnik. Nestao za vrijeme rata.
43. Niko Bilanović, sin „Putaljov“. Srbin. Ubijen, ne zna se od koga.
44. Sava Bilanović, sin Đorđev. Srbin. Bio partizan. Nestao za vrijeme rata.

***

U planinskim naseljima koja pripadaju župi Kongori (Potkosama, Svinjači i Omrčenici) neki su hercegovački stočari već bili i trajno nastanjeni. Stradali su i neki od njih. Navodim podatke o njima.

Omrčenica

U ovom planinskom naselju na Vranu živjele su neke obitelji iz Hercegovine, što povremeno (sezonski), što stalno. Navodimo imena onih koji su tu već počeli živjeti trajno. Svi navedeni su podrijetlom (a većina i rodom) iz Radišića pokraj Ljubuškoga.[14]

1. Andrija Ereš, sin Miše i Jurke r. Knezović, rođen 1899. u Radišićima (Ljubuški). Ubili su ga četnici 6. listopada 1942. u svome poznatom zločinačkom pohodu na ramski kraj. Talijani i četnici, talijanska „milicija“, poveli su ga sa sobom da im pokaže put prema Rami. Išao je s njima do Mijatova kamena. Tu su ga potpuno nevina ubili. Pokopan je 9. listopada 1942. na groblju Lugava (MU, sv. I, str. 92, br. 36).

2. Lovre Ereš, sin Miše i Jurke r. Knezović, rođen 1913. Ubili ga partizani 26. lipnja 1944. Partizani su ga uhvatili kod stana na Omrčenici. Bježao je, ali su ga ranili iz pušaka. Svezali su ga i odveli sa sobom. Njegovo mrtvo tijelo pronašli su Šolje s Trebiševa nakon 40 dana: glava mu je bila odsječena. Pokopali su ga na groblju Lugava 30. srpnja 1944. (MU, sv. I, str. 107, br. 42).

3. Slava Ereš, kći Andrije i Anice r. Alilović, rođena 1931. Bila je čobanica na Omrčenici. Smrtno je stradala pet godina po okončanju rata. Nepoznati su je zločinci (a najvjerojatnije udbaši) ubili dok je čuvala ovce, a prethodno su je silovali. Bilo je to 21. lipnja 1950. Pokopana je na kongorskom groblju dva dana kasnije. Imala je samo 19 godina (MU, sv. II, str. 3, br. 26). Andrija (br. 1) je bio njezin otac, a Lovre (br. 2) njezin stric.

4. Stjepan Primorac zv. Ćuća, sin Jure i Luce r. Ereš, rođen 1883. Civil. Oženjen, otac sedmero djece. Zaklali ga četnici na Omrčenici istom prigodom kad i Andriju Ereša, dakle početkom listopada 1942. Pokopan je vjerojatno na groblju Lugava.

Potkose

1. Bože Kukavica, sin Ivana i Anđe Majić-Čolina, rođen 23. prosinca 1923. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci. Poginuo je najvjerojatnije na Ivan-planini početkom proljeća 1945. u borbi s partizanima. Ne zna se gdje mu je grob (SD, str. 331). (DZ: Nestao po svršetku rata u nekoj od kolona smrti u Dugom Selu u proljeće 1945. god.)

[14] Za podatke o Omrčenici usp. također P. ŠARAC, *Radišići u riječi i slici*, Zagreb, 2011., str. 382-383, 390, 395-396 (o Slavi Ereš).

2. Ivan Stojić, sin Tadije i , rođen. O njemu se zna tek toliko da je nestao po svršetku rata. I njega su ubili partizani vjerojatno u jednoj od kolona smrti u proljeće 1945. Ne zna mu se za grob.

3. Mijo Kukavica, sin Stipana i Matije r. Galir, rođen 26. prosinca 1895. Neoženjen. Bio u partizanskim postrojbama. Nestao u ratu.

Svinjača

1. Andrija Begić, sin Franje i Anđe r. Rezo, rođen 3. travnja 1926. (kršten u Kongori 11. travnja). Bio je hrvatski vojnik. Na povratku iz Bleiburga u proljeće 1945. u koloni smrti pretukli su ga seljaci u jednom srpskom selu. Podlegao je tim ranama. Ne zna se gdje mu je grob.

2. Franjo Begić, sin --- Dok je vrhao žito na Svinjači odveli su ga partizani iz Vranske čete. Otada mu se gubi svaki trag. Ubili su ga na nepoznatom mjestu. Ne zna se gdje mu je grob.

3. Mate Boras (Leskić), sin Ivana i Ive r. Gavran, rođen 15. lipnja 1923. (kršten u Kongori 17. lipnja; obitelj iz Vitine). Ubili su ga četinici u listopadu 1942. u svome poznatom zločinačkom pohodu na ramski kraj. Uhvatili su ga na putu preko planine prema Rami, izmrcvarili i ubili. Ne zna se gdje mu je grob.

4. Ivan Luburić, sin Lovre i Anice r. Puljić, rođen 1922. u Radišićima. Civil. Neoženjen. Zaklali ga partizani na Svinjači 1944. godine.[15] Nije jasno je li Ivan već trajno živio na Svinjači, ili samo sezonski.

Tako su iz kongorske župe (bez Rašćana, potpuno srpskoga sela) poginule ukupno 164 osobe, od čega 144 Hrvata katolika te 18 Srba pravoslavaca i 2 muslimana. Prema naseljima:

Selo	Hrvata	Srba	Muslimana	ukupno
Kongora	39	2	-	41
Borčani	40	-	-	40
Mandino Selo	35	1	2	44
Lipa	23	9	-	32
Potkose	2	-	-	2
Omrčenica	2	-	-	2
Svinjača	3	-	-	3
ukupno	144	18	2	164

[15] Podatci o Ivanu Luburiću prema P. ŠARAC, *Radišići u riječi i slici*, Zagreb, 2011., str. 386.

ŽUPA PRISOJE

Podatci o žrtvama Prvog svjetskog rata prikupljeni su na temelju Matice umrlih župe Grabovica (kojoj j Prisoje pripadalo do 1922. god.), kao i Stanja duša iste župe. Podatci su vjerojatno nepotpuni, makar je (grabovički) župnik fra Stanko Kraljević upisao sve podatke do kojih je došao. Taj je popis ovdje načinjen prema njegovu „Izkazu poginulih vojnika ove župe u svjetskom ratu godina 1914. 1915. 1916. 1917. i 1918. o kojima su do sada došli sjegurni podatci da su u istinu umrli“, sačuvanom u parici (kopiji) Matice umrlih župe Grabovice za 1919. koja se čuva u Biskupskom ordinarijatu Mostaru, str. 10-17. Prema „Izkazu“ u obje je današnje župe poginulo u ratu 77 osoba. Nažalost, nema detaljnih podataka o mjestu, vremenu i okolnostima stradanja pojedinih ratnih stradalnika – kako će se vidjeti i u popisu koji ovdje donosimo. Neke je podatke bilo moguće popuniti podatcima iz Stanja duša koje je veoma staro i u dobroj mjeri dobro izrađeno.

Podatci o žrtvama Drugoga svjetskog rata načinjeni su na temelju nekoliko izvora: popisa koji je priredio župnik don Mihovil Zrno 17. svibnja 1989. na traženje ondašnjeg mostarsko-duvanjskog biskupa mons. Pavla Žanića; Matice umrlih župe Prisoje; podataka objavljenih u *Duvanjskom zborniku*; podataka do kojih smo došli na temelju Stanja duša župe Prisoje. Sve je dakako konačno provjereno i na terenu, to jest nakon što su preliminarni podatci dostavljeni širokoj javnosti, kako putem kopija podataka u papirnom obliku, tako putem mrežnih stranica.

Prvi svjetski rat

Podprivala

1. Ivan Ćurić zv. Iko, sin Marijana i Anđe r. Ljubičić, rođen 10. veljače 1881., vjenčan 1919. (žena Stana r. Ivančić), troje djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1914. god. (MU 1922., str. 11, br. 16; SD, str. 220).

2. Mate Ćurić, sin Pere i Anđe r. Ćurić, rođen 13. siječnja 1875., žena Iva r. Krivić, sedmero djece, „umrao u vojništvu“, svakako u Prvom svjetskom ratu, na nepoznatom mjestu (SD, str. 211).

3. Pero Ćurić, sin Marijana i Anđe r. Ljubičić, rođen 4. veljače 1893., neož, „umrao u vojništvu“ 9. studenog 1916. (SD, str. 220).

4. Stipe Ćurić, sin Andrije zv. Jandre i Mare r. Sučić, rođen 8. siječnja 1882., žena Ruža r. Krišto, bez djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1914. god. (MU 1922., str. 11, br. 17; SD, str. 221).

5. Pero Drmić, sin Marijana i Mare r. Sučić, rođen 1. listopada 1891. neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 11. listopada 1917. (MU 1922., str. 11, br. 13; SD, str. 192).

6. Ante Krišto, sin Nikole i Mare r. Krivić, 20 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 11, br. 15)

7. Ivan Krišto, sin Mije i Anđe r. Beljan, rođen 9. kolovoza 1868., žena Luca r. Šarić, šestero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 11, br. 14; SD, str. 200).

8. Ante Krivić, sin Joze i Kaje r. Perković, rođen 5. ožujka 1890., neoženjen, „umrao u (Prvom) svjetskom ratu“ na nepoznatom bojištu“ (SD, str. 173).

9. Ivan Krivić zv. Iko, sin Joze i Kaje r. Perković, rođen 15. travnja 1882., žena Slavka r. Krišto, troje djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1914. god. (MU 1922., str. 11, br. 12; SD, str. 173).

Prisoje

1. Andrija Ćurić zv. Jandre, sin Mate i Ive r. Ivančić, rođen 20. siječnja 1874., žena Ruža r. Drmić, četvero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 14, br. 41; SD, str. 124).

2. Ante Ćurić, sin Andrije zv. Jandre i Ruže r. Ivančić, rođen 27. siječnja 1898., neoženjn, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU 1922., str. 13, br. 34)

3. Nenad Ivančić zv. Vlade, sin Marka i Matije r. Renjić, rođen 19. rujna 1886., žena Delfa Šola, troje djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 13, br. 33; SD, str. 42).

4. Vlade Ivančić, sin Ilije i Ruže r. Krišto, rođen 5. studenog 1886., žena Ljeposava (Dragica) Ljubičić, četvero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 12. veljače 1918. (MU 1922., str. 13, br. 32; SD, str. 36).

5. Mirko Ivanda, sin Ante i Anđe r. Puđa, rođen 13. lipnja 1886., vjenčan 1913. (žena Matija r. Čulo), jedno dijete, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 3. ožujka 1915. (MU Grab., II, 52, br. 47; SD, str. 121).

6. Ivan Krivić, sin Joze i Kate r. Perković, rođen 15. travnja 1882., žena Slavka r. Krišto, troje djece, „umrao u vojništvu“ 1914. godine (SD, str. 173).

7. Mate Krivić, sin Tome i Ive r. Sabljić, rođen 10. studenog 1895., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU 1922., str. 14, br. 40; SD, str. 79).

8. Mijo Kutleša, sin Jure i Ive r. Šola, rođen 10. listopada 1870., žena Iva r. Čulo, šestero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 22. prosinca 1917. (MU 1922., str. 13, br. 31; SD, str. 22).

9. Stipan Kutleša, sin Mate i Ive r. Batarilo-Ćerdić, rođen 11. ožujka 1892., neoženjn, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 13, br. 29; SD, str. 17).

10. Stipe Kutleša, sin Ivana i Anđe r. Ćurić, rođen 12. prosinca 1895., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 13, br. 30; SD, str. 18).

11. Žiga Kutleša, sin Mate i Ive r. Batarilo-Ćerdić, rođen 6. svibnja 1887., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU 1922., str. 13, br. 28; SD, str. 17).

12. Ambroža Ljubičić, sin Jure i Anđe r. Pavlinović, rođen 22. prosinca 1886., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 13, br. 37; SD, str. 83).

13. Andrija Ljubičić zv. Jandre, sin Ivana i Tomice r. Kutleša, rođen 1872. (42 god.), vjenčan 1900. (žena Mara r. Krišto), petero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 14, br. 43; SD, str. 143).

14. Mate Ljubičić, sin Joze zv. Joko i Mare r. Sabljić, rođen 29. siječnja 1883., žena Anđa r. Gadže, četvero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (MU 1922., str. 14, br. 39; SD, str. 85).

15. Mate Ljubičić, sin Jure i Anđe r. Pavlinović, rođen 28. lipnja 1896., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 14, br. 38; SD, str. 83).

16. Mate Ljubičić, sin Marka i Jele r. Ćosić, r. 18. siječnja 1883., žena Cela r. Ćurić, troje djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 14, br. 44; SD, str. 145).

17. Mate Ljubičić, sin Nikole i Anice r. Šarić, rođen 25. studenog 1893., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU 1922., str. 13, br. 36; SD, str. 81).

18. Stipan Ljubičić, sin Pere i Anđe r. Lukač, rođen 15. studenog 1895., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU 1922., str. 13, br. 35; SD, str. 65).

19. Luka Sučić, sin Marijana i Janje r. Krivić, rođen 4. listopada 1885., žena Filipa r. Drmić, dvoje djece, „umrao u vojništvu“ nepoznate godine i na nepoznatom mjestu (SD, str. 169).

20. Stipe Sučić, sin Luke i Anice r. Krivić, rođen 25. siječnja 1880., vjenčan 1908. (žena Manda r. Ćurić), dvoje djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 14, br. 46; SD, str. 166).

21. Stipan Šarić, sin Pere i Ruže r. Škojo, rođen 25. prosinca 1897., neoženjen, „umrao u vojništvu“ na nepoznatom mjestu nepoznate godine (SD, str. 127).

22. Mate Šola, sin Andrije i Mare r. Čulo, rođen 21. studenog 1895., neoženjen, „umrao u vojništvu“ na nepoznatom mjestu 1917. godine (SD, str. 12).

23. Mate Šola, rođen 15. kolovoza 1877., žena Filipa r. Kutleša, četvero djece, umro „u vojništvu“ 1915. godine na nepoznatom mjestu (SD, str. 10).

24. Sebastijan Šola, sin Petra i Šime r. Krolo, rođen 21. ožujka 1884., žena Anica r. Perković, troje djece, umro „u vojništvu“ na nepoznatom mjestu 1916. godine (SD, str. 1).

25. Grgo Udovičić, sin Ante i Jele r. Ivančić, rođen 26. ožujka 1873., žena Anica r. Krivić, sedmero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 14, br. 45; SD, str. 159).

Vrilo

1. Mate Ćurić, sin Ante i Kaje r. Ćurić, rođen 8. ožujka 1895. neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 12, br. 21; SD, str. 254).

2. Žarko Ćurić, sin Bože i Josipe r. Drmić, rođen 16. veljače 1894., neoženjen, „izgubljen u ratu“ – što se može odnositi samo na Prvi svjetski rat (SD, str. 243).

3. Bože Drmić, sin Ante i Joze r. Drmić, rođen 22. prosinca 1894., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU 1922., str. 12, br. 20; SD, str. 257).

4. Iko Drmić, sin Ivana i Luce r. Ljubičić, rođen 29. ožujka 1884., vjenčan 1903. (žena Franjka r. Kutleša), četvero djece, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1914. god. (MU 1922., str. 12, br. 18; SD, str. 223).

5. Ivan Drmić (Banović), sin Ike i Anice r. Kutleša, rođen 12. rujna 1895., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU 1922., str. 12, br. 22; SD, str. 288).

6. Ivan Franić, sin Karla i Jake r. Ivančić, rođen 17. rujna 1896., neoženjen, „umrao u vojničkoj bolnici u Pulju“ 17. rujna 1917. (SD, str. 293).

7. Mate Krišto, sin Ivana i Delfe r. Šarić, rođen 2. travnja 1899., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 12, br. 19; SD, str. 234).

8. Ivan Sabljić, sin Petra i Cvite r. Sučić, rođen 23. lipnja 1891., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1918. god. (MU 1922., str. 12, br. 24; SD, str. 283).

9. Mate Šola, sin Jandre i Mare r. Čule, 22 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1917. god. (MU 1922., str. 12, br. 27).

10. Mate Šola, sin Joze i Cvite r. Ćurić, 38 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1915. god. (MU 1922., str. 12, br. 26).

11. Sebastijan Šola, sin Pere i Cvite r. Sučić, 32 god., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU 1922., str. 12, br. 25).

12. Mate Tirić, sin Jure i Kaje r. Gadža, rođen 28. ožujka 1892., neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU 1922., str. 12, br. 23; SD, str. 275).

Drugi svjetski rat

1. Ivan Banović, sin Stipana i Drine r. Ćurić, rođen 5. studenog 1919. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. (Vrelo)

2. Mirko Banović (Drmić), sin Ante i Anice r. Gadža, rođen 9. kolovoza 1924. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. (Vrelo)

3. Ante Božičić (Ljubas) zv. Vezo, sin Pere i Matije r. Sučić, rođen 4. siječnja 1900., vječan 1930. (žena Sara r. Sučić), šestero djece. Civil. Ubili ga partizani u Zidinama na Bušku blatu 5. studenog 1943. Pokopala ga istoga dana rodbina na groblju u Koritima (MU, sv. II, str. 6, br. 66; SD, str. 128). Istoga dana na istome mjestu ubijen je i Luka Ljubičić iz Prisoja.

4. Ivan Božičić (Ljubas) zv. Jovac, sin Pere i Matije r. Sučić, rođen 15. prosinca 1913. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Jajcu (Koprivnici) sredinom 1945. god. (SD, str. 128)

5. Grga Ćavarušić, sin Mije zv. Mile i Ive r. Sučić, rođen 27. rujna 1922. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god.

6. Ivan Ćavarušić, sin Bariše i Mare r. Pavić, rođen 21. ožujka 1912. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao u Slavonskom Brodu 1943. god.

7. Jakov Ćavarušić, sin Ilije i Matije r. Beljan, rođen 15. siječnja 1895., vjenčan 1922. (žena Cela r. Perković), četvero djece. Ubili ga partizani 29. rujna 1942. u Podhumu jer je – kako zapisa župnik – „preuzeo i radio imetak pravoslavnih“. Pokopala ga je rodbina sutradan na groblju Maljevine (MU, sv. I, str. 124, br. 50). U parici poslanoj u Biskupiju župnik je bio opširniji: „Ubijen od partizana jer mu je brat ustaša iz emigracije i što je preuzeo pravoslavnih imetak“ (MU, 1942., br. 50; SD, str. 117).

8. Jozo Ćavarušić, sin Ante i Janje r. Drmić, rođen 24. veljače 1921. (1925.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu 1945. god.

9. Mate Ćavarušić, sin Joze i Ive r. Perković, rođen 16. travnja 1923. (1927.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu 1945. god.

10. Mile Ćavarušić, sin Joze i Ive r. Perković, rođen 9. veljače 1925. Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu 1945. god.

11. Petar Ćavarušić zv. Špevac, sin Ilije i Matije r. Beljan, rođen 11. travnja 1907. Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god.

12. Ivan Ćosić, sin Ante i , rođen 1912. Poginuo kao hrvatski vojnik od bombardiranja u Slavonskom Brodu 1943. god. U Stanju duša nisam uspio pronaći nijednoga Ivana Ćosića Antina (kako je navedeno u župnikovu popisu). Ima Ivan Ćosić, sin Pere i Božice r. Pavić, rođen 2. ožujka 1913., vjenčan 1938. (žena Milica r. Ivančić), bez djece (SD, str. 57). Je li to taj!?

13. Nikola Ćosić, sin Ivana i Ruže r. Krišto, rođen 8. studenog 1933. Dijete. Igrao se nađenom bombom koja je pukla i ubila ga. Bilo je to na Božić (25. prosinca) 1943. Pokopan je sutradan na groblju Maljevine. Sprovod je vodio fra Karlo Grbavac, župnik (MU, sv. II, str. 7, br. 74).

14. Pero Ćosić, sin Ante i Ive r. Ljubičić, rođen 2. travnja 1909. Poginuo kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu 1944. god.

15. Tadija Ćosić, sin Ferdinanda i Ruže r. Tirić, rođen 22. kolovoza 1920. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima na Kozari 1942. god. (SD, str. 59).

16. Ante Ćurić, sin Andrije zv. Jandre i Jele r. Ivančić, rođen 30. siječnja 1902. Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u okolici Tomislavgrada 1945. god. (1944.)

17. Ante Ćurić, sin Marka i Anđe r. Ćurić, rođen 20. veljače 1915. Poginuo kao hrvatski vojnik u borbi s partizanima na Ivan-planini u veljači 1945. god. Proglašen mrtvim odlukom Biskupskog ordinarijata u Mostaru br. 106/52 od 5. veljače 1952. (MU Grabovica, sv. IIIa, 1952., br. 5).

18. Ante Ćurić, sin Stipana i Mare r. Batarilo (Vrilo), rođen 7. lipnja 1921., neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo 23. rujna 1943. u Jajcu u borbi s partizanima. Pokopali ga vojnici iz njegova postrojbe istoga dana u Jajcu na groblju. O tome je župniku posvjedočio očevidac Stipan Ćurić Markov, ustaša (MU, sv. II, str. 7, br. 75; SD, str. 249).

19. Cvitan Ćurić, sin Luke i Cvite r. Ivančić (Podprivala), rođen 25. ožujka 1920., vjenčan 1939. (žena Jaka r. Matić), jedno dijete. Poginuo 23. rujna 1942. u Jajcu u borbi s partizanima. „Pokopan od svojih drugova peti dan na groblju u Jajcu“, 24. rujna 1942. O njegovoj su smrti župniku posvjedočili „svjedoci očevidci smrti i pokopa: Ante Sučić Matin iz Vrila i Nikola Šarić Markov, ustaše“ (MU, sv. I, str. 125, br. 52; SD, str. 211). S njim je istoga dana poginuo i Petar Sučić iz istoga sela.

20. Dominik Ćurić, sin Cvitana i Filipe r. Sučić, rođen 2. kolovoza 1928., vjenčan 1948. (žena Mara r. Drmić), bez djece. Bio u Jugoslavenskoj armiji. Ubili ga pripadnici JA u Kavadarcima u Makedoniji 1950. god. (SD, str. 215).

21. Frano Ćurić, sin Mirka i Ruže r. Krišto, rođen 31. prosinca 1928. Umro u Prisoju 1947. Uzrok smrti: od posljedica logora (SD, str. 124).

22. Ivan Ćurić, sin Ante i kaje r. Šola, rođen 1912. Bio hrvatski vojnik. O njemu je u Matici umrlih zapisano: „Na Bradini poginuo i nestao oko 13. VI. 1944.“ Službeno je mrtvim proglašen dopisom Biskupskog ordinarijata Mostar br. 184/54 od 11. ožujka 1954. (MU IIIa, 1954., br. 8). Poginuo je zacijelo u borbi s partizanima na Ivan-planini, iznad Konjica.

23. Ivan Ćurić, sin Mate i Mare r. Krišto, rođen 9. rujna 1924. (1921.) Poginuo kao hrvatski vojnik u Brđanima 1942. god.

24. Ivan Ćurić, sin Vladislava i Cvite r. Šola, rođen 18. srpnja 1922. (1920.) Poginuo kao hrvatski vojnik u Jajcu 1942. god.

25. Jakov Ćurić, sin Mate i Ive r. Cikoja, rođen 14. kolovoza 1923. Poginuo kao hrvatski vojnik u Brđanima 1943. god.

26. Jozo Ćurić, sin Ilije i Luce r. Ljubičić, rođen 5. ožujka 1914., vjenčan 1933. (žena Mara r. Ljubičić), četvero djece. Poginuo 10. rujna 1944. u Omišu: „Ubijen od bandita“ (to jest partizana). Jozo je u Omišu bio ranjen „od bandita iz zasjede. Prevežen u Split i brzo umro.“ Opremljen je sakramentima. Pokopali su ga sutradan vojnici iz postrojbe u Splitu na groblju (MU, sv. II, str. 14, br. 53; SD, str. 54).

27. Jozo Ćurić, sin Luke i Franjke r. Šola, rođen 17. veljače 1922. (1920.) Poginuo kao hrvatski vojnik u Lici 1943. god.

28. Kazimir Ćurić, sin Grge i Ive r. Krišto, rođen 12. veljače 1909., vječan 1936. (žena Anđa r. Gadža), jedno dijete. Poginuo kao partizan na nepoznatom mjestu 1943. god. (SD, str. 53).

29. Leon (Lav) Ćurić, sin Ivana i Mare r. Tirić, rođen 2. listopada 1909., vjenčan 1931. (žena Matija r. Sabljić), četvero djece. Poginuo kao hrvatski vojnik u Konjicu 1945. god. (SD, str. 228).

30. Luka Ćurić, sin Frane i , rođen 1909. Poginuo kao hrvatski vojnik u Zadvarju 1943. god. (da to nije zapravo Luka sin Stipin, br. 31!?; Ima i Luka Ćurić Perin, rođen 1908., i Luka Ćurić Ivanov, rođen 1910. (SD, str. 188, 245; nema Luka Ćurić Franin!)

31. Luka Ćurić, sin Stipana i Anđe r. Šarić-Alagušić, rođen 30. srpnja 1904., vjenčan 1928. (žena Mara Đivić-Jurčević), četvero djece. Poginuo 10. srpnja 1943. u borbi s partizanima u Zadvarju. Pokopali ga istoga dana vojnici iz njegove postrojbe na groblju u Zadvarju. Njegova je smrt u maticu „zavedena prema obavijesti od Dobrovoljačke pukovnije“ (MU, sv. II, str. 12, br. 32; SD, str. 48).

32. Marko Ćurić, sin Jandre i Jele r. Ivančić, rođen 19. travnja 1907. (Podprivala). Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u okolici Tomislavgrada (u Bijelom Polju) 1945. god.

33. Mate Ćurić, sin Drage i Božice r. Sučić, rođen 11. travnja 1915. (Podprivala), vjenčan 1944. (žena Mila r. Ćurić), jedno dijete. Poginuo kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu 1944. god. (SD, str. 222).

34. Mate Ćurić, sin Ivana i Ruže r. Kutleša, rođen 23. studenog 1915. (Podprivala), vjenčan 1936. (žena Zorka r. Ćurić), dvoje djece. „Poginuo u bjegstvu pred partizanima“ 20. veljače 1945. Pokopan je sutrdan na groblju Maljevine. Sprovod je vodio fra Karlo Grbavac, župnik (MU, sv. II, str. 16, br. 11; SD, str. 213).

35. Mijo Ćurić, sin Drage i Božice r. Sučić, rođen 11. listopada 1912. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Slavonskoj Požegi 1945. god.

36. Mirko Ćurić, sin Pere i Ruže r. Sučić, rođen 24. rujna 1903., vjenčan 1929. (žena Anica r. Sučić; 2. žena Anica r. Ljubičić, 1942.), četvero, djece. „Nesretnim slučajem ubijen u Banjoj Luki“ 2. siječnja 1944. Pokopan je 7. siječnja 1944. na katoličkom groblju u Banja Luci. Vijest o njegovoj smrti župniku je uputila Gradska općina u Banja Luci: smrt je

„upisana prema opremljenoj smrtovnici“ (MU sv. II, str. 10, br. 7; SD, str. 188). Istoga dana s njim su poginuli i Ilija Krivić i Mile Šola, također iz Prisoja.

37. Mijo Ćurić zv. Miše, sin Martina i Jake r. Krivić, rođen 27. svibnja 1910., vjenčan 1936. (žena Matija r. Ćosić), četvero djece. Odveden i ubijen od partizana na nepoznatom mjestu 1945. god. (SD, str. 50).

38. Petar Ćurić, sin Mije i Anice r. Ivančić, rođen 15. lipnja 1919. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Koprivnici u proljeće 1945. god.

39. Stipan Ćurić, sin Blaža i Mare r. Krivić, rođen 31. prosinca 1913., vjenčan 1939. (žena Kaja r. Ivančić), dvoje djece. Poginuo kao hrvatski vojnik oko Zvornika 1943. god. (SD, str. 189).

40. Stipan Ćurić, sin Mije i Mare r. Ćurić, rođen 20. travnja 1919. (Podprivala) Ubili ga partizani u Bijelom Polju 1945. god.

41. Stipe Ćurić, sin Ivana i Ruže r. Kutleša, rođen 28. listopada 1922. Poginuo kao hrvatski vojnik u Jajcu 1942. god.

42. Stipe Ćurić, sin Tadije i Janje r. Ljubičić, rođen 5. veljače 1921. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Zagrebu u proljeće 1945. god.

43. Vid Ćurić, sin Ante i Kaje r. Šola, rođen 7. rujna 1908. Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu 1945. god.

44. Ante Drmić, sin Mile i , rođen 1918. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. (Ne mogu pronaći Antu Drmića Milina; vidi SD, 197, 249, 258; jesu li Ćavarušići nastali od Drmića?)

45. Jozo Drmić, sin Vida i Mare r. Ćurić, rođen 5. siječnja 1912. (Vrilo) Poginuo kao hrvatski vojnik u Brđanima 1945. god.

46. Jozo Drmić, sin Matka i Anđe r. Kolak, rođen 23. veljače 1897. Vjenčan 1923. (žena Kata r. Beljan), sedmero djece. Civil. Uhvatili ga partizani i ubili u Drmića stajama iznad Prisoja 1947. god. (SD, str. 259).

47. Luka Drmić, sin Matka i Anđe r. Kolak, rođen 30. travnja 1899., vjenčan (Žena Anđa r. Ćurić), petero djece. Satnik. Ranjen u borbi, od čega je preminuo u bolnici u Zagrebu 1944. god. (SD, str. 259).

48. Mate Drmić, sin Joze i Kate r. Beljan, rođen 1. studenog 1925. (1922.) Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god.

49. Mate Drmić (Zelić), sin Šimuna i Marte r. Ćurić (Vrilo), rođen 21. veljače 1903., vjenčan 1927. (žena Damjanka r. Ćurić), četvero djece. „Ubijen od Nijemaca na pravdi“ 19. rujna 1944. Pokopan je sutradan na groblju Maljevine. Sprovod je vodio fra Karlo Grbavac, župnik. O njegovoj je smrti upisao u opasci: „Od Kola do Kovača na cesti netko metnuo minu koje je explodirala kada je naišao njemački auto i u njem časnici, od koje su dvojica poginula

i jedan ranjen. Za to su Nijemci strijeljali deset naših, među kojima i njega“ (MU, sv. II, str. 14, br. 54; SD, str. 224).

50. Mate Ivančić, sin Ivana i Matije r. Šarić, rođen 19. veljače 1926. Poginuo kao hrvatski vojnik u Bihaću 1944. god.

51. Mijo Ivančić zv. Mile, sin Mate i Ruže r. Bošnjak, rođen 28. studenog 1926. Poginuo kao hrvatski vojnik na Bradini iznad Konjica 1945. god.

52. Vinko Ivančić, sin Jakova i Cecilije r. Ćurić, rođen 27. srpnja 1921. Poginuo kao hrvatski vojnik u Koprivnici 1944. god.

53. Vladislav Ivančić, sin Ante i Anice r. Ivančić, rođen 25. ožujka 1921. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u Zagrebu 1944. god.

54. Mate Ivanda, sin Marijana i Dragice r. Kutleša, rođen 22. lipnja 1923., neoženjen. Poginuo 23. rujna 1942. u Jajcu u borbi s partizanima. Pokopali su ga istoga dana vojnici iz njegove postrojbe u Jajcu na groblju. Svjedoci i očevidci njegove smrti i ukopa: Ivan Perković p. Dane i Nikola Šarić Markov, njegovi drugovi (MU, sv. II, str. 6, br. 56; SD, str. 130).

55. Stipe Ivanda, sin Marijana i Dragice r. Kutleša, rođen 30. svibnja 1918. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Sarajevu u proljeće 1945. god.

56. Ivan Kapulica, sin Ante i Ive r. Ivančić, rođen 21. listopada 1919. Neoženjen. Civil. (Hrvatski vojnik 1944.) Ubila ga UDB-a u Prisoju 1951. god.

57. Mirko Kapulica zv. Desnica, sin Ivana i Ive r. Kolak-Bilobrk, rođen 27. srpnja 1912., vjenčan 1940. (žena Iva Ivančić), dvoje djece. (SD, str. 74) Bio pripadnik ustaških postrojbi: od siječnja 1942. kao ustaški vodnik raspoređen u Poglavnikov tjelesni sdrug (PTS). U svibnju 1943. iz osvete ubio svoga susjeda Božu Ljubičića, koji mu je 1936. ubio brata Antu, i ranio Petra Ćavarušića. Osuđen na 7 godina zatvora, ali ubrzo pušten. God. 1944. organizira u Prisoju miliciju koja je brojila i do 600 ljudi („kapuličići“). Pred partizanima se povukao do Dravograda, ali se nije predao nego vratio u duvanjski kraj i opet počeo skupljeti ljude. Tako je po svršetku rata bio jedan od najpoznatijih vođa križara, koji su se borili protiv partizanske vlasti. Partizani su ga prvi put uhitili 23. prosinca 1945., ali je u travnju 1946. prilikom transporta vlakom uspio pobjeći na stanici u Slavonskom Brodu. Potom se kreće na prostoru između Raduše, Vrana, Čvrsnice i Zavelima, pa do Biokova i Kamešnice. Poslije se njegova skupina spaja s nekim drugim skupinama. U ljeto 1948. osnivaju „Prvu Hrvatsku diviziju kralja Tomislava“. Progonjeni i u stalnoj borbi s vlasti pripadnici Kapuličine milicije počinili su niz ubojstava i pljački. Žrtve su uglavnom bili komunistički aktivisti, osobe sklone novom režimu ili osumnjičeni za špijunažu i izdaju. Mirko je uhićen 3. rujna 1950. u Voštanima, potom 30. prosinca pred Okružnim sudom u Mostaru osuđen na smrt vješanjem te 18. travnja 1951. strijeljan u Bišću pokraj Mostara. Brat mu je Tadija osuđen na 10 godina zatvora. Njihove su obitelji za vrijeme potrage za braćom bile teško progonjene.[16]

[16] I. LUČIĆ, „Hrvatska protukomunistička gerila u Bosni i Hercegovini od 1945. do 1951.“, *Časopis za suvremenu povijest*, Zagreb, br. 3/2010. (42), , str. 641-643, 658 (631-669).

58. Stipan Kapulica, sin Ante i Ive r. Ivančić, rođen 21. siječnja 1924. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Bleiburgu u proljeće 1945. god.

59. Ivan Krišto, sin Mije zv. Miše i Franjke r. Krišto, rođen 31. prosinca 1920., vjenčan 1942. (žena Mara r. Ćurić), jedno dijete, odmah umrlo. Ubijen od partizana 20. listopada 1944. u Bukovoj Gori. Pokopan je na prisojačkom groblju Maljevine mjesec i pol kasnije, 8. prosinca 1944. Sprovod je vodio fra Karlo Grbavac, župnik (MU, sv. II, str. 15, br. 62; SD, str. 171).

60. Ivan Krišto, sin Mate i Cecilije r. Ćurić, rođen 14. veljače 1916. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u Koprivnici 1944. god.

61. Jure Krišto, sin Pere i Ive r. Ivanda, rođen 22. travnja 1916. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Zidanom Mostu 1945. god.

62. Luka Krišto, sin Cvitana i Kate r. Ćurić, rođen 24. listopada 1912., vjenčan 1938. (žena Dragica r. Ćurić), troje djece. Preminuo kao hrvatski vojnik u bolnici u Mostaru od tifusa 20. prosinca 1944. (SD, str. 231).

63. Ante Krivić, sin Pavla i Ive r. Ćurić, rođen 12. veljače 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Smrtno stradao u borbi protiv partizana u Bihaću (u Lici) 1943. god. (Podprivala)

64. Ivan Krivić zv. Klepić, sin Marka i Agate r. Ćurić, rođen 8. veljače 1893. Oženjen. Civil. Ubili ga partizani u Banja Luci 1942. 1944. god.

65. Ilija Krivić, sin Joze i Kata r. Perković, rođen 31. srpnja 1900., vjenčan 1918. (žena Vida Drmić-Banović), četvero djece. „Nesretnim slučajem ubijen u Banjoj Luki“ 2. siječnja 1944. Pokopan je 7. siječnja 1944. na katoličkom groblju u Banja Luci. O njegovoj smrti župniku je obavijest poslala Gradska općina u Banja Luci. Smrt je „upisana prema opremljenoj smrtovnici“ (MU, sv. II, str. 10, br. 8; SD, str. 174). Istoga dana s njim su poginuli i Mirko Ćurić i Mile Šola, također iz Prisoja.

66. Jozo Krivić, sin Ilije i Vide r. Banović (Podprivala), rođen 10. prosinca 1919. Poginuo u borbi s partizanima kod Sinja 24. veljače 1942. Pokopan je sutrdan u Sinju na vojnom groblju. Župnik je njegovu smrt ubilježio tek sredinom 1945. „prema dojavi Jakiše Krište koji ga je sam pokopao“ (MU, sv. II, str. 22, br. 77).

67. Pero Krivić, sin Stipana i Ive r. Ćurić (Podprivala), rođen 16. ožujka 1934. Dijete. „Igrao se sa ručnom bombom i ista rasprsla i ubila ga“ 25. ožujka 1945. Pokopala ga je rodbina sutradan na groblju Maljevine (MU, sv. II, str. 18, br. 23).

68. Stjepan Krivić, sin ---, rođen 1932. Dijete. Smrtno stradao od bombe s kojom se igrao 1946. god. (Ne mogu ga pronaći u SD!, v. str. 175, 169)

69. Tadija Krivić, sin Stipe i Anice r. Ljubičić, rođen 19. srpnja 1920. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Stradao u borbi protiv partizana u Đurđevcu 1944. god. (SD, str. 79).

70. Ignacije Kutleša zv. Žujo ili Žiga, sin Ante i Kate r. Ćurić, rođen 19. studenog 1931. Dijete. „Nesretnim slučajem raznesen od bombe s kojom se je sam igrao.“ Poginuo je 12. srpnja 1944. Pokopan je sutradan na groblju Glavičice (MU, sv. II, str. 13, br. 42). Istom prigodom ranjena je i djevojčica Ruža Kutleša, koja je preminula sutradan.

71. Jakov Kutleša, sin Ante i Ruže r. Ljubičić, rođen 30. siječnja 1921. Poginuo kao hrvatski vojnik u okolici Jajca 1944. god.

72. Nikola Kutleša, sin Ilije i Anice r. Ivančić, rođen 27. listopada 1921., neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao (poginuo) u borbi u Kamen Gradu kod Sanskog Mosta 25. siječnja 1943. O ovome je izvješće poslao zapovjednik 6. domobr. satnije II/VI Gorskoga zdruga Djarmati (MU, sv. II, str. 3, br. 28; SD, str. 14).

73. Petar Kutleša zv. Galac, sin Jakova i Jele r. Ivančić, rođen 2. srpnja 1910., vjenčan 1938. (žena Ruža r. Sučić), troje djece. Poginuo 4. veljače 1943. u borbi s partizanima u selu Bisko kod Sinja. Pokopali ga vojnici iz njegove postrojbe u Trilju na groblju 6. veljače 1943. Svjedoci njegove smrti i pokopavanja: Stipan Kutleša p. Ante i Stipan Ivančić p. Rade, njegovi drugovi (MU, sv. II, sv. 5, br. 53; SD, str. 22). Istoga dana s njim je poginuo i Mate Šarić, a koji dan kasnije Stipan Ljubičić, obojica iz Prisoja.

74. Ruža Kutleša, kći Ante i Kate r. Ćurić, rođena 4. prosinca 1933. Dijete. Bila skupa u kući sa Žujom Kutlešom kad se on igrao s bombom. Kad je bomba pukla, Ruža je teško ranjena. Preminula je sutradan, 14. srpnja 1944. Svećenik ju je uspio ispovjediti i pouljati. Pokopana je sutradan na groblju Glavičice (MU, sv. II, str. 13, br. 43).

75. Anica Ljubičić, kći Jure i Mare r. Ivančić, rođena 14. ožujka 1906. Ubili je Nijemci 8. ožujka 1943. „Bila luda i u tome ludilu nešto vrijeđala Nijemce i ne znajući da je luda strijeljali je na mjestu.“ Pokopala ju je rodbina istoga dana na groblju Maljevine (MU, sv. II, str. 1, br. 5).

76. Božo Ljubičić, sin Abrahama i Anice r. Ćurić, rođen 30. prosinca 1897., vjenčan 1919. (žena Mara r. Ćurić), bez djece. „Ubijen iz osvete od Mirka Kapulice čijega je brata Božo ubio godine 1936.“ Ubijen je u Zagrebu 6. svibnja 1943. Pokopala ga je sutradan rodbina na groblju Mirogoj (MU, sv. II, str. 3, br. 30; SD, str. 88).

77. Ivan Ljubičić, sin Mate i Cecilije r. Ćurić, rođen 18. kolovoza 1915. (1912.) Poginuo kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu 1944. god.

78. Ivan Ljubičić, sin Stipe i Kaje r. Šarić, rođen 18. lipnja 1914. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Bleiburgu u proljeće 1945. god.

79. Jozo Ljubičić, sin Pere zv. Perko i Franjke r. Šarić, rođen 7. srpnja 1914., neoženjen. Poginuo kao hrvatski vojnik u okolici Zvornika ili Vlasenice 1944. god. (SD, str. 84).

80. Luka Ljubičić, sin Ćirila zv. Cirko i Ive r. Ćurić, rođen 9. listopada 1909., vjenčan 1935. (žena Iva r. Šijić), 4 djece. Ubili ga partizani u Zidinama na Bušku blatu 5. studenog

1943. Pokopala ga rodbina istoga dana na groblju u Koritima (MU, sv. II, str. 7, br. 74; SD, str. 146). Istoga dana na istome mjestu ubijen je i Ante Božičić iz Prisoja.

81. Mijo Ljubičić, sin Marka i Matije r. Ivanda, rođen 28. studenog 1934. Dijete. Smrtno stradao od bombe s kojom se igrao 1946. god. (SD, str. 145).

82. Mijo Ljubičić zv. Mile, sin Živka i Božice r. Krišto, rođen 24. rujna 1914., vjenčan 1935. (žena Jela r. Ćurić), četvero djece. Poginuo 26. lipnja 1943. u borbi s partizanima u Vlasenici. Pokopali ga vojnici iz njegove postrojbe u Vlasenici istoga dana. Župnik je njegovu smrt upisao u Maticu „prema službenom saopćenju od Općinskog poglavarstva od 17. 8. t. g. br. 1473“ (MU, sv.II, str. 6, br. 62; SD, str. 138). Dva dana kasnije u istome je mjestu poginuo i Ivan Sabljić iz Prisoja.

83. Pere Ljubičić, sin Mate i Anđe r. Ćurić, rođen 28. veljače 1921. Ubili ga partizani u Mostaru 1945. god.

84. Stipan Ljubičić, sin Ćirila zv. Cirke i Stane r. Drmić, rođen 22. studenog 1919., neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Umro 10. veljače 1943. od rana zadobivenih u borbi s partizanima kod sela Biska kod Sinja u Dalmaciji. Pokopali su ga istoga dana u Sinju na groblju vojnici iz njegove postrojbe. „Posvjedočenje dao nadporučnik Mužinić, zapovjednik 10. sata III. bojne I. dobrovoljačke domobr. pukovnije (MU, sv. II, str. 5, br. 45; SD, str. 146). Nešto ranije na istome su mjestu poginuli i Mate Šarić i Petar Kulteša iz Prisoja.

85. Stipan Ljubičić, sin Jure i Mare r. Ivančić, rođen 4. listopada 1922., neoženjen. „Poginuo u ratu u Bukovskim Toplicama kod Zagreba“ 1. siječnja 1945. Pokopao ga je istoga dana Jakov Matić Tadijin iz Liskovače, koji je o tome izvijestio prisojačkog župnik tek nekoliko mjeseci kasnije (MU, sv. II, str. 24, br. 5; SD, str. 67).

86. Tomislav Ljubičić, sin Mate i Anđe r. Ćurić, rođen 3. listopada 1922., neoženjen. Poginuo kao radnik u Njemačkoj od bombe nepoznatog datuma (SD, str. 86).

87. Jozo Perković, sin Mate i Joze r. Ljubičić, rođen 19. ožujka 1896. (1902.), vjenčan 1922. (žena Kata r. Krišto), dvoje djece. Poginuo kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu 1945. god. (SD, str. 93).

88. Mate Perković, sin Ivana i Anđe r. Sučić, rođen 9. rujna 1926., neoženjen. Poginuo za vrijeme služenja Jugoslavenske vojske u Lici 15. kolovoza 1949. god. Njegovo je ubojstvo u vrijeme Informbiroa (SD, str. 91).

89. Ante Sabljić, sin Mije zv. Miško i Ruže r. Šola, rođen 12. lipnja 1914. Pripadnik njemačkik oružanih snaga. Nestao u ratu 1944. god. (Otišao u Njemačku na rad i u ratu nestao)

90. Ilija Sabljić, sin Ivana i Filipe r. Božičić, rođen 18. kolovoza 1910., vjenčan 1938. (žena Jaka r. Ivančić), četvero djece. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Sloveniji u proljeće 1945. god. (poginuo u Konjicu 1945.) (SD, str. 277-278).

91. Ivan Sabljić, sin Ante i Mare r. Gadža, rođen 27. prosinca 1920., vjenčan 5. ožujka 1945. (žena Slavica r. Eržen), bez djece. Bio hrvatski oružnik, prešao u partizane i poginuo 30. travnja 1945. (niti dva mjeseca po vjenčanju!) na nepoznatom mjestu (SD, str. 283).

92. Ivan Sabljić, sin Bone (Brne) i Anice r. Ćosić (Vrilo), rođen 3. travnja 1914., vjenčan 1942. (žena Anđa r. Ivanda), bez djece. Poginuo 24. lipnja 1943. u borbi s partizanima u Vlasenici. Pokopali ga vojnici iz njegove postrojbe u Vlasenici istoga dana. Župnik je njegovu smrt ubilježio u maticu „prema službenom saopćenju od Obćinskog poglavarstva od 17. 8. t. g. br. 1474“ (MU, sv. II, str. 6, br. 63; SD, str. 282). Dva dana prije na istome je mjestu poginuo i Mijo Ljubičić iz Prisoja.

93. Nikola Sabljić, sin Mate i Pole r. Bošnjak, rođen 7. listopada 1909., vjenčan 1935. (žena Iva r. Ćurić), troje dejce. Poginuo kao hrvatski vojnik u Konjicu 1945. god. (SD, str. 277-278).

94. Pavo Sabljić, sin Tadije i Filipe r. Tirić, rođen 3. kolovoza 1922. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbama u Jajcu 1941. (1943) god. (Vrilo).

95. Stipe Sabljić, sin Šimuna i Jake r. Krišto, rođen 1. travnja 1921. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ proljeće 1945. god. (Vrilo).

96. Ivan Sučić, sin Mate i Kate r. Drmić, rođen 3. rujna 1913. (Vrilo), neoženjen. Otišao u Njemačku i u ratu nestao (SD, str. 268).

97. Mate Sučić, sin Dane i Anice r. Sabljić, rođen 6. listopada 1914., vjenčan 1936. (žena Mara r. Šola), troje djece. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u Zidanom Mostu 1945. god. (SD, str. 208) – Podprivala.

98. Petar Sučić, sin Luke i Matije r. Čulo (Vrilo), rođen 12. travnja 1910. (1915.), neoženjen. Poginuo kao hrvatski vojnik u Brišniku 1943. god. (SD, str. 271).

99. Petar Sučić, sin Mate i Kata r. Drmić (Vrilo), rođen 9. siječnja 1920., neoženjen. Poginuo 23. rujna 1942. u Jajcu u borbi s partizanima. „Pokopan od svojih drugova peti dan na groblju u Jajcu“, 24. rujna 1942. Župniku su o njegovoj smrti posvjedočili: Pavo Drmić, ustaša; Ivan Banović, ustaša, „drugovi poginuloga“ (MU, sv. I, str. 125, br. 51; SD, str. 268). S njim je istoga dana poginuo i Cvitan Ćurić iz istoga sela.

100. Stipan Sučić, sin Dane i Anice r. Sabljić, rođen 14. travnja 1923. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Zidanom Mostu u proljeće 1945. god.

101. Andrija Šarić zv. Jandre, sin Marka i Mare r. Kapulica, 15. veljače 1920. Poginuo kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu 1943. god.

102. Ilija Šarić, sin Marka i , rođen 15. veljače 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani u Bleiburgu u proljeće 1945. god. (Ilija ne postoji; Andrija Šarić rođen je toga datuma!!!; Ima Ilija Šarić Stipanov, rođen 1921. SD, str. 169)

103. Mate Šarić, sin Dane (Grge) i Antonije r. Ćurić, rođen 28. kolovoza 1915., neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo 4. veljače 1943. u borbi s

partizanima u selu Bisko kod Sinja u Dalmaciji. „Pokopan drugi dan u istom selu od svojih drugova“ vojnika iz 10. sata III. bojne I. dobrovoljačke domobr. pukovnije. O njegovoj smrti posvjedočio je podporučnik Stanko Mužinić (MU, sv. II, str. 3, br. 32; SD, str. 98). Istoga dana s njim je poginuo i Petar Kutleša, a koji dan kasnije i Stipan Ljubičić.

104. Mijo Šarić, sin Dane (Grge) i Antonije r. Ćurić, rođen 15. listopada 1924., neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Stradao nesretnim slučajem u Zagrebu 1943. god. (SD, str. 98).

105. Nikola Šarić, sin Marka i Mare r. Kapulica, rođen 24. prosinca 1922. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Sarajevu u proljeće 1945. god.

106. Jure Šijić zv. Juko, sin Stanka i Ruže r. Ljubičić, rođen 6. listopada 1919., neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u mjestu Bisko kod Sinja 1943. god. (SD, str. 16).

107. Mate Šijić, sin Stanka i Ruže r. Ljubičić, rođen 15. srpnja 1921. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 1942. god.

108. Blaž Šola, sin Pere i Ive r. Šola, rođen 2. veljače 1927. Poginuo kao hrvatski vojnik kod Jajca 1944. god. (SD, str. 3).

109. Ivan Šola, sin Marka i Anice r. Krišto, rođen 7. travnja 1922. Poginuo kao hrvatski vojnik u Sloveniji 1945. god.

110. Jozo Šola, sin Karla (Dragutina) i Mare r. Pavić, rođen 12. srpnja 1921., neoženjen. Ubili ga partizani kod Livna 1942. god. (SD, str. 8).

111. Mate Šola, sin Andrije zv. Jandre i Jele r. Ivančić, rođen 7. siječnja 1921. Poginuo kao hrvatski vojnik u okolici Jajca 1943. god.

112. Mate Šola, sin Pere i Ive r. Šola, rođen 14. svibnja 1921., neoženjn. Bio pripadnik ustaških postrojbi. „Teško ranjen i umro u Zagrebu u bolnici“ 29. siječnja 1944. Pokopan je u Zagrebu na Mirogoju 2. veljače 1944. Smrt u maticu upisana „prema obavijesti ustaškog nadporučnika Franje Krole“ (MU, sv. II, str. 13, br. 34; SD, str. 3).

113. Mile Šola, sin Cvitana i Darinke r. Krivić, rođen 25. srpnja 1912. „Nesretnim slučajem ubijen u Banjoj Luki“ 2. siječnja 1944. Pokopan je na katoličkom groblju u Banja Luci 7. siječnja 1944. Obavijest o smrti poslala je Gradska općina u Banja Luci, smrt je „upisana prema opremljenoj smrtovnici“ (MU, sv. II, str. 10, br. 9). Istoga dana s njim su poginuli i Mirko Ćurić i Ilija Krivić, također iz Prisoja.

114. Mijo Šola zv. Miše, sin Ivana i Luce r. Škojo, rođen 19. rujna 1905. (1910.), neoženjen (?). Ubijen od partizana u Zagrebu 1945. god. (SD, str. 8).

115. Dominik Tirić, sin Ivana i Ruže r. Ćurić, rođen 7. svibnja 1908. Poginuo kao hrvatski vojnik u Konjicu 1945. god.

116. Pavo Tirić, sin Tadije i Kaje r. Sabljić (Vrilo), rođen 19. rujna 1914., vjenčan 1937. (žena Zorka r. Sabljić), dvoje djece. „Poginuo u borbi s partizanima kod Sinja“ 25. rujna 1944. Pokopali ga vojnici iz postrojbe istoga dana u Sinju (MU, sv. II, str. 19, br. 40; SD, str. 273).

ŽUPA RAŠELJKE

Prve podatke o žrtvama Drugoga svjetskog rata rašeljačke župe pronašao sam u *Duvanjskom zborniku*. Oni su prilično dobro prikupljeni, ali daleko od toga da su potpuni. Taj popis sam dopunio podatcima koje je prikupio župnik don Mijo Klarić 1989. godine na traženje ondašnjeg mostarsko-duvanjskog biskupa mons. Pavla Žanića. Konačno sam podatke dopunio onima koji su objavljeni u monografiji župe Rašeljke. Šteta je što ta prigoda (objavljivanje župne monografije) nije iskorištena da se prikupe potpuni podatci o svim žrtvama, jer su u monografiji objavljeni samo sržni podatci: ime i prezime, ime oca i godina rođenja stradalnika. Konačno su podatci dopunjeni na temelju Matice umrlih župe Rašeljke i Matice krštenih župe Vinice – jer je područje rašeljačke župe sve do 1934. pripadalo župi Vinici.

Za Prvi svjetski rat preuzeti su malobrojni podatci iz Matice umrlih župe Vinice. Njih je uistinu premalo, ali nažalost danas nije moguće doći do kakvih drugih izvora.

Prvi svjetski rat

Kazaginac

Božo Ćavar, sin Stipana i Ive r. Čondrić, 25 godina, „poginuo u ratu kod Malfalcone“ 4. rujna 1917. Pokopan na nepoznatom mjestu. Tu je vijest župniku javio Kotarski ured iz Duvna tek 1921. godine (MU II, 81, 11a).

Kurtovina

Ante Ćurković, sin Ivana i Mare r. Drmić, 41 godina, „umrao uslijed bolesti dobivene u ratu“ 22. rujna 1918. Kao uzrok smrti navodi se „prehlada“. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju (MU II, 51, 87).

Liskovača

Juro Lukač, sin Bože i Anice r. --, 21 godina, „poginuo u svjetskom europejskom ratu“ 1. rujna 1915. na nepoznatom mjestu. Pokopan na nepoznatom mjestu (MU II, 26, 38).

Marijan Matić, sin Ante i Jake r. Ćurić, 34 godine, „poginuo od granate u Galiciji“ 14. lipnja 1915. Pokopan je sutradan na nepoznatom groblju u Galiciji (MU II, 23, 3; SD, str. 41).

Šimun Lukač, u SJ vojci 1930. II, 169, 57

Rašeljke

Marko Čirko, sin Mirka i Jake r. Lukač, rođen 12. listopada 1882. Oženjen (žena Matija r. Renjić), dvoje djece. Za njega je u Stanju duša zapisano da je nestao u Prvom svjetskom ratu. Nema detaljnijih podataka (SD, str. 90).

Mato Čirko, sin Ante i Anđe r. Lukač, 20 godina, „obolio u vojsci kao vojnik i umro“ 23. travnja 1916. u rodnoj kući u Rašeljkama. Pokopan je sutradan na rašeljačkom groblju, a sprovod je vodio fra Lazar Čolak, vinički župnik (MU II, 23, 10).

Božo Pavić, sin Stipe i Luce r. Renjić, 22 godine, vojnik, „umrao u Italiji u poljskoj bolnici“ 1. rujna 1918. Njegova je smrt u maticu umrlih upisana tek 1934. godine i to „prema izkazu od Sreskog načelstva u Tomislav-Gradu od 5. III. 1934.“ (MU III, 11, 18).

Ante Čirko 1930. u SJ II, 171, 83

Drugi svjetski rat

Kazaginac

1. Filip Ćavar zv. Pile, sin Marka i , rođen 1888. god., oženjen, civil, ubili ga partizani u logoru u Livnu 1945. god.
2. Franjo Ćavar, sin Bože i Pilipe r. Džaja, rođen 11. veljače 1912., oženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Ubili ga partizani na „križnom putu“ u logoru u Slavonskoj Požegi u proljeće 1945. god.
3. Ilija Ćavar, sin Joze i Anice r. Škojo, rođen 25. travnja 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo je nesretnim slučajem u Glamoču 21. studenog 1942. O tome je zapisano u Matici umrlih: „Služio kao domobran; njegov drug čisteći pušku ubije ga“ (MU, I, 55, 16).
4. Ivan Ćavar zv. Iko, sin Marka i Jake r. Ćurić, rođen 8. ožujka 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo je u porbi s partizanima u Glamoču 6. srpnja 1943. Pokopali su ga vojnici u Glamoču istoga dana (MU, I, 57, 8).
5. Andrija Ćavar zv. Jandre, sin Bože i Filipe r. Ćavar, rođen 13. studenog 1914. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima na planini Romaniji 1943. god.
6. Marko Ćavar, sin Filipa i Ljube r. Tadić, rođen 6. siječnja 1924. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god.
7. Mijo Ćavar zv. Miško, sin Stipana i Mare r. Vuletić, rođen 22. rujna 1918. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao u Novskoj, najvjerojatnije na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. Poginuo u Srijemskoj Mitrovici 1945. god. (Stanje duša: sin Ilije, poginuo oko Bihaća 1942. – domobran, SD, str. 227).
8. Jozo Ćurković, sin Nikole i Kate r. Gale, rođen 9. ožujka 1920. Oženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Selo Kurtovina U Stanju duša stoji: „Izgubio se godine 1943. u domobranim“ (SD, str. 214), dok je Matica umrlih preciznija: „Utopio se kao pripadnik oruž(anih) snaga NDH (domobran)“ 31. prosinca 1943. Njegova je smrt u maticu upisana naknadno po odluci Biskupskog ordinarijata Mostar br. 269 od 13. veljače 1964. (MU II, 37, 4).
9. Vladimir Ćurković, sin Jure i Luce r. Matić, rođen 13. studenog 1917. Oženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Vlasenici 1943. god. Selo Kurtovina
10. Tadija Gale, sin Marka i Kaje r. Kolak, rođen 3. ožujka 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u Bjelovaru 1943. ili 1944. god. U Stanju duša pak stoji da je „poginuo u Jajcu“ (SD, str. 205).
11. Nikola Vuletić, sin Ante i Anđe Ćavar, rođen 4. prosinca 1912. Poginuo u Zavidovićima 1942. god.

Franjo Ivančić, sin Marka i , rođen 26. rujna 1941. Oženjen. Ubili ga tajna jugoslavenska služba (UDB-a) u Njemačkoj 1973. god.

Petar Gale, sin Stojana i Milice r. Ćurković, 25 godina, bio u jugoslavenskoj vojsci. Poginuo 10. studenog 1946. (ne piše kako). Pokopan sutradan u Banja Luci (MU, 1946., 22).

Liskovača[17]

1. Ante Lukač, sin Petra i Kate r. Krivić, rođen 1. listopada 1916. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Travniku 1944. god. Sreski sud u Duvnu naknadno ga je (12. svibnja 1962.) proglasio mrtvim, s datumom smrti 31. prosinca 1944. (MK II, 19, 17; 126, 83; SD, str. 21).

2. Jozo Lukač, sin Ivana i Jele r. Tokić, rođen 18. ožujka 1925. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Banja Luci 1944. god. (Stanju duša stoji pak da je „nestao 17. V. 1945.“ (SD, str. 27).

3. Jure Lukač, sin Ivana i Ive r. Lučić, rođen 26. svibnja 1917. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu ili u Mariboru u proljeće 1945. god. (SD, str. 9).

4. Stipan Lukač, sin Miška i Ruže r. Čule, rođen 15. svibnja 1914. Oženjen Žena: Mara Lukač, vj. 1939., imali dvije cureice, umrle kao dojenčad). Bio u domobranskoj vojsci. Nestao u Busovači 1942. god. Poginuo u Vlasenici 1943. god. U Stanju duša zapisano samo: nestao (SD, str. 11).

5. Ante Matić, sin Frane i Mare r. Krolo, rođen 1926. (24 god.). Za njega je župnik zapisao da je „od puške ubijen“ u Koprivnici (između Kupresa i Bugojna) 23. ožujka 1946. Pokopan je sutradan na groblju u Rašeljkama (MU, I, 69, 20; još jednom pogrešno upisan I, 71, 5; MU prijepis, 1946., br. 6). Ante je bio mobiliziran u Jugoslanesku armiju. Ubili su ga vjerojatno škripari (Kapuličina milicija).

6. Ante Matić, sin Ivana i Polonije r. Čulo, rođen 5. lipnja 1919. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Umro „od rana zadobivenih u borbi sa Narodno-os(lobodilačkom) vojskom“ 27. kolovoza 1942. Pokopan je u Sarajevu, a sakramente umirućih primio je u Travniku (MU, I, 55, 11).

7. Ante Matić, sin Mate i Ruže r. Lukač, 6. lipnja 1921. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, str. 50).

8. Ante Matić, sin Tadije i Kolete r. Beljan, rođen 29. siječnja 1912. Oženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Partizani ga bacili u jamu u mjestu Podi (Grab) kod Sinja 31. prosinca 1944. (SD, str. 38).

9. Ivan Matić, sin ---, rođen 1921. god. Bio u partizanskoj vojsci. Ubile ga ustaše u Svetom Ivanu Zelini 1944. god.

10. Ivan Matić, sin Jakova Stane r. Čulo, rođen 8. veljače 1925. --- Ubijen u Ivanić Gradu kao civil krim.

11. Mate Matić, sin Vlade i Kate r. Ćurković, rođen 23. ožujka 1924. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, str. 46).

12. Stipe Matić, sin Mate i Kate r. Ivanković, rođen 12. svibnja 1920. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, str. 31).

[17] U *Duvanjskom zborniku* stradali iz Liskovače pogrešno uključeni u Lipu.

13. (Mato Matić, sin Jakiše i Ive r. Lukač, rođen 1943. Dječak. Poginuo 25. lipnja 1959. igrajući se bombom koja je zaostala iz rata. Pokopan je sutradan na rešeljaškom groblju (MU, II, 27, 11)

Jozo Lukač, sin Ivana i , rođen 20. travnja 1944. Oženjen. Ubila ga UDB-a u Zagrebu 1987. godine.

Gornja Prisika

1. Ivan Ledić, sin Joze i Ive r. Radoš, rođen 7. siječnja 1917. Poginuo u Jajcu 1943. god.
2. Mate Ledić 1906-1942
3. Jozo Purić-Ledić, sin Jakova i Anice r. Pavić, rođen 3. veljače 1917. Prema Matici umrlih ubijen je u borbi 18. travnja 1944. negdje u blizini kuće jer je istoga dana pokopan na groblju u Aržanu. Sprovod je vodio don T. Bašić, vjerojatno aržanski župnik (MU, I, 65, 23).
4. Jure Purić 1917-1944
5. Stipan Purić-Ledić, sin Jakova i Anice r. Pavić, rođen 2. siječnja 1921. Poginuo u Jajcu 1943. god.
6. Stipe Žaja (MK: Džaja), sin Joze zv. Joko i Janje r. Šarić, rođen 28. listopada 1921. Poginuo u Austriji kao vojnik 1943. god.

Rašeljke

1. Kata Akrap, kći Augustina Udovičića i Anđer r. Čirko, (muž Ivan Akrap iz Voštana), rođena 16. veljače 1914. Udata. Civil. Ubili je pripadnici njemačkih oružanih snaga u Voštanama 1943. ili 1944. god. U Stanju duša piše: „Nijemci je zapalili u kući“ (SD, str. 89).
2. Božo Braovac, sin Ante i Franjke Ive r. Pavić, rođen 10. listopada 1926. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Masakriran od partizana kao vojni zarobljenik u Tijarici 29. lipnja 1944. Pokopan sutradan na groblju u Rašeljkama. Sprovod je vodio župnik don Mirko Iličić (MU, I, 61, 9; SD, str. 143). U MU kao mjesto stanovanja navode se Renići.
3. Grgo Čirko, sin Ivana i Jake r. Ćalić, rođen 6. ožujka 1906. Oženjen 1928. (žena Anđa r. Udovičić), troje djece. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u ratu u Jakšiću 15. svibnja 1944. Pokopan sutradan u groblju u Jakšiću (MU, I, 61, 7). Prema predaji ubio sam sebe opkoljen protivnicima (partizanima) u Slavonskoj Požegi. U Stanju duša piše samo da je „poginuo u ratu kao ustaša“ (SD, str. 92).
4. Ivan Čirko, sin Ante i Ive r. Ćurić, rođen 15. svibnja 1887. Vjenčan 1913. (žena Ruža r. Udovičić), dvoje djece. Civil. Poginuo u Linzu, Austrija, 17. veljače 1944. u zrakoplovnom bombardiranju „noseći korpu“. Župnik pojašnjava: „Korpari koji su se nalazili u Asutriji“, od kojih je jedan bio i Ivan. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju u Breitenschützingu (MU I, 67, 7; SD, str. 99).
5. Petar Čirko, sin Filipa i Ruže r. Jurčević, rođen 1930. Dječak. Za njega je upisano u Stanje duša: „Ubila ga bomba dok se igrao s njom“, a u Matici umrlih stoji da je poginuo 10. prosinca 1943. Pokopan je istoga dana na rašeljačkom groblju (MU, I, 59, 15; SD, str. 98).
6. Ante Ivanković, sin Jure i Matije r. Renić, rođen 8. listopada 1924. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Masakriran od partizana u Tijarici 29. lipnja 1944. kao zarobljenik. Pokopan sutradan u mjesnom groblju u Rašeljkama. Sprovod je vodio župnik don Mirko Iličić (MU, I, 61, 10).
7. Ante Pavić zv. Antaca, sin Ivana i Anđe r. Lukač, rođen 4. rujna 1924. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Dravogradu 1945. god. (SD, str. 130).

8. Franjo Pavić, sin Nikole i Anđe r. Đonlić, rođen 3. rujna 1917. Neoženjen. Poginuo u Kninu 28. studenog 1944. Sigurno je bio hrvatski vojnik, nepoznato ustaša ili domobran. Pokopali su istoga dana vojnici negdje u Kninu (MU, I, 65, 21; SD, str. 137).

9. Franjo Pavić, sin Stipe i Mare r. Renjić, rođen 30. siječnja 1921. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Ubili ga partizani u Livnu 1945. god. Prema drugoj verziji nestao 1943. u Jajcu kao vojnik. U Stanju duša stoji samo da je poginuo ili nestao kao vojnik (SD, str. 139).

10. Mate Pavić, sin Luke i Kate r. Crnković, rođen 28. studenog 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Nestao u ratu u Jajcu 1943. god.

11. Mate Pavić, sin Joze i Anđe r. Beljan, rođen 16. studenog 1924. Neoženjen. Masakriran od partizana u Tijarici 29. lipnja 1944. kao zarobljeni vojnik (vjerojatno domobran). Pokopan sutradan u mjesnom groblju u Rašeljkama. Sprovod je vodio župnik don Mirko Iličić (MU, I, 63, 11; SD, str. 135).

12. Petar Pavić, sin Jakova zv. Ćuto i Matije r. Beljan, rođen 23. listopada 1920. Bio u vojnim postrojbama NDH. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD, str. 135). Poginuo u Voćinu 1944. god. To neće biti taj, jer je on umro 7. 1. 1963!!! – kako stoji u MK!

13. Petar Pavić, sin Mate i Jele r. Matić, rođen 10. svibnja 1920. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Ima više verzija o njegovoj smrti: 1) Nestao u nekoj od kolona smrti u proljeće 1945. god.; 2) Ubijen kao vojni zarobljenik u Bijelom Polju kod Mostara 1944. god.; U Stanju duša pak piše da je s Križnom puta uspio doći kući: „Nestalo ga iza rata; došao kući, odazvan u Duvno. Više se nije vratio“ (SD, str. 121).

14. Božo Udovičić, sin Mate i Kaje r. Pavić, rođen 13. veljače 1914. Za njega je u Stanju duša upisano: „Bio u zatvoru u Nišu prije rata a u ratu ga nestalo“ uz dodatak da je poginuo i da se za nj ne zna (SD, str. 87).

15. Drago Udovičić zv. Karlo, sin Ivana i Ruže r. Franić, rođen 1. studenog 1899. Oženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo u borbi s partizanima u Vrbovcu 25. prosinca 1944. U Stanju duša stoji da je „zaklan kod Vrbovca u ratu“ (SD, str. 84).

16. Franjo Udovičić, sin Drage (Karla) i Matije r. Čirko, rođen 10. kolovoza 1926. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Prema Duvanjskom zborniku ubili ga partizani u Vrbovcu 1943. (ili 1945.) godine. U Stanju duša pak stoji samo „ne zna se“ kada i kako je poginuo (SD, str. 84). Ono o Vrbovcu odnosi se zapravo na njegova oca.

17. Iva Udovičić zv. Lila, ---, rođena --- Udata. Ubili je pripadnici njemačkih oružanih snaga u Voštanama 1944. god.

18. Josip Udovičić, sin Bože i Matije r. Pavić, rođen 29. listopada 1909. Oženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Poginuo prateći vlak odpostavljneih mina, koje su postavili partizani u Bjelovaru 30. svibnja 1944. Pokopan istoga dana u Bjelovaru (MU, I, 61, 6).

19. Mate Udovičić, sin Bože i Matije r. Pavić, rođen 30. rujna 1907. Oženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao u nekoj od kolona smrti 1945. god. Nestao u Bjelovaru – Narti 1944. kao vojnik

20. Petar Udovičić, sin Bože i Matije r. Pavić, rođen 1913. Neoženjen. Bio pripadnik ustaške vojske. Poginuo u Narti (Bjelovar) u borbi s partizanima 13. travnja 1944. god. Pokopan istoga dana u Bjelovaru (MU, I, 61, 5).

Renići

1. Filip Renić, sin Ivana i Matije r. Ćurković, rođen 24. veljače 1911. Oženjen (žena Ruža r. Renić), čini se da nisu imali djece. Hrvatski vojnik. Poginuo u Gospiću 1944. god. U Stanju duša stoji samo da ga je „nestalo u ratu“ (SD, str. 188).

2. Frano Renić, sin Tome i Anđe r. Matić, rođen 27. prosinca 1920. Poginuo u Bjelovaru 1943. god.

3. Frano Renić, sin Pavla i Vranjke r. Mamić, rođen 17. rujna 1923. Nestao kao hrvatski vojnik po svršetku rata na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god.

4. Ivan Renić, sin Marka i Mare r. Renić, rođen 8. veljače 1921. Poginuo u borbi s partizanima 19. travnja 1944. Pokopali ga vojnici na nepoznatom mjestu (MU, I, 63, br. 13). Prema nekim vijestima poginuo je u Prozoru.

5. Ivan Renić, sin Tadije i , rođen 1874. Civil. Poginuo u zrakoplovnom bombardiranju 1944. god.

6. Jakov Renić, sin Nikole i Ive r. Ćuković, rođen 23. srpnja 1925. (1921.) Poginuo u ratu, ne zna se gdje i kada.

7. Križan Renić, sin Ante i Mare r. Tabak, rođen 3. svibnja 1925. Poginuo u Bjelovaru 1944. god.

8. Mate Renić, sin Ivana i Matije r. Ćurković, rođen 6. rujna 1923. Čini se da je bio civil. Ranjen u bombardiranju talijanskih zrakoplova u Prološcu kod Imotskog skupa s majkom Matijom. Prevezeni u Mostar gdje su podlegli ranama 29. kolovoza 1942. (MU, I, 55, 13; SD, str. 188).

9. Matija Renić rođ. Ćurković, žena Ivanova, rođena oko 1890. (55 god.). Civil. O njezinoj smrti, kada je poginuo i njezin sin Mate, župnik je zapisao u Maticu umrlih: „Imenovana je išla u Proložac na zavjet. Nalazila se u kući, gdje je pogodila bomba i ranila nju i njezina sina koji se nalazio sa njom. Prevezeni su u Mostar i tu preminuli.“ Umrla je 29. kolovoza 1942. (MU, I, 55, 12; SD, str. 188).

10. Mijo Renić zv. Miše, sin Ivana i Matije r. Ćurković, rođen 26. rujna 1924. „Od zrakoplova ranjen“ te uskoro preminuo u Mostaru 19. travnja 1944. Pokopan je na nepoznatom mjestu u Mostaru (MU, I, 63, 14; MU, 1944., br. 14; SD, str. 188). Poginuo u Žrnovnici kod Splita 1943. god.

11. Mijo Renić zv. Miše, sin Tadije i Ruže r. Vuletić, rođen 27. rujna 1924. Neoženjen. Bio u domobranskoj vojsci. Nestao na „križnom putu“ u Bleiburgu u svibnju 1945. god. (SD, str. 176). Poginuo u Imotskom 1943. god.

12. Petar Renić, sin Bože i Kaje r. Matić, rođen 10. ožujka 1922. Neoženjen. Hrvatski vojnik. Nestao kao vojni zarobljenik na „križnom putu“ u Dravogradu u proljeće 1945. god. (SD, str. 157)

13. Stipe Renić, sin Ivana i Anke r. Renić, rođen 30. ožujka 1915. Oženjen (žena Matije r. Renić), jedan sin. Poginuo kao žandar u Mostaru 1945. god. U Stanju duša piše samo da ga je „nestalo iza rata“ (SD, str. 176).

14. Stipe Renić, sin Ivana i Jele r. Krolo, rođen 16. travnja 1923. Neoženjen. Hrvatski vojnik. Poginuo u Travniku 1943. god. U Stanju duša piše samo toliko da ga je „nestalo u ratu“ (SD, str. 168).

15. Tomislav Renić 1929-1949 poginuo u Sisku (SD, str. 148)

(Podatci preuzeti iz Duvanjskog zbornika, str. 366-7, 373, 382-3, i monografije *Župa Rašeljke*, str. 366-368)

ŽUPA ROŠKO POLJE

Potpuni podatci o žrtvama Prvog i Drugog svjetskog rata s područja roškopoljske župe objavljeni su u monografiji župe Roško Polje 2008. godine.[18] O poginulima u Prvom svjetskom ratu sačuvano je, na žalost, premalo podataka. Čini se da državne vlasti nisu na vrijeme slale obavijesti o poginulima, barem ne u neke župe, među njima i u roškopoljsku župu. Zanimljivo je da je za Roško Polje zabilježeno više naknadnih nego suvremenih upisa poginulih vojnika, uglavnom u svrhu preudaje udovice nekoga od onih koji se nisu vratili kući nakon rata.

Oko prikupljanja podataka osobito se potrudio roški župnik fra Marko Jukić, koji je išao od kuće do kuće, od zaseoka do zaseoka, prikupljajući podatke i na licu mjesta skenirajući fotografije poginulih u Drugome svjetskom ratu. Za neke pobijene osobe vrijedne vijesti pronađene su u u Matici umrlih župe Roško Polje, jer tu župnika partizani nisu niti ubili niti odveli u zatvor (što je inače bio redovit slučaj s drugim župama), pa je mogao bilježiti podatke o poginulima koje su mu dostavljali obitelj, rodbina ili suborci pokojnika. Fra Marko je, nakon što su prepisani podatci iz župnih matica, preslušao žive svjedoke, rodbinu poginulih koju je pohađao u njihovim kućama, a u dobroj mjeri orijentacijom je bio i popis poginulih vojnika što ga je 1991. godine načinio tadašnji župnik fra Jozo Jolić.

Prvi svjetski rat

1) **Ivan Bilić – Šarić**: u župnim Spisima pronašao sam *Smrtni list* u kojem stoji samo toliko da je Ivan Bilić - Šarić mrtav i da je stradao u ratu. Nema više nikakvih detalja o njegovoj smrti (Arhiv župe Roško Polje: Spisi, sv. VI: 1926.-1930., f. 81).

2) **Ilija Kelava**, sin Mije i Ive r. Gašpar, *adresa*: Vojkovići 188, *starost*: 34 godine. Ilija nije stradao u ratu, nego je preminuo 28. prosinca 1933., ali se kao uzrok njegove smrti navode "invalidske rane u ratu", što znači da je njegova rana smrt posljedica ranjavanja u ratu. Pokopan je u mjesnom groblju (MU, sv. V, br. 48/1933).

3) **Pere Kelava**, sin Jure i Mare r. Kelava, *adresa*: Vojkovići 176, *starost*: 42 godine, također nije stradao u ratu, nego "od rana u svjetskom ratu 1914.- [1918.] zadobiveni[h]", a preminuo je tek na početku novoga rata, 3. listopada 1941. Pokopan je na groblju u Vojkovićima (MU, sv. V, br. 33/1941).

4) **Jakov Križić**, sin Ivana i Mare r. Orlović, *adresa*: Roško Polje 242, *starost*: 40 godina, preminuo je kod kuće, 27. rujna 1918. Kao uzrok smrti navodi se: "obolio u vojništvu". Opremljen je svetim sakramentima. Pokopan na roškom groblju sv. Ivana (MU, sv. V, br. 34/1918.).

5) **Jakov Serdarušić**, sin Luke i Luce r. Ivančić, iz Roška Polja, 34 godine, smrtno je stradao još 1917. godine "u ratu svjetskom na Ruskoj fronti", ali je mrtvim proglašen tek dvadesetak godina kasnije, ito najprije po crkvenom sudu u Mostaru, a 1938. godine to je

[18] R. JOLIĆ – M. JUKIĆ, *Župa Roško Polje. Spomen knjiga prigodom 250. obljetnice obnove župe (1758.-2008.)*, Tomislavgrad, 2008., str. 171-185. Podatke veoma savjesno prikupio ondašnji župnik, sada već pokojni, fra Marko Jukić.

rješenje potvrdila i nadležna kongregacija u Rimu, pa je tada smrt bila upisana u maticu (MU, sv. V, br. 24/1938 - naknadni upis).

6) **Ilija Šimić**, poginuo je na talijanskoj fronti 1915. godine. Njegova je smrt, međutim, službeno proglašena tek mnogo kasnije, ito na temelju svjedočanstva Mate Krajine iz Hambara. Matina je izjava bila potrebna zbog preudaje Ilijine žene Luce. Mate je u Župnom uredu u Rošku Polju dao izjavu da je bio skupa s Ilijom na talijanskoj fronti, te nastavio: "U navali oko 28 jula 1915, vidio sam Iliju Šimića sa gosp. Komandantom Bataliona Grumenokom, ranjena ležati od talianskih strojnih pušaka. Pošto smo pred jačom navalom Talijana morali uzmicati, ostao je Ilija Šimić ranjen u tal. rukama, a što je s njim poslije bilo - neznam." Tako je Biskupski ordinarijat u Mostaru 29. srpnja 1926. proglasio Iliju nestalim i dopustio njegovoj ženi Luci da se može udati za drugoga (Arhiv župe Roško Polje: Spisi, sv. VI: 1926.-1930., ff. 29, 67).

7) **Nikola Tatarović** iz Zaljića umro je u zarobljeništvu u Rusiji. O tome je izjavu dao Mijo Jozić Jakovljev s Rošnjača, ito 10. svibnja 1927. Njih dvojica bili su skupa u ruskom zarobljeništvu u Sibiriji, do 1916. godine. Bili su "dopremljeni u guberniju Jekaterinoslov gdje se Nikola teško razbolio i opremljen bio u bolnicu, a gdje i u koju bolnicu, nije mi poznato. Ja sam i Nikola Tatarović zajedno obavljali poljske radove kod ruskih seljaka, te mi je se isti tužio, da ga teško u prsima boli i da nemore raditi... Otkad je otišao u bolnicu, ne znam što je s njim bilo" (Arhiv župe Roško Polje: Spisi, sv. VI: 1926.-1930., ff. 76, 80). Svakako, kosti je ostavio u dalekom Sibiru!

8) **Ivan Višić**, sin Stipe i Kaje r. Kolak, *adresa*: Zaljiće 41, *starost*: 41 godina, ubijen je 1. studenog 1917. u ratu na talijanskoj frotni, u blizini Udina. Njegovu je smrt prijavio svjedok smrti Nikola Šapina pok. Stipe 17. travnja 1933. (MU, sv. VI, br. 13/1933 - naknadni upis).

Drugi svjetski rat

Hambar

1. Filip Bagić, sin Ivana i Anđe r. Jurišić, rođen 1919. Neoženjen. Bio je u ustašama, u Crnoj legiji. Nestao je 1945. god.

2. Mate Bagić, sin Ante i Anice r. Gašpar, rođen 1922. Neoženjen. Bio je ustaša i nestao 1945. god. Zadnji put viđen u Dravogradu na Križnom putu.

3. Mate Bandić zv. Šukan, sin Jakova i Terezije r. Cikoja, rođen 16. svibnja 1914. Bio je oženjen i imao dvoje djece. Bio u domobranima. Zadnji put viđen u Sarajevu 1944. Bio kuhar njemačkoj vojsci. Poginuo mu je i brat Šimun.

4. Šimun Bandić, sin Jakova i Terezije r. Cikoja, rođen 11. listopada 1925. Neoženjen. Bio je u domobranima. O njegovoj je smrti zabilježeno u Matici umrlih: „Kao bjegunac ubijen od N. O. V.“ 28. rujna 1946. Pokopan je sutradan na groblju sv. Ivana u Rošku Polju (MU, br. 62/1946).

5. Filip Beljan, sin Stipana i Klare r. Kelava, rođen 1921. Nije bio oženjen. U vojsku je otišao 1941. kao redovni hrvatski vojnik. Bio je ustaša u 14. tjelesnoj bojni poglavnika Ante Pavelića. Isto kao i brat Ivan viđen na Križnom putu u Mariboru 1945. god. Poginula su mu i dva brata: Ivan i Jozo.

6. Ivan Beljan, sin Stipana i Klare r. Kelava, rođen 1919. Otišao je u vojsku 1941. u ustaše. Bio je u Crnoj legiji. Na dopustu 1944. oženio se i živio sa ženom jedan mjesec. Prema pričama preživjelih viđen je s drugima na Križnom putu u Mariboru i poslije nije viđen. Ubijen je dakle u proljeće 1945. god. Poginula su mu i dva brata: Filip i Jozo.

7. Jozo Beljan, sin Stipana i Klare r. Kelava, rođen 1913. Imao je dva brata i dvije sestre. On je bio domaćin kuće, jer su dva brata bila u ustašama. S njim je živjela strina s

četvero djece. Roditelji su umrli 1944. Nije bio u vojsci. U svibnju 1945. prijavio se, jer se trebalo prijaviti, partizanskim vlastima i bio je odveden u Duvno i od tada se gubi svaki trag. Bio je oženjen i imao troje djece, a kada je bio odveden, žena je bila trudna s četvrtim djetetom. Partizani su tada iz obitelji odveli svu stoku. Poginula su mu dva brata u ratu: Ivan i Filip.

8. Marijan Beljan, sin Tadije i Mande r. Budimir, rođen 6. veljače 1906. Ubijen je od partizana skupa s Jakovom Gašparom 23. travnja 1945. (na Jurjevdan). Tu noć, kada je ubijen, žena mu je rodila blizance a prije su već imali četvero djece. Pokopan je sutradan na groblju sv. Ivana u Rošku Polju. Sprovod je vodio župnik fra Mutimir Ćorić (MU, br. 24/1945).

9. Andrija Gačić, sin Ilije i Anice r. Pušić, rođen 1877. (65 godina). Bio je oženjen i imao je petero djece. Ubijen je 24. prosinca 1942. ispred kuće kada su talijanski avioni bombardirali Roško Polje. Pokopan je sutradan na groblju sv. Ivana u Rošku Polju (MU, br. 45/1942). U ratu mu je ubijen i sin Ante zv. Benco.

10. Ante Gačić zv. Benco, sin Andrije i Kate r. Radoš, rođen 1914. Neoženjen. Stupio je u ustašku vojsku, otišao je u rat 1942. i poslije se za nj ne zna ništa.

11. Ante Gačić zv. Čiča, sin Marijana i Stane r. Krajina, rođen 1921. Neoženjen. Bio ustaša u Crnoj legiji. Nestao na Križnom putu 1945. god. Zadnji put viđen u logoru u Mariboru.

12. August Gačić, sin Andrije i Iva r. Čamber, rođen 1932. Civil. Ubili ga partizani 1944. u Posavini i bacili ga u Savu.

13. Frano Gačić zv. Bašo, sin Ivana i Bike r. Krajina, rođen 1911. Bio je oženjen i imao je jedno dijete. Bio u domobranima, nestao u povlačenju u Rami 1945. god.

14. Grgo Gačić, sin Ivana i Anice r. Krajina, rođen 1921. Neoženjen. Bio u ustašama, u Crnoj legiji. Poginuo u Varaždinu 30. ožujka 1945. od savezničkih vojnika, od mitraljeza iz aviona. Pokopan je u Varaždinu 1. travnja 1945. Njegovu je smrt u Župni ured javio Jure Gačić + Marijana koji je bio svjedok Grgine smrti, 14. listopada 1945. (MU, br. 71/1945).

15. Ilija Gačić, sin Jakova i Šime r. Kovač, rođen 1922. Neoženjen. Ustaša i zapovjednik zrakoplovstva. Nestao je na Križnom putu u Šentilju 1945. god. I braća Stipe i Mirko također su poginula u ratu.

16. Gačić Jela, rođena Polić, žena Andrije Gačića, rođena 1895. (47 godina), poginula je 24. prosinca 1942. od bombe talijanskoga zrakoplova. Pokopana je sutradan u Rošku Polju. Sprovod je vodio župnik fra Šimo Ančić (MU, br. 46/1942).

17. Mate Gačić pok. Ante (1921.-1945.).[19]

18. Mijo Gačić (Mate i Matija r. Radoš), rođen 1914. Bio je oženjen i imao je jednoga sina. Ustaša. Posljednji put viđen 1944.

19. Mirko Gačić, sin Jakova i Šime r. Kovač, rođen 1910. Bio je oženjen i imao je dvoje djece. U ustašama od 1. siječnja 1934. Bio je časnik. Došao je u Zagreb 1941. preko Rijeke (Sušaka) zajedno s dr. Antom Pavelićem. Nestao je na Križnom putu 1945. Mogao se spasiti, ali nije htio. Rekao je da se zakleo Paveliću i da ustaša ostaje do smrti. I braća Stipe i Ilija poginula su u ratu.

20. Stipe Gačić zv. Zelēnjak, sin Jakova i Šime r. Kovač, rođen 1919. Neoženjen. Bio je u SS trupama. Nestao je na Šentilju u svibnju 1945. na „križnom putu“. I braća Mirko i Ilija poginula su u ratu.

21. Ante Gašpar (Jozo), (1926.-1943.).

---

[19] Imena nekih poginulih u Drugom svjetskom ratu (kao, primjerice, Mate Gačića) nalaze se samo u popisu koji je priredio župnik fra Jozo Jolić 1991. godine u svrhu služenja mise zadušnice za sve žrtve rata i poraća u župi Roško Polje. Nažalost, popis donosi samo osnovne podatke o pobijenima (ime i prezime, ime oca i godina rođenja), pa će i ovdje – ako nisu pronađeni opširniji podatci iz drugih izvora – o njima biti doneseni samo ti osnovni podatci.

22. Ante Gašpar zv. Gale (Bože i ? r. Tatarović), rođen 1926. Neoženjen. Ustaša, u Crnoj legiji. Nestao 1945.

23. Filip Gašpar (Bože), rođen 1920. Bratić fra Filipov. Bio skupa s fra Filipom u Gradnićima. Godine 1945., kad je fra Filip zarobljen od partizana, i bratić mu je Filip bio mučen. Onda su ga svukli i gola poslali kući. Tako hodeći kući tek mu je u Radošima (Roško polje) jedna žena dala odjeću te je odjeven stigao kući. Godinu dana nakon toga je umro od posljedica mučenja.

24. Jakov Gašpar, sin Mije i Ive r. Gačić, rođen 29. siječnja 1910. Ubijen od partizana 23. travnja 1945. (na Jurjevdan). O njegovoj je smrti zabilježio župnik u Maticu umrlih: „Bojeći se partizana, da ga ne bi odveli, otišao sjeći drva u Zavelim i došao u staju Beljanovu na konak. Tu je uhvaćen od partizana sa Aržanoga i zajedno sa Marijanom (Beljanom), koji je čuvao svoje koze, sa više naboja strijeljani u glavu i prsa malo dalje od staje Beljanove!“ Pokopan je na groblju sv. Ivana u Rošku Polju 23. travnja 1945. Sprovod je vodio župnik fra Mutimir Ćorić (MU, br. 23/1945). Bio je oženjen i imao troje djece. On je fra Filipov brat.

25. Franjo Kelava, sin Petra i Ruže r. Sušilović, rođen 20. veljače 1920. Imao je dva brata i jednu sestru. Nije bio oženjen. Bio u domobranima. Zadnje pismo stiglo 27. kolovoza 1944. i poslije se nije javljao. Zacijelo je zaglavio na križnom putu u proljeće 1945. god.

26. Stipan Kelava (Božo) (1911.-1945.).

27. Ante Krajina, sin Ivana i Luce r. Kolak, rođen 1918. Bio je u domobranima, a potom civil. Ubijen je u listopadu 1944. na Duvanjskom polju od Kapuličine skupine. Naime, Kapulica je saznao da Ante Krajina i Ante Ćurić za Nijemce prikupljaju podatke o njegovoj miliciji, a vezano za prisilnu mobilizaciju koju su Nijemci tada provodili u duvanjskom kraju, te ih je dao smaknuti.

28. Filip Krajina (Mate) (1925.-1944.).

29. Ivan Krajina (Jozo) (1918.-1945.).

30. Jozo Krajina, sin Filipa i Anice r. Protrka, rođen 12. rujna 1887. Bio je oženjen i imao je jednoga sina koji je poginuo u Rusiji. Jozo je ubijen bombom iz aviona u Rošku Polju 24. prosinca 1942. Pokopan je istoga dana na groblju sv. Ivana u Rošku Polju (MU, br. 2/1943).

31. Stanko Krajina zv. Stojan, sin Ivana i Anđe r. Gačić, rođen 1921. Oženjen i imao jedno dijete. Nestao je u vihoru rata.

32. Ante Mamić zv. Krndija, sin Filipa i Luce r. Beljan. Otišao 1948. u Jugoslavensku vojsku i bio stražar na mađarskoj granici. Tada je pobjegao u Mađarsku, uhvaćen, vraćen i bio u Požegi i tada je nestao. Ubijen od komunističkih vlasti 1948. god.

33. Božo Mamić, sin Grge i Luce r. Livaja, rođen 30. studenog 1921. Neoženjen. Bio je u ustašama. Poginuo je od partizana u Bradini kod Konjica 12. ožujka 1945., prema svjedočenju Ivana Gačića koji je bio uz njega kad je poginuo. O njegovoj je smrti župniku posvjedočio i Jerko Sušilović. Božo je pokopan u Brođanima na Ivan-planini, općina Konjic (MU, br. 89/1945).

34. Ivan Orlović, sin Ante i Ive r. Kelava, rođen 1915. Bio je oženjen i imao je jedno dijete. Služio je u domobranima. Godine 1943. u Vlasenici bio ranjen i poslije mu se gubi trag. Tu je najvjerojatnije ubijen.

35. Ivan Orlović, sin Marijana i Joze r. Budimir, rođen 24. siječnja 1915. Služio je u Varaždinu u legiji, jer na fotografiji koju je poslao bratu u Roško Polje piše tako (6. prosinca 1941.). S legijom je otišao u Rusiju, gdje je kod Omska poginuo. O njegovoj je smrti, a na temelju obavijesti zapovjednika „lako-prevoznog zdruga Hrvatske legije“ poginuo je 26. kolovoza 1942., a pokopan „u groblju sela Orihovski, Merkulovu na Donu“ (MU, br. 36/1942). Imao je jednoga rođenog brata i dva polubrata i jednu polusestru. Nije bio oženjen.

36. Kata Orlović, kći Stipana i Mare r. Kolak, rođena 13. listopada 1934. O njezinoj je smrti pred kraj rata naknadno (14. srpnja 1945.) javio njezin otac: „Poginula od bacača

(granata) u Bok Jakovcu kraj B. Gradiške“ 23. travnja 1945. Pokopana je u B. Gradišci (Brustovčina) 26. travnja 1945. (MU, br. 35/1945).

37. Mate Orlović, sin Pere i Jele r. Klemić, rođen 1901. Bio je oženjen i imao četvero djece. Živio je u Banjoj Luci. Godine 1945. povlačio se s ustašama prema Dravogradu i otada se za nj ne zna.

Kosica

1. Pere Adrušić[20] zv. Čiča, sin Ivana i Anđe r. Šapina, rođen 18. siječnja 1921. Nije bio oženjen. Bio u Crnoj legiji od 1941. Kada su se povlačili prema Celju 1944., nestaje.

2. Ante Andrušić (Jozo), rođen 1916. Bio je pripadnikom Luburićeve bojne. Po kazivanju poginuo je u borbama kod Jajca 1944. god.

3. Grgo Andrušić, sin Pere i Ive r. Polić, rođen 1918. Godine 1941. odselili su se u Rajevo Selo u Hrvatsku. Godine 1945. zajedno sa skupinom mještana Rajeva Sela odveden je preko Save i otada mu se izgubio svaki trag.

4. Stipe Andrušić, sin Ivana-Ike i Luce r. Križić, rođen 15. srpnja 1925. Između dva rata cijela obitelj odselila se u Zenicu. Bio u ustašama. Prema predaji, prilikom ulaska partizana u Zenicu uhvaćen u obiteljskoj kući i pred očima oca Ivana mučki zaklan, a najprije mu je guljena koža. Prema vijesti koju je Župnom uredu Roško Polje javio Župni ured Zenica (br. 1619/45 od 4. prosinca 1945.) Stipe je „poginuo na straži od partizana“ 19. veljače 1945. Pokopan je u Zenici (MU, br. 96/1945).

5. Vinko Klemić, sin Tomislava i Ruže r. Ljubas, rođen 1. listopada 1931. Poginuo je u selu od bombardiranja iz zrakoplova 21. listopada 1943. Istom je prigodom poginulo više osoba u istome mjestu. Pokopan je sutradan na groblju sv. Ivana (MU, br. 73/1943).

6. Ante Kolak, sin Stipana i Janje r. Kelava, rođen 1914. Bio je oženjen, nije imao djece. Služio je u domobranima. Prema pričanju poginuo je u Vinkovcima od bombardiranja.

7. Frano Kolak, sin Ante i Joze r. Ivančić, rođen 4. veljače 1914. Bio je oženjen i imao jednoga sina. Bio je u domobranima od 1942. Zadnje što se čulo o njemu jest to da je 1945. bio u Srijemskoj Mitrovici i otada se smatra nestalim. Nakon njegove smrti žena mu se nije udavala. Blago Kolak kaže da je njegov otac pričao da je Franu vidio na Križnom putu u Bleiburgu.

8. Ivan Kolak, sin Nikole i Anice r. Pušić, rođen 13. travnja 1920. Bio je oženjen i imao je jedno dijete. Bio je u domobranima od 1941. Poginuo je u Gospiću u borbi s partizanima u ožujku 1943.

9. Jakov Kolak, sin Stipana i Kate r. Serdarušić, rođen 1922. Bio je u ustašama od 1941. do 1945. Vratio se iz rata živ i onda se 1947. oženio. Te godine je otišao na odsluženje vojnoga roka i 1948. u Banjoj Luci nestao. Tada je njegova žena bila trudna, i čuvši tu vijest, od žalosti je umrla.

10. Janja Kolak, kći Mirka i Mare r. Kolak, rođena 15. studenog 1935. O njezinoj smrti upisao je župnik u Maticu umrlih: „Ranjena u nogu i tančinu od Grabovičke partizanske milicije kod svoje kuće i podlegla ranama.“ Bilo je to po okončanju rata, 11. lipnja 1945. Ranjena je kod Ikelića staja od partizana iz Korita. Dva dana kasnije podlegla je ranama. Opremljena je sakramentima. Pokopana je 14. lipnja na groblju sv. Ivana (MU, br. 31/1943).

11. Mate Kolak (Pere) (1915.-1943.).

12. Mirko Kolak, sin Stipana i Janje r. Kelava, rođen 1910. Bio je oženjen i imao četvero djece. Služio je u domobranima te je nestao.

[20] Adrušić i Andrušić je zapravo isti rod, samo prezimu pišu na dva različita načina!

13. Iva Križić, kći Križana i Kate r. Križić, rođena 7. studenog 1942. Poginula s majkom Kato i još nekoliko osoba prilikom zrakoplovnog bombardiranja 21. listopada 1943. Pokopana je sutradan na groblju sv. Ivana (br. 76/1943).

14. Ivan Križić, sin Joze i Ruže r. Bakula, rođen 13. siječnja 1907. Bio je oženjen i imao šestero djece. Sudjelovao u domobranima i zarobljen od partizana u Trilju. S njim su bili zarobljeni Stipe Križić i Zvonko Zelenika iz Kosice. Prema njihovoj priči, jer su se njih dvojica oslobodila i pobjegla, partizani su Ivana u prostoriji iznad njih dvojice tako mučili i masakrirali da je govorio kroz plač: "Dico moja, ja vam jadan..." Tako su ga mučili, a njih su dvojica znali da njih isto čeka, pa su se sami oslobodili i pobjegli. O njegovoj je smrti župnik kratko zabilježio: „Umoren od odmetnika vraćajuć se kući sa vojne dužnosti u Sinju“ 5. svibnja 1943. Pokopan je u Srizerepu kod sv. Roka. Svjedoci ukopa Ivan Janković Stipanov i Ante Kovačević iz Srizerepe javili su njegovu smrt roškome župniku (MU, br. 60/1943).

15. Kata Križić, žena Križanova (roditelji Ante Križić i Ruža r. Salamun), rođena 3. veljače 1921. Poginula prilikom zrakoplovnog bombardiranja 21. listopada 1943. skupa sa svojom jednogodišnjom kćerkicom Ivom i više drugih osoba. Pokopana sutradan na groblju sv. Ivana (75/1943).

16. Matija Križić, žena Božina (roditelji Martin Budić i Jurka r. Pušić), rođena oko 1860. Poginula prilikom zrakoplovnog bombardiranja 21. listopada 1943. skupa s više drugih osoba. Pokopana sutradan na groblju sv. Ivana (MU, br. 77/1943).

17. Ruža Križić, žena Jozina (roditelji Jure Bakula i Anđa r. Ljubas), rođena oko 1870. Poginula prilikom zrakoplovnog bombardiranja 21. listopada 1943. skupa s više drugih osoba. Pokopana sutradan na groblju sv. Ivana MU, br. 74/1943).

18. Mirko Sučić zv. Miše, sin Mate i Mare r. Križić, rođen 30. rujna 1919. Neoženjen. Bio je u Crnoj legiji od 1941. kao satnik. U vojsku je došao iz Njemačke. Poginuo u Koprivnici 1944., gdje je i pokopan. Kasnije su partizani uništili sve grobove pokopanih. U ratu mu je poginuo i brat Stipan zv. Màga.

19. Stipan Sučić zv. Màga, sin Mate i Mare r. Križić, rođen 25. listopada 1923. Nije bio oženjen. Kao i brat Mirko bio je u Crnoj legiji i poginuo u Koprivnici 1944. u razmaku od mjesec dana od svoga brata.

20. Ante Šapina (Filip), rođen 5. 2. 1917. Neoženjen. Ustaša. Poginuo je na Križnom putu u Sloveniji 1945.

21. Ante Šapina, sin Jakova i Anice r. Bilić, rođen 1920. Bio je oženjen i imao je jednu kćer. Bio je ustaša i nestao je 1943.

22. Ilija Šapina, sin Nikole i Matije r. Šapina, rođen 11. studenog 1911. Ne zna se sigurno je li bio u vojsci. Godine 1945. s još sedam momaka otišao s Kapulicom i otada se za nj ne zna. U ratu su mu poginula i braća Petar i Stipe.

23. Ivan Šapina zv. Đibaga, sin Bože i Jake r. Sučić, rođen 1904. Bio je oženjen i imao jedno dijete. U svibnju 1945. pošao je, prema izjavi preživjeloga Mate Orlovića, s domobranskom vojskom i stigao iza Zidanoga mosta u pravcu Maribora. Tu je bio s njima u bunkerima 3 dana i otada se za nj ne zna.

24. Jozo Šapina, sin Ante i Anice r. Križić, rođen 26. kolovoza 1921. Neoženjen. Otišao je u rat krajem 1941. Poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 25. studenog 1942. Ostao je sam u rovu braneći grad, dok je imao municije. Onda su ga zarobili, mučili i ubili. Nema potvrde u kojem je groblju pokopan. Potvrda o njegovoj smrti stigla je 26. lipnja 1943. od 17. stajaće djelatne bojne, 3. satnije u Livnu (MU, br. 55/1943). Napomena: župnik je kao mjesto stanovanja upisao Radoše!

25. Jozo Šapina, sin Grge i Mare r. Adrušić, rođen 15. kolovoza 1921. Nije bio oženjen. Služio je kao domobran. Nestao je u Karlovcu 1945. Zadnji put se javio iz Karlovca kada je već bio pao partizanima u ruke.

26. Luca Šapina, žena Filipova (roditelji Pero Križić i Iva r. Ljubas), rođena 5. svibnja 1921. Poginula prilikom zrakoplovnog bombardiranja 21. listopada 1943. skupa s više drugih osoba. Pokopana sutradan na groblju sv. Ivana (MU, br. 78/1943).

27. Matija Šapina, žena Nikolina (roditelji Blaž Šapina i Anđa r. Perković), oko 60 godina. O njezinoj smrti zabilježeno je u Matici umrlih: „Gonjena u zatvor u Duvno na putu, vjerojatno najviše od leda umrla.“ Umrla je kao žrtva partizanskog progona 15. prosinca 1946. Pokopana je sutradan na groblju Karaula u Tomislavgradu (MU, br. 72/1946).

28. Nikola Šapina, sin Pile i Ruže r. Curić, rođen 3. prosinca 1924. Oženio se i nije imao djece. Služio je u ustaškoj vojsci. Poslije rata bio je još živ jer je slao pakete ženi ali kasnije je nestao.

29. Marko Šapina (Ivan) (1920.-1944.).

30. Petar Šapina, sin Nikole i Matije r. Šapina, rođen 18. veljače 1919. Godine 1945. s još sedam momaka otišao s Kapulicom i otada se za nj ne zna. U ratu su mu poginula i braća Ilija i Stipe.

31. Rafael Šapina (Ante), rođen 1900. Živio je u Mostaru i bio vlasnik knjižnice. Ubijen je od partizana 1945.

32. Stipe Šapina, sin Mate i Matije r. Ljubas, rođen 1920. O njegovoj je smrti zapisano u Matici umrlih: „U vojsci imao dvije operacije, nakon čega je preminuo“ 1. travnja 1943. Operacije su zacijelo bile posljedice ranjavanja. Pokopan je u groblju sv. Ivana u Rošku Polju (MU, br. 30/1943).

33. Stipe Šapina, sin Nikole i Matije r. Šapina, rođen 31. listopada 1920. Skupa s drugim ustašama natjerali ga partizani i negdje kod Livna bježeći od njih natrčao na struju i tu poginuo, prema priči jedne čobanice. Ne zna se gdje je sahranjen, kao ni braća mu Ilija i Petar, koji su također poginuli u ratu, točnije po završetku rata.

34. Tomo Šapina (Mate) (1924.-1943.).

35. Vinko Šapina, sin Marijana i Ive r. Jozić, rođen 1913. Neoženjen. Bio je u domobranima. O njegovoj je smrti zapisao župnik u Maticu umrlih: „Poginuo kao rezervist u borbi proti komunista“ u Maglaju u siječnju 1942. Pokopan je u Maglaju (MU, br. 3/1942).

36. Ante Šimić (Jakov) (1925.-1945.).

37. Ivan Šimić (Jakov) (1913.-1945.).

38. Mate Šimić, sin Jakova i Anice r. Šimić, rođen 25. srpnja 1910. Prema Matici umrlih „ubijen (je) u borbi od odmetnika na Galiji kod Banove jaruge“ 6. rujna 1942. Njegovo je tijelo preneseno i pokopano u mjesno groblje 20. travnja 1943. Pokopala su ga „braća i komšije“ (MU, br. 35/1943).

39. Cvita Tatarević Križić (1900.-1943.).

40. Ivan Tustonjić, sin Stipana i Mare r. Ćurić, rođen 30. siječnja 1920. Neoženjen. Ustaša. Poginuo je od partizana u Gospiću oko 20. travnja 1943. i tamo je pokopan. Njegova smrt javljena je Župnom uredu tek 7. siječnja 1944. (MU, br. 106/1943). I brat mu Mirko poginuo je u ratu.

41. Jozo Tustonjić (Ante) (1919.-1945.).

42. Mirko Tustonjić, sin Stipana i Mare r. Ćurić, rođen 23. listopada 1924. Neoženjen. Ustaša. Prema Matici umrlih poginuo je „u borbi protiv odmetnika u Jajcu“ 13. srpnja 1942. Pokopan je u Jajcu. Župniku je o njegovoj smrti javljeno 15. kolovoza 1943. (MU, br. 66/1943). I brat mu Ivan poginuo je u ratu.

Krnjin

1. Ante Križić, sin Ivana i Katarine r. Bikić, rođen 1924. Bio u Crnoj legiji. Ubijen je s ostalima u Crvenicama od partizana. Poginuli su mu braća Ilija i Mate, a kasnije i sestra Veronika, a mučne je bio i brat Frano.

2. Ante Križić, sin Marijana i Anđe r. Orlović, rođen 17. rujna 1914. Bio je oženjen, ali nije imao djece. Završio je ekonomiju i imao trgovinu u Gradnićima. Bio je domobran. Nestao na Križnom putu. Zadnji put se javio ženi Ljubici iz Slavonske Požege na sv. Antu 1945. iz zarobljeništva s Križnoga puta. Poslije se više ne zna za nj. Otac mu u Prvom svjetskom ratu poginuo u Tirolu.

3. Frano Križić, sin Bože-Božice i Ane r. Dujmović, rođen 1. svibnja 1917. Bio je oženjen i imao dvoje djece. Služio je kao domobran s činom pukovnika. Bio je zarobljen kod Dravograda 1945. i poslije se za nj ne zna ništa. Poginuo mu je i brat Mirko.

4. Frano Križić (Šepić), sin Frane i Ive r. Vidović, rođen 30. srpnja 1913. Bio je oženjen i imao je dvoje djece. Bio je u domobranima u 15. pukovniji. Teško je ranjen u Bihaću 25. ožujka 1945. (na Blagovijest). Nitko ne zna što je s njim kasnije bilo.

5. Ilija Križić, sin Ivana i Katarine r. Bikić, rođen 1909. Bio je oženjen i imao dvoje djece. Služio je u ustaškoj vojsci i bio glavni ustaški tabornik za Roško Polje. Nakon 1945., jer je bio od partizana osuđen na smrt vješanjem, sakrivao se do 1948. i zbog toga je njihova kuća bila najzlostavljanija od vlasti. Sama obitelj je tri puta bila preseljavana u srpske kuće u Mliništima kod Glamoča kako mu ne bi mogli pomagati u zimskom razdoblju skrivanja. Zbog njega je i cijelo Roško Polje preseljavano i pregledavano. U više navrata pretresan je i Zavelim gdje se Ilija sakrivao. Godine 1948. je uhvaćen u Zagorju i tu je ubijen zajedno s jednim Budimirom zvanim Gicić te su zakopani u ogradi gdje su i ubijeni. Partizanski zapovjednik tada je rekao da se ukopa duboko i obrnuto od kršćanskoga ukopavanja kako ne bi pobjegao odatle jer im je već dva puta bježao iz zatvora. Zbog toga što ga nisu uspjeli tako brzo uhititi, zlostavljani su mu na razne načine majka Katarina, sestra Veronika i brat Franjo; bosi su gazili vatru, hodali su po trnju i vješani su za noge naopako, vezani su za jasle, čupali su im kosu itd. Tada kada je ubijen Ilija, zapovjednik partizanske vojske Mitar Vujčić došao je po majku Ketarinu, sestru Veroniku i brata Fanu kako bi potvrdili da je ubijena osoba zaista Ilija. Koliko su bili mučeni, vidi se po tome da nisu mogli pješice ići nego su morali poslati tri konja da ih dovedu. Tek 1978. dobilo se odobrenje za prijenos kostiju pok. Ilije u groblje sv. Ivana. Ubijena su mu i braća Ante i Mate, a kasnije i njegova sestra Veronika, a patio je i brat Frano.

6. Marijan Križić zv. Manja, sin Franje i Kate r. Sušilović, rođen 4. veljače 1924. Nije bio oženjen. Otišao je u ustašku vojsku 1941. Bio je u Pavelićevoj tjelesnoj bojni glavni pisar. Fra Jakov Križić bio mu je stric. Prema priči Ilije Šapine, koji je bio skupa s Marijanom u tjelesnoj bojni, a danas živi u Australiji, Marijan je krenuo u autu prema Italiji, ali su ga presreli neprijatelji i najvjerojatnije je, kao i mnogi drugi, nestao 1945. na Križnom putu.

7. Mate Križić, sin Ivana i Katarine r. Bikić, rođen 1925. Neoženjen. Bio u ustašama. Poginuli su mu i brat Ante u Crvenicama, jer se nije htio predati, zatim brat Ilija, te kasnije sestra Veronika, a bio je mučen i brat mu Frano. Mate je bio na straži kada je strojnicom pokošen. Preminuo je držeći se za stomak i bacajući bombe na partizane.

8. Mirko Križić (Delić), sin Marka i Anđe r. Kelava, rođen 1923. Neoženjen. Borio se kao ustaša u Crnoj legiji od 1941. Već od kraja 1943. i početka 1944. za nj se ne zna.

9. Mirko Križić, sin Bože-Božice i Ane r. Dujmović, rođen 1914. Kao dječak otišao je u Srijem gdje se i oženio i živio. Godine 1941. otišao je u ustaše i poginuo, ali gdje i kada, ne zna se. Poginuo mu je i brat Frano.

10. Stipe Križić, sin Mate i Jake r. Šimić, rođen 1912. Služio je jugoslavensku vojsku u Zagrebu, zatim se dobrovoljno prijavio u hrvatsku vojsku, u ustaše. Odmah je pristupio Crnoj legiji. Po činu je bio zastavnik. U Rami, na Šćitu, bio je od partizana ranjen, ali zahvaljujući jednoj ženi koja ga je stavila u trap, ostao je živ. Nakon toga je donesen kući u deki i tu bio 15 dana. Prije odlaska opalio je ispred kuće šest metaka i otišao u Koprivnicu u Crnu legiju. Poslije se za nj ništa nije čulo.

11. Križić Stipe (Njunjić), sin Bože i Luce r. Krajina, rođen 16. svibnja 1914. Bio je oženjen i imao je dvoje djece. U domobrane je otišao 1942., ito u Sinjsku satniju. „Ubila ga dalmatinska brigada na Vranjačom, jer se krio i nije se htio predati živ u ruke.“ Ubijen je 31. svibnja 1945. Uz njega je ubijen i jedan Omazić a Ljuban Prka je ostao živ. Pokopan je sutradan na groblju sv. Ivana u Rošku Polju (MU, br. 29/1945). Kada je ubijen, jedno mu je dijete imalo tri i pol godine a drugo nepunu godinu. Nakon njegove smrti njegova supruga Milka nije se udavala nego je umrla 2006. Spomenik na mjestu gdje je poginuo obitelj je podigla 2001. god.

12. Ante Ljubas, sin Ivana i Matije r. Đikić, rođen 1925. Nije bio oženjen. Stupio u Crnu legiju skupa s bratom Stipom 1941. Poginuo u povlačenju iz Zagreba prema Dravogradu 1945. U ratu su mu poginula još dva brata: Stipe i Marijan.

13. Ante Ljubas zv. Doboš, sin Ike i Bikuše, rođen 1915. Nije bio oženjen. Bio u Crnoj legiji od 1941. Nestao je 1945. god.

14. Ante Ljubas (Čorapinović), sin Joze i ? r. Ćurić, rođen 22. svibnja 1910. Bio je oženjen i ima je sina. Bio je u domobranima. Ubijen je 1. ožujka 1945. od partizana u Crvenicama skupa s petoricom Hrvata iz Roška Polja. Pokopani su na groblju u Seonici, a kasnije im je podignut zajednički spomenik.

15. Dane Ljubas (Tubić), sin Marijana i Delfe r. Šimić, rođen 1905. Nije bio oženjen. Bio je u ustašama u Crnoj legiji, od 1941. Poginuo je na Šćitu 1943. u borbi s partizanima.

16. Ivan Ljubas zv. Car, sin Stipana i Jake r. Bilobrk, rođen 14. kolovoza 1920. Nije bio oženjen. Borio se u domobranima i poginuo u Gospiću 1945. god.

17. Ivan Ljubas zv. Čikeš, sin Stipana i Ruže r. Čuić, rođen 1914. Bio je oženjen. Služio državi u domobranima. Zadnja obavijest o njemu bilo je pismo iz Karlovca iz zarobljeništva (dopunski bataljun) 1945. i dalje se za nj ne zna ništa.

18. Ivan Ljubas (Čorapinović), sin Mile i Anice r. Đikić, rođen 1925. Nije bio oženjen. Borio se u domobranima. Ubijen je u Crvenicama 1. ožujka 1945. skupa s petoricom Hrvata iz Roška Polja. Tada su u Crvenicama partizani zapalili kuću i štalu govoreći: „Palite kuću, more se ona svinja vratit pa ih spasit'.“ Pokopani su na groblju u Seonici, a kasnije im je podignut zajednički spomenik.

19. Ivan Ljubas (Pičić), sin Marijana i Janje r. Bakula, rođen 1922. Nije bio oženjen. Bio je u Crnoj legiji od 1941. Poginuo je u Koprivnici u borbi s partizanima 1943. god.

20. Ivan Ljubas (Skičić), sin Mate i Matije r. Ćurić, rođen 1919. Nije bio oženjen. Borio se u ustašama od 1941. Nestao je 1942., najvjerojatnije na Zelengori.

21. Luka Ljubas (Čolić), sin Stipe i Luce r. Serdarušić, rođen 1924. Bio je u ustaškoj vojsci, u Crnoj legiji, od 1941. Nije bio oženjen. Nestao na Križnom putu 1945. god.

22. Marijan Ljubas zv. Mare, sin Ivana i Matije r. Đikić, rođen 1910. Bio je oženjen i imao je jednu kćer. Bio u SS trupama. U ratu nestao, ali ne zna se kada. Poginula su mu još dvojica braće: Ante i Stipe.

23. Marko Ljubas zv. Čolić, sin Marijana i Ive r. Serdarušić, rođen 16. studenog 1920. U Crnu legiju otišao je 1941. god. Neoženjen. Poginuo je 1945. u Dravogradu pri povlačenju. I brat mu Pere poginuo je u ratu.

24. Marko Ljubas (Pičić), sin Marijana i Janje r. Bakula, rođen 1925. Nije bio oženjen. Bio skupa s bratom Ivanom u Crnoj legiji od 1941. Poginuo je u Jajcu 1943. u borbi s partizanima.

25. Mirko Ljubas zv. Miće, sin Marijana i Jake r. Jurčević, rođen 19. rujna 1920. Nije bio oženjen. Otišao je u ustašku vojsku, a kasnije postao pripadnik 15. domobranske pukovnije. Poginuo je od partizana na Mostu u Gospiću 1944. god.

26. Mirko Ljubas (Puzdrić), sin Joze-Jokote i Luce r. Križić, rođen 1907. Bio je oženjen i imao je šestero djece. Kao civil otišao je u žetvu u Sotin 1944. Žena mu je bila trudna s Matijom. Svojim radom zaradio je određenu količinu žita koje vlasnik Srbin nije htio

dati. Potom je otišao k šuri u Slavonski Brod. Tuda je prolazila hrvatska vojska prema Zagrebu, kojoj se priključio. Iako ga je šura zaustavljao, on nije htio ostati. Prema priči očevidaca viđen je prilikom pada Zagreba i kasnije na Križnom putu kod Zidanoga Mosta, gdje su ga partizani s još nekim kolegama izveli iz kolone i poslije više nije viđen.

27. Pere Ljubas (Čolić), sin Marijana i Ive r. Serdarušić, rođen 1914. Nije bio oženjen. Godine 1941. stupio je u Crnu legiju. Poginuo je 1943. na Šćitu u borbi s partizanima. I brat mu Marko također je poginuo u ratu.

28. Pere Ljubas (Piličić), sin Ante i Mare r. Dozan, rođen 10. prosinca 1922. Nije bio oženjen. Budući da je bio mlad, u rat kao domobran otišao je tek 1944. Od partizana je bio ranjen kod Siska 1945., a poginuo kasnije, najvjerojatnije kod Celja. Za grob mu se ne zna.

29. Stipe Ljubas, sin Ivana i Matije r. Đikić, rođen 1920. Nije bio oženjen. Bio je u ustašama, ito u Crnoj legiji od 1941. Poginio je na Šćitu 1943. u borbi s partizanima. U ratu su mu poginula i braća Ante i Marijan.

Pavlovići

1. Ivan Nevistić, sin Pere i Ive r. Matešković, rođen 15. studenog 1922. Neoženjen. Bio je ustaša i poginuo, prema kazivanju očevidaca, u Jajcu 1944., u borbi s partizanima. Ne zna se gdje je pokopan. I brat Mirko poginuo je u ratu.

2. Mirko Nevistić, sin Pere i Ive r. Matešković, rođen 22. siječnja 1925. Neoženjen. Borio se kao ustaša, isto kao i brat Ivan. Mlad je otišao u vojsku i nestao 1944. god.

3. Stipe Nevistić (Ante), rođen 1912. Bio je oženjen i imao je dvoje djece. Bio je domobranski narednik. Godine 1944. nakon pada Livna bio je ranjen, došao kući, pozdravio se sa svojima i otišao preko Zavelima. Poslije se za nj nije čulo.

Radoši

1. Ante Radoš, sin Grge i Antonije r. Šimić, rođen 12. lipnja 1918. Neoženjen. Do 1943. bio u domobranima i onda otišao s Kapulicom i nestao. Prema Matici umrlih ubili su ga partizani oko 30. srpnja 1945. „u logoru u Bjelovaru, kad je htio uzeti kruha“. Pokopan je negdje u Bjelovaru – ako je uopće pokopan! (MU, br. 64/1945).

2. Ilija Radoš, sin Ante i Janje r. Krajina, rođen 1922. Nije bio oženjen. Imao je brata i sedam polusestara. Godine 1941. stupio je u ustaše. Poginuo je na Jovića mostu od partizana 1944. Pokopan je na nekom posuškom groblju.

3. Marko Radoš, sin Karla i Matije r. Radoš, rođen 1920. Neoženjen. Bio je u ustašama. Poginuo je u Jajcu u borbi s partizanima 25. rujna 1942. Pokopan je na nepoznatom mjestu u Jajcu. Njegovu je smrt Župnom uredu javilo „Zapovjedništvo V. ustaškog zdruga, satnija I. bojna…“ (MU, br. 18/1945).

4. Mate Radoš, sin Marijana i Anđe r. Anić, rođen 1923. Neoženjen. Poginuo je 25. rujna 1942.

5. Ante Serdarušić (Stipan), rođen 1924. Neoženjen. Ustaša, nestao je na Križnom putu. Godine 1945. zarobljen je od partizana. Upitan kojoj vojci pripada, on je odgovorio da je ustaša znajući da ne će dobro proći. Nije htio slagati da bi se spasio nego je ostao dosljedan do kraja.

53/1943: 24.6.1943. Stipan Klemić, sin Miše i Kaje r. Sučić, Radoši 61, 65 god. mrtav nađen na putu „Vrutcim“ pokopan u RP… Nije jasno je li ubijen ili umro prirodnom smrću?

Roško Polje

1. Filip Balić, sin Jakova i Kate r. Tustonjić, rođen 1919. Neoženjen. Redovnu vojsku služio u Šibeniku. Kada je došla Nezavisna Država Hrvatska, bio u domobranstvu u Našicama. Na Križnom putu dospio u logoru Slavonskoj Požegi, gdje su ga partizani ubili u proljeće 1945. U ratu mu je poginuo i brat Ivan.

2. Ivan Balić, sin Jakova i Kate r. Tustonjić, rođen 1924. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Poginuo je negdje oko Jajca 1942. u borbi s partizanima. U *Hrvatskom listu* pisalo je da su mu partizani odsjekli prst kako bi uzeli prsten. U ratu mu je poginuo i brat Filip.

3. Ivan Martić (Stipe) (1919.-1943.).

4. Mirko Martić, sin Stipana i Mare r. Bakula, rođen 21. siječnja 1921. Neoženjen. Bio je ustaša. O njemu je zabilježeno u Matici umrlih da je „poginuo u borbi proti komunista“ u Šćitu (Rama) 13. srpnja 1942. Pokopan je na nekom groblju u Rami (MU, br. 44/1942).

5. Stipan Martić zv. Stipić (Marijan), rođen 1925. Neoženjen. Borio se kao ustaša u Crnoj legiji. Poginuo je 1943. god.

6. Vinko Perić, sin Joze i Ruže r. Križić, rođen 1911. Bio je oženjen i imao jedno dijete. Bio je u Šimića pukovniji u domobranima. Zarobili su ga partizani 1944. u sjevernoj Dalmaciji. Jednom se javio pismom kući i poslije se za nj ne zna.

7. Mirko Pirić (Martinov), rođen 1912. Neoženjen. Nestao je u Rošku Polju 1945. god.

8. Ilija Purkić, sin Marijana i Mare r. Šapina, rođen 1922. Bio je u školi u Zagrebu. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Prema pričanju poginuo je u Šćitu 1942., bacivši se sa zvonika da ne bi pao u ruke partizanima. U ratu mu je poginuo i brat Mirko.

9. Jozo Purkić, sin Ivana i Anđe r. Drmić, rođen 3. travnja 1920. Bio je oženjen i imao jedno dijete. Služio je redovni rod vojske u Gorskom zdrugu u Lici. On je bio kuhar. Išao je na vježbu i ubijen od partizana. U Matici umrlih o tome je zapisano: „Poginuo u borbi sa partizanima u selu Bilaju kod Gospića“ oko 25. travnja 1945. Pokopan je sutradan u Gospiću. Vijest je Župnom uredu javio 28. srpnja 1945. Ilija Šapina + Andrije, koji ga je i zakopao (MU, br. 40/1945).

10. Marko Purkić zv. Pilica, sin Petra i Luce r. Višić, rođen 1923? Neoženjen. Bio pripadnik SS trupa. Prema pričanju nosio je tri sličice sv. Ante na kapi. Nestao je 1945. god. na nekom od bezbrojnih „križnih putova“.

11. Mirko Purkić zv. Tica, sin Marijana i Mare r. Šapina, brat Ilijin, rođen 1920. Neoženjen. Bio je domobran. Otac njegov je tražio da se prida partizanima ali on je rekao: „Nikada ti nisam rekao ne ću, ali sada kažem neću jer su oni krv moga brata popili, ja im se živ u kući ne ću predati.“ Onda je otišao s Kapulicom 1943. Poslije se za nj nije čulo. Mater mu nakon 2 mjeseca umrla od tuge.

12. Ivan Serdarušić zv. Gego, sin Andrije i Anđe r. Tatarević, rođen 7. prosinca 1913. Bio je oženjen i imao jedno dijete. Služio je u 15. pukovniji domobranskoj od 1941. god. Poginuo na Vlasenici (kod Zenice) u bunkeru od partizana 1943. god.

13. Krešo Serdarušić, sin Filipa i Ilinke r. Kelava, rođen 17. lipnja 1911. Inženjer šumarstva. Bio je oženjen i imao šestero djece. Služio je kao ustaški satnik. Kao zarobljeni časnik hrvatske vojske izručen je neprijatelju i vrlo vjerojatno ubijen je na Bleiburgu ili na „križnom putu“ u proljeće 1945. I brat Slavko mu je stradao u ratu.

14. Ruža Serdarušić, kći Jure i Joze r. Pušić, rođena 17. siječnja 1926. O njezinoj je smrti u Matici umrlih zapisano: „Kao dobrovoljna partizanka od 1943. poginula u borbi na Koršanju kod Turnašice“ 3. siječnja 1945. Pokopana je u Kladarskom Brdu. Vijest o njezinoj smrti Župnom uredu javio je Štab II. brigade XXXIII. divizije 12. lipnja 1945. (MU, br. 82/1945).

15. Slavko Serdarušić, sin Filipa i Ilinke r. Kelava, rođen 1918. Brat Krešin. Studirao je u Mostaru. Bio je u ustašama i poginuo 1942. u Bihaću.

16. Ante Sušilović zv. Šuštur, sin Mije i Ive r. Ljubas, rođen 1921. Neoženjen. Bio je u ustaškoj vojsci i Poglavnikovoj tjelesnoj gardi. Nestao je na Križnom putu u proljeće 1945. god.

17. Bože Sušilović, sin Joze i Mare r. Kelava, rođen 1924. Neoženjen. Borio se kao ustaša, oko Jajca. Partizani ih natjerali u Vrbas i tako se tu potopili 1942. god.

18. Filip Sušilović zv. Šišman, sin Ivana i Ruže r. Jurišić, rođen 1921. Neoženjen. Služio je kao domobran. Nestao je 1945. god. Kada su se predali Englezima oko Bleiburga, i kada su predali oružje, tada je plakao, svjedoče preživjeli očevidci.

19. Marijan Sušilović zv. Manje, sin Pere i Anica r. Gavranović, rođen 1. kolovoza 1926. Nije bio oženjen. Bio u ustašama i poslije su se krili. Prema Matici umrlih, „nije se htio javiti mobilnoj komisiji pa se krio po brdu“. Partizani ga 12. svibnja 1945. uhvatili i zaklali iznakazivši mu cijelo lice, u Grabovici na Kosmacu. Pokopan je sutradan u Rošku Polju (MU, br. 26/1945).

20. Mate Sušilović (Gudić), sin Stipana i Ruže r. Gačić, rođen 1909. Bio je oženjen i imao dvoje djece. Služio je u Šimićevoj XII. domobranskoj satniji. Godine 1944. bio je u borbi s partizanima kod Omiša - Jasenice. Tu je bio zarobljen i ubijen na Braču i bačen s ostalim zarobljenicima u jamu.

21. Mirko Sušilović, sin Bože i Antonije r. Križić, rođen 1924. Neoženjen. Bio u ustaškoj vojsci. Viđen ke posljednji put ranjen na kolima u Austriji u proljeće 1945. Ubijen od partizana na „križnom putu“ na nepoznatom mejstu.

22. Nikola Sušilović, sin Stipana i Ive r. Ljubas, rođen 1912. Bio je oženjen i imao jednoga sina. Ratovao je u SS trupama od 1943. god. Poginuo je od partizana 1944. u Đakovu ili okolici. Grob mu se nalazi u Đakovu, jer je fra Jakin brat Frano vidio križ u groblju na kojem je pisalo njegovo ime i prezime.

23. Pavao Sušilović, sin Matiše i Milke r. Serdarušić, rođen 1915. (25 god.). Bio je oženjen 1941. i nije imao djece. Nosio je korpu u Austriju (galantar) i za Božić se vraćao kući. Kod Konjica su vlak napali četnici i u vagonu ga ubili 21. prosinca 1941. On je bio prva žrtva iz Roška Polja. Pokopan je u Konjicu na groblju Musala (MU, br. 36/1941).

24. Stipan Sušilović (Jure) (1906.-1941.).

25. Tadija Sušilović, sin Mate i Mande r. Markić, rođen 7. listopada 1924. Neoženjen. Uključio se u ustaše u Imotskom. Bio je zarobljen i ubijen od partizana u Đurđevcu oko 30. svibnja 1945. zbog ustaške kape koju je imao na sebi. U Maticu umrlih zabilježeno je: „Na ispitu, kao zarobljenik, rekao da je domobran, a imao ustašku kapu i uniformu i zato ga ubili partizani.“ Pokopan je u Đurđevcu. Sve je to vidio i javio u Župni ured Mate Bagić (MU, br. 38/1945).

26. Filip Šipić zv. Pile, sin Ivana i Ane r. Kolak, rođen 1912. Po naređenju fra Šime, Mijo Višić zv. Miš trebao je javiti u Duvno da su partizani ušli u Roško Polje. Na putu prema Duvnu ubijen je, a Filip Pile je zarobljen i ubijen istoga dana čekićem u Grabovici. Ubijeni su 17. rujna 1942. Pokopan je u groblju sv. Ivana (MU, br. 30/1942).

27. Ivan Tanjić, sin Ante i Jele r. Sušilović, rođen 25. travnja 1901. U Matici umrlih zabilježeno je o njegovoj smrti: „Ubili ga 'Kapuličari' u Rakitnu, kako mu je žena sama provjerila (doznala) od svjedoka iz Rakitna.“ Ubijen je 26. veljače 1945. Pokopan je u Rakitnu (MU, br. 37/1945).

28. Pere Tanjić zv. Perce, sin Stipana i Ive r. Serdarušić, rođen 16. listopada 1906. Bio je oženjen i imao je četvero djece. Služio je u domobranima. Godine 1945. našao se kod kuće, kod staja u Kršu (Roško Polje). O njegovoj je smrti zabilježeno u Matici umrlih: „Ubili ga partizani iz Grabovice pred kućom, kad je pokušao pobjeći, jer nije imao potvrdu od mobilne komisije.“ Bilo je to 23. svibnja 1945. Pokopan je sutradan na groblju sv. Ivana. Sprovod je vodio župnik fra Mutimir Ćorić (MU, br. 28/1945).

29. Stipe Tanjić (Ivan) (1924.-1947.).

Vojkovići

1. Marijan Gašpar, sin Joze i Mande r. Kelava, rođen 1925. Godine 1941. otišao je u ustaše i u borbi s partizanima na Šćitu poginuo je 1941., ito na zvoniku crkve.

2. Mijo Gašpar, sin Joze i Ive r. Kelava, rođen 13. svibnja 1915. Poginuo je u borbi protiv partizana kod Bihaća 22. studenog 1943. Pokopan dva dana kasnije u Bihaću. Njegova smrt župniku javljena naknadno te je upisana u Maticu umrlih 9. siječnja 1944. (MU, br. 107/1943).

3. Stipan Gašpar (Bože) (1911.-1941.).

4. Stipan Gašpar, sin Ante i Ruže r. Gačić, rođen 17. travnja 1895. Prema Matici umrlih ubijen je od partizana kod Tomislavgrada 5. prosinca 1943. Pokopan sutradan u Tomislavgradu (MU, br. 90/1943).

5. Anđelko Kelava, sin Pere i Anice r. Križić, rođen 1913. Neoženjen. Služio je u domobranima, mostarska bojna, od 1942. Poginuo je u Gučoj Gori kod Travnika u travnju 1945. od partizana.

6. Bože Kelava, sin Pere i Ive r. Jurišić, rođen 1923. Bio je oženjen i imao je jedno dijete. Unuvačen kao ustaša od 1941. Nestao je 1945. na Križnom putu.

7. Gabro Kelava, sin Mate i Anđe r. Dodig, rođen 1915. (26 god.). Bio hrvatski legionar u ratu u Rusiji. Poginuo 26. kolovoza 1942. te pokopan u groblju Orikovski, Markulov na rijeci Donu (MU, br. 39/1942).

8. Ivan Kelava (Ilija) (1920.-1941.).

9. Jerko Kelava, sin Ivana i Ruže r. Kelava, rođen 21. travnja 1915. Bio je oženjen i imao je četvero djece. Bio je u domobranima od proljeća 1942. Prema priči Mirka Kelave zadnji put bio je s njim 1942. u Vlasincu kod Sarajeva. Poslije jedne borbe više ga nije vidio.

10. Jerko Kelava, sin Marijana i Anice r. Gašpar, rođen 1919. Bio je najstariji sin od četvero djece. Oženio se 1941. i imao jedno dijete. Bio je u domobranima i 1945. vratio se kući. Međutim, nakon povratka dobiva poziv da se javi u Duvno. Nakon odlaska nije se nikada ni vratio kući. Njegov brat Jure bio je isto u vojsci, u ustašama, i bio zarobljen, i tek 1948. vratio se kući. Ovdje je vrlo važno napomenuti da je njihova majka Anica, od tuge za obojicom sinova, umrla 1947.

11. Krešo Kelava (Pere) (1932.-1952.).

12. Mate Kelava, sin Grge i Ive r. Jukić, rođen 1922. Bio je neoženjen. Otišao je u ustaše i poginuo je na Križnom putu u Dravogradu 1945. god.

13. Mijo Kelava, sin Mate i Kate r. Orlović, rođen 29. studenog 1920. Bio je neoženjen. Služio je u domobranima, Šimića pukovnija. Nestao je u Gospiću 1945. god.

14. Ante Livaja (Marijan) (1920.-1941.).

15. Bože Livaja (Mijo) (1922.-1945.).

16. Drago Livaja, sin Tadije i Cvite r. Perković, rođen 1909. Bio je oženjen i nije imao djece. Unovačen je u ustaše i 1944. poslije Božića otišao s Kapulicom. Zarobljen je u svibnju 1945. u Dravogradu. Predavši oružje Englezima, upali su u ruke partizanima. I tu su raspoređeni u kolone smrti iz kojih se nisu vratili kući. Poginuo mu je i brat Ratomir.

17. Jerko Livaja, sin Joze i Ive r. Kolak, rođen 5. rujna 1913. „Bježeći od 'Kapuličara' poginuo kod Tanjića kuća“ 24. veljače 1945. Pokopan je sutradan u groblju u Vojkovićima. Sporovod je vodio župnik fra Mutimir Ćorić (MU, br. 11/1945).

18. Janja Livaja (Bože) (1919.-1941.).

19. Mate Livaja, sin Filipa i Joze r. Beljan, rođen 17. listopada 1911. Bio je neoženjen. Služio kao domobran. Godine 1943. bio je zarobljen od partizana i odveden na Blažuj gdje je mučen i strijeljan. Nakon tri mjeseca njegov brat Dane, koji je bio u Tjelesnoj bojni dr. Ante Pavelića, došao je u Duvno i prenio tijelo u Vojkovićko groblje.

20. Ratomir Livaja, sin Tadije i Cvite r. Perković, brat Dragin, rođen 1919. Bio je neoženjen. U rat je otišao 1941. i služio je u ustaškoj Željezničkoj bojni. Bio je u Rajlovcu kod Sarajeva. Bratu Dragi je bilo važno samo da ga vidi i, prema svjedočenju, vidjeli su se u Dravogradu 1945. a poslije se za nj ne zna, kao ni za Dragu.

21. Vinko Livaja (Jozo) (1914.-1941.).

22. Alojzije Matešković (Lovre) (1909.-1942.). Bio je oženjen i imao je jedno dijete. Poginuo je u ratu i sahranjen na groblju Lovrinac u Splitu.

23. Ilija Matešković (Marijan) (1915.-1942.).

24. Ivan Matešković, sin Ante i Mare r. Stijačić, rođen 25. studenog 1926. Bio je u ustaškoj vojsci. Godine 1945. zarobljen je u Dravogradu. U koloni kao zarobljenici došli su do Požege. Prema svjedočenju Pere Kelave pok. Ilije, koji je bio tu nazočan, narod im je iznio jelo, a on je gladan potrčao da uzme komad kruha. Tada ga je jedan partizan uzeo za ruku i izveo iz kolone u travu a on mu je rekao: „Mogli ste me, druže, pustit, nisam ništa kriv.“ Partizan je opalio u njega jedanput iz pištolja. Budući da ga nije ubio, Ivan je ponovio istu rečenicu, a onda je ispalio u njega još dva hica i ubio ga. Ubijen je oko 28. svibnja 1945. na putu iz Maribora prema Varaždinu. U Matici umrlih ubilježeno je da su ga partizani ubili zato „što je pošao da se napije vode“ (MU, br. 53/1946).

25. Mirko Matešković (Ante) (1917.-1940.).

26. Ante Zelić, sin Frane i Ive r. Purkić), star 70 godina. Mrtav „nađen na putu iz Imotskog na cesti“ 13. lipnja 1943. Pokopan je u groblju u Zagorju; pokopala ga dva sina, nevjesta i komšije (MU, br. 50/1943). Provjeriti: možda je umro prirodnom smrću!!!

26. Ante Zelić (Stojan) (1924.-1942.).

27. Jure Zelić (1915.- 1945.). Vjerojatno je poginuo na Križnom putu kao i mnogi drugi.

28. Ruža Zelić (Marijan) (1920.-1943.).

29. Tadija Zelić (Ivan) (1912.-1943.).

Vranjače

1. Ilija Prka, sin Jakova i Filipe r. Dujmović, rođen 1913. Bio je oženjen i imao je jedno dijete. Godine 1941. otišao je u domobrane. Partizani ga živa bacili 1944. s ostalima u jamu u Voštanima. Tu je preminuo. U ratu mu je poginuo i brat Paško, a gotovo nasmrt isprebijan mu je brat Ljuban, koji je ipak uspio preživjeti.

2. Paško Prka zv. Manje, sin Jakova i Filipe r. Dujmović, rođen 1920. Bio je neoženjen. U rat otišao 1941. i služio kao domobran. Poginuo je na Aržanu 1944. od partizana. Granata ga je raznijela. Poginuo mu je i brat Ilija.

3. Jozo Šapina, sin Ivana i Kaje r. Jurčević, rođen 1924. Bio je u ustašama. Ubijen je i spaljen od partizana u Crvenicama, skupa s još petoricom Hrvata iz Roška Polja. Pokopan je na groblju u Seonici, gdje je njemu i ostalima pobijenima u Crvenicama kasnije podignut spomenik.

4. Pere Šapina, sin Blaža i Anđe r. Perković, rođen 1897. Prema Matici umrlih „umoren (je) od odmetnika u šumi zvanoj Bojčin kod sela Progara kao lugar u Zemunu“ u veljači 1943. (MU, br. 32/1943). „Odmetnici“ su partizani.

5. Pere Šapina (Mate) (1921.-1945.).

6. Stipan Šapina, sin Ivana i Kaje r. Jurčević, rođen 1926. Otišao je u ustaške postrojbe i poginio u Podravini 1944.

7. Ilija Šarić (Mirko) (1925.-1945.). Nestao je na Križnom putu.

8. Ivan Šarić, sin Tadije i Anice r. Mamić, rođen 1915. god. Bio je ustaša. Stric je pok. Mirka. Nestao na Križnom putu u proljeće 1945. god.

9. Marijan Šarić (Vlado) (1919.-1945.).

10. Ante Trogrlić, sin Mate i Ive r. Đikić, rođen 1917. Nakon što se oženio, otišao je u rat. Unovačen je kao ustaša. Godine 1945. otišao je s Kapulicom i nije se vratio, a najvjerojatnije je poginuo u Varešu 1945. Cijelo vrijeme bio je u ratu.

Zaljiće

1. Andrija Križić (Braje), rođen 1909. Bio je u SS trupama kao ekonom postrojbe. Zarobljen je u Rusiji. Vratio se u Beograd i od tifusa umro 1944. ili 1945.

2. Marko Križić (Jakov) (1924.-1945.).

3. Stojan Križić (Jakov), rođen 1919. Poginuo je u Jajcu 1943.

4. Ante Šimić zv. Šišman, sin Marka i Ive r. Beljan, rođen 5. lipnja 1921. Nije bio oženjen. Služio je kao ustaša. U vojsku je stupio 1941. Prema Matici umrlih poginuo je u borbi s partizanima u Čazmi 11. ožujka 1945. Pokopan je u Zagrebu 15. ožujka 1945. Njegovu je smrti u Župni ured javio bratić mu Filip 23. kolovoza 1945. (MU, br. 56/1945). I brat mu je Ivan poginuo u ratu.

5. Ivan Šimić, sin Franje i Luce r. Višić, rođen 23. veljače 1926. Nije bio oženjen. Išao je u klasičnu gimnaziju u Travnik. Kad je rat počeo, otac ga je prebacio u Križevce i ondje je nastavio školu. Godine 1945. uključen je u redovnu vojsku u partizane. Prema jednom svjedočanstvu, našavši se u logoru u Križevcima i prepoznavši svoju rodbinu u logoru, odlučio je dati im hrane. Partizani su ga odmah ubili. Župnik je pak u Maticu umrlih upisao: „Neotice ubijen od drugova kod čišćenja oružja u Križevcima.“ Pokopan je u Križevcima 6. lipnja 1945. (MU, br. 76/1945).

6. Ivan Šimić zv. Vilić, sin Marka i Ive r. Beljan, brat Antin, rođen 1. ožujka 1902. Bio je oženjen i imao jednoga sina. Stupio je u ustaše 1941. Nestao na Križnom putu u proljeće 1945. god.

7. Jozo Šimić (Martin), rođen 1909. Služio je kao ustaša i nestao je 1944. god.

8. Ljuban Šimić, sin Ante i Pile r. Križić, rođen 19. travnja 1925. Bio je neoženjen. Služio je u ustašama u Koprivnici i nestao je na Križnom putu u proljeće 1945. god.

9. Pere Šimić (Ravo). Nestao je u Bugojnu tijekom rata gdje je i živio.

10. Stipe Tatarović, sin Ivana i Anice r. Serdarušić, rođen 2. listopada 1924. Bio je u Crnoj legiji od 1941. Prema Matici umrlih „poginuo (je) u borbi sa partizanima u Gali kraj Koprivnice“ 14. prosinca 1944. Na istome je mjestu sutradan i pokopan. Vijest o njegovoj smrti javljena je Župnom uredu 20. kolovoza 1945. (MU, br. 96/1944).

11. Ante Višić zv. Pop (Marijan), rođen 1914. Kad su partizani prvi put ušli u Duvno, potjerali su Crnu legiju. Tada je Pop sam ušao i skinuo hrvatsku zastavu s vojarne da je partizani ne bi oskvrnuli. Crna legija bila je već kod Kovača. Zapovjedniku Bobanu je bilo čudno da se još puca kad su svi oni izišli iz Duvna. Pitao je, tko je to, i kad je saznao što je bilo i da je to bio Pop, rekao je: „Da mi je deset ovakvih vojnika, odmah bih išao u Duvno.“ Poginuo je 1945. god.

12. Mijo Višić zv. Miš, sin Mate i Ruže r. Krajina, rođen 1910. Bio je šumar. Bio je oženjen i imao dvoje djece. Po naređenju župnika fra Šime Ančića, Mijo je trebao javiti u Duvno da su partizani ušli u Roško Polje. Na putu prema Duvnu zajedno s Filipom Pilom Šipićem, ubijen je od partizana na Štrbinama (na Midenoj). Župnik je u Matici umrlih zabilježio da je „ubijen od partizana u Brišniku na putu u Tomislavgrad iđući“ 17. rujna 1942. Pokopan je sutradan na roškom groblju. Sprovod je vodio župnik fra Šimo Ančić (MU, br. 29/1942).

13. Stojan Višić, rođen 1919. Služio je kao domobran i poginuo je u borbama s partizanima 1944. god.

14. Tadija Višić (1904.-1944.). Bio je ustaški satnik. Ubijen je u Sloveniji na Križnom putu u proljeće 1945. god.

Ubijeni svećenici rodom iz župe Roško Polje

Ovdje donosim nešto opširnije životopise dvojice svećenika rodom iz roškopoljske župe koji su, kao i brojni drugi župljani roške župe, ubijeni od partizana pred kraj rata:

1. Fra Filip Gašpar (Jure) rođen je 15. travnja 1893. u Hambaru. Osnovnu je školu završio u Rošku Polju, gimnaziju na Širokom Brijegu (1906.-1913.), a bogosloviju u Mostaru (1914.-1919.). Franjevački habit obukao je na Humcu 19. kolovoza 1913., svečane zavjete položio u Mostaru 15. rujna 1917., a za svećenika je zaređen u Mostaru 7. listopada 1917. Pastoralno je djelovao najprije kao kapelan u Mostaru (1919.-1922.), potom kratko kao kapelan u Konjicu (1922.) i opet kapelan i samostanski vikar u Mostaru (1922.-1923.). Zatim je četiri godine izvan Hercegovine: predsjednik samostana u Slanom (1923. - XII. 1926.). Dugo godina potom je župnik u Šuici (XII. 1926. - 1941.), pa onda u Seonici (1941.-1944.) i konačno u Gradnićima (1944./45.). Dana 6. veljače 1945. odvele su ga partizanske snage i ubile negdje u Čitluku. Prema pričanju, njega i kapelana mu fra Ćirila Ivankovića partizani su iz Gradnića doveli u Musinu kuhinju u Čitluku te ih kasnije odatle odveli iza stare škole i ubili. Svijet je pričao da ih je vidio mrtve u habitima. Bili su pokopani u blizini kasnijega magazina trgovačkog poduzeća Velepromet. Njihove su kosti odatle prenesene u mjesno groblje Podadvor, zalaganjem župnika fra Dobroslava Stojića, 1966. godine. Fra Filip je ubijen u 52. god. života, 32. god. redovništva i 28. god. svećeništva.[21]

2. Fra Jako Križić (Ante) rođen je 26. rujna 1893. u Krnjinu. Osnovnu je školu završio u Rošku Polju, gimnaziju na Širokom Brijegu (1907.-1913.), a bogosloviju u Mostaru (1914.-1919.). Franjevački je habit obukao na Humcu 19. kolovoza 1913., svečane zavjete položio u Mostaru 15. rujna 1917., a za svećenika je zaređen u Mostaru 7. listopada 1917. Služio je kao kapelan i vjeroučitelj na Posušju (1919./20.), Konjicu (1920./21.), Humcu (1921.-1926.), kao župnik u Blizancima (1926.-1928.) i Blagaju (1928./29.), vikar rezidencije u Slanom (1929./30.), župnik u Gradnićima (1930.-1935.), kapelan na Humcu (1935.-1937.), župnik u Jablanici (1937./38.), samostanski vikar i kapelan na Humcu (1938.-1941.), kapelan na Čerinu (1941.-1944.) te konačno župnik u Čitluku (1944./45.). Partizani su ga 9. veljače 1945. odveli iz rezidencije na Čitluku i ubili. Župljani su ga našli mrtva pokraj groblja Podadvor i pokopali ga u groblje.[22]

Dakle, u roškim selima i zaseocima poginuo je u ratu poraću sljedeći broj osoba:

Hambar	36
Kosica	35
Krnjin	29
Pavlovići	3
Radoši	5
Roško Polje	28
Vojkovići	28
Vranjače	10
Zaljiće	14
Svećenici rodom iz župe	2
UKUPNO	190

[21] Podatci preuzeti iz R. JOLIĆ, *Leksikon hercegovačkih franjevaca*, Mostar, 2011., str. 145-146.
[22] Podatci preuzeti iz R. JOLIĆ, *Leksikon hercegovačkih franjevaca*, Mostar, 2011., str. 211-212.

ŽUPA SEONICA

Potpuni podatci o žrtvama Prvog i Drugog svjetskog rata seoničke župe već su objavljeni u monografiji župe Seonice, tiskanoj u prigodi 200. obljetnice župe 2006. godine.[23]

Popis smrtno stradalih vojnika iz Prvoga svjetskog rata načinjen je prema maticama umrlih župe Seonice (sela Omolje, Seonica i Crvenice) i župe Bukovice (selo Mesihovina, koje je do 1937. pripadalo toj župi). Valja napomenuti da podatci za župu Seonicu nisu potpuni, jer župnik nije naknadno upisao poginule (ako je uopće dobio obavijest od ržavnih, kotarskih vlasti), kao što je to primjerice učinio župnik župe Bukovice. Za Mesihovinu su podatci vjerojatno potpuni i točni, a za ostala sela manjkavi. Nastojao sam ih popuniti istraživanjem na terenu, prema sjećanju starijih ljudi – kako će biti navedeno u bilješkama. Prvi datum je datum smrti, kako je zabilježeno u matici umrlih. Prema prikupljenim podatcima, u Prvom svjetskom ratu iz (današnje) seoničke župe poginula su 43 mladića, na raznim ratištima, a sve to, nažalost, bez ikakva smisla i isključivo za tuđe interese.

Za izradu poglavlja o žrtvama Drugoga svjetskog rata korištene su matice umrlih župe Seonice, matice krštenih župa Seonice i Bukovice te Stanje duša župe Seonice (iz 1938.), a uz to i popis koji je u *Duvanjskom zborniku* priredio Šimun Penava iz Hrvatskog informativnog centra 2000. godine pod naslovom *Duvanjske žrtve Hrvata Drugoga svjetskog rata* (str. 359-401); šturi popis koji je prikupio župnik fra Vlado Buntić 1990., a objavljen je u župnom listiću godine 1999. godine (*Božićne obavijesti '99*., Seonica, 1999., str. 4). Uz to sam sve podatke provjerio i na «terenu», kod starijih ljudi s boljim pamćenjem u pojedinom selu. Tako sam u Omolju razgovarao s Jozom (Jokom) Grgićem Peljićem (1. travnja 2006.), u Seonici s Božom Božicom Radošem i Tomom Radošem (1. travnja 2006.), u Crvenicama sa Stipanom Radošem Jokićem i Petrom Radošem, u Stepenu s Matom Bagarićem (1926.), Dragicom Bagarić (r. 1933.), Jozom Jokom Bagarićem (1937.) te Rafom Dodigom (1931.) (20. travnja 2006.), a u Studenim Vrilima s Petrom Dodigom Antelićem (1937.) (24. travnja 2006.).

Prvi svjetski rat

Crvenice[24] (16)

1. Jozo Dodig, sin Ivana i Pere r. Aniće, 35 god., umro 1. veljače 1917. u Šipotu (Rumunjska) od tifusa kao vojni zarobljenik (MU II, 142, 11).

2. Bože Filipović, sin Jakova i Matije r. Radoš, 35 god., preminuo 18. svibnja 1917. u vojnoj bolnici u Sopronju, Mađarska (MU II, 127, 55).

3. Ivan Filipović, sin Joze i Ruže r. Matić, 27 god., poginuo 3. veljače 1918. na ratištu u Šiklošu (MU II, 133, 16).

4. Petar Filipović, sin Mate i Mande r. Gudelj, rođen 21. studenog 1882., nestao u Prvom svjetskom ratu (SD, str. 87).

5. Ivan Gudelj, sin Bože i Anice r. Bagarić, 40 god., umro 10. lipnja 1918. u bolnici u Pešti od tišike (MU II, 134, 31).

---

[23] R. JOLIĆ, *Župa Seonica. Spomen-knjiga prigodom 200. obljetnice premještanja sjedišta duvanjske župe u Seonicu (1806.-2006.)*, Tomislavgrad, 2006., str. 191-208.

[24] Upisi za koje se ne navodi izvor nastali su na temelju podataka prikupljenih u svrhu izgradnje spomenika žrtvama ratova u selu Crvenicama. Objavljeni u R. JOLIĆ, *Župa Seonica*, str. 191-192.

6. Ivan Gudelj, sin Mate i Mare r. Zorić, 40 god., „pao u ratu i poginuo“ 25. rujna 1915. na nepoznatom mjestu (MU II, 111, 46).

7. Ante Karačić, sin Šimuna i Dome r. Bagarić, rođen 11. rujna 1884., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu.

8. Tomo Krajinović, sin Tome i Ilke r. Anić, rođen 20. siječnja 1871., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu.

9. Ante Miloš, sin Stipana i Mande r. Polić, 22 god., poginuo u ratu oko 20. prosinca 1914. na nepoznatom mjestu (MU II, 111, 50).

10. Ivan Miloš, sin Stipana i Anice r. Radoš, 26 god., preminuo 13. veljače 1917. u Županjcu od rane zadobivene u ratu. Pokopan u Županjcu (MU II, 123, 16).

11. Mato Miloš, sina Ivana i Kate r. Gudelj, 19 god., poginuo 27. lipnja 1918. na ratištu u mjestu Belluno Peltre u Italiji. Pokopan na istome mjestu (MU II, 134, 26).

12. Andrija Radoš, sin Ivana i Ruže r. Skočibušić, rođen 11. siječnja 1884, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu.

13. Ivan Radoš (Peranović), sin Petra i Mare r. Gudelj, rođen 4. listopada 1882., umro u bolnici u Beču od rana zadobivenih u ratu.

14. Petar Radoš-Andrešić, sine Joze i Pere r. Zrinušić, 27 god., poginuo 1915. na nepoznatom mjestu (MU II, 111, 47).

15. Petar Radoš, sin Joze i Kate r. Skočibušić, rođen 9. rujna 1898., bio u konjičkom vodu veoma mlad, nestao, možda u Mađarskoj.

16. Ante Zorić, sin Mate i Mare r. Gudelj, rođen 10. veljače 1874., poginuo u ratu na nepoznatom mjestu.

Mesihovina (16)

1. Ivan Bagarić-Sulić, sin Nikole i Mare r. Kelava, 19 god., ranjen te umro u bolnici na nepoznatom mjestu 1916. god. (MU Buk. II, 91, 46)

2. Ivan Bagarić, sin Pavle i Anđe r. Skočibušić, 25 god., ranjen te preminuo u bolnici u Győru, Mađarska, 25. srpnja 1918. Pokopan navojničkom groblju (MU Buk. II, 53, 83).

3. Jozo Bagarić-Šarić, sin Marijana i Joze r. Kelava, 24 god., poginuo na ratištu u nepoznatom u mjestu 15. svibnja 1915. (MU Buk. II, 91, 45).

4. Marko Bagarić, sin Ivana i Ruže r. Krajina, 48 god., umro kao vojnik u bolnici u Mostaru 15. kolovoza 1917. (MU Buk. II, 91, 43).

5. Toma Bagarić, sin Bože i Anice r. Bagarić, 36 god., „udušio ga snig na Tirolu“ 15. studenog 1916. Pokopan u vojničkom groblju na nepoznatom mjestu. Njegova smrt prijavljena župniku 1. siječnja 1918. (MU Buk. II, 44, 3)

6. Stipan Buljan, sin Joze i Ive r. Gašpar, 22 god., „u ratu kao vojnik pao“ 12. kolovoza 1915. na nepoznatom mjestu. Njegovu je smrt župniku javio Kotarski ured u Duvnu 3. ožujka 1921. (MU Buk. II, 83, 42).

7. Božo Dodig, sin Ivana i Kate r. Pokrajčić, 41 god., ranjen te preminuo u bolnici u Požunu 19. rujna 1917. Pokopan 21. rujna 1917. na nepoznatom groblju (MU II, 41, 83).

8. Ivan Dodig, sin Antin, 41 god., od zadobivenih rana umro u bolnici Šikloš u Mađarskoj 9. ožujka 1917. (MU Buk. II, 91, 47).

9. Jakov Dodig, sin Ivana i Anice r. Juroš, 21 god., ranjen i umro u bolnici u Albaniji 7. siječnja 1917. Pokopan na vojničkom groblju (MU Buk. II, 34, 22; ponovno upisan II, 91, 42).

10. Petar Dodig, sin Ante i Mande r. Ramljak, 41 god., poginuo na nekom ratištu ili preminuo od rana u Rusiji 1. travnja 1915. Njegova smrt župniku prijavljena 1. lipnja 1919. (MU Buk. II, 68, 46).

11. Mate Petrović, sin Jozin, 29 god., od zadobivenih rana preminuo u bolnici u Dobrdu u lipnju 1915. (MU Buk. II, 92, 48).

12. Ivan Skočibušić, sin Ivana i Anđe r. Skočibušić, 44 god. Umro u nepoznatim okolnostima kao vojnik za vrijeme rata u Sarajevu 12. veljače 1918. Pokopan na vojničkom groblju u Sarajevu (MU Buk. II, 47, 35).

13. Ivan Skočibušić, sin Jure i Ilke r. Protuđer, 49 god., ranjen i umro kao vojnik u bolnici u Sarajevu 10. veljače 1918. (MU Buk. II, 91, 41).

14. Mate Skočibušić, sin Antin, 24 god., poginuo na ratištu u nepoznatom mjestu 1915. god. (MU Buk. II, 91, 44).

15. Bože Šarić, sin Križana i Matije r. Bagarić, 51 god., umro u vojnoj bolnici u Nagyharzjani, Mađarska, vjerojatno nakon zadobivenih rana u ratu, 11. veljače 1918. Prijavljen župniku 20. siječnja 1920. (MU Buk. II, 72, 8).

16. Frano Šarić (Bagarić), sin Marijana i Joze r. Kelava, 44 god., umro u bolnici u Komarom od tuberkuloze 23. studenog 1917. (MU Buk. II, 72, 7).[25]

Omolje (6)

1. Ivan Čevra, sin Mate i Mare r. Crnac, 46 god., umro u ratu 4. ožujka 1918. od upale pluća u mjestu Fjeri u Albaniji i tamo pokopan na vojničkom groblju (MU II, 133, 21).

2. Marko Čevra-Radoš, sin Paške i Jele r. Topčić, 24 god., kao austrougarski vojnik obolio od tišike od koje je i preminuo u vojnoj bolnici u Győru, Mađarska, 1. studenog 1916. Pokopan na vojničkom groblju u istome mjestu (MU II, 136, 35).

3. Mate Grgić, sin Stipana i Mande r. Matišić, rođen 23. veljače 1892., umro od tifusa u mađarskom gradu Kamoronu. Bio je austrougarski vojnik (SD---).

4. Pavo Pokrajčić, sin Lovre i Kate r. Galić, 29 god., preminuo 1. svibnja 1916. u vojnoj bolnici u Győru, Mađarska, vjerojatno nakon ranjavanja u ratu (MU II, 116, 39).

5. Stipan Radoš-Grgić, sin Petra i Jurke r. Krajinović, 29 god., ranjen kao vojnik te preminuo 11. prosinca 1917. u „Malteserspitalu“ (maltezerskoj bolnici) na nepoznatom mjestu. Pokopan sutradan na vojničkom groblju (MU II, 147, 7).

6. Ivan Vukadin, sin Tome i Janje r. Milićević, 37 god., preminuo „u vojništvu“ 29. srpnja 1918. u vojnoj bolnici u Győru. Pokopan u vojničkom groblju (MU II, 135, 32).

Seonica[26] (6)

1. Jozo Grgić, sin Silvestra i Mare r. Vukadin, 27 god., preminuo od tišike u vojnoj bolnici u Győru 19. lipnja 1918. Pokopan u vojničkom groblju (MU II, 134, 25)

2. Matan Radoš-Galešić, sin Luke i Matije r. Vukadin, 24 god., poginuo na ratištu u Soči 11. listopada 1916. Pokopan u vojnom groblju u Soči (MU II, 121, 79).

3. Silvestar Radoš-Kolakušić, sin Petra i Luce r. Gudelj, rođen 19. siječnja 1895., poginuo je kao austrougarski vojnik u Bovcu, u Sloveniji, u ratu s Talijanima. Pokopan je na vojničkom groblju u Bovcu.

4. Frano Vukadin-Perviz, sin Joze i Matije r. Buljan, rođen 20. ožujka 1897., nestao u ratu.

5. Marko Vukadin, sin Bone i Ilke r. Ivić, rođen 14. travnja 1888., nestao u ratu.

---

[25] Njegova je smrt još jednom zabunom upisana (MU II, 91, 40): Frano Bagarić-Šarić, sin Mije i Božice, 43 god., ranjen u ratu te preminuo u bolnici Kamaron u Mađarskoj 26. studenog 1917. Roditelji su na jednom mjestu pogrešno upisani, vjerojatno ovdje u naknadnom upisu. Da je riječ o posve istoj osobi govori isti kućni broj: 59.

[26] Upisi za koje se ne navodi poseban izvor (Matica umrlih ili Stanje duša) prema R. JOLIĆ, *Župa Seonica*, str. 192.

6. Mate Vukadin-Perviz, sin Joze i Matije r. Buljan, rođen 27. ožujka 1892., nestao u ratu.

Drugi svjetski rat i poraće

Crvenice (47)

1. Ante Dodig, sin Marijana i Ruže r. Karačić, rođen 26. svibnja 1920., neoženjen, ustaša (Poglavnikova Tjelesna garda), ubili ga partizani negdje oko Zagreba 1945. godine (SD, 109).

2. Jozo Dodig, sin Marijana i Ruže r. Karačić, rođen 7. siječnja 1923., neoženjen, domobran, poginuo je u borbi 20. travnja 1945. negdje u Dugom Selu, u okolici Zagreba. O tome je župnik fra Klement Doko zapisao: "Smrtni slučaj nije javljen (službeno, op. R. J.), ali svjedoči Ivan Miloš Marijanov iz Crvenica da ga je vidio mrtva i pokopao kao njegov drug." Pokopan je istoga dana vjerojatno u Dugom Selu (SD, 109).

3. Petar Dodig, sin Marijana i Ruže r. Karačić, rođen 29. kolovoza 1925., neoženjen. Bio je u domobranskoj vojsci. Stradao je od bombe kod Kamen-Mosta u blizini Imotskoga 8. srpnja 1944. Pokopan je na mjesnom groblju u Imotskom 10. srpnja (SD, 109).

4. Bože Filipović, sin Filipa i Matije r. Krajinović, rođen 18. listopada 1920. – u ustašama bio i nestao. Zadnji put kući dolazio u lipnju 1944. na sprovod malom bratiću Stipi, koji je poginuo od bombe (br. 8) (SD, 81).

5. Ivan Filipović, sin Jakova i Kate r. Radoš, rođen 12. siječnja 1932. Stradao je 11. lipnja 1944. igrajući se bombom koju je pronašao negdje u planini. S njim je poginuo i drugi dječak, Stipe Filipović. Pokopani su 12. lipnja na seoničkom groblju (SD, 83).

6. Marko Filipović, sin Nikole i Anđe r. Zrinušić, rođen 8. listopada 1913., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 87).

7. Stipan Filipović, sin Jerke i Anice r. Krajinović, rođen 12. kolovoza 1924., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u Jajcu 1943. godine (SD, 87).

8. Stipe Filipović, sin Joze i Ive r. Zovko, rođen 10. prosinca 1935. Stradao je 11. lipnja 1944. skupa s drugim dječakom, Ivanom Filipovićem. Djeca su negdje pronašla bombu te se igrala s njom. Poginuli su od bombe. Pokopani su 12. lipnja na mjesnom groblju u Seonici (SD, 81; rod. Ivan i Anica r. Marić).

9. Ante Gudelj, sin Mate i Ive r. Pehar-Grgasović, rođen 10. travnja 1925. – nestao u ratu (SD, 19).

10. Luka Gudelj zv. Lujo, sin Marka i Joze r. Filipović, rođen 25. travnja 1914., vjenčan 26. siječnja 1938. s Matijom r. Radoš, imao s njom dva sina i kćer, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 1).

11. Paško Gudelj, sin Ivana i Joze r. Krajinović, rođen 6. studenog 1919., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 1). Prema nekim vijestima, poginuo u borbama oko Staljingrada.

12. Rudolf Gudelj, sin Petra i Kate r. Radoš, rođen 12. srpnja 1914., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine.

13. Stipan Gudelj, sin Ivana i Joze r. Krajinović, rođen 16. listopada 1922., neoženjen, Bio je u domobranskoj vojsci. Poginuo je zbog nepažnje na Kamen-Mostu u blizini Imotskoga. Prema dopisu dekanatskog ureda iz Imotskoga, Stipan se ubio "nehotimice iz puške". Pokopan je 10. listopada u Imotskom.

14. Bože Karačić (Gudelj), sin Andrije i Ruže r. Krajinović, rođen 17. siječnja 1923., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u Zagrebu 1945. godine (SD, 111).

15. Jozo Karačić, sin Marijana i Mare r. Radoš-Andrešić, rođen 31. srpnja 1919., vjenčan 31. siječnja 1940. s Anđom r. Zorić, s kojom je imao dvoje djece, domobran, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 113).

16. Petar Karačić (Gudelj), sin Joze i Mande r. Grgić, rođen 31. svibnja 1920., vjenčan 9. veljače 1944. s Klarom Radoš-Andrešić, s kojom je imao kćer Anđu, domobran, strijeljan od partizanske vojske dvije i pol godine po okončanju rata, 29. prosinca 1947., u Crvenicama. Udbaši su ga mučili tražeći da oda skrovište Ante Glavaša koji se skrivao po brdima. Nije ga htio izdati pa je nakon mučenja bio ubijen.[27]

17. Šimun Karačić, sin Ante i Anđe r. Škočibušić, rođen 17. kolovoza 1913., oženjen Ivom r. Radoš, s kojom je imao dvoje djece: Anđu i Antu, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru

18. Vjekoslav Krajinović zv. Lujo, sin Ivana i Anice r. Papić-Ivić, rođen 10. lipnja 1920., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u Jajcu 1943. godine (SD, 79).

19. Zvonimir Krajinović, sin Ilije i Mare r. Gudelj, rođen 21. kolovoza 1914., vjenčan 19. veljače 1941. s Dragicom r. Radoš, s kojom je imao jednu kćerku, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 33).

20. Jozo Miloš, sin Jakova i Boje r. Majić-Krivić, rođen 10. prosinca 1925., neoženjen, ustaša u Crnoj legiji, ubili ga partizani u Mariboru 1945. godine (SD, 61).

21. Stanko Miloš, sin Tadije i Anice r. Bagarić, rođen 4. studenog 1919., poginuo je kao hrvatski vojnik na nekom bojištu u Rusiji 11. kolovoza 1942., skupa s Danom Radošem (br. 29). Pokopan je sutradan na groblju u Popovu u Rusiji (MU II, 211, 26; SD, 59).

22. Šimun Miloš, sin Petra i Pave r. Filipović, rođen 21. srpnja 1906., partizan, ubili ga njegovi, točnije OZN-a, u Rami 1945. Pokopan je naknadno na groblju u Posušju (1997.), jer se tamo u međuvremenu preselila njegova obitelj (SD, 103; majka Anica r. Čuić).

23. Andrija Radoš, sin Ante i Šime r. Barišić, rođen 1884. Andrija je poginuo 26. listopada 1944. od partizanske puške. Bježeći naime ispred partizana bio je ranjen, od čega je kasnije preminuo. Pokopan je na mjesnom groblju u Seonici 27. listopada. Sprovod je vodio fra Honorije Čilić, duhovni pomoćnik.

24. Andrija Radoš (Andrešić), sin Ilije i Matije r. Radoš, rođen 29. listopada 1920., neoženjen, pripadnik njemačke vojne postrojbe zvane Vražja divizija, ubili ga partizani u Ljubljani 1945. godine (SD, 21).

25. Andrija Radoš, sin Ilije i Marte r. Špikić, rođen 4. siječnja 1916., neoženjen, domobran, ubili ga partizani u Turbetu pokraj Travnika 1943. godine.

26. Ante Radoš, sin Bože i Anđe r. Miloš, rođen 23. rujna 1922., neoženjen, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru (SD, 101).

27. Ante Radoš, sin Ivana i Ive r. Markić[28], rođen 12. svibnja 1918., nestao na Križnom putu 1945. Partizani su ga ubili na nepoznatom mjestu (SD, 89).

28. Ante Radoš, sin Marijana i i Kate r. Lončar, rođen 26. kolovoza 1925., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 99).

29. Dane Radoš, sin Ivana i Ive r. Markić, rođen 15. listopada 1914., poginuo je kao hrvatski vojnik na nekom bojištu u Rusiji 11. kolovoza 1942., skupa sa Stankom Milošem (br. 21). Pokopan je sutradan na groblju u Popovu u Rusiji (SD, 89; rod. Andrija i Ruža r. Dodig).

30. Filip Radoš, sin Ivana i Mare r. Majić, rođen 19. ožujka 1906. Sa 17 godina otišao je na rad u inozemstvo, gdje se priključio ustaškom pokretu. Nakon uspostave NDH djelovao je na području Posušja, Imotskoga i Tomislavgrada. Ubrzo je međutim premješten u Karlovac,

---

[27] S. GRUBIŠIĆ, *Nad ponorom pakla. Svjedočanstvo o komunističkim zločinima*, Zagreb, 2000., str. 104-107. U istoj knjizi opisan je zločin partizanske vojske koji su u Lešinoj kući u Crvenicama ubili ili spalili šest osoba iz Roška Polja: Antu i Matu Križića, Ivana i Antu Ljubasa, Marijana Jozića i Jozu Šapinu. Kasnije im je njihova rodbina podigla spomenik na Seoničkom groblju, gdje su pokopani njihovi ostatci (*Isto*, str. 107-108). U Stepenu su partizani 1944. mučili brojne mještane iz posuškog Zagorja, a neke i brutalno ubili, muškarce i žene (*Isto*, str. 108-109).

[28] U Stanju duša pogrešno je upisano da mu se majka zvala Mara r. Grgić.

gdje se oženio Dragicom Brstilo. Nisu imali djece. Bio je vojni zapovjednik s činom bojnika. Hrabar na bojištu. Hrabrost i poštivanje ratnih zakona tražio je i od svojih časnika i vojnika. Otišao je 1945. prema Austriji. U studenom 1947. pošao je kao vođa Pete skupine u Hrvatsku u Kavranovoj skupini u borbu za oslobođenje Hrvatske. Bili su međutim izdani i na Papuku pali u ruke OZN-i. Suđen je pred vojnim sudom 1948. na smrt vješanjem. Ubijen je 10. listopada 1948.[29]

31. Jozo Radoš (Andrešić), sin Marijana i Mare r. Gudelj, rođen 9. listopada 1919. – izgubljen u ratu (SD, 23).

32. Martin Radoš, sin Jakova i Anđe r. Krajinović, rođen 11. studenog 1919., vjenčan 2. ožujka 1941. s Agatom Pokrajčić, s kojom je imao dvije kćeri, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 89).

33. Petar Radoš, sin Bože i Anđe r. Lončar, rođen 16. veljače 1925., neoženjen, domobran, poginuo je negdje u Brotnju 5. veljače 1945. Za njega je župnik zapisao da nije poznato ni gdje, ni kad je pokopan, niti tko je to učinio (SD, 95). Rodbina je naknadno saznala za mjesto gdje je pokopan te je njegovo tijelo 1972. godine preneseno u obiteljsku grobnicu na Seoničkom groblju.

34. Petar Radoš, sin Bože i Mande r. Miloš, rođen 19. prosinca 1922., neoženjen, bio je ustaški vojnik. Poginuo je 30. lipnja 1942. u borbama u Jajcu. Pokopan je 1. srpnja u Jajcu (MU II, 210, 17).

35. Petar Radoš (Andrešić), sin Ivana i Matije r. Bagarić, rođen 3. travnja 1923. – izgubljen u ratu (SD, 27).

36. Andrija Zorić zv. Ambroža, sin Stipana i Anđe r. Filipović (muž Anice r. Bagarić), rođen 1884., poginuo je od bombe 11. travnja 1945. O tome je župnik u Matici umrlih zapisao: "Kao radnik tribeći i čisteći oko pravoslavne crkve u Tomislavgradu, poginuo nehotimice od bombe." Pokopan je na seoničkom groblju 13. travnja (SD, 41).

37. Bože Zorić, sin Petra i Anice r. Majić iz Borčana, rođen 17. siječnja 1891., oženjen, civil, smrtno je stradao 24. prosinca 1942. i to od bombe bačene iz vojnog zrakoplova. Pokopan je istoga dana na mjesnom groblju u Seonici (MU II, 212, 35).

38. Bože Zorić, sin Stipana i Pere r. Marić, rođen 3. siječnja 1936., još je jedan dječak koji je poginuo od bombe, u polju na Blizinama. S njim je bio i Milan Zorić (br. 45). Nije jasno jesu li se igrali s bombom, ili su pak na nju nehotice nagazili. Stradao je 19. srpnja 1944., a pokopan sutradan na seoničkom groblju (SD, 39).

39. Dragutin Zorić zv. Drago, sin Stipana i Pere r. Marić, rođen 20. lipnja 1924., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji je put viđen u Požeškom logoru (SD, 39),

40. Franjo Zorić, sin Joze i Ive r. Pokrajčić, rođen 1. prosinca 1894., nestao u ratu. On je već prije s obitelji bio odselio u Osijek.

41. Ivan Zorić, sin Petra i Mande r. Bagarić, rođen 16. ožujka 1923., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu u Zidanom Mostu 1945. godine (SD, 35).

42. Jozo Zorić, sin Andrije (Ambrože) i Anice r. Bagarić (muž Mare r. Radoš), rođen 15. lipnja 1915., strijeljan je od partizana 26. srpnja 1945. Zacijelo se nakon rata skrivao u duvanjskom kraju, gdje su ga partizani uhvatili i ubili. U Matici umrlih župnik je zapisao kako je Jozo "našast (nađen, op. R. J.) mrtav u Kongori", u Grlima. Pokopan je na mjesnom groblju u Seonici 27. srpnja (SD, 41).

43. Jozo Zorić, sin Ivana i Matije r. Bagarić, rođen 21. srpnja 1922., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put je viđen u Požeškom logoru (SD, 35).

[29] M. PLANINIĆ, *Tko je izdao Kavrana?*, Zagreb, 1994., str. 106-111.

44. Marijan Zorić, sin Filipa i Mare r. Matić, rođen 7. rujna 1919., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji je put viđen u Požeškom logoru

45. Milan Zorić, sin Mate i Janje r. Špikić, rođen 22. rujna 1932. Poginuo je kao 12-godišnji dječak od bombe, vjerojatno igrajući se s pronađenom bombom, skupa s Božom Zorićem (br. 38). Pokopan je na mjesnom groblju 19. srpnja 1944. (SD, 43).

46. Petar Zorić, sin Ivana i Delfe r. Bagarić, rođen 24. rujna 1917., neoženjen, ustaša. Stradao je 21. lipnja 1942. U Matici umrlih stoji da je "ranjen na fronti i umro". Osim toga, upisano je da je opremljen svetim sakramente te da je pokopan je "Felix Lazaret" 26. lipnja. Gdje se nalazi taj lazaret, nije jasno (MU II, 212, 32; SD, 45).

47. Stipan Zorić, sin Mate i Mare r. Gudelj, rođen 20. listopada 1860., poginuo je od zrakoplovne bombe 15. veljače 1943. Pokopan je sutradan na seoničkom groblju (MU II, 214, 7).

Mesihovina

Bučići

1. Mate Bagarić (Ivakić), sin Ivana i Anice r. Radoš iz Omolja, rođen 26. lipnja 1911., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 291).

2. Ante Buljan, sin Drage i Ruže r. Skočibušić, rođen 8. kolovoza 1923. – poginuo u Brotnju kao hrvatski vojnik u borbi protiv partizana u veljači 1945. godine (SD, 261).

3. Jozo Buljan zv. Jozina, sin Ante i Mare r. Dodig iz Mesihovine, rođen 21. ožujka 1910., oženjen, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru.

4. Matija Buljan, žena Ivanova, rođena 1921., smrtno je stradala 12. listopada 1943. Župnik je upisao samo toliko da je "poginula od puške". Bježala je s ostalima pred partizanima u Zagorje iznad Posušja. Na putu je uletjela u pucnjavu neprijateljskih vojska gdje ju je ubio metak iz puške. Bila je trudna. Pokopana je sutradan na mesihovačkom groblju Sv. Petra (MU II, 218, 47).

5. Marijan Skočibušić (Šegić), sin Jakova i Ive r. Buljan iz Mesihovine, rođen 6. srpnja 1912., neoženjen, domobran, ubili ga partizani u Aržanu 1944. godine i ubacili u jamu, s drugom dvojicom iz seoničke župe (SD, 269).

6. Mate Skočibušić zv. Matiša, sin Marka i Matije r. Pirić, rođen 1. studenog 1919., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru (SD, 281).

7. Mirko Skočibušić, sin Stipana i Matije r. Zdrinušić, rođen 1907. godine, smrtno je stradao 22. prosinca 1942. Župnik je zapisao da je "poginuo od partizana". Pokopan je sutradan na groblju sv. Petra u Mesihovini. Mirko je pošao u Crvenice pa je ušao u pucnjavu neprijateljskih vojnika te je i sam bio pogođen metkom iz puške (MU II, 212, 34).

8. Petar Skočibušić, sin Ivana i Anđe r. Skočibušić, rođen 1878., poginuo je od zrakoplovne bombe 1. siječnja 1943. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju sv. Petra u Mesihovini (MU II, 216, 26; SD, 275).

9. Stipan Skočibušić, sin Ivana i, rođen 12. travnja 1900. (?)

Miljacka

1. Adam Bagarić, sin Borislava i Janje r. Maras, rođen 1934. – bio na prehrani u Banja Luki i tamo poginuo od bombe 1945. Zanimljivo je da je u Banja Luci «na prehrani» bila i

njegova sestra Mila, r. 25. studenog 1940. I ona je tu umrla 1945., ali se ne spominje da je stradala od bombe kao njezin stariji brat (SD, 187).

2. Ante Bagarić, sin Ivana i Anđe r. Bagarić-Sulić, rođen 5. veljače 1919., neoženjen, ustaša, poginuo je u ratu u studenom 1944. Župnik fra Klement Dokić naknadno je upisao tu smrt, koju je prijavio Jozo Markić + Bože iz Omolja. Navodi se da je poginuo u Kosinju kod Gospića, u Lici, "i to u svadji". Obavljao je službu "pomoćnog oružnika" (SD, 187).

3. Ante Bagarić zv. Krco, sin Petra i Matije r. Barišić, rođen 16. ožujka 1923., hrvatski vojnik – nestao u ratu (SD, 203).

4. Ante Bagarić, sin Tome i Lucije r. Skočibušić iz Bučića, rođen 11. listopada 1909., oženjen Zorkom r. Bagarić, s kojom je imao dva sina, domobran, ubili ga partizani kod Aržana bacivši ga u jamu na Podima, 1944. godine (SD, 189).[30]

5. Ilija Bagarić, sin Stipe i Matije r. Bagarić, rođen 20. veljače 1923., neoženjen, ustaša (Crna legija), nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 179).

6. Ivan Bagarić (Šećić) zv. Ivać, sin Mate i Ive r. Bagarić, rođen 25. studenog 1905., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine. Prije rata bio je u emigraciji te se vratio u Hrvatsku u travnju 1941. Bio je ustaški vojni zapovjednik (SD, 183).

7. Jozo Bagarić, sin Ivana i Anđe r. Bagarić-Sulić, rođen 1913. Nestao u ratu, vjerojatno na križnom putu u proljeće 1945. god. (SD, 187).

8. Jozo Bagarić, sin Ivana i Ive r. Šteko, rođen 1912., vjenčan s Milom Bagarić-Šarić 1938., s kojom je imao dvoje djece – ubili ga partizani u Aržanu 1944. godine bacivši ga u jamu (SD, 195).

9. Pavao Bagarić (Drvetar), sin Petra i Jele r. Skočibušić, rođen 30. ožujka 1913., neoženjen, domobran. Za Pavla je župnik fra Filip Gašpar u Maticu umrlih zapisao da je "poginuo u Livnu u borbi protiv odmetnika" (misli se na partizane) 28. veljače 1944. te da je pokopan na groblju Sv. Petra u Mesihovini 1. ožujka. Sprovod je vodio župnik, makar tada nije bilo uobičajeno da svećenik vodi nekome sprovod.

10. Petar Bagarić, sin Joze i Mare r. Zorić, rođen 1919., domobran, poginuo negdje u Lici, vjerojatno 1943. Pričalo se da je skočio na (partizanski) tenk te tako završio život. Iza njega ostao jedan sin.

11. Petar Bagarić (Drvetar), sin Petra i Jele r. Skočibušić, rođen 7. studenog 1916., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu u Mariboru 1945. godine (SD, 205).

Petrovići

1. Petar Petrović, sin Mate i Kate r. Petrović, rođen 1920., neoženjen, ustaša (Crna legija), ubili ga partizani u Jajcu 1943. godine.

2. Toma Petrović, sin Stipana i Delfe r. Grgić, rođen 16. prosinca 1906., partizan, nestao 1945. godine. Za njega u Opasci u Stanju duša piše da živi u Dubrovniku?

Stepen

1. Ante Bagarić-Glizić (Jugović), sin Bože i Kate r. Bagarić, rođen 1. lipnja 1914., neoženjen, domobran, ubijen je od partizana 22. travnja 1945., skupa s Ivanom Dodigom. Župnik je zapisao da je "strijeljan u šumi (Gvozd)" (SD, 353). Skrivali su se u stajama u Parnicama iznad Stepena. Mrtve ih pronašla jedna susjeda, a svezane im je ruke driješila

[30] Partizani su Hrvate iz raznih mjesta mučili kraj Aržana i žive bacili u jamu na Podima 1944. godine. Njihovi zemni ostatci preneseni su 2001. na dobranjsko groblje, gdje im je sagrađena zajednička spomen-grobnica (D. ZALJKO-SELAK, „Kršćanske crkve su nastale na grobovima mučenika", *Naša ognjišta*, br. 5/2006., str. 17). Iz Miljacke su u jamu bačene dvije osobe (br. 4, 7).

Antina majka Kata Bagarić (starica koja je doživjela 103 godine: 1882.-1984.). S njima je bio i Veso Bagarić, ali su njega pustili jer ga je prepoznao neki Srbin partizan. Pokopani su na mjesnom groblju u Mesihovini 23. travnja. Godine 1974. podignut im je spomenik na Parnicama. Blagoslovio ga je župnik fra Ivan Kvesić.[31]

2. Jozo Bagarić-Glizić (Jugović), sin Bože i Kate r. Bagarić, rođen 11. studenog 1916.[32], neoženjen, ustaša, ubijen na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru, odakle je s brojnima drugima odveden i negdje ubijen (SD, 353).

3. Ante Dodig zv. Antuka, sin Petra i Matije r. Buljan, rođen 12. travnja 1914., domobran, nestao negdje na Križnom putu 1945. godine (SD, 363).

4. Ante Dodig zv. Žera, sin Stipe i Mare r. Skočibušić, rođen 24. studenog 1908., živio u Sarajevu prije rata. Prvi pronio hrvatski barjak kroz Sarajevo 1941., još prije osnutka Nezavisne Države Hrvatske, za što zamalo nije bio strijeljan. Bio je ustaša. Priča se da je poslije rata (na Veliku Gospu, 15. kolovoza, 1948.) obješen od komunističkih vlasti u Sarajevu.

5. Ivan Dodig, sin Bože i Ive r. Bagarić iz Mesihovine (muž Matije r. Šarić), rođen 5. ožujka 1911., ubijen je od partizana 22. travnja 1945. skupa s Antom Bagarićem. Župnik je zapisao samo da je "strijeljan u šumi (Gvozd)". Ubijen je na Parnicama s Antom Bagarićem (br. 1). Pokopan je na mesihovačkom groblju 23. travnja (SD, 367; rod. Mate i Luca r. Skočibušić).

6. Šimun Dodig zv. Pimac, sin Laze i Franjke r. Radoš, rođen 4. ožujka 1924., domobran, nestao negdje na Križnom putu 1945. godine (SD, 365).

7. Bože Landeka, sin Ilije i Kate r. Bagarić, rođen 17. listopada 1920., poginuo je kao hrvatski vojnik u borbama u Jajcu 25. studenog 1942. Pokopan je u Jajcu 26. studenog. Njegovu je smrt "javila ustaška vojnica iz Livna dne 10. VI. 1943." (MU II, 213, 41; SD, 359).

8. Jozo Skočibušić zv. Jozina, sin Ilije i Mare r. Bagarić, rođen 11. veljače 1921., neoženjen, ustaša (Crna legija), poginuo je u borbama u Koprivnici 18. siječnja 1945. Tu je smrt naknadno u Maticu umrlih upisao župnik fra Klement Doko (27. siječnja 1946.). Jozo je pokopan u Koprivnici 19. siječnja 1945. (SD, 331)

9. Mate Skočibušić, sin Laze i Luce r. Petrović, rođen 1. listopada 1923., neoženjen, ustaša (Crna legija), ubili ga partizani u Virovitici 1943. godine (SD, 335).

10. Ivan Šarić (Bagarić) zv. Inje, sin Filipa i Anice r. Pandžić, rođen 7. siječnja 1921., neoženjen, ustaša (Crna legija), ubili ga partizani u Velikoj Črešnjevici pokraj Virovitice 1944. godine (SD, 318).[33]

11. Jozo Šarić (Bagarić) zv. Koka, sin Ivana i Ruže r. Pandžić, rođen 29. siječnja 1921., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen kod Zidanog Mosta u Sloveniji (SD, 318).

12. Krešimir Šarić (Bagarić), sin Ivana i Ruže r. Pandžić, rođen 3. veljače 1914., oženjen, civil, ubijen u noći 21. listopada 1946. od partizanske vojske. Ubio ga je ispred kuće osobno Mitar Vujčić, oznaški zločinac. U ratu je Krešimir bio domobran i sretno je prošao Križni put te se vratio kući (SD, 318).

13. Mate Šarić (Bagarić), sin Šimuna i Ive r. Bagarić, rođen 27. rujna 1922., neoženjen, ustaša (Crna legija), ubili ga partizani u Virovitici 1943. godine (SD, 343).

14. Slavo Šarić, sin Frane i Božice r. Mašić, rođen 12. ožujka 1907.[34], domobran, nestao na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen je u Požeškom logoru (SD, 325).

---

[31] Prema kazivanju Ante Bagarića Jugovića (r. 1954.), 21. ožujka 2006.

[32] U Stanju duša, vjerojatno pogrješno, stoji da je rođen 2. lipnja (str. 353).

[33] U *Duvanjskom zborniku* omaškom naveden dva puta, jednom kao Ivan Bagarić (Pilipov), a drugi put kao Ivan Šarić (bez imena oca), str. 376, 377. Radi se o istoj osobi!

15. Vladimir Šarić, sin Frane i Božice r. Mašić, rođen 22. prosinca 1915.[35] U ratu je, čini se do 1943., bio pripadnik njemačkih SS-trupa. Vratio se kući, gdje je ostao oko godinu dana. Onda je opet otišao u rat, ovaj put kao domobran. Ubijen je negdje na Križnom putu 1945. godine. Posljednji put viđen u Požeškom logoru (SD, 325).

Studena Vrila

1. Bože Bagarić, sin Mate i Ruže r. Bagarić, rođen 13. prosinca 1921. O njegovoj smrti nema nikakve bilješke u Stanju duša.

2. Jela-Slavka Bagarić (r. Petrović), žena Adamova, rođena 1907., smrtno je stradala 23. prosinca 1942. od bombe bačene iz vojnog zrakoplova, skupa sa svekrvom i dvoje malene djece (br. 4, 5, 8). Pokopana je sutradan na groblju sv. Petra u Mesihovini (MU II, 212, 37). Zanimljivo je ovdje navesti da se još jedno dijete nalazilo u kući. Radi se o malenoj Tomici koja je ležala još u kolijevci («bešici»). Detonacija je dijete skupa s bešikom izbacila daleko iz kuće, ali je ostala živa i potpuno neozlijeđena. Tomica se kasnije udala i danas živi u Zagorju pokraj Posušja (SD, 251).

3. Jozo Bagarić, sin Stipe i Anđe r. Matić, rođen 5. veljače 1920. – nestao u ratu (SD, 255).

4. Kata Bagarić (rođ. Bagarić), majka Adamova, žena Petrova, rođena 1882., smrtno je stradala od zrakoplovne bombe 23. prosinca 1942., skupa s nevjestom i dvoje unučadi. Pokopana je sutradan na mesihovačkom groblju Sv. Petra (MU II, 213, 40; SD, 251).

5. Lenka Bagarić, kći Adama i Jele r. Petrović, rođena 21. srpnja 1940., smrtno je stradala od zrakoplovne bombe bačene na Studena Vrila 23. prosinca 1942., skupa s bratom, majkom i bakom. Pokopana je sutradan na mesihovačkom groblju Sv. Petra (MU II, 213, 39; SD, 251).

6. Mate Bagarić, sin Ivana i Ruže r. Tomić[36] iz Mrkodola, rođen 16. veljače 1879., poginuo je 29. prosinca 1942. od bombe bačene iz vojnog zrakoplova. Pokopan je sutradan na groblju Sv. Petra u Mesihovini (MU II, 212, 36).

7. Petar Bagarić (Čović) zv. Pepić, sin Grge i Janje r. Skočibušić, rođen 1922., neoženjen, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Posljednji put je viđen u Požeškom logoru (SD, 233).

8. Vinko Bagarić, sin Adama i Jele r. Petrović, rođen 1936., stradao je 23. prosinca 1942. skupa s majkom, sestrom i bakom, od zrakoplovne bombe bačene u Studena Vrila. Pokopan je na mesihovačkom groblju Sv. Petra (MU II, 213, 38; SD, 251).

9. Sofija Dodig, žena Jurina, rođena 1910. (kći Nike Skočibušića i Matije r. Meštrović), rođena 13. ožujka 1910., ubijena je iz puške 3. veljače 1945. O tome je župnik fra Klemet Doko zapisao u Matici umrlih: "Noseći žito s partizanima poginula na cesti od kugle iz puške." Pokopana je na mjesnom groblju 4. veljače (SD, 369).

10. Jozo Perić, sin Jakova i Matija r. Skočibušić, rođen 1920., ustaša (Crna legija), poginuo u Jajcu u borbama s partizanima (SD, 375).

Zabrig

1. Ivan Gudelj, sin Joze i Anice r. Bagarić iz Mesihovine, rođen 15. travnja 1912.[37] – poginuo u Rusiji kao hrvatski vojnik (SD, 247).

---

[34] U Stanju duša pogrješno stoji da je rođen 1910. (str. 325), što preuzima i župni list. U *Duvanjskom zborniku* stoji da je rođen 24. ožujka 1910. (str. 377).
[35] U Stanju duša pogrješno stoji da je rođen 1916. (str. 325), što preuzima i Župni list.
[36] U Matici umrlih stoji da mu se majka zvala Luca r. Bešlić.
[37] U Župnom listu pogrješno je stavljena 1914. kao godina rođenja.

2. Veselko Gudelj, sin Stipana i Ruže r. Anić, rođen 1. studenog 1916.[38], domobran, poginuo u Livnu za vrijeme rata (SD, 249).

Omolje (35)

1. Petar Bagarić (Markanović), sin Marka i Pavice r. Šarac, rođen 30. listopada 1917., oženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. Zadnji put viđen u logoru u Požegi (SD, 111).

2. Živko Barišić, sin Ivanov, rođen 2. travnja 1897. Prva žena mu je bila Anica r. Radoš, a s njom je imao troje djece. Druga mu je žena bila Marija r. Šakota. S njom je imao dvoje djece. U Stanju duša nema nikakav podatak o njegovoj smrti, a tako ni u Matici umrlih. Priča se da se kao civil povlačio prema Austriji u svibnju 1945. te da je nestao na Križnom putu.

3. Ante Crnac zv. Biskup, sin Pere i Ive r. Dodig, rođen 5. svibnja 1912., oženjen, domobran, strijeljan od partizana u Tomislavgradu 4. siječnja 1943. U Matici umrlih nema pojašnjenja kako se to zbilo (MU II, 214, 11). Priča se kako je njega s još dvojicom Omoljana (br. 10 i 15) optužio partizan Fehim Vrana iz Goražda te su partizani potom ubili. Pokopan je 7. travnja na groblju Karauli u Tomislavgradu.

4. Ivan Crnac, sin Mate i Mare r. Tadić, rođen 9. siječnja 1917., neoženjen, domobran, nestao na Križnom putu 1945. godine.

5. Jakov Crnac, sin Lovre i Delfe r. Barišić, rođen 19. lipnja 1915., neoženjen, ustaša, nestao u ratu 1943. godine.

6. Petar Crnac, sin Ivana i Ive r. Sliško, rođen 16. svibnja 1922., neoženjen, bio na radu u Njemačkoj, došao na liječenje u Zagreb, gdje je po završetku rata umro u bolnici. U Stanju duša stoji da je protjeran iz Njemačke te umro u bolnici Novi Kneževac u Sloveniji 30. kolovoza 1945. (SD, 83). Bolest je zacijelo posljedica partizanskoga progona.

7. Petar Crnac, sin Nikole i Delfe r. Knežević, rođen 18. svibnja 1925., neoženjen, domobran, ubijen na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru (SD, 77).

8. Toma Crnac zv. Leko, sin Mate i Mare r. Tadić, rođen 26. kolovoza 1921., neoženjen, ustaša, ubijen na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru.

9. Karlo Čevra, sin Franje i Mande r. Radoš-Batak, rođen 21. siječnja 1921., hrvatski vojnik, poginuo od partizana u Jajcu 1942. godine (SD, 141).

10. Ivan Grgić (Radoš-Kovač), sin Pere i Ruže r. Radoš-Ćurdo, rođen 30. prosinca 1876., oženjen, domobran, strijeljan od partizana 3. siječnja 1943. Kao pojašnjenje župnik je zapisao: "Optužio ga jedan musliman vojnik, kojega je primio u svoju kuću." S njim su na isti način poginula još dvojica Omoljana (br. 3 i 15). Pokopan je sutradan na Vukadinovu groblju (MU II, 214, 1; SD, 71).

11. Jozo Grgić zv. Ćaga, sin Ivana i Anđe r. Radoš, rođen 11. srpnja 1907., neoženjen, domobran, nestao na Križnom putu u Mariboru 1945. godine.

12. Jozo Grgić, sin Ivana i Anđe r. Knežević, rođen 15. travnja 1925., umro je u Mostaru kao vojnik Jugoslavenske vojske 13. veljače 1946. Kao uzrok smrti u Matici umrlih navodi se sušica. Pokopan je na Vojnom groblju u Mostaru 14. veljače (SD, 73).

13. Marko Grgić, sin Slave Grgić (nezakonit), rođen 18. rujna 1927. – odselio u Sunju i nestalo ga u ratu (SD, 53).

14. Mate Grgić (Malkanović), sin Ivana i Mare r. Malić[39], rođen 27. svibnja 1924., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 61).

---

[38] U Župnom listu pogrješno je stavljena 1918. kao godina rođenja.

[39] U Stanju duša pogrešno stoji da mu je majka bila Janja r. Radoš (str. 61). Budući da je Mate bio jedino Ivanovo dijete, obitelj je izumrla!

15. Petar Grgić (Radoš) zv. Pepica, sin Ivana i Klare r. Krajinović, rođen 15. listopada 1912., oženjen, domobran, strijeljan je od partizana u Tomislavgradu 3. siječnja 1943. I njega je s drugom dvojicom lažno optužio partizan Fehim Vrana. Dvojicu su ubili u Omolju, a njega u Tomislavgradu. Pokopan je istoga dana na groblju Karauli u Tomislavgradu (MU II, 215, 12; SD, 71).

16. Ante Krajinović zv. Antić, sin Stipana i Ruže r. Gudelj, rođen 14. listopada 1913., oženjen, domobran, poginuo je 7. listopada 1942. u Vran-planini, na lokalitetu Krčevine. Njega su skupa s Vinkom i Ilijom Krajinovićem toga dana ubili četnici, koji su ih u Vranu zatekli kad su polazili na poznati pohod na ramski kraj, kojom su prigodom stradale stotine nevinih Ramljaka – katolika i muslimana. Ante je pokopan u Vukadinovu groblju 9. listopada, a sprovod je vodio župnik fra Filip Gašpar (MU II, 211, 22; SD, 35).

17. Ilija Krajinović, sin Ante i Anđe r. Jurič iz Kuka, rođen 25. lipnja 1890., stradao je od četnika 7. listopada 1942. u Vran-planini, skupa s Antom i Vinkom Krajinovićem. Vjerojatno su u Vran išli sjeći drva, ili su možda na planini čuvali ovce. Pokopan je na Vukadinovu groblju 9. listopada, a sprovod je vodio župnik fra Filip Gašpar (MU II, 211, 24; SD, 35).

18. Ivan Krajinović, sin Križana i Ilke r. Galir, rođen 21. lipnja 1923., neoženjen, pripadnik njemačkih oružanih snaga, strijeljan je od partizana po okončanju rata. Partizani su ga uhvatili i ubili u Miljackoj 2. kolovoza 1945. Pokopan je na groblju Radoševini 3. kolovoza 1945.

19. Jozo Krajinović, sin Grge i Kate r. Dodig, rođen 3. veljače 1911., vjenčan 5. veljače 1940. s Dragicom r. Radoš. Imao je troje djece. Bio je domobran. Ubili su ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Posljednji je put viđen u Požeškom logoru

20. Jozo Krajinović, sin Ivana i Kate r. Andrić, rođen 25. ožujka 1916.[40], neoženjen, domobran, nestao na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Mariboru. U Stanju duša stoji da je nestao u ratu, to jest poginuo 26. prosinca 1944. (SD, 103). Je li to ista osoba?!

21. Jozo Krajinović, sin Mate i Janje r. Karačić, rođen 1900., smrtno je stradao 22. veljače 1943. Za njega u Matici umrlih stoji da je bio "ranjen u vojsci" te je kasnije podlegao toj rani. Preminuo je kod kuće, gdje se vjerojatno nalazio na liječenju. Pokopan je 23. veljače na Vukadinovu groblju. U opasci župnik pojašnjava zašto nije vodio sprovod hrvatskom vojniku: "Partizani bili u selu i nijesam bio kod kuće" (MU II, 217, 41).

22. Mate Krajinović, sin Grge i Kate r. Dodig, rođen 24. srpnja 1922., neoženjen, domobran, ubili ga partizani u Jajcu 1942. godine (SD, 143).

23. Pere Krajinović, sin Pere i Anice r. Majić iz Mandina Sela, rođen 5. srpnja 1919., neoženjen, ustaša, poginuo od partizana u Rami u crkvi na Šćitu 1943. godine (SD, 103).

24. Stjepan Krajinović, sin Grge i Kate r. Dodig, rođen 15. siječnja 1915., neoženjen, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru (SD, 143; rod. Jozo i Dragice r. Radoš).

25. Toma Krajinović zv. Šimić, sin Ivana i Kate r. Andrić, rođen 12. studenog 1917., neoženjen, ustaša, strijeljan je od partizana po okončanju rata. Skrivao se po okolici. Partizani su ga uhvatili i ubili u Marića Docima, općina Posušje, 3. kolovoza 1945. Pokopan je na groblju Radoševini 5. kolovoza (SD, 103; dtr. 21.10.1917).

26. Vinko[41] Krajinović, sin Ante i Anđe r. Jurič, rođen 19. siječnja 1884., oženjen, domobran, poginuo je 7. listopada 1942. u Vran-planini od četnika, skupa s Antom i Ilijom Krajinovićem. Pokopan je 9. listopada na Vukadinovu groblju. Sprovod je vodio župnik fra Filip Gašpar (MU II, 211, 23; SD, 35).

---

[40] U popisu objavljenom u župnom listu pogrješno stoji da je rođen 1910. godine. U Stanju duša kao datum rođenja navodi se 24. siječnja 1919.

[41] U popisu objavljenom u župnom listu pogrješno je upisano Marko namjesto Vinko!

27. Radoš (Rošić) Grgo, sin Petra i Anice r. Vujević, rođen 12. ožujka 1920., bio je hrvatski vojnik. Poginuo je u Bihaću u borbi 12. rujna 1942. Pokopan je istoga dana u Bihaću (MU II, 210, 19).

28. Radoš Jozo, sin Ivana i Mare r. Grgić, rođen 8. prosinca 1912., vjenčan 4. ožujka 1935. sa Zlatkom r. Bagarić, s kojom je imao dvoje djece. O njemu u Stanju duša stoji samo: «Ne zna se za njega.»

29. Mate Radoš zv. Virkić, sin Joze i Ive r. Budimir, rođen 28. srpnja 1916., neoženjen, domobran, uhvatili ga partizani kod kuće u Omolju, gdje se skrivao. Poslije se za njega ništa ne zna. Ubijen je negdje, možda u Mostaru, 1945. godine. Obitelj izumrla, stoji u Stanju duša!

30. Mijo Radoš, sin Petra i Anice r. Vujević, rođen 8. travnja 1915. O njegovoj smrti ništa nije upisano ni u Maticu umrlih ni u Stanje duša. Mijo je služio vojsku u starojugoslavenskoj vojsci. Nakon sloma Jugoslavije, otpušten je kući. Ubijen je u Kalinoviku, nakon što je zanoćio u nekoj srpskoj kući. Nije posve jasno, tko ga je ubio, ali se može naslutiti!

31. Ilija Šarić, sin Ivana i Anđe r. Krištić, rođen 6. lipnja 1912. „Nestao u ratu 1944." – „ne zna se za njega" (obje opaske u Stanju duša, str. 91). Bio je domobranski vodnik. Iliju je ubio ustaški satnik Krešo Majić, rodom iz Drinovaca, «na pravdi Boga», samo zato što se otišao napiti vode u jednu kuću. Bilo je to negdje kod Dugog Sela.

32. Jozo Šarić zv. Mijo, sin Ivana i Anđe r. Krištić, rođen 27. kolovoza 1916. – ubili ga partizani 1945. – ne zna se za njega (obje opaske u Stanju duša, str. 91). Stradao je dakle na Križnom putu 1945. Zadnji put je viđen u Požeškom logoru.

33. Toma Šarić, sin Ivana i Anđe r. Krištić, rođen 1. ožujka 1903. „Nestao u ratu" – „ubili ga duvanjski Srbi 1945. godine" – „ne zna se za njega" (sve tri opaske ubilježene su u Stanju duša!). Partizani su ga uhvatili kod kuće, gdje se skrivao, 1945. Više se nije vratio (SD, 91).

34. Stipan Vujević, sin Dominika i Jele r. Grgić, rođen 3. ožujka 1921. Nestao na Križnom putu 1945. godine (SD, 129).

35. Vinko Vukadin, sin Dominika i Matije r. Markić, rođen 10. siječnja 1920. Poginuo je 14. prosinca 1944. u borbi s partizanima, negdje u okolici Koprivnice. O tome je naknadno u Maticu umrlih zapisao župnik fra Klement Dokić: "Kao vojnik poginuo u Koprivnici. Svjedok: Stipan Krajinović + Ivana iz Omolja." Pokopan je u Koprivnici, vjerojatno istoga dana.

Seonica (24)

1. Ivan Pokrajčić (Vukadin), sin Petra i Matije r. Zorić, rođen 11. studenog 1916. – nestao u ratu (SD, 245).

2. Ante Radoš (Šijić-Čolušić), sin Stipe i Ruže r. Krajinović, rođen 13. veljače 1921., neoženjen, ustaša, poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 1943. godine (SD, 219).

3. David Radoš (Kolakušić), sin Tome i Luca r. Martinović, rođen 11. prosinca 1919., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u Sarajevu 1945. godine (SD, 163).

4. Dragutin Radoš (Banović), sin Stipe i Božice r. Majić, rođen 20. siječnja 1910., neoženjen, domobran, ubili ga partizani u Travniku 1945. godine (SD, 191).

5. Ferdo Radoš (Šijić), sin Ivana i Luce r. Radoš-Andrešić, rođen 8. travnja 1921., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u Zemunu 1946. godine.

6. Ilija Radoš, sin Stipe i Ruže r. Krajinović, rođen 12. lipnja 1925., neoženjen, ustaša, ubijen u borbi s partizanima u Imotskom 1944. godine (SD, 219).

7. Ivan Radoš, sin Ilije i Anđe r. Radoš, rođen 13. siječnja 1928., neoženjen, civil, strijeljan od partizana po završetku rata. Partizani su ga uhvatili s Ivanom Vukadinom (br.

23), okrutno mučili u blizini crkve, čak im naživo čupali zube, te konačno ubili u brdu iznad Seonice, 22. srpnja 1945. Pokopan je na mjesnom groblju u Seonici 23. srpnja. Na mjestu u brdu gdje su ubijeni podignut je maleni spomenik.

8. Ivan Radoš, sin Ivana i Jele r. Čamber, rođen 29. srpnja 1913., oženjen iz Brišnika, ima sina Marijana, domobran, strijeljan od partizana 28. listopada 1943. u Seonici. Ubio ga je partizan Tomo Karan Lakić, Srbin iz Rašćana, u Brini iznad sela, dok je bježao pred partizanima. Sutradan je pokopan na mjesnom groblju u Seonici (MU II, 218, 45).

9. Ivan Radoš (Šijić-Galešić), sin Jure i Dome r. Perkić, rođen 27. veljača 1915., vjenčan 15. siječnja 1941. s Ivom Pokrajčić, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Posljednji put su ga braća Jozo i Toma vidjela u Požeškom logoru (SD, 207).

10. Ivan Radoš zv. Ćoko, sin Petra i Matije r. Grgić, rođen 27. ožujka 1922., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u logoru Jasenovcu 1945. godine (SD, 201).

11. Ivan Radoš (Šijić), sin Stipe i Ruže r. Krajinović, rođen 24. ožujka 1918., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u logoru Jasenovcu 1945. godine.

12. Jozo Radoš (Šijić), sin Dane i Ive r. Grgić, rođen 19. travnja 1921., neoženjen, ustaša, nestao na Križnom putu 1945. godine. Njegovi su ga zadnji put vidjeli kad je u ratu bio ranjen u lijevu ruku, pa je dolazio kući na liječenje i odmor (SD, 217).

13. Ludovik Radoš zv. Lujo, sin Jure i Cvite r. Gudelj, rođen 16. kolovoza 1914., oženjen, domobran, ubili ga partizani na Križnom putu 1945. godine. Zadnji put viđen u Požeškom logoru (SD, 171).

14. Marijan Radoš, sin Mate i Ruže r. Petric, rođen 26. lipnja 1912., smrtno je stradao na Romaniji 19. siječnja 1942. Pokopan je 23. siječnja na Vojnom groblju u Sarajevu. Sprovod je vodio don Klement Žic, svjetovni svećenik. Župnik je zapisao u opasku: "Služio (na) željez(nici) i na Crnom vrhu na Romaniji poginuo." Bio je hrvatski vojnik, a poginuo je nesretnim slučajem: ustrijelio ga je kolega vojnik nepažnjom, čisteći pušku. Ležao je na krevetu iznad kolege kojemu je nepomnjom ostao metak u puški. Čuvali su željezničku prugu (MU II, 209, 2; SD, 175).[42]

15. Marijan Radoš (Galešić), sin Stipe i Matije r. Bagarić, rođen 7. siječnja 1923. Bio je u ustaškoj vojsci. Poginuo je u borbama s partizanima u Koprivnici 30. lipnja 1944. Pokopan je u Koprivnici 1. srpnja (SD, 211).

16. Mate Radoš (Banović), sin Stipe i Božice r. Majić, rođen 6. rujna 1914., neoženjen, ustaša, poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 1943. godine (SD, 191).

17. Mijo Radoš (Kolakušić), sin Rafaela i Mande r. Perviz (Vukadin), rođen 18. lipnja 1897. O njemu se ne zna ništa pouzdano. Stradao je vjerojatno na povlačenju 1945., možda u dubrovačkom području, možda u Slavoniji. Ima naznaka da je bio u partizanima, jer su ga neki prepoznali kad je s partizanima silazio niz Točilo.

18. Mirko Radoš (Kolakušić), sin Stipana i Ore r. Radoš-Rošić, rođen 1. rujna 1919., neoženjen, ustaša, poginuo u borbama s partizanima u Jajcu 1943. godine (SD, 189).

19. Stjepan Ramljak, sin Marijana i Mande r. Radoš-Šijić, rođen 9. kolovoza 1921., neoženjen, ustaša, poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 1943. godine.

20. Stojan Vučur, sin Andrije i Dome r. Radoš, rođen 14. siječnja 1905., oženjen, civil, poginuo je 18. listopada 1943. od zaostale bombe. Župnik pojašnjava kako se to zbilo: "Našao bombu i počeo ju otvarati." Pokopan je istoga dana na seoničkom groblju (MU II, 218, 46).

21. Ante Vukadin, sin Petra i Matije r. Vukadin, rođen 8. listopada 1922., neoženjen, ustaša, nestao u Ljubljani 1945. godine (SD, 223).

---

[42] Marijanov brat bio je poznati predratni emigrant, član ustaškog pokreta, Stipan Radoš zv. Čelica, rođen 2. veljače 1896. U emigraciji je bio u skupini koja je organizirala ubojstvo jugoslavenskog kralja Aleksandra u Marseillesu, Francuska, 1928. godine. Stipan se nikada više nije pojavio u Duvnu, pa čak ni onda kad su se u travnju 1941. ustaše vratili iz emigracije u domovinu, što znači da je već prije umro ili bio ubijen. O njegovoj se sudbini ne zna ništa preciznije (prema kazivanju Mate Radoša i Božice Radoša 1. travnja 2006.).

22. Ivan Vukadin, sin Stipe i Tomice r. Radoš (Perkić)[43], rođen 9. studenog 1911., strijeljan je po okončanju rata. Bio je hrvatski vojnik. Nakon završetka rata skrivao se na duvanjskom području. Partizani su ga skupa s Ivanom Radošem (br. 7) uhvatili, mučili i ubili 22. srpnja 1945. Pokopan je na mjesnom groblju u Seonici 23. srpnja. Iznad sela, u brdu, podignut mu je spomenik na mjestu gdje su on i Ivan ubijeni (SD, 227).

23. Ivan Vukadin, sin Tome i Birđe r. Jakovljević, rođen 9. travnja 1923., neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u logoru Jasenovcu 1945. godine (SD, 225).

24. Tomislav Vukadin, sin Stipe i Tomice r. Radoš (Perkić), rođen 15. travnja 1905.[44], neoženjen, žandarm u staroj Jugoslaviji, prema nekim pričama poginuo u Bjelovaru 1942. godine. O njemu se zapravo ne zna ništa pouzdano (SD, 227).

Ukupno stradalih iz župe: 151. Od toga po selima:

Crvenice - 46
Mesihovina - 49
  Miljacka - 11
  Stepen - 15
  Studena Vrila - 10
  Bučići - 9
  Petrovići - 2
  Zabrig – 2
Omolje - 32
Seonica - 24

[43] U Stanju duša pogrješno stoji da mu se majka zvala Joza r. Majić te da je rođen 8. prosinca 1911. (str. 227). Isti pogrješan datum i u *Duvanjskom zborniku*, str. 388. Zabuna u Stanju duša posljedica je činjenice da se njegov i Tomislavov otac ženio dva puta, ali njihova majka nije bila Joza, nego Tomica.

[44] U Stanju duša pogrješno stoji da mu se majka zvala Joza r. Majić te da je rođen 17. travnja 1905. (str. 227).

ŽUPA ŠUICA

Popis žrtava Prvog svjetskog rata načinjen je prema podatcima koji su upisani u župnu Maticu umrlih.

Popis žrtava Drugog svjetskog rata načinjen je u najvećoj mjeri prema podatcima objavljenim u *Duvanjskom zborniku*, koji su – za razliku od većine drugih župa (sela) – veoma opširni i detaljni. Ti su podatci dopunjeni i ispravljeni prema onome što je zabilježeno u župnoj Matici umrlih i ostalim maticama (vezano za točan datum rođenja i ime roditelja). Napominjem i da je podatke o stradalima u tome ratu donio Jure Pašalić u monografiji *Šujica* (Zagreb, ^{2}1997., str. 113-115), ali njegovi su podatci odveć šturi: donosi samo imena poginulih, bez ikakvih daljnjih podataka, i to prema zaseocima u Šuici (njegov raspored sela i zaselaka prilično je drukčiji od onoga u *Duvanjskom zborniku*).

Postoji i Popis smrtno stradalih i nestalih u II. svjetskom ratu sa područja današnje župe Šujica, koji je ispunio župnik vjerojatno 1989. godina. Na njemu je 171 poginuli. I taj popis je također pregledan i podatci su uneseni u konačni popis žrtava.

Prvi svjetski rat

1. Ante Barišić, sin Grge i Kate r. Jurić, adresa: Šuica, dob: 24 godine. Ranjen na bojnom polju u Češkoj te u bolnici preminuo 22. svibnja 1917. Pokopan 24. svibnja 1917. u Češkoj. Sprovod je vodio mjesni župnik Paspisehal (MU, sv. II, str. 91, br. 26).

2. Ante Barišić, sin Ivana i Ive r. Kosić, adresa: Šuica, dob: 30 godina. Poginuo kao vojnik u Tirolu 12. listopada 1917. Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. II, str. 94, br. 59).

3. Ante Barišić, sin Ivana i Janje r. Duvnjak, adresa: Šuica 93, poginuo u ratu u Tirolu 18. prosinca 1915. Pokopan je u mjestu Dobradna u Tirolu. Pokopali ga zacijelo vojnici iz njegove postrojbe, a sprovod je vodio vlč. Josip Vicelić, vojnički kapelan (MU, sv. II, str. 82, br. 108).

4. Božo Barišić, sin Grge i Kate r. Jurić, adresa: Šuica, dob: 46 godina. Umro od „malarije“ na ratištu u Albaniji 7. listopada 1918. Pokopan sutradan na vojničkom groblju u Mamuri u Albaniji (MU, sv. III, str. 7, br. 56).

5. Martin Duvnjak, sin Joze i Anđe r. Nenadić, adresa: Šuica, dob: 46 godina. „Ranjen u ratu, umro u Zagrebu“ 17. srpnja 1918. Pokopan je sutradan na nepoznatom zagrebačkom groblju (MU, sv. III, str. 10, br. 84).

6. Pero Duvnjak, sin Ivana i Ive r. Barišić, adresa: Šuica 18, poginuo u ratu u Rusiji nepoznatog datuma 1915. god. Ne zna se ni gdje je pokopan ni tko ga je pokopao (MU, sv. II, str. 82, br. 107).

7. Ivan Krstanović, sin Marka i Kate r. Gudelj, adresa: Šuica, dob: 46 godine: „Lako ranjen u ratu, umro u bolnici“ u Tirolu 10. listopada 1918. Pokopan je sutradan na nepoznatom groblju u Tirolu (MU, sv. III, str. 9, br. 73).

8. Anto Mioč, sin Marka i Ive r. Fišić, adresa: Stržanj, dob: 27 godina. „Poginuo na bojnom polju u Goriciji“ 30. siječnja 1917., pokopan na nepoznatom groblju 2. veljače 1917. (MU, sv. II, str. 90, br. 15).

9. Blaž Mioč, sin Ivana i Ive r. Šimić, adresa: Šuica, dob: 28 godina. Umro u Győru u Ugarskoj 6. kolovoza 1917. Pokopan istoga dana na istome mjestu (MU, sv. II, str. 92, br. 37). To je sve što je upisano u maticu. Kako znamo da je u Győru bila vojna bolnica, to je Blaž umro kao vojnik, vjerojatno nakon ranjavanja.

10. Matko Mioč, sin Bariše i Anice r. Šimić, adresa: Stržanj, dob (nije upisano). Ranjen na talijanskom ratištu te umro u bolnici u Innsbrucku 31. prosinca 1917. Pokopan 7. siječnja 1918. Smrt je župniku prijavljena 14. veljače 1918. (MU, sv. III, str. 2, br. 12).

11. Stipe Mioč, sin Joze i Janje r. Pokrajčić, adresa: Stržanj 15, dob: 19 godina. Ranjen kao vojnik u ratu, kasnije umro u bolnici 3. listopada 1917. Pokopan sutradan na nepoznatom groblju u Štajerskoj (MU, sv. II, str. 94, br. 47).

12. Stojan Stipić, sin Ile i Anđe r. Vukadin, adresa: Šuica 65, dob: 21 godina. Umro u vojništvu. O njemu nema više nikakav podatak, niti gdje je umro niti gdje je pokopan, niti kada. Vijest je župnik upisao u maticu sredinom 1916. god. (MU, sv. II, str. 85, br. 20).

13. Niko Šimić, sin Ante i Matije r. Pašalić, adresa: Šuica, dob: 20 godina. Poginuo kao vojnik u Tirolu 24. listopada 1917. Pokopan je istoga dana na nepoznatom groblju u Tirolu (MU, sv. II, str. 96, br. 70).

14. Jure Zrno, sin Andrije i Ruže r. Slišković, adresa: Stržanj, dob: 22 godine. Poginuo u ratu na Soči 2. travnja 1916., a pokopan sutradan na istome mjestu. Njegovu je smrt javio Kotar Livno 16. svibnja 1916., a župniku je dojavljeno tek 9. kolovoza 1916. (MU, sv. II, str. 85, br. 25).

15. Luka Zrno, sin Joze i Anđe r. Baković, adresa: Galečić 126, dob: 20 godina. Poginuo u ratu 2. travnja 1915. u Karpatima. Tijelo mu je dva dana kasnije pokopano negdje u Karpatima. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 27. veljače 1916. (MU, sv. II, str. 83, br. 3).

Njima pridodajem ime jednoga mladića koji je kasnije stradao u vojnoj službi:

16. Dragutin Zrno, sin Joze i Mare r. Svalina, adresa: Stržanj, dob: 21 godina. „Poginuo u vojsci od puške“ 18. listopada 1925. Pokopan je sutradan na vojničkom groblju, ali se ne navodi niti gdje je poginuo niti gdje je pokopan. Bio je vojnik u starojugoslavenskoj vojsci (MU, sv. III, str. 39, br. 46).

Drugi svjetski rat

Baljci

1. Ivan Dodarić, zv. Ivanda, sin Marka i , rođen---. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima 1944. god.

2. Luka Križanac, sin Nikole i Mare r. Krstanović, rođen 2. kolovoza 1915. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

3. Perica Križanac, sin Nikole i Mare r. Krstanović, rođen 8. listopada 1919. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

4. Toma Križanac, sin Nikole i Mare r. Krstanović, rođen 23. veljače 1923. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

5. Marko Krstanović zv. Kuljin, sin Ivana i Mare r. Marković, rođen 31. kolovoza 1921. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

6. Nikola Krstanović, sin Ilije i Matije r. Perviz, rođen 16. kolovoza 1919. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

7. Stana Marković, kći Ilije i Jele r. Duvnjak, rođena 4. kolovoza 1924. Civil. Smrtno stradala 13. srpnja 1944., o čemu je zabilježeno u Matici umrlih: „Poginula prigodom borbe s partizanima.“ Misli se zacijelo na partizanski napad na Šuica, a ne da bi se ona osobno borila protiv partizana. Pokopana je sutradan na mjesnom groblju u Šuici. Sprovod je vodio župnik fra Andrija Šoljić (MU, sv. III, str. 145, br. 72).

8. Anica Nevistić, žena Jurina, kći Ivana Mioča i Jele r. Krstanović (Knežević), rođena u Bogdašiću 5. ožujka 1884. Civil. Ubili je četnici ili partizani na putu kući 24. listopada 1942. O njezinoj je smrti zapisao župnik: „Bila na Kupresu, i pošla kući ali nije stigla, te se

misli da je poginula od četnika.“ Ne zna se gdje joj počiva tijelo. Njezina je smrt u Župni ured prijavljena tek 21. travnja 1943. (MU, sv. III, str. 128, br. 18).

9. Ivan Nevistić, sin Jure i Anice r. Mioč, rođen 24. rujna 1909. Oženjen. Civil. Ubili ga partizani u Šuici 1943. god.

10. Marko Nevistić zv. Jukin, sin Juke i Anice r. Mioč, rođen 12. prosinca 1911. Oženjen (vjenčan u Sarajevu 1940.; 2. put 1943.). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

11. Petar Šimić zv. Kunduričin, sin Grgura i Mare r. Mihaljević, rođen 29. studenog 1915. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

Bogdašić (sa Stržnjem)

1. Ante Bakrač, sin Nikole i Jele r. Kelava, rođen 25. siječnja 1926. (Stržanj). Neoženjen. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. Ubijen u borbi protiv njemačke vojske na Neretvi 1943. god.

2. Ivan Bakrač, sin Marka i Matije r. Krstanović, (57 god.), Stržanj 9. Ubili ga ustaše 10. rujna 1942. skupa s majkom Matijom i bratom Nikolom, jer je njegov bratić otišao u partizane. Pokopan je sutradan na Krivači. Sprovod je njemu, bratu i majci vodio fra Anto Šakić iz samostana Gorica kod Livna. Njegova je smrt prijavljena tek 30. prosinca 1942. (MU, sv. III, str. 126, br. 42).

3. Matija Bakrač rođ. Krstanović, zv. Kosa, žena Markova, (98 god.), Stržanj 9. Ubili je ustaše 10. rujna 1942. skupa sa sinovima Ivanom i Nikolom. Pokopana je sutradan na groblju Krivača. Sprovod je njoj i sinovima vodio fra Anto Šakić iz samostana Gorica kod Livna. Njezina je smrt prijavljena tek 30. prosinca 1942. (MU, sv. III, str. 126, br. 43).

4. Nikola Bakrač, sin Marka i Matije r. Krstanović, (79 god.), Stržanj 9. Ubili ga ustaše 10. rujna 1942. skupa s majkom Matijom i bratom Ivanom. Kao razlog upisano je: „Ubijen od ustaša jer mu je sin otišao u partizane.“ Pokopan je sutradan na Krivači. Sprovod je vodio fra Anto Šakić, franjevac iz Gorice kod Livna. Njegova je smrt prijavljena tek 30. prosinca 1942. (MU, sv. III, str. 126, br. 41).

5. Stipe Bakrač, sin Nikole i Jele r. Kelava, rođen 13. svibnja 1912. (Stržanj). Oženjen. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. Ubili ga partizani u Šuici 20. studenog 1943. O tome je zabilježeno u Matici umrlih: „Tragično poginuo od hitca iz puške prigodom partizanskoga sastanka u kući Tade Pašalića iz Šuice.“ Pokopan je sutradan na groblju Krivača. Sprovod vodio župnik fra Klement Dokić (MU, sv. III, str. 135, br. 88).

6. Ivan Barišić, sin Ilije i Ruže r. Duvnjak, rođen 23. srpnja 1901. (Stržanj 32). Civil. Ubijen u Bogdašiću 15. prosinca 1943. O njemu je župnik zapisao: „Strijeljan prigodom dolaska Njemaca u Šuici od Njemaca.“ Pokopan je sutradan na groblju Kolakovo brdo (MU, sv. III, str. 136, br. 92).

7. Pero Barišić, sin Mirka i Janje r. Markota, rođen 22. lipnja 1880. (Stržanj). Civil. Oženjen (žena Mara r. Mašić). „Strijeljan od Njemaca prigodom ulaska u Šuicu“ 14. prosinca 1943. Istom su prigodom strijeljani i još neki Šuičaci (Ivan Barišić, Ivan i Jozo Živko). Župnik ostavlja mogućnost da su ih strijeljali zapravo partizani. Pokopali su ga ukućani 20. prosinca 1943. u gorblju Kolakovo brdo (MU, sv. III, str. 136, br. 99).

8. Petar Barišić, sin Joze i Delfe r. Mioč, rođen 14. siječnja 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

9. Filip Blatančić, sin Bože i Anđe r. Mioč, rođen 16. rujna 1911. Oženjen (žena Ruža r. Perković, vj. 11. XI. 1931.). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

10. Ilija Duvnjak, sin Joze i Matije r. Mioč, rođen 14. listopada 1926. (Stržanj). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

11. Ivan Duvnjak, sin Joze i Matije r. Mioč, rođen 25. rujna 1921. (Stržanj 22). Bio pripadnik ustaških postrojbi (Udarna bojna). O njemu je 25. studenog 1943. zabilježeno u Maticu umrlih: „Poginuo kao ustaša u Zagrebu; nije javljen ni datum ni mjesto niti drugo potrebito.“ Ne zna se ni gdje mu je grob (MU, sv. III, str. 137, br. 102).

12. Marko Duvnjak, sin Joze i Matije r. Mioč, rođen 29. lipnja 1924. (Stržanj). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

13. Ivan Kelava, sin Filipa i Matije r. Šimić, rođen 23. svibnja 1912. (Stržanj). Oženjen (vj. 10. XI. 1937.). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u Stržnju ponad Šuice 1945. god.

14. Stipe Krstanović, sin Joze i Pere r. Klišanin, rođen 27. ožujka 1920. (Stržanj). Civil. Ubili ga partizani u Donjem Malovanu 1945. god.

15. Anđa Mioč r. Krišto, kći Filipa Krište i Matije r. Brešić, (57 god.), žena Mije Mioča (Stržanj). Ubili je četnici (ili partizani) 14. prosinca 1942. skupa s mužem Mijom: „streljana u noći na postelji“. Pokopana sutradan na groblju Kolakovo brdo. Sprovod vodio župnik fra Klement Dokić (MU, sv. III, str. 125, br. 39).

16. Ante Mioč, sin Ilije i Anđe r. Stanić, rođen 7. travnja 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

17. Ante Mioč, sin Mate i Marte r. Mioč, rođen 3. listopada 1910. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

18. Frano Mioč, sin Ivana i Joze r. Baković, rođen 8. kolovoza 1919. Nestao u ratu.

19. Frano Mioč, sin Ivana i Mare r. Šimić, rođen 4. prosinca 1926. (Stržanj). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

20. Ilija Mioč, sin Grge (Grle) i Mande r. Klišanin, rođen 8. prosinca 1920. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima na Šćitu (Rama) 10. srpnja 1942. (MU, sv. III, str. 130, br. 33).

21. Ilija Mioč, sin Mije i Anđe r. Krišto, rođen 25. veljače1911. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani u Riliću 10. lipnja 1942. Matici umrlih o njegovoj smrti piše: „Bio sulud i otišao u Rilić te se nije više vratio; po kazivanju svjedoka poginuo u Riliću.“ Ne zna se gdje je pokopan. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 24. travnja 1943. (MU, sv. III str. 129, br. 21).

22. Ivan Mioč, sin Ile i Marije r. Jakišić, rođen 8. prosinca 1910. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

23. Marko Mioč, sin Joze i Janje r. Pokrajčić, rođen 11. rujna 1916. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

24. Mijo Mioč, sin Jure i i Mare r. Dumančić, rođen 16. veljače 1882. (Stržanj). Civil. Ubili ga četnici (ili partizani) 14. prosinca 1942. skupa sa ženom Anđom: „streljan u noći na postelji“. Pokopan je sutradan u groblju Kolakovo brdo u Šuici. Sprovod vodio župnik fra Klement Dokić (MU, sv. III, str. 125, br. 38).

25. Nikola Mioč, sin Joze i Matije r. Pokrajčić, rođen 13. veljače 1914. Neoženjen. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. Poginuo u borbi protiv Nijemaca na Sutjesci 1943. god.

26. Nikola Mioč, sin Mije i Anđe r. Krišto, rođen 14. veljače 1922. (Stržanj 25). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo prilikom partizanske „navale pred Ilindan“ 17. srpnja 1942. na nepoznatom mjestu. Njegova smrt prijavljena župniku 24. travnja 1943. (MU, sv. III, str. 129, br. 22).

27. Stipe Mioč, sin Mate i Marte r. Mioč, rođen 23. svibnja 1904. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

28. Stipe Mioč, sin Nike i Anice r. Krstanović, rođen 25. prosinca 1916. (Stržanj). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

29. Toma Mioč, sin Nike i Anice r. Krstanović, rođen 8. kolovoza 1921. (Stržanj). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

30. Ilija Mršo, sin Ivana i Mare r. Krstanović, rođen 6. ožujka 1913. Oženjen (vj. 7. II. 1938.). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Malovanu na Kupreškom polju 1944. god. Za njega je državni matičar naknadno upisao: „Odredbom S(reskog) suda Livno broj R. 339/54 od 21-XII-1955 god. proglašen umrlim s danom 1. maj 1945 god.“ (MK, sv. IV, str. 12, br. 14).

31. Stipe Mršo, sin Stipice i Ruže r. Mioč, rođen 20. kolovoza 1893. (Stržanj). O njemu je župnik zabilježio da je „podlegao rani“ te dodao: „Odveden ranjen u Glamoč i nije se vratio. Kao datum smrti upisan je 20. rujna 1942. Nepoznato je gdje je pokopan. Župnik ga je u maticu upisao tek 11. srpnja 1944. (MU, sv. III, str. 146, br. 82).

32. Ante Zrno zv. Antić, sin Grge i Ilke r. Pašalić, rođen 15. siječnja 1905. (Stržanj 27). Oženjen. Civil. Ubili ga četnici 16. ožujka 1942. u Zanaglinama kod Rilića na planini Ljubuši 1943. god., skupa s Ivanom Zrnom. Njegova je smrt prijavljena u Župni ured 16. travnja 1943. Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. III, str. 126, br. 47).

33. Ante Zrno, sin Joze i Mare r. Svalina, rođen 10. lipnja 1924. (Stržanj). Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

34. Božo Zrno zv. Boško, sin Mate i Ive r. Blatančić, rođen 17. srpnja 1920. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

35. Božo Zrno, sin Joze i Mare r. Svalina, rođen 5. prosinca 1921. (Stržanj). Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

36. Ivan Zrno, sin Jure i Anđe r. Ćubela, rođen 18. lipnja 1902. (Stržanj 29). Oženjen. Civil. Ubili ga četnici 16. ožujka 1942. u Zanaglinama kod Rilića na planini Ljubuši 1943. god. skupa s Antom Zrnom. Njegova je smrt prijavljena u Župni ured 17. travnja 1943. Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. III, str. 126, br. 48).

37. Marko Zrno, sin Joze i Mare r. Svalina, 20. kolovoza 1919. (Stržanj). Oženjen (vj. 11. IV. 1944. s Božicom r. Jerković iz Bijakovića, župa Međugorje). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

38. Nikola Zrno, sin Ante i Verke r. Pašalić, rođen 13. siječnja 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

39. Ante Živko, sin Ivana i Anđe r. Mioč, rođen 8. lipnja 1923. (Stržanj). Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao u Zagrebu 1945. god.

40. Ivan Živko, sin Pere i Anđe r. Barišić, rođen 28. siječnja 1899. (Stržanj 39). Civil. Ubili ga pripadnici njemačke vojske prilikom ulaska u Šuicu 15. prosinca 1943. skupa s bratom Jozom. Pokopan je 28. prosinca 1943. u groblju Kolakovo brdo (MU, sv. III, str. 136, br. 95).

41. Jozo Živko, sin Pere i Anđe r. Barišić, rođen 12. travnja 1904. (Stržanj 39). Civil. „Strijeljan od Njemaca prigodom ulaska u Šuicu“ 15. prosinca 1943. skupa s bratom Ivanom. Pokopali ga ukućani 28. prosinca 1943. u groblju Kolakovo brdo (MU, sv. III, str. 136, br. 96).

Galečić (Galičić)

1. Ante Barišić, sin Stipe i Delfe r. Šimić, rođen 16. veljače 1921. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

2. Jozo Barišić, sin Blaža i Matije r. Šimić, rođen 18. siječnja 1923. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

3. Nikola Barišić, sin Jakova i Jele r. Radoš, rođen 5. kolovoza 1922. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

4. Filip Šimić-Tomasović, sin Jure i Ilke r. Fišić, rođen 1. listopada 1920. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

5. Jakov Šimić-Tomasović, sin Josipa i Stane r. Zrno, rođen 16. siječnja 1919. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

6. Jozo Šimić, sin Jure i Ruže r. Brzović, rođen 19. kolovoza 1936. Dijete. Stradao tragičnom smrću: „Našao bombu i igrao se s njom, te tako tragično poginuo“ 10. prosinca 1943. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju (MU, sv. III, str. 137, br. 103).

7. Jozo Šimić, sin Stipana i Ruže r. Matić, rođen 9. rujna 1926. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

8. Jozo Šimić-Tomasović, sin Stipe i Mande r. Duvnjak, rođen 2. kolovoza 1924. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

9. Nikola Šimić, sin Mate i Jele r. Beljan, rođen 24. veljače 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

10. Stipe Šimić, sin Ante i Slavke r. Pašalić, rođen 1. svibnja 1927. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

11. Tomo Šimić-Tomasović, sin Nikole i Anđe r. Markota, rođen 5. veljače 1922. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

12. Ante Zrno zv. Antić, sin Marka i Ruže r. Čeko, rođen 12. listopada 1917. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

13. Anto Zrno, sin Miše i Anđe r. Radoš, rođen 14. rujna 1921. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

14. Bože Zrno, sin Grge i Mare r. Poljičak, rođen 6. studenog 1913. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Umro od ratnih posljedica u Peteranecu 1944. god.[45]

15. Ile Zrno, sin Stipe i Matije r. Pašalić, rođen 22. kolovoza 1921. Nestao u ratu.

16. Ivan Zrno, sin Blaža i Ive r. Cmiljanić, rođen 30. ožujka 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

17. Ivan Zrno, sin Joze i Mare r. Pašalić, rođen 19. travnja 1928. Civil, dijete. Smrtno stradao od mine 25. siječnja 1944. O njemu je zabilježeno u Matici umrlih: „Išao po drva u šumu i nagazio na bombu i tako tragično svršio život.“ Pokopan je sutradan na mjesnom groblju (MU, sv. III, str. 138, br. 6).

18. Ivan Zrno, sin Stipana i Matije r. Pašalić, rođen 7. prosinca 1919. (Galečić 4). Oženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo kod Krškog u Sloveniji 10. svibnja 1945. O tome je njegova žena dobila obavijest od ministarstva Narodne obrane komunističke Jugoslavije – što je jedinstven slučaj. Možda je Ivan prije prešao na partizansku stranu, pa poginuo kao pripadnik Jugoslavneske vojske? Ne zna se ni gdje ni kada je pokopan (MU, sv. IV, str. 4, br. 58).

19. Jozo Zrno, sin Ile i Anice r. Škaro, rođen 18. ožujka 1917. Oženjen (vj. 12. II. 1941.). Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

20. Jozo Zrno, sin Marka i Cvite r. Kovačević, rođen 21. ožujka 1924. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

---

[45] Budući da u *Duvanjskom zborniku* nije upisano niti ime Božina oca, može se raditi i o sljedećoj dvojici istoga imena i prezimena: 1) Bože Zrno, sin Mate i Ive r. Blatančić, rođen 17. srpnja 1920.; 2) Bože Zrno, sin Joze i Mare r. Svalina, rođen 5. prosinca 1921. Obojica iz Stržnja.

21. Luka Zrno, sin Ilije i Anice r. Škaro, rođen 7.ožujka 1922. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

22. Marko Zrno, sin Luke i Ive r. Vujević, rođen 2. siječnja 1926. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

23. Nikola Zrno, sin Grge i Mare r. Stanić, rođen 8. ožujka 1920. (Galečić 7). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi protiv partizana u Sinju u listopadu 1944. Pokopali su ga „ratni drugovi“ istoga dana u Sinju. Njegovu je smrt župniku javio Križan Barišić 2. rujna 1945. (MU, sv. III, str. 150, br. 26).

24. Petar Zrno, sin Joze i Mare r. Pašalić, rođen 26. listopada 1925. (Galečić 4). Neoženjen. Civil. Ubili ga četnici 25. rujna 1942. O njemu je župnik zapisao u Maticu umrlih: „Otišao po drva u šumu i nije se vratio, po kazivanju svjedoka uhvaćen i pogubljen od četnika.“ Ne zna se gdje mu počiva tijelo. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 8. svibnja 1943. (MU, sv. III, str. 130, br. 36).

25. Stipe Zrno, sin Ivana i Mare r. Puljičak, rođen 3. rujna 1924. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

26. Stojan Zrno, sin Miše i Anđe r. Radoš, rođen 31. listopada 1923. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

27. Toma Zrno, sin Joze i Mare r. Pašalić, rođen 6. srpnja 1920. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubijen u borbi s partizanima na Velebitu 1943. god.[46]

Šuica

1. Božo Barišić zv. Boško, sin Ante zv. Antić i Ruže r. Marić, rođen 5. travnja 1924. Nestao u ratu.

2. Jakov Barišić, sin Stipe i Ive r. Baković, rođen 7. travnja 1923. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

3. Marko Barišić zv. Fratar, sin Stipe i Ive r. Baković, rođen 16. studenog 1913. Oženjen (vj. 24. II. 1936.). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

4. Mate Barišić, sin Ile i Jake r. Krstanović, rođen 26. siječnja 1916. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Bleiburgu u proljeće 1945. god.

5. Mate Barišić Matin

6. Nikica Barišić, sin Stipe i Ivke r. Šimić, rođen 31. prosinca 1910. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

7. Stipe Barišić, sin Ante i Delfe r. Stipić, rođen 24. prosinca 1918. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Ubili ga partizani u Livnu 1943. god.

8. Marko Brajko, sin Ilije i Ruže r. Šimić, rođen 27. veljače 1911. Oženjen (vj. 28. II. 1938. Katom Ivković). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo je nesretnim slučajem u Sinju 18. rujna 1944, kako je župniku službeno dojavljeno od vojne uprave. Pokopali su ga sutradan „ratni drugovi“ na mjesnom groblju u Sinju (MU, sv. III, str. 146, br. 87).

9. Marko Brajko, sin Marijana i Jele r. Šimić, rođen 5. travnja 1900. Oženjen (vj. 2. put 1. V. 1935.). Civil. Ubili ga četnici u blizini Šuice 25. rujna 1942. skupa s Markom Miočem. O njemu je zapisano u Matici urmlih: „Otišao u šumu po drva i više se nije vratio; po kazivanju svjedoka ubijen u šumi od četnika.“ Ne zna se gdje mu je tijelo pokopano (MU, sv. III, str. 129, br. 23).

10. Nikola Brajko, sin Ilije i Ruže r. Šimić, rođen 25. studenog 1921. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

11. Niko Brajko, sin Lovre i , rođen ---, Nestao u ratu.

[46] *Duvanjski zbornik* donosi njegovo ime dvaput (str. 365, 396). Na drugom mjestu pak piše da je bio pripadnik njemačkih oružanih postrojbi i da je nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

12. Ante Brzović, sin Ivana i Anica r. Galeša, rođen 34 godin. Oženjen (žena Kata r. Popović). Poginuo 24. srpnja 1942. O njemu je u matici upisano: „Poginuo od puške na bijegu“ i: „Kao cestar poginuo od partizana prigodom navale na Šuicu“. Pokopan istog dana na groblju Krivača (MU, sv. III, str. 123, br. 17).

13. Ante Brzović, sin Luke i Matije r. Šimić, rođen 12. listopada 1919. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo 17. srpnja 1942. u borbi protiv partizana. O tome Matica umrlih: „Poginuo kao ustaša u Prozoru po kazivanju ustaša prigodom navale partizana u Prozor u srpnju 1942.“ Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. III, str. 130, br. 32).

14. Ante Brzović, sin Mate i Anđe r. Brajković, rođen 10. ožujka 1906. Oženjen. Civil. Ubili ga četnici na Kupresu 25. rujna 1942. Župnik je o njegovoj smrti zabilježio: „Bio u drvima i nestalo ga, po ovoj prilici ubijen od četnika.“ U Župni ured njegova je smrt prijavljena tek 21. travnja 1943. (MU, sv. III, str. 128, br. 17).

15. Ante Brzović, sin Stipe i Ruže r. Zrno, rođen 25. veljače 1924. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

16. Ivan Brzović, sin Ante i Mande r. Križanac, rođen 8. siječnja 1921. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. Poginuo u borbi s četnicima na Sutjesci 1943. god.

17. Jozo Brzović, sin Ivana i Stane r. Šimić, rođen 11. siječnja 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Zagrebu 1945. god.

18. Mate Brzović, sin Tome i Darinka r. Karlić, rođen 15. srpnja 1918. Nestao u ratu.

19. Nikola Brzović zv. Nine, sin Stipe i Ruže r. Zrno, rođen 2. listopada 1921. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi protiv partizana kod Našica 4. lipnja 1943. Pokopan na nepoznatom mjesto u Našicama ili blizini (MU, sv. III, str. 132, br. 55).

20. Stipe Brzović, sin Joze i Mare r. Radoš, rođen 4. veljače 1894. Oženjen (vj. 20. XI. 1918. Ružom r. Zrno). Civil. Strijeljali ga partizani u Šuici 15. lipnja 1942. Pokopala ga rodbina na groblju Kolakovo brdo 27. prosinca 1942. (MU, sv. III, str. 126, br. 44).

21. Ivan Cerinović, sin Ante i Ruže r. Pašalić, rođen 12. prosinca 1920. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

22. Alojzije (Vjekoslav) Duvnjak, sin Martina i Anđe r. Fišić, rođen 22. veljače 1912. Oženjen (vj. 9. VII. 1934.). Civil. Ubijen u Prisoju 1941. god.

23. Ante Duvnjak, sin Joze i Matije r. Mioč, rođen 13. lipnja 1911. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ubili ga partizani u Jasenovcu 1945. god.

24. Bože Duvnjak, sin Stipe i Ruže r. Mioč, rođen 10. prosinca 1920. Nestao u ratu.

25. Marko Duvnjak, sin Stipe i Ruže r. Mioč, rođen 6. lipnja 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Pitomači 1944. god.

26. Matija Duvnjak, kći Ivana i Mande r. Pašalić, rođena 29. lipnja 1941. Dijete. U maticu je o njezinoj smrti zapisano: „Ubio je engleski mitraljez iz aviona.“ Bilo je to 13. lipnja 1944. Pokopala ju je sutradan rodbina na šuičkom groblju (MU, sv. III, str. 143, br. 59).

27. Mato Duvnjak, sin Ivana i Marice r. Marković, rođen 15. ožujka 1926. Regrutiran u partizansku vojsku. Smrtno stradao u borbama u Istri u svibnju 1945. Njegovu je smrt župniku javio komandir III. čete I. bataljuna 10. kolovoza 1945. Pokopali su ga „ratni drugovi“ negdje u Istri (MU, sv. III, str. 150, br. 28).

28. Nikola Duvnjak, sin Ivana i Ruže r. Zrnić, rođen 13. rujna 1903. Nestao u ratu. Službeno proglašen mrtvim 1960. O tome je zabilježeno u Matici krštenih: „Rešenjem Sreskog Suda Duvno broj: R. 56/59 od 9/3-60 g. proglašen umrlim sa danom 31/10 – 1944 godine. Šuica 19/3-1960. Matičar: Dolić Ićo“ (MK, sv. II, str. 15, br. 44).

29. Filip Fišić, sin Ivana i Pere r. Krstanović, rođen 31. svibnja 1904. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

30. Luka Fišić, sin Filipa i Mare r. Zrno, rođen 24. lipnja 1920. Bio pripadnik ustaških postrojbi. „Poginuo kao ustaša prigodom čišćenja Kozare po svoj prilici u lipnju 1942.“ Ne

zna se gdje je pokopan. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 19. travnja 1943. (MU, sv. III, str. 128, br. 13).

31. Ilija Gelo, sin Joze i Mare r. Ćurić, rođen 22. studenog 1926. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god. Državni matičar naknadno je upisao u maticu: „Proglašen mrtvim rješenjem S. S. Duvno br. 58/59 (8. 4. 1959) s datumom 31. 8. 1945“ (MK, sv. IV, str. 105a, br. 87).

32. Marko Gelo, sin Ivana i Anice r. Tavra, rođen 7. rujna 1905. Civil. Život je završio „obješen od njemačke vojske u Livnu“ 29. srpnja 1944. Ne zna se gdje mu počiva tijelo (MU, sv. III, str. 145, br. 77).

33. Jozo Ivković, sin Marka i Mare r. Krstanović, rođen 16. svibnja 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

34. Ante Krstanović, sin Stipe i Ive r. Perković, rođen 28. studenog 1925. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

35. Ante Krstanović, sin Mije i Eve r. Šimić-Tomasović, rođen 2. svibnja 1924. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru proljeće 1945. god.

36. Ilija Krstanović, sin Pere i Mare r. Krstanović, rođen 16. srpnja 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. „Poginuo kao ustaša u borbi sa partizanima u Gornjem Vakufu“ 2. veljače 1943. (MU, sv. III, str. 129, br. 28).

37. Ivan Krstanović, sin Joze i Pere r. Klišanin, rođen 17. ožujka 1923. Civil. Ubili ga partizani na Kupresu 25. kolovoza 1942. O njemu je župnik zapisao: „Bio ranjen na Kupresu, te po kazivanju svjedoka tu je i preminuo.“ Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. III, str. 129, br. 30).

38. Ivan Krstanović, sin Marka i Danice r. Duvnjak, rođen 16. listopada 1922. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Podravini, u blizini Koprivnice, 6. ožujka 1944. Pokopali ga sutradan u Koprivnici vojnici iz njegove postrojbe (MU, sv. III, str. 143, br. 56).

39. Ivan Krstanović, sin Petra i Mare r. Krstanović, rođen 23. listopada 1926. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi u Crnoj Gori 1943. god., po svemu sudeći kao pripadnik partizanskih jedinica. O njemu je naime državni matičar naknadno upisao: „Poginuo u borbi u Crnoj Gori 1943. 1 Dalmatinska Brigada Mat. knjiga umrlih p. 144, br. 267…“ (ostalo nečitljivo) (MK, sv. IV, str. 105a, br. 78). Teško je zamisliti da bi partizanska brigada izvještavala o smrti nekog ustaškog ili domobranskog vojnika!?

40. Jandre Krstanović, sin Ante i Luce r. Ivković, rođen 10. studenog 1917. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. „Ubili ga partizani u bijegu“ u Šuici 19. veljače 1945. Pokopan je sutradan na mjesnom groblju u Šuici. Sprovod je vodio župnik fra Andrija Šoljić (MU, sv. III, str. 148, br. 11).

41. Jozo Krstanović, sin Tade i Antonije r. Mioč, rođen 19. ožujka 1935. Dijete. Smrtno stradao nesretnim slučajem: poginuo je nehotično 16. srpnja 1944. u Šuici, igrajući se bombom. Pokopala ga je rodbina sutradan na mjesnom groblju (MU, sv. III, str. 145, br. 75).

42. Marko Krstanović, sin Ante i Luce r. Ivković, rođen 14. prosinca 1912. Nestao u ratu.

43. Stipe Krstanović, sin Ante i Anđe r. Mihaljević, rođen 25. rujna 1917. Čini se da je bio civil. O njemu je zabilježio župnik u Maticu umrlih: „Na 7. XII. 1942. uhvaćen od partizana na Borovoj Glavi i odveden u Glamoč, te se više nije povratio svojoj kući.“ Župnik mu je kao datum smrti upisao 10. prosinca 1942. Ne zna se gdje mu počiva tijelo (MU, sv. III, str. 137, br. 104).

44. Stipe Krstanović, sin Mije i Eve r. Šimić-Tomasović, rođen 21. kolovoza 1921. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

45. Stipe Krstanović zv. Dragan, sin Stipe i Anice r. Tadić, rođen 23. srpnja 1924. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. O njemu je naknadno zabilježio državni matičar: „Poginuo

1944. god. kao kapetan, udarnička brigada – u Kalinoviku. Posebna matična knjiga str. 56, tek. br. 45“ (MK, sv. IV, str. 90, br. 45).

46. Vinko Krstanović, sin Ante i , rođen---. Nestao u ratu.

47. Adam Lukač, sin Mate i Anđe r. Barišić, rođen 22. prosinca 1912. Hrvatski policijac. Umro od ratnih posljedica u Travniku 1942. god. O njemu je zapisano u Matici umrlih: „Ranjen oko Velike Gospe na Kupresu kao milicija i otišao u bolnicu, te tamo po kazivanju svjedoka umro.“ Ne zna se gdje mu je grob (MU, sv. III, str. 132, br. 53).[47]

48. Ante Lukač, sin Mate i Anđe r. Barišić, rođen 11. rujna 1920. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

49. Stjepan Lukač, sin Mate i Anđe r. Barišić, rođen 17. studenog 1922. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima 1944. god.

50. Dane Matić, sin Bože i , rođen ---, hrvatski vojnik. Nestao na „križnom putu“ u Zagrebu 1945. god. U MK samo Dane, sin Frane i Joze r. Radoš, rođen 29. prosinca 1903. Vjenčan 1928. (žena Ruža r. Krstanović). Poginuo (MK II, 18, 62)

51. Ante Mioč, sin Bože i Mare r. Živko, rođen 13. lipnja 1925. O njegovoj je smrti zapisano: „Poginuo kao pripadnik SS trupa u borbi s partizanima“ 19. lipnja 1944. na nepoznatom mjestu. Ne zna se ni gdje je pokopan (MU, sv. III, str. 146, br. 83).

52. Bariša Mioč, sin Tome i Ive r. Stipić, rođen 2. kolovoza 1909. Vjenčan 1930. (žena Jaka r. Krstanović). Nestao u ratu.

53. Franjo Mioč, sin Ivana i Hijacinte r. Barišić, rođen 54 god. Uhvatili ga partizani i strijeljali 1. listopada 1942. u blizini Eminova Sela. Pokopali ga ukućani sutradan na mjestu pogibije (MU, sv. III, str. 124, br. 28).

54. Ilija Mioč, sin Blaža, rođen ---. Nestao u ratu.

55. Ivan Mioč, sin Franje i Ruže r. Mašić, rođen 17. studenog 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo je 25. veljače 1944. O tome je zabilježeno u Matici umrlih: „Kao ustaša poginuo u borbi sa partizanima kod Subotice“ u Podravini, u blizini Koprivnice. Pokopan je sutradan u Koprivnici (MU, sv. III, str. 143, br. 52).

56. Jandre Mioč, sin Marijana i , rođen --. Nestao u ratu.

57. Jerko Mioč, sin Tome i , rođen ---, Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

58. Marko Mioč, sin Ilije i Joze r. Mioč, rođen 1. ožujka 1923. Ubili ga četnici u blizini Šuice 25. rujna 1942. skupa s Markom Brajkom. O njegovoj smrti zapisao je župnik: „Otišao po drva u šumu i nije se vratio kući; po kazivanju svjedoka uhvaćen od četnika i ubijen“ (MU, sv. III, str. 129, br. 27).

59. Mate Mioč, sin Tome i , rođen ---. Nestao u ratu.

60. Niko Mioč, sin Nike i , rođen ---. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

61. Pero Mioč, sin Ilije i Joke r. Mioč, rođen 19. svibnja 1913. Bio hrvatski policajac. Poginuo 14. kolovoza 1942. „na Kupreškim Vratima u borbi sa partizanima“. Pokopan na Kupresu 16. kolovoza. Sprovod je vodio fra Ante Katavić, župnik iz Zlosela (MU, sv. III, str. 125, br. 30).

62. Stojan Mioč, sin Marijana i Ilke r. Matić, rođen 2. listopada 1914. Oženjen (vj. 7. II. 1938.). Nestao u ratu.

63. Ante Pašalić, sin Ilije i Ruže r. Krstanović, rođen 9. prosinca 1920. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi, vjerojatno protiv partizana, u Gospiću 1943. god. Ne zna se gdje je pokopan (MU, sv. III, str. 130, br. 31).

64. Ante Pašalić zv. Čupić, sin Ivana i Filomene r. Stipić, rođen 6. siječnja 1913. Oženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima u Livnu 1.

[47] U *Duvanjskom zborniku* zabunom je upisan dvaput (str. 393), a kao datum rođenja navodi se 5. X. 1911., a drugi put 1923. God. 1923. rođen je zapravo njegov mlađi brat Stjepan.

listopada 1943. O tome je župnik zabilježio: „Po iskazu Ilije Matića iz Bogdašića, poginuo kao domobran od partizana za Cincarom prema Livnu.“ Ne zna se gdje mu počiva tijelo (MU, sv. III, str. 137, br. 101).

65. Ilija Pašalić, sin Pere i Anice r. Barišić, rođen 7. studenog 1913. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

66. Ilija Pašalić zv. Ile, sin Ivana i Janje r. Mioč, rođen 17. siječnja 1922. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Hrvatskoj Kostajnici u proljeće 1945. god.[48]

67. Ivan Pašalić zv. Ivić, sin Petra i Mare r. Jurič, rođen 15. rujna 1922. Nestao u ratu.

68. Joza Pašalić rođ. Mioč, zv. Joka, žena Matanova, kći Joze Mioča i Anđe r. Barišić, rođena 6. studenog 1900. Stradala u Šuici 9. srpnja 1944. skupa sa svojim sinom Stipom i malom Zorkom Pašalić. O tome je zapisano u Matici umrlih: „Prigodom borbe s partizanima zaglavili u kući od bacača mina.“ Pokopana je s djecom sutradan na mjesnom groblju (MU, sv. III, str. 144, br. 67).

69. Marijan Pašalić, sin Jure i Marte r. Pašalić, rođen 21. veljače 1925. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

70. Nikola Pašalić, sin Ilije i Nediljke r. Dumančić, rođen 7. siječnja 1922. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima 1943. god.

71. Petar Pašalić, sin Martina i Ruže r. Barišić, rođen 30. lipnja 1915. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao, u Livnu 1943. god.

72. Ruža Pašalić, kći Joze i Anice r. Šimić-Tomasović, rođena 16. listopada 1919. Civil. Poginula u Šuici na Božić (25. prosinca) 1946. Pokopana je sutradan na broblju Kolakovo brdo, a sprovod je vodio župnik fra Andrija Šoljić. Župnik je u opasci zabilježio: „Žrtva noćnog napada“, što bi moglo značiti da su je ubili partizanski oznaši (MU, sv. IV, br. 4, str. 59). Državni je pak matičar naknadno zabilježio da je poginula od bombe 24. prosinca (MK, sv. IV, str. 117, br. 55).

73. Stipe Pašalić, sin Matana i Joze r. Mioč, rođen 23. svibnja 1936. Smrtno stradao s majkom Jozom od bacača granata prigodom borbe partizana s hrvatskom vojskom, 9. srpnja 1944. Pokopani su sutradan u mjesnom groblju (MU, sv. III, str. 144, br. 68).

74. Toma Pašalić zv. Tomić, sin Jozana i Dragice r. Stipić, rođen 29. srpnja 1925. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

75. Zorka Pašalić, kći Marka i Mile r. Barišić, rođena 4. studenog 1942. Dijete. Smrtno stradala prilikom partizanskog granatiranja Šuice 9. srpnja 1944., skupa s Jozom Pašalić i njezinim sinom Stipom. Pokopana sutradan u mjesnom Kolakovu groblju (MU, sv. III, str. 144, br. 69; pogreškom upisana još jednom: MU, sv. IV, str. 6, br. 5).

76. Božo Perković, sin Mile i Mande r. Mioč, rođen 19. prosinca 1924. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Ranjen u borbi s partizanima te nakon toga podlegao ranama. Umro je 23. veljače 1945. u Podravini. Pokopali su ga istoga vojnici iz postrojbe u Đurđevcu. Njegovu je smrt župniku javio Ante Pašalić 22. kolovoza 1945. (MU, sv. III, str. 150, br. 25).

77. Ilija Perković, sin Jandre i Ruže r. Fišić[49], rođen 4. rujna 1913. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima negdje u Lici 1943. god. Pokopali su ga „ratni drugovi“ na nepoznatom mjestu u Lici. Župniku je izjavu o njegovoj smrti dao Rafo Barišić te je smrt upisana 20. listopada 1945. (MU, sv. III, str. 151, br. 33).

78. Jozo Perković, sin Rafe i Matije r. Duvnjak, rođen 12. studenog 1921. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

79. Ivan Radoš, sin Bože i Ljube r. Santro, rođen 6. siječnja 1916. Čini se da je bio civil. Ubili ga četnici između Malovana u Šuice 1942. god. O tome je zpisao župnik u Matici umrlih: „Otišao od kuće u Gornji Malovan i nije se više vratio; po kazivanju svjedoka

[48] U *Duvanjskom zborniku* omaškom upisan dvaput“ (str. 394).

[49] U MU ime majke – zacijelo pogrešno – Doma r. Ančić, a datum rođenja 2. IX. 1913.

uhvaćen od četnika i ubijen te bačen u jamu.“ Ne zna se gdje mu počiva tijelo. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 21. svibnja 1943. (MU, sv. III, str. 130, br. 39).

80. Marijan Radoš, sin Ante i Cvite r. Mioč, rođen 25. studenog 1924. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

81. Petar Radoš, sin Bože i Ljubice r. Santro, rođen 3. listopada 1919. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

82. Anto Stipić, sin Jozice i Ive r. Krstanović, rođen 9. lipnja 1928. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

83. Ivan Stipić, sin Ilije i Ruže r. Pašalić, rođen 26. siječnja 1924. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

84. Jakov Stipić, sin Ivana-Ivuke i Anđe r. Barišić, rođen 14. ožujka 1924. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

85. Jakov Stipić, sin Vladislava i Jele r. Stipić, rođen 21. travnja 1933. Dijete. Stradao je nesretnim slučajem 13. travnja 1944. Poginuo je naime od puške s kojom se igrao u društvu s drugom djecom. Pokopan je sutradan na groblju Kolakovo brdo (MU, sv. III, str. 141, br. 37).

86. Jozo Stipić, sin Ilije i Anđe r. Vukadin, rođen 1. travnja 1899. Oženjen (žena Iva r. Krstanović). Bio je načelnik općine Šuica. Ubili su ga partizani na Buljanovoj strani 28. srpnja 1942.: „Kao načelnik općine odveden u Duvno i ubijen kod Eminova Sela i tamo pokopan“ istoga dana. Njegova je smrt prijavljena župniku tek 20. travnja 1943. (MU, sv. III, str. 128, br. 14).

87. Jozo Stipić, sin Ilije i Ruže r. Pašalić, rođen 22. veljače 1928. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

88. Marko Stipić, sin Ilije i Ruže r. Pašalić, rođen 14. siječnja 1926. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

89. Mijo Stipić, sin Ilije i Ruže r. Pašalić, rođen 1. listopada 1919. Bio pripadnik ustaških postrojbi. O njegovoj je smrti zbilježeno u matici: „Poginuo na Kupresu od odmetnika“ (tj. partizana) 1. rujna 1943. Pokopan je na nepoznatom mjestu na Kupresu. Smrt mu je upisana naknadno, u rujnu 1944. (MU, sv. III, str. 146, br. 85).

90. Nikola Stipić, sin Matka i Ruže r. Mioč, rođen 9. veljače 1922. Nestao u ratu.

91. Stipan Stipić, sin Ivana-Ivuke i Anđe r. Barišić, rođen 29. siječnja 1922. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

92. Stojan Stipić, sin Jozice i Ive r. Krstanović, rođen 22. travnja 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u Mariboru u proljeće 1945. god.

93. Ilija Šimić-Tomasović, sin Ante i Anđe r. Gelo, rođen 23. veljače 1921. Oženjen (vj. 2. IV. 1945. u Koprivnici Dragicom r. Čondić). Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

94. Ilija Šimić-Tomasović, sin Frane i Tomice r. Mioč, rođen 17. svibnja 1921. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. U Matici umrlih za njega je zapisano: „Kao ustaša poginuo (izgorio) – po kazivanju drugova – na zvoniku franjevačke crkve Šćit (Prozor) u borbi sa partizanima“ 10. lipnja 1942. Riječ je o partizanskom napadu na Šćit (Rama). Ne zna se gdje je pokopan. Njegova je smrt župniku prijavljena tek 23. travnja 1943. (MU, sv. III, str. 128, br. 20).

95. Ivan Šimić, sin Frane i Tomice r. Mioč, rođen 27. rujna 1927. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima na Šćitu (Rama) 1943. god.

96. Petar Šimić-Tomasović zv. Tomić, sin Ante i Anđe r. Gelo, rođen 9. srpnja 1918. Neoženjen. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

97. Stipe Šimić-Tomasović, sin Frane i Tomice r. Mioč, rođen 11. kolovoza 1923. Bio pripadnik ustaških postrojbi. Poginuo u borbi s partizanima na Šćitu (Rama) 1943. god.

98. Pere Zrno, sin Bariše i , rođen ---. Neoženjen. Bio pripadnik domobranskih postrojbi. Nestao na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.

Malovan

Selo Malovan pripada šuičkoj župi, ali u njemu žive isključivo Srbi. Pa ipak je u Matici umrlih zabilježen smrt jednoga katolika, po prezimenu očito stranca.

1. Gabriel Ussa (muž Janje r. Matić), rođen 25. ožujka 1910. Ne zna se u kojim je postrojbama bio. Prema svjedočenju Joze Zvonke Brkana s Kupresa, koje je dao 26. studenog 1946. šuičkom župniku, poginuo je u borbi kod Travnika. Ne spominje se ni godina ni od koga je poginuo (MU, sv. IV, str. 2, br. 51).

Muslimani

Himzo Salihagić, sin Bećira i , rođen 1917. Bio pripadnik partizanskih postrojbi. Poginuo u borbi s četnicima u Kifinom Selu 1943. god.

Smail Sulejmanagić Mehin
Bego Sulejmanagić Mehin
Đulaga Sulejmanagić Mehin
Zlata Sulejmanagić Mehina
Ago Sulejmanagić Mehin

U Matici umrlih zapisane su i smrti dvojice hrvatskih vojnika koji su poginuli i pokopani u Šuici, iako nisu bili rodom iz Šuičke župe:

Ivan Jerković iz Bijakovića, župa Međugorje, sin Vidakov, muž Marin, ustaški dovodnik, rođen 20. VIII. 1912. „Poginuo u borbi sa partizanima u Šuici“ 28. srpnja 1942. Pokopan na groblju Kolakovo brdo. Sprovod vodio župnik fra Klement Dokić (MU, sv. III, str. 123, br. 15).

Bože Kraljević iz Mokrog, župa Široki Brijeg, sin Grge i Mare r. Skoko, muž Nedjeljke r. Luetić, star 42 godine, oružnički vodnik. Zarobljen od partizana, odveden prema Duvnu te 28. srpnja 1942. strijeljan u šumi Jelovača povrh Eminova Sela. Na istome mjestu pokopao ga Stojan Stipić iz Šuice, koji je vjerojatno i obavijestio župnika o tome (MU, sv. III, str. 124, br. 27).

ŽUPA TOMISLAVGRAD

Popis stradalih u Prvom svjetskom ratu načinjen je prema podatcima iz Matice umrlih i Stanja duša iz 1915. župe Tomislavgrad te Matice umrlih župe Bukovica za selo Kovače koje je tada pripadalo toj župi. Podatci su manjkavi jer nema naknadnih upisa u maticu. Prema podatcima iz Matice umrlih i Stanja duša u Prvom svjetskom ratu život je izgubilo 65 osoba s područja današnje župe Tomislavgrad.

Pri izradi popisa žrtava Drugoga svjetskog rata korišteni su sljedeći izvori: Matica umrlih i krštenih župe Tomislavgrad (matice župe Bukovice za selo Kovače); članak „Duvanjske žrtve Hrvata Drugoga svjetskog rata“ koji je priredio Šimun Penava iz Hrvatskog informativnog centra u Zagrebu i objavio u *Duvanjskom zborniku* (ur. Jure Krišto), Zagreb-Tomislavgrad, 2000.; popis iz 1989. koji je načinio tadašnji duvanjski župnik fra Jozo Križić po nalogu biskupa mostarsko-duvanjskog mons. Pavla Žanića, u svrhu prikupljanja podataka o stradalim vjernicima u Drugom svjetskom ratu i poraću na području hercegovačkih biskupija; izravna svjedočanstva starijih osoba iz župe Tomislavgrad (prikupili fra Mate Tadić i Ante Tadić). Popis za Stipanjiće i Jošanicu napravio je dr. Jure Krišto.

Prvi svjetski rat

Blažuj (3)

1) Frano Ančić, sin Frane i Ruže r. Letica, star 35 godina.[50] Oženjen: supruga Kata r. Radoš. Nakon Franine smrti preudala se za udovca Marka Mamića iz Blažuja. Umro od gladi u bolnici u Rumunjskoj 1. kolovoza 1917. Smrt pod zakletvom posvjedočio Ivan Čolina iz Borčana (MU, sv. IV, str. 72, br. 265; SD 1915.: Blažuj, str.18).
2) Petar Mamić, sin Joze i Matije r. Kutleša, rođen 27. lipnja 1882. Oženjen: supruga Cvita r. Krišto. Nakon Petrove smrti preudala se za Stipu Krajinu u Podgaj. Petar umro u vojništvu 19. lipnja 1918. (SD 1915.: Blažuj, str. 17).
3) Stipan Radoš, sin Ivana i Ive r. Radoš, rođen 8. siječnja 1899. Neoženjen, umro u vojništvu u bolnici u Pečuhu 12. travnja 1918. (MU, sv. IV, str. 43, br.).

Eminovo Selo (4)

1) Andrija Jurič zv. Jandro, sin Ilije i Kaje r. Tomas, rođen 20. rujna 1895. Neoženjen, umro u bolnici u Linzu 20. veljače 1918. Pokopan u Linzu (MU, sv. IV, str. 41, br. 19).
2) Stipan Krišto, sin Ilije i Ruže r. Perković, rođen 20. lipnja 1874. Poginuo kao vojnik 29. lipnja 1916. Službeno došla obavijest na kotar. Ženio se dva puta: prva supruga je Anica r. Leutar, a nakon njezine smrti oženio se Ivom r. Križanac. (MU, sv. IV, str. 33, br. 113; SD 1915.: E. Selo, str. 5).
3) Ivan Perić, sin Marka i Matije r. Krajina, rođen 5. veljače 1891. Neoženjen, poginuo u ratu 26. veljače 1918. Obavijest pismeno došla ocu u kolovozu 1918., a svjedoči i Bariša Stanić Jakin s Luga (MU, sv. IV, str. 61, br. 28; njegova je smrt zabunom upisana još jednom: str. 67, br. 80).

[50] U Stanju duša piše da je rođen 1884. Međutim u Matici krštenih ima samo Jozo Ančić, sin Frane i Ruže r. Prljević, rođen 16. lipnja 1884. (MK, sv. II, str. 143, br. 422).

4) Stipe Tabak, sin Ilije i Ive r. Perković, rođen 16. prosinca 1884. Oženjen: supruga Ruža r. Bartulić iz Kongore. Poginuo kao vojnik kod Wieschowieka 30. srpnja 1917. (MU, sv. IV, str. 47, br. 82; SD 1915.: E. Selo, str. 1916).

Ćavarov stan (1)

1) Ivan Lerota Ćulanić zv. Ivić, sin Mate i Mare r. Marijanović, rođen 1. ožujka 1898. na Ćavarovu Stanu. Neoženjen, poginuo na ratištu u Tirolu 1914. ili 1915.[51]

Kolo (4)

1) Dane Nevistić, sin Pere i Janje r. Barišić, rođen 12. svibnja 1899. Neoženjen, nestao u ratu (SD 1915.: Kolo, str. 48).[52]
2) Ivan Perić, sin Stipe i Ive r. Nevistić, rođen 18. svibnja 1894. Neoženjen, poginuo u vojsci. (SD 1915.: Kolo, str 2)
3) Andrija Radoš, sin Jakova i Tomice r. Škorić, rođen 20 kolovoza 1871. Oženjen: supruga Jela r. Letica. U ratu poginuo 21. lipnja 1917. Javio vojni dušobrižnik (MU, sv. IV, str. 34, br. 116 i SD 1915.: Kolo, str. 32).
4) Marko Tadić, sin Joze i Kaje r. Radoš, rođen 16. travnja 1892. Neoženjen, umro u vojništvu od tifusa 4. ožujka 1915. (MU, sv. IV, str. 26, br. 38).

Kovači (6)[53]

1) Jakov Bilić, sin Ilijin, 20 god., ranjen te preminuo u bolnici Bekanabe 12. ožujka 1917. (MU Buk. II, 96, 88).
2) Ivan Letica, sin Bariše i Jele r. Jurčević, 28. god., poginuo na ratištu na nepoznatom mjestu 10. studenog 1917. Njegova smrt bukovičkom župniku prijavljena 10. prosinca 1919. (MU Buk. II, 71, 77).
3) Marko Letica, sin Mate i Matije r. Šteko, 50 god., poginuo 15. listopada 1917. i pokopan na vojnom groblju u Bos. Brodu (MU Buk. II, 43, 98).
4) Pilip Perković, sin Nikolin, 21 god., poginuo na ratištu na nepoznatom mjestu 5. lipnja 1916. (MU Buk. II, 96, 89).
5) Marijan Pranjić, sin Ilijin, 21 god., poginuo na ratištu na nepoznatom mjestu 10. svibnja 1915. (MU Buk. II, 96, 90).
6) Marijan Tomić, sin Ilije i Mare r. Krišto, 34. god., nakon ranjavanja na ratištu umro u bolnici na nepoznatom mjestu 20. travnja 1918. (MU Buk. II, 54, 92).

Kuk (1)

1) Ilija Jurič, sin Mate i Jele r. Musić, rođen 21. kolovoza 1898. Neoženjen, Poginuo kao vojnik 9. listopada 1917. (SD 1915.: Sarajlije, str. 11).

[51] Prema kazivanju Ivanove nećakinje Anđice Tadić r. Ćulanić (r. 1934.).

[52] Dane se nalazi na fra Jozinu popisu (1989.) te piše da je stradao 1945., a u Stanju duša samo piše da je „nestao u ratu“. Pretpostavljam da je stradao u I. svjetskom ratu pošto ga se nisu mogli sjetiti Ivan Tadić Brkić (1920.-2011.), koji je i sam bio sudionik križnog puta, ni Stjepan Madunić Barin (r. 1930.), koji su mi pomogli u izradi popisa stradalih Koljana u II. svjetskom ratu.

[53] Podatci na temelju Matice umrlih župe Bukovice objavljeni u R. JOLIĆ, *Život i smrt u Duvnu*, Tomislavgrad, 2005., str. 276.

Letka (6)

1) Ivan Baćak, sin Ilije i Ruže r. Vučemil, rođen 3. siječnja 1894. Neoženjen, poginuo u ratu na nepoznatom mjestu 8. svibnja 1917. (MU, sv. IV, str 34, br. 115).
2) Ivan Baćak, sin Mate i Matije r. Tadić, rođen 20. kolovoza 1895. Neoženjen, umro u Sarajevu u bolnici 11. kolovoza 1918. (SD 1915.: Letka, str. 5).[54]
3) Mijo Baćak Keškić, sin Ivana i Matije r. Krajina, rođen 1. svibnja 1868. Oženjen: supruga Agata r. Miloš. Poginuo u komori u Ugarskoj 10. travnja 1915. (MU, sv. IV, str. 6, br. 52).
4) Petar Bilić, sin Petra i Ruže r. Križanac, rođen 9. lipnja 1895. Neoženjen, poginuo u ratu 10. listopada 1917. „Na sud njegove stvari došle kao poginulog“ (MU, sv. IV, str. 50, br. 14; SD 1915.: Letka, str. 37).
5) Petar Radoš, sin Marka i Mare r. Krstanović, rođen 24. lipnja 1884. Oženjen: supruga Ilka r. Perić. Nestao u ratu (SD 1915.: Letka, str. 25).
6) Marijan Stipić, sin Joze i Anđe r. Gudelj, rođen 18. srpnja 1890. Neoženjen, umro u bolnici u Győru, Mađarska, 1. lipnja 1917. Pokopao ga na općinskom groblju u Győru vojni dušobrižnik (MU, sv. IV, str. 34, br. 119).

Mokronoge (3)

1) Ivan Baković, sin Tome i Luce r. Mandić, rođen 9. rujna 1897. Neoženjen, umro u vojništvu, u bolnici u Győru 7. veljače 1916. Brzojavom javljena smrt (MU, sv. IV, str. 13, br. 19).
2) Jozo Perković, sin Joze i Ive r. Brajko, star 35 godina. Umro u vojništvu 1. studenog 1917. Naknadno unesen po svjedočenju Ante Krajine i Marijana Zvonara koji su bili očevidci smrti (MU, sv. IV, str. 39, br. 164).
3) Ivan Protuđer, sin Martina i Matije r. Grgić, 24. listopada 1891. Neoženjen, umro od posljedica ranjavanja u ratu 10. lipnja 1915. (MU, sv. IV, str. 9, br. 81; SD 1915.: Mokronoge, str. 25).

Podgaj (2)

1) Ante Krajina, sin Joze i Joze r. Brdar, rođen 3. lipnja 1888. Neoženjen, poginuo u ratu 15. siječnja 1916. (MU, sv. IV, str. 14, br. 28).
2) Jozo Krajina, sin Ivana i Anice r. Leto, rođen 22. listopada 1884. Oženjen: supruga Mara r. Penjgušić. Ubijen u ratu od drugih momaka 15. prosinca 1917. (MU, sv. IV, str. 39, br. 168; SD 1915.: Podgaj, str. 7).

Sarajlije (5)

1) Jozo Jakić, sin Ivana i Anđe r. Križanac, rođen 5. rujna 1889. Neoženjen, ranjen u ratu te od rana umro 3. listopada 1915. (MU, sv. IV, str. 10, br. 93).
2) Jakov Lučić, sin Nikole i Janje r. Orlović, rođen 17. veljače 1880. Oženjen: supruga Manda r. Papić, nakon Jakovove smrti preudala se za Ivana Landeku iz Sarajlija. Jakov je poginuo u ratu na talijanskoj granici 17. ožujka 1916. (MU, sv. IV, str. 14, br. 26).
3) Mijo Papić, sin Ante i Anice r. Kovčo, rođen 21. rujna 1885. Neoženjen, umro u bolnici u Győru 30. lipnja 1917. (MU, sv. Iv, str. 34, br. 120).

[54] Ne piše ništa pobliže o smrti no pretpostavljam da je bio vojnik, budući da se u to vrijeme nije baš išlo u bolnicu na liječenje.

4) Frano Smiljanić, sin Marka i Kate r. Perković, rođen 2. listopada 1881. Oženjen: supruga Mara r. Jurič, nakon Franine smrti preudala se Antu Radoša u Crvenice. Frano je poginuo u ratu 24. svibnja 1917. (MU, sv. IV, str. 35, br. 128).
5) Stipan Tomas, sin Jure i Ane r. Lučić, rođen 11. veljače 1868. u Mokronogama. Oženjen: supruga Mara r. Mašić. Umro u svjetskom ratu. (SD 1915.: Sarajlije, str. 18)

Stipanjići (5)

1) Bože Babić, sin Ivana i Kate r. Krajina, 15. prosinca 1882. Oženjen: supruga Jela r. Markulj. Umro u vojništvu u Mostaru od dizenterije 31. kolovoza 1917. Pokopan na mostarskom vojnom groblju (MU, sv. IV, str. 36, br. 136; SD 1915.: Stipanjići, str. 64).
2) Ilija Brigić, sin Ilije i Ruže r. Ljubičić, rođen 12. studenog 1898. Neoženjen, umro u vojništvu 6. veljače 1918. (MU, sv. IV, str. 40, br. 12).
3) Ivan Brigić, sin Joze i Ive r. Perić, rođen 28. srpnja 1881. Oženjen: supruga Jela r. Bošnjak. Umro 13. srpnja 1918. u Rusiji, prema kazivanju Ivana Kožula iz Mokroga. Smrt prijavljena tek 1923. godine (SD 1915.: Stipanjići, str. 81).
4) Jure Jurčević, sin Ilije i Anđe r. Tadić, rođen 13. srpnja 1894. Neoženjen, poginuo u ratu 10. studenog 1915. (MU, sv. IV, str. 20, br. 84).
5) Nikola Radoš, sin Joze i Mare r. Mladina, rođen 31. svibnja 1873. Oženjen: supruga Mara r. Dilber, nakon Nikoline smrti preudala se za Martina Madunića s Kola. Nikola je poginuo u vojništvu u Sanct Boltenu 23. kolovoza 1918. (MU, sv. IV, str. 61, br. 23). Vjerojatno je riječ o Sanct Pöltenu u Austriji.

Tomislavgrad (14)

1) Frano Bašić, sin Ivana i Mare r. Sučić, rođen 28. prosinca 1895. Neoženjen, poginuo u svjetskom ratu 9. rujna 1915. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 42).
2) Franjo Batinić, sin Ivana i Mare r. Perkušić, rođen 10. listopada 1893. u Foči. Neoženjen, poginuo na talijanskom frontu 7. kolovoza 1916. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 156).
3) Ivan Budimir, sin Joze i Ive r. Rubić, rođen 29. listopada 1885. Ranjen u ratu te podlegao ranama u bolnici u Teschenu 18. studenog 1915. (MU, sv. IV, str. 12, br. 8).
4) Marko Čotić, sin Mate i Ive r. Rubić, rođen 25. veljače 1895. Neoženjen, ranjen te ranama i podlegao u Kremsu 1. ožujka 1916. (MU, sv. IV, str. 13, br. 21).
5) Jozo Grgić, sin Ivana i Anice r. Ćurković, star 40 godina. U komori u Usori poginuo 20. ožujka 1915. (MU, sv. IV, str. 8, br. 72).
6) Marko Jurič, sin Bože Juriča (Babića) i Ive Landeka, rođen 4. ožujka 1889. Oženjen: supruga Stana r. Petrović, poginuo u svjetskom ratu 1918. god. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 5).
7) Pavo Karaivanović, sin Mate i Janje r. Šimunović iz Konjica, rođen 28. prosinca 1883. u Županjcu. Oženjen: supruga Anđa r. Jurišić. Poginuo u Prvom svjetskom ratu 1918. god.[55] (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 7).
8) Stipan Majić Radoš, sin Petra i Jele r. Čolić, rođen 1. siječnja 1887. Neoženjen, u Travniku stradao 4. listopada 1915., pokopan na groblju sv. Roka u Travniku (MU, sv. IV, str 10, br. 92; SD 1915: Tomislavgrad, str. 29).

[55] U popisu fra Joze Križića naveden je kao žrtva Drugoga svjetskog rata, što nije točno, jer u Stanju duša piše da je poginuo kao vojnik 1918. god.

9) Dane Marković, sin Marijana i Ane r. Gudelj, rođen 10. studenog 1891. Neoženjen, umro kao vojnik u Mostaru od suhe 18. siječnja 1918. Pokopan na mostarskom vojnom groblju (MU, sv. IV, str. 39, br. 7).
10) Luka Marković, sin Ante i Anđe r. Jozić, star 26 godina. Umro kao vojnik u Zobbalehuju u Ugarskoj 25. veljače 1916., krv mu često na grlo išla. Smrt javljena brzojavom (MU, sv. IV, str 13, br. 20).
11) Drago Tabak, sin Ilije i Delfe r. Škaro, rođen 31. svibnja 1894. Neoženjen, poginuo u ratu u Galiciji 23. lipnja 1915. (MU, sv. IV, str. 14, br. 25).
12) Ivan Tadić, sin ? Poginuo u vojništvu 11. lipnja 1915. (MU, sv. IV, str. 6, br. 57).[56]
13) Jozo Tadić, sin Luke i Matije r. Rubić, rođen 18. veljače 1896. Umro u vojnoj bolnici u Lebring Stajeru 1. ožujka 1917. Smrt prijavljena 21. travnja 1918. (MU, sv. IV, str. 42, br. 32).
14) Pero Tadić, sin ? Poginuo u vojništvu 11. svibnja 1915. (MU, sv. IV, str. 6, br. 56).[57]

Tubolja (2)

1) Cvitan Ivanković, sin Franje i Janje r. Sabljić, rođen 1892. Pao na bojištu 28. prosinca 1917. (MU, sv. IV, str. 40, br. 15).
2) Martin Ivanković, sin Marijana i Matije r. Udovičić, rođen 29. listopada 1892. u Kočerinu. Neoženjen, poginuo 1914. (SD 1915.: Stipanjići, str. 99).

Vedašić (9)

1) Ivan Ljubičić, sin Bože i Matije r. Malekin, rođen 1870. Oženjen: supruga Ruža r. Baćak. Umro kao vojnik u bolnici u Folgaru 23. veljače 1918. (MU, sv. IV, str. 77, br. 75).
2) Jozo Križanac, sin Jake i Anđe r. Jakić, rođen 7. veljače 1892. Stradao u ratu (SD 1915.: Vedašić, str. 22).
3) Mate Križanac, sin Jake i Anđe r. Jakić, rođen 22. veljače 1897. Stradao u ratu (SD 1915.: Vedašić, str. 22).
4) Ante Papić, sin Stipe i Anđe r. Brkić, rođen 15. lipnja 1886. Oženjen: supruga Jela r. Gudelj. Poginuo u ratu 20. srpnja 1915. (MU, sv. IV, str. 14, br. 29).
5) Bože Papić, sin Jakova i Ive r. Miškić, rođen 10. kolovoza 1874. Oženjen: supruga Joza r. Sliško. Umro u vojništvu u Sarajevu 3. siječnja 1918. (MU, sv. IV, str. 40, br. 10; SD 1915.: Vedašić, str. 8).
6) Bože Papić, sin Pere i Kate r. Miškić, rođen 27. veljače 1892. Oženjen: supruga Anica r. Križanac. Umro u vojništvu u Beču 19. kolovoza 1918. Pokopan na Bečkom groblju (MU, sv. IV, str. 49, br. 93; SD 1915.: Vedašić, str. 12).
7) Ivan Papić, sin Jakova i Ive r. Miškić, rođen 2. prosinca 1871. Oženjen: supruga Manda r. Marković. Zadobio prehladu u vojništvu te od nje kod kuće umro 24. lipnja 1918. (MU, sv. IV, str. 45, br. 69; SD 1915.: Vedašić, str. 8).
8) Jozo Papić, sin Jakova i Ive r. Miškić, rođen 12. kolovoza 1876. Oženjen: supruga Jurka r. Prskalo. Umro u vojništvu u Šipotu u Rumunjskoj 22. kolovoza 1917. (MU, sv. IV, str. 40, br. 11; SD 1915.: Vedašić, str. 8).

[56] U Matici umrlih piše za Ivana i Peru Tadića da se ne zna sigurno da li su poginuli, ne pišu im imena roditelja niti odakle su – a Tadića je, prema Stanju duša iz 1915., bilo na Kolu, Kuku i Tomislavgradu. Pretpostavljam da su Pero i Ivan iz iste kuće jer su zajedno upisani u Maticu umrlih. Međutim u Stanju duša piše da je Ivan umro 19. srpnja 1917.

[57] Vidi prethodnu bilješku!

9) Mijo Šteko, sin Pere i Ilke r. Radoš, rođen 6. veljače 1893. Stradao u ratu (SD 1915.: Vedašić, str. 55).

Drugi svjetski rat i poraće

Blažuj

1. Ivan Ančić, sin Stipe i Agate r. Ćosić, rođen 30. listopada 1921. Neoženjen, nestao u ratu 1945. god. (SD 1915.: Blažuj, str. 10)

2. Radoslav Ančić, sin Mate i Kate r. Perković, rođen 19. siječnja 1928. Neoženjen, ubio ga na Blažuju 20. srpnja 1942. Stole Zdilar[58], Srbin iz Eminova Sela. Pokopala ga rodbina na Karauli (MU, sv. V, str. 139, br. 82).

3. Ruža Ančić, kći Stipe i Agate r. Ćosić, rođena 23. listopada 1918. Teško ranjena od ručne granate u Mariboru te podlegla ozljedama 4. lipnja 1945. Pokopana 5. lipnja 1945. na bolničkom groblju u Mariboru. Obavijest o smrti došla 13. siječnja 1947. (MU, sv. V, str. 8, br. 1).

4. Šimun Ančić, sin Nikole i Ive r. Pranjić, rođen 10. srpnja 1896. Oženjen: supruga Anđa r. Kovačević. Poginuo u crkvi u Tomislavgradu u bombardiranju britanskih zrakoplova 16. listopada 1944. Pokopala ga rodbina na mjesnom groblju (MU, sv. V. str. 190, br. 154). Istom je prigodom teško oštećena i bazilika u Tomislavgradu.

5. Viktor Ančić, sin Joze i Ruže r. Mašić, rođen 4. rujna 1919. Neoženjen, nestao u ratu 1945. god.

6. Ilija Ćavar, sin Joze ---, rođen ----. Nestao u ratu 1945. god.

7. Jozo Ivić, sin Ivana i Ive r. Marković-Žilić, rođen 6. ožujka 1904. Domobran, oženjen, ubili ga partizani (UDBA) u logoru u Mostaru 3. kolovoza 1945. Pokopan u Mostaru 4. kolovoza 1945. (MU, sv. V, str. 200, br. 72).[59]

8. Marko Ivić, sin Ivana i Ive r. Marković-Žilić, rođen 10. lipnja 1906. Ustaša, oženjen, poginuo u borbi s partizanima kod Bihaća 10. listopada 1942. (MU, sv. V, str. 158, br. 165).

9. Mijo Ivić, sin Nikole zv. Jandre i Anice r. Čelar, rođen 5. studenog 1898. Neoženjen, nestao u ratu na nepoznatom mjestu.

10. Nikola Ivić, sin Ivana i Ive r. Marković-Žilić, rođen 17. ožujka 1900. Oženjen: supruga Jela r. Brzović. Ustaša, strijeljan u Mostaru 29. studenog 1945. Pokopan u Mostaru (MU, sv. V. str. 203, br. 110).

11. Stipe Ivić zv. Štipan, sin Ivana i Ive r. Marković-Žilić, rođen 26. rujna 1908. Ženio se dva puta: prva supruga mu je bila Ilka r. Perić, a nakon njezine smrti ženi Ružu r. Jurić. Ustaša, zadnji put viđen u Mariboru 1945. Nestao na nekom od brojnih križnih putova u proljeće 1945. god.

12. Ivan Jurič, sin Tome i Jele r. Krišto, rođen 28. listopada 1921. Neoženjen, nestao na kraju rata, u proljeće 1945. god. na nekome od križnih putova.

13. Tomo Jurič, sin Mije i Ive r. Mamić, rođen 14. prosinca 1888. Oženjen: supruga Jela r. Krišto. Poginuo u crkvi u Tomislavgradu od bombi 16. listopada 1944. Pokopala ga rodbina na mjesnom groblju (MU, sv. V, str. 190, br. 153). Istom je prigodom poginuo i Šimun Ančić, a teško je oštećena i bazilika u Tomislavgradu.

14. Ilija Mamić, sin Andrije i Anice r. Jurčević, rođen 4. rujna 1925. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

15. Ivan Mamić, sin Joze i Mande r. Krajina, rođen 20. veljače 1920. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani u Karlovcu 1945. god.

---

[58] U MU samo piše da su ga ubili partizani.

[59] U Stanju duša iz 1915. piše da se ubio.

16. Jure Mamić, sin Petra i Cvite r. Krišto, rođen 2. kolovoza 1917. Vojnik NDH, neoženjen, odveden po noći 1945. i ubijen na nepoznatom mjestu.

17. Radoslav-Slavko Mamić, sin Pere i Jele r. Leto, rođen 23. rujna 1898. Oženjen: supruga Ruža r. Braovac. Ubili ga partizani na Blažuju 5. rujna 1942. Pokopala ga rodbina na Blažuju 10. rujna 1942. (MU, sv. V , str. 148, br. 66).

18. Bariša Radoš, sin Joze i Stane r. Jurčević, rođen 1. veljače 1920. Neoženjen, ubili ga partizani u Kologaju 8. prosinca 1943. Pokopala ga rodbina na Eminovu Selu 17. prosinca 1943. (MU, sv. V, str. 163, br. 214).

19. Fra Ludovik Radoš (krsno ime Ivan), sin Jure i Stane r. Ančić, rođen 14. studenog 1925. Civil, redovnik, partizani su ga 7. veljače 1945. s jedanaestoricom subraće ubili, spalili i zatrpali u ratnom skloništu na Širokom Brijegu.[60]

20. Marko Radoš, sin Ilije i Mare r. Milić, rođen 14. kolovoza 1923. Ustaša, neoženjen, nestao u Okučanima 1945. god.

Buhovo (3)

1. Grgo Ćosić, sin Mate i Anice r. Čolak, rođen 11. ožujka 1906. Oženjen: supruga Mara r. Kvesić. Umro u logoru u Mostaru 1945. god. (SD 1915.: E. Selo, str. 37).

2. Marijan Ćosić, sin Ivana i Matije r. Ćorić, rođen 16. veljače 1920. Nestao u proljeće 1945. god. na nekom od brojnih križnih putova. (SD 1915.: E. Selo, str. 38).

3. Marijan Ćosić, sin Miška ---, rođen ---. Nestao na križnom putu na nepoznatom mjestu u proljeće 1945. god.

Ćavarov Stan[61]

1. Filip Ćavar, sin Marka i Luce r. Vlajčić iz Vinice, rođen 19. ožujka 1898. u Kazagincu. Oženjen: supruga Ljuba r. Tadić s Kola. Civil, ubijen u zatvoru u Livnu 2. ožujka 1945. (MU, sv. V, str. 196, br. 34).

2. Franjo Ćavar, sin Bože i Filipe r. Džaja, rođen 11. velječe 1912. u Kazagincu. Oženjen: supruga Mara r. Lučić. Domobran, ubili ga partizani u Požeškom logoru u proljeće 1945. god. na križnom putu.

3. Andrija Ćavar zv. Jandre, sin Bože i Filipe r. Džaja, rođen 13. studenog 1914. u Kazagincu. Domobran, oženjen, poginuo u Vlasenici (Romanija) od partizana 1943. god.

4. Marko Ćavar, sin Filipa i Ljube r. Tadić, rođen 6. siječnja 1924. u Kazagincu. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen kod Dravograda.

5. Marko Ćavar, sin Mate i Ive r. Ćurković, rođen 7. prosinca 1918. Neoženjen Poginuo u zimi 1945. u Busovači od partizana. Pokopan u Busovači (MU, sv. V, str. 201, br. 77).

6. Marko Ćulanić, sin Ante i ?, rođen 1914. Posljednji put viđen u Kninu 1944. Najvjerojatnije je stradao u borbi s partizanima u blizini Knina.[62]

---

[60] A. BAKOVIĆ, *Hrvatski martirologij XX. stoljeća*, I: *Svećenici-mučenici Crkve u Hrvata*, Zagreb, 2007., str. 875.

[61] U *Duvanjskom zborniku* su svi Ćavari navedeni kao stradali iz Kazaginca, gdje su doduše neki i rođeni, ali su se doselili na Ćavarov Stan koji je po njima i dobio ime, pa ih ja ovdje svrstavam među stradale s Ćavarova Stana.

[62] Nalazi se na fra Jozinom popisu, a također je potvrdila i Anđica Tadić r. Ćulanić (r. 1934.) da je kao dijete čula da je Marko nastradao negdje oko Knina.

7. Slavko Lerota-Ćulanić, sin Ivana zv. Ivić i Ivanice r. Beroš zv. Ivka, rođen 13. kolovoza 1918. Poginuo u vlaku od aviona 21. prosinca 1944. Pokopala ga vojska u Doboju 22. prosinca 1944. (MU, sv. V, str. 196, br. 29).

8. Tadija Lerota-Ćulanić zv. Tade, sin Mate i Ane r. Ćurčić-Dudan, rođen 14. ožujka 1888. Oženjen: supruga Paula r. Jezidžić. Ubijen u ratu ---.

9. Jozo Perković, sin Mije i Filipe r. Grgić, rođen 14. ožujka 1926. u Mijakovu Polju. Ustaša, neoženjen, poginuo u Bugojnu 1944. Naveden je u popisu žrtava župe Vinica. Nakon smrti Jozinog oca Mije, majka Filipa mu se preudaje 1936. za Iku Ćavara na Ćavarov Stan te sa sobom dovodi i svoje troje djece Jozu, Jelu i Kaju.

Eminovo Selo

1. Frano Dilber, sin Jure i Kate r. Baćak, rođen 29. rujna 1880. Ubijen od njemačke vojske 5. prosinca 1943. Pokopan na Eminovu Selu (MU, sv. V, str. 166, br. 239).

2. Ivan Dilber, sin Abrama i Anice r. Ćosić, rođen 22. lipnja 1908. u Bugojnu. Oženjen: supruga Kata r. Stipić iz Letke. Poginuo od partizana u Hrvatskoj Mitrovici 5. kolovoza 1945. na križnom putu (MU, sv. V, str. 204, br. 109).

3. Ivan Dilber, sin Marka i Anice r. Lemić, rođen 24. kolovoza 1913. Ubili ga partizani 9. studenog 1944. u Ravašnici (isjekli ga na komade). Pokopan na Eminovu Selu (MU, sv. V, str. 191, br. 169).

4. Ivan Dilber, sin Nikole i Zorke r. Cvitanović, rođen 2. srpnja 1938. Spaljen u kući od njemačke vojske 5. prosinca 1943. (MU, sv. V, str. 166, br. 241).

5. Mara Dilber r. Lučić, kći Pere Lučića i Jele r. Lučić, supruga Ivana Dilbera, rođena 3. svibnja 1886. na Jošanici. Ranjena od njemačke vojske te je umrla 3. svibnja 1944. opremljena sv. sakramentima. Pokopana je na Eminovu Selu 4. svibnja 1944., a sprovod je vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 181, br. 67).

6. Mirko Dilber, sin Nikole i Zorke r. Cvitanović, rođen 30. ožujka 1943. Ubijen od njemačke vojske 5. prosinca 1943. Pokopan na Eminovu Selu (MU, sv. V, str. 166, br. 243).

7. Nikola Dilber, sin Ivana i Mare r. Lučić, rođen 28. svibnja 1910. Oženjen: ženio se dva puta prva supruga Zorka r. Cvitanović, nakon čije smrti ženi Maru r. Tadić. Mara se nakon Nikoline smrti preudaje za Jozu Juriča s Eminova Sela. Nikolu su ubili partizani 9. studenog 1944. u Ravašnici (isjekli ga na komade). U izvorima ne piše gdje je pokopan. (MU, sv. V, str. 191, br. 168).

8. Pere Dilber, sin Nikole i Zorke r. Cvitanović, rođen 17. veljače 1940. Ubijen od njemačke vojske 5. prosinca 1943. Pokopan na Eminovu Selu (MU, sv. V, str. 166, br. 242).

9. Stipe Dilber, sin Joze i Ane r. Marković, rođen 1865. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga Matija r. Lučić (Zvonar), a nakon njezine smrti ženi Anicu r. Ljubičić. Zaklao ga komšija Dušan Zdilar u kući. Kada? (SD 1915.: E. Selo, str. 12).[63]

10. Zorka Dilber r. Cvitanović, kći Ivana Cvitanovića i Zorice r. Zlopaša, supruga Nikole Dilbera, rođena 10. lipnja 1910. na Buhovu. Ubila je njemačka vojska 5. prosinca 1943. Pokopana je na Eminovu Selu (MU, sv. V, str. 166, br. 240).

11. Stipe Jurič, sin Ilije i Kate r. Tomas, rođen 26. prosinca 1887. Oženjen: supruga Joza r. Perković. Civil, ubila ga UDBA u Travniku 1946. god.

12. Ante Krišto, sin Jure i Anice r. Grgić, rođen 11. lipnja 1916. Neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

13. Ivan Krišto, sin Pere i Ive r. Kovčo, rođen 21. prosinca 1921. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 25. rujna 1942. Pokopali ga drugovi vojnici u Jajcu (MU, sv. V, str. 141, br. 102).

[63] Ne mogu ga pronaći u matici umrlih, a u stanju duša ne piše ništa o njegovoj smrti!

14. Marko Krišto, sin Ilije i Šime r. Ivić, rođen 23. studenog 1922. Ustaša, neoženjen, poginuo 1942. od partizana u Bihaću.

15. Šimun Krišto, sin Ilije i Jele r. Perić, rođen 23. travnja 1920. Domobran, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima u selu Okučani u Srijemu 29. studenog 1943. Pokopali ga drugovi vojnici 30. studenog 1943. u blizini Okučana, u Gređanima. Upisan u maticu 29. travnja 1944. (MU, sv. V, str. 181, br. 62).

16. Nikola Leto, sin Stipana i Joze r. Kovačević, rođen 25. studenog 1889. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put sa Janjom r. Miškić, a nakon njezine smrti ženi Matiju r. Nevistić s Kola. Poginuo od partizana 18. ožujka 1943. Pokopala ga rodbina na Eminovu Selu 19. ožujka 1943. (MU, sv. V, str. 145, br. 18).

17. Ante Perić, sin Šimuna i Marte r. Barišić, rođen 26. lipnja 1921. Neoženjen, nestao u koloni na križnom putu u proljeće 1945. god.

18. Bariša Perić, sin Tadije i Anice r. Jurič, rođen 5. ožujka 1925. Neoženjen, umro u Mostaru 16. travnja 1943. od rana. Pokopan na vojničkom groblju u Mostaru 17. travnja 1943. (MU, sv. V, str. 148, br. 66).

19. Ivan Perić, sin Pere i Kaje r. Radoš, rođen 9. studenog 1912. Oženjen: supruga Mara r. Jurič. Domobran, odveden od UDBE i ubijen kod Fojnice 6. ožujka 1945. (MU, sv. V, str. 196, br. 35a).

20. Niko Perić, sin Pere i Kaje r. Radoš, rođen 19. lipnja 1920. Neoženjen, nestao u koloni na križnom putu u proljeće 1945. negdje oko Fojnice.

21. Pere Perić, sin Šimuna i Mare r. Baković, rođen 20. kolovoza 1915. Oženjen: supruga Ljuba r. Krišto. Ubačen u jamu u Nevesinju 12. svibnja 1945.

22. Srećko Perić, sin Šimuna i Ruže r. Jurič, rođen 20. studenog 1901. Oženjen: supruga Mara r. Nevistić. Poginuo u veljači 1945. u Rakitnu. Pokopala ga vojska u Rakitnu (MU, sv. V, str. 200, br. 66).

24. Toma Tabak, sin Mate i Matije r. Mamić, rođen 18. prosinca 1921. u Glamoču. Neoženjen, nestao u koloni na križnom putu u proljeće 1945. god.

25. Nikola Tavra, sin Ante i Mare r. Omrčen (Crnković) iz Grabovice, rođen 3. studenog 1863. Oženjen: supruga Anđa r. Radoš. Ubijen od njemačke vojske 20. prosinca 1943. Pokopala ga rodbina na Eminovu Selu (MU, sv. V, str. 174, br. 319).

Jošanica i Vučipolje

1) Ilija Babić, sin Marka i Anice r. Perić, rođen 18. prosinca 1901. Oženjen: supruga Ruža r. Ančić. Ubili ga partizani u Slavoniji 1944. god.
2) Jure Đerek (Ćorić), sin Stipe i Anice r. Kutleša, rođen 9. veljače 1911. Oženjen: supruga Jaka r. Baćak. Domobran, poginuo 16. kolovoza 1946. (MU, sv. V, str. 1, br. 70).
3) Ilija Jurić, sin Ivana i ---, rođen 18. siječnja 1890.[64] u Jošanici. Odveden iz logora i nestao na križnom putu 1945. god.
4) Marko Jurić zv. Make, sin Andrije zv. Jandre i Ilke r. Krajina, mlinar, rođen 5. rujna 1919. u Jošanici. Oženjen: supruga Dragica r. Vukadin. Domobran, ubili ga partizani u Požeškom logoru u proljeće 1945. god.
5) Ivan Knezović (Bencić), sin Marka i Antonije r. Franjić, rođen 8. prosinca 1919. u Jošanici. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u proljeće 1945. god.
6) Bože Lučić, sin Ivana zv. Križe i Kate r. Ivančić, rođen 25. prosinca 1927. u Jošanici. Ustaša, neoženjen, ubili ga pripadnici ruske vojske u Vukovaru 1944. god.

[64] Da ovo nije Ilija Jurić sin Ivana rođen 18. siječnja 1910. jer drugog Iliju Jurića Ivanova ne mogu pronaći (SD 1915.: Podgaj, str. 32).

7) Iva Musić-Bilić r. Lončar, suruga Markova, kći ---. Partizani je 1943. odveli i strijeljali.
8) Ivan Musić-Bilić, sin Ilije zv. Lazo i Jurke r. Jurič, rođen 3. srpnja 1925., u Jošanici, nestao 1944. u Slavoniji.
9) Ilija Penjgušić zv. Piće, sin Mate i Anđe r. Delać, rođen 12. rujna 1919., u Jošanici. Došao do Dravograda u svibnju 1945. te ubijen od partizana na nepoznatom mjestu.
10) Jakov Penjgušić-Tadić, sin Marka i Jake r. Ledić, rođen 7. srpnja 1883. u Jošanici. Poginuo od posljedica ranjavanja bombom 10. kolovoza 1942. u Tomislavgradu. Nije opremljen sv. sakramentima jer su u blizini bili partizani. Pokopan u Tomislavgradu 16. kolovoza 1942. (MU, sv. V, str. 139, br. 75).[65]
11) Jakov Penjgušić, sin Petra i ---, poginuo pri bombardiranju grada 1944.[66]
12) Marko Penjgušić zv. Duke, sin Joze zv. Jokan i Luce r. Ćelić, rođen 14. siječnja 1919. u Jošanici. Oženjen: supruga Anđa r. Jakić. Domobran, ubili ga partizani u Požeškom logoru 1945. dok je uzimao hranu preko žice.
13) Petar Penjgušić, sin Ilije i Ive r. Ledić, rođen 20. srpnja 1888. u Jošanici. Ženio se dva puta: prva supruga mu je bila Matija r. Đerek s kojom se vjenčao 1920., a nakon njezine smrti 1928. se ženi Ivom r. Jurič zv. Švabinica. Domobran, ubili ga partizani u Mrkodolu 1. siječnja 1942. Pokopala ga rodbina u Stipanjićima.[67]
14) Ante Perković, sin Mate i Mare r. Ljubičić, rođen 24. kolovoza 1914. u Jošanici. Oženjen: supruga Zorka r. Ančić. Domobran, bio je ranjen, ubili ga partizani u Požegi na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.
15) Frano Perković, sin Filipa i Jele r. Krolo, rođen 4. prosinca 1925. u Jošanici. Domobran, poginuo od partizana u Koprivnici 2. studenog 1945. Pokopan u Koprivnici (MU, sv. V, str. 203, br. 104a).
16) Marko Perković, sin Mate i Marije r. Ljubičić, rođen 3. veljače 1920. u Jošanici. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani 22. prosinca 1942. u Drinovoj Međi. Smrt prijavljena 18. srpnja 1943. (MU, sv. V, str. 158, br. 163).
17) Mirko Perković, sin Ivana i Ive r. Stipović, rođen 4. rujna 1920. u Aržanu, ubili ga partizani 25. listopada 1944. u Dicmu. Pokopan na vojnom groblju u Sinju (MU, sv. V, str. 203, br. 95).
18) Petar Perković, sin Ivana i Ive r. Stipović, rođen 20. ožujka 1910. Oženjen: supruga Jela r. Prcić. U proljeće 1945. došao do Pitomače gdje su ga partizani ubili na „križnom putu“.[68]
19) Nikola Radoš zv. Nikica i Zelkić (po majci), sin Ante i Anice r. Perković, rođen 4. prosinca 1926. u Jošanici. Pripadnik njemačke vojske, neoženjen, u svibnju 1945. došao do Dravograda gdje su ga partizani ubili.
20) Blaž Sesar, sin Ivana i ---, rođen ---, ubili ga komunisti u Kočerinu na Sve svete, 1. studenog 1947.
21) Bariša Žilić-Marković, sin Petra i Ruže r. Musić, rođen 24. kolovoza 1905. u Jošanici. Oženio se Stakom r. Ančić u crkvi sv. Marka u Zagrebu, s kojom je imao dvoje djece. U ustašku organizaciju stupio u inozemstvu 1932. Bio na Liparima s Pavelićem do travnja 1941., kada se vraća u domovinu. Bio je u ustaškim postrojbama, na kraju s činom satnika. U proljeće 1945. bježi pred partizanima, ali

[65] U matici krštenih (MK sv. II, str. 133, br. 137) Jakov je upisan kao sin Marka Tadića (Pengušića) iz čega se može zaključiti da im je prijašnje prezime bilo Tadić, a Pengušić tj. Penjgušić nadimak koji su kasnije prihvatili kao prezime.

[66] Najvjerojatnije se radi o istoj osobi, ali treba provjeriti!!

[67] „Švabinićin“ muž; bježao, jer nije htio biti vojnik.

[68] Ne mogu ga pronaći u matici krštenih te je najvjerojatnije, kao i brat mu Mirko, rođen u Svibiću pored Aržana.

se vraća ilegalno 1948. u jednoj od Kavranovih skupina u cilju podizanja ustanka protiv partizanske vlasti. Uhićen je, zbog izdaje, 15. svibnja 1948. te s drugima doveden na istragu u Zagreb na Savsku cestu. Komunisitčki ga je sud osudio na smrt te je pogubljen nepoznatog datuma 1948. god.[69]

22) Bariša Žilić, sin Ilije i Mande r. Skočibušić, rođen 8. siječnja 1930. Ubili ga komunisti 1950. u Sloveniji. Opet Bariša Žilić, 3. put?!

Kolo (56)

1) Marko Budimir zvani Markica, sin Pere i Ruže r. Ćorić, rođen 14. veljače 1916. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
2) Mile Budimir, sin Marka i Ruže r. Pleić, rođen 6. ožujka 1921. Ustaša, neoženjen, poginuo u Jajcu 2. listopada 1942. u borbi s partizanima („poginuo od razbojničkih partizanskih banda“) (MU sv. V, str. 141, br. 98).
3) Ivan Ećimović zv. Inja, sin Ivana zv. Mućur i Stane r. Perić, rođen 18. studenog 1925. Vojnik, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
4) Dragutin Jurič zv. Drago, sin Ivana i Ive r. Tadić zv. Tata, rođen 5. siječnja 1920. Oženjen Ružom r. Protuđer iz Letke, ustaša, zadnji put ga vidio šurjak Bože Protuđer u Mariboru 1945. Ubili ga prtizani na „križnom putu“.
5) Ilija Jurič, sin Marijana i Šime r. Jurčević, rođen 3. lipnja 1925. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u Sloveniji u proljeće 1945. god.
6) Ivan Jurič zv. Gogić, sin Bogdana i Mare r. Letica, rođen 13. travnja 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ 1945. posljednji put viđen u Mariboru.
7) Ivan Jurič, sin Marijana i Šime r. Jurčević, rođen 17. rujna 1919. Ustaša, neoženjen, nestao u Rusiji oko 1944. god.
8) Mirko Jurič, sin Marka zv. Markota i Ruže r. Zvonar, rođen 26. kolovoza 1927. Partizan, neoženjen, ubijen 25. travnja 1946. na Kupresu, pokopan je na Kolu (MU sv. V, str. 207 br. 31).
9) Anđa Madunić, kći Ivana Papića-Bakušića i Joze r. Radoš-Majić, rođena 8. ožujka 1866. u Vedašiću. Suprug Ivan Madunić, majka Bože zv. „Božuka“. Civil, poginula 25. prosinca 1942. od avionske bombe na Kolu zajedno sa unukom Nevenkom. Pokopana je na groblju na Kolu (MU sv. V, str. 145a, br. 31).
10) Ante Madunić zv. Anta, sin Joze i Jake r. Nevistić, rođen 19. studenog 1886. Ustaša, oženjen Janjom Stanić, ubijen u logoru u Pakracu na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.
11) Filip Madunić zv. Pile, sin Tome i Anice r. Letica, rođen 25. studenog 1919. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
12) Ivan Madunić zv. Ića, sin Tome i Anice r. Letica, rođen 30. travnja 1915. Oženjen Marom Pašalić zv. Nuna, šumar, ubijen 1945. negdje na putu prema Mostaru.
13) Jozo Madunić, sin Ante zv. Anta i Janje r. Stanić, rođen 16. listopada 1923. Ustaša, neoženjen, umro u Gospiću 25. lipnja 1943. od rana zadobivenih u borbi s partizanima. Pokopan je u Gospiću (MU sv. V, str. 176 br. 18).
14) Jozo Madunić zvani Žigić, sin Ilije zv. Žiga i Anđe r. Stanić-Poljičak, rođen 10. veljače 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Mariboru.
15) Marko Madunić, sin Martina i Ive r. Pleić, rođen 17. rujna 1904. Civil, oženjen Ružom Jurčević zv. Ruja iz Kovača, poginuo pri bombardiranju Kola 1943. god.

[69] M. PLANINIĆ, *Tko je izdao Kavrana?*, Zagreb, 1994., str. 111-117.

16) Nevenka Madunić, kći Bože zv. Božuka i Kate r. Baćak, rođena 17. rujna 1941. Dijete, poginula 25. prosinca 1942. od avionske bombe (MU sv. V, str. 145a, br. 32).
17) Slavko Madunić, sin Ante zv. Anta i Janje r. Stanić, rođen 30. siječnja 1920. Ustaša, neoženjen, poginuo 20. siječnja 1943. u Krašiću u borbi sa partizanima. Pokopan 21. siječnja 1943. u Krašiću (MU sv. V, str. 164, br. 217).
18) Ilija Nevistić, sin Mije zv. Mišo i Ruže r. Bošnjak, rođen 8. travnja 1941. Dijete, poginuo 25. prosinca 1942. od avionske bombe (MU sv. V, str. 179, br. 50).
19) dr.sc. Ivan Nevistić, sin Ilije i Mare r. Pleić, rođen 26. veljače 1900. Partizan, književni povjesničar i kritičar, poginuo pri bombardiranju Sarajeva u travnju 1941(?). god. Detalji---?
20) Ivan Nevistić, sin Ivana zv. Šćiga i Cvite r. Perić, rođen 21. studenog 1921. Ustaša, neoženjen, poginuo 1944. u Pleternici u borbi sa partizanima. Pokopan na nepoznatom mjestu.
21) Ivan Nevistić, sin Mije zv. Miško i Anice r. Pašalić, rođen 18. lipnja 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
22) Jakov Nevistić, sin Ivana zv. Šćiga i Cvite r. Perić, rođen 3. ožujka 1912. Šumar, oženjen Lucom r. Krajina s Kola, ubijen 15. lipnja 1945. oko Bune kod Mostara (SD, Kolo, str. 53, br. 6; proglašen mrtvim odlukom Biskupskog ordinarijata broj 171/60).
23) Jozo Nevistić zv. Jozica Ćezin, sin Marka i Anđe r. Tokić, rođen 23. travnja 1911. oženjen Katom r. Barišić zv. Šuja, poginuo u Omišu 1944. god. Kako?
24) Jure Nevistić, sin Mije zv. Miše i Ruže r. Bošnjak, rođen 29. srpnja 1928. Civil, neoženjen, ubijen u Sarajevu 29. srpnja 1947. Detalji?
25) Mirko Nevistić, sin Stanka i Ruže r. Tadić zv. Stankovica, rođen 1. svibnja 1938. Dijete, poginuo 25. prosinca 1942. pri bombardiranju Kola (MU sv. V, str. 143, br. 114a).
26) Stipe Nevistić, sin Šimuna i Anđe r. Madunić, rođen 13. rujna 1920. Ustaša, neoženjen, poginuo 15. rujna 1943. u borbi s partizanima u Ludbregu (MU sv. V, str. 161, br. 196a).
27) Ilija Papić zv. Zvika, sin Ivana i Ive r. Zvonar, rođen 10. travnja 1922. Ustaša, neoženjen, poginuo 10. travnja 1943. na Šćitu u borbi s partizanima.
28) Ljuba Papić, kći Ivana i Ive r. Zvonar, rođena 13. veljače 1924., neudana, civil, partizani je smrtno ranili 4. travnja 1942. Pokopana je na Kolu (MU sv. V, str. 139, br. 77).
29) Ante Pašalić zvani Tone, sin Marka i r. Stane Zvonar, rođen 22. listopada 1927. na Kolu kao drugo od 14. djece u obitelji. Sjemeništarac-gimnazijalac Mostarsko-duvanjske biskupije. Poginuo od partizana početkom svibnja 1945. u Krapini.[70]
30) Ilija Pašalić zv. Ile, sin Bože i Eve r. Ećimović, rođen 14. veljače 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ 1945. Prema svjedočenju Ivana Tadića zv. Brkić posljednji put je viđen u Mariboru.
31) Jozo Pašalić zv. Džankić, sin Pere i Ive r. Žilić, rođen 17. prosinca 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ 1945. Prema svjedočenju Ivana Tadića zv. Brkić posljednji put je viđen u Mariboru.
32) Andrija Perić zv. Jandre, sin Pere i Ive r. Stipić, rođen 1. travnja 1918. Oženjen: žena Ruža r. Baković zv. Neva. Partizan, poginuo u Karlovcu 1945. (MU sv. V, str. 199, br. 58).
33) Delfa Perić, kći Stipana Krstanovića i Mare r. Gudelj, žena Jure Perića zv. Juko, rođena 12. rujna 1887. u Sarajlijama. Civil, poginula 25. prosinca 1942. od avionske bombe (MU sv. V, str. 145a, br. 37).

[70] A. BAKOVIĆ, *Hrvatski martirologij XX. stoljeća*, I, str. 870.

34) Ivan Perić zv. Ikić, sin Pere i Ive r. Stipić, rođen 26. lipnja 1922. Ustaša, neoženjen, poginuo na Blažuju 18. studenog 1942. u borbi s partizanima. Pokopan na Kolu 19. studenog 1942. (MU sv. V, str.145, br. 24).
35) Jozo Perić, sin Jakova i Matije r. Lukičević-Skočibušić, rođen 17. ožujka 1920. u Mesihovini. Ustaša, neoženjen, poginuo u Jajcu 2. listopada 1942. u borbi s partizanima.[71]
36) Jozo Perić zv. Jole, sin Joze i Luce r. Milić, rođen 23. veljače 1900. Ženio se dva puta: prva supruga mu je Zorka r. Tadić, a nakon njezine smrti ženi se Delfom r. Krajina zv. Krina. Civil, umro 12. srpnja 1943. u bolnici u Mostaru od posljedica ranjavanja avionskom bombom, gdje je i pokopan (MU sv. V, str. 159, br. 169).
37) Jozo Perić zv. Kekić, sin Luke zv. Lujo i Janje r. Krstanović, rođen 28. ožujka 1921. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Prema svjedočenjima poginuo je negdje oko Zidanoga Mosta.
38) Luka Perić zv. Lujo, sin Ante i Anđe r. Milić, rođen 11. studenog 1888. Civil, oženjen Janjom r. Krstanović, ubili ga partizani u Stipanjićima 20. rujna 1942. Pokopan je na Kolu (MU sv. V, str. 141, br. 100).
39) Mirko Perić zv. Mićo, sin Jerke i Cvite r. Krajina, rođen 1. kolovoza 1925. Pripadnik SS postrojbi, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
40) Pere Perić, sin Joze zv. Jole i Zorke r. Tadić, rođen 13. listopada 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
41) Stipe Perić, sin Ilije i Ruže r. Bilić, rođen 29. ožujka 1912. Poginuo 1941. u Zagrebu kao partizan ilegalac.
42) Ivan Radoš, sin Ilije i Anice r. Stanić-Poljičak, rođen 1. siječnja 1926. Partizan, neoženjen, poginuo 20. kolovoza 1945. u Slavonskoj Požegi (MU sv. V, str. 200, br. 75). Detalji---
43) Ivan Radoš zv. Ivče, sin Mate i Anđe r. Perić, rođen 8. prosinca 1899. Oženjen: supruga Ruža r. Madunić. Civil, ubili ga na Kolu 13. studenog 1944. pripadnici njemačke vojske. Pronađen u potoku podno sela te je pokopan na groblju na Kolu (MU sv. V, str. 189, br. 146).
44) Marko Radoš zv. Major, sin Andrije zv. Jandre i Jele r. Letica[72], rođen 25. listopada 1916. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
45) Pere Radoš, sin Kažimira i Kate r. Leto zv. Kažinica, rođen 18. prosinca 1926. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani u Studenim Vrilima 5. siječnja 1943. Pokopala ga rodbina na Kolu 22. travnja 1943. (MU sv. V, str. 147 br. 54).
46) Petar Radoš, sin Ante i Dome r. Mašić, rođen 19. siječnja 1912. Domobran, neoženjen, umro od srčane kapi u Omišu 14. studenog 1943. Pokopala ga vojska u Omišu 15. studenog 1943. (MU sv. V, str. 163, br. 215).
47) Stipan Radoš, sin Ante i Dome r. Mašić, rođen 10. srpnja 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
48) Stipe Radoš, sin Andrije zv. Jandre i Jele r. Letica, rođen 28. lipnja 1907. Civil, neoženjen, ubili ga partizani 1. siječnja 1943. Pokopan na Kolu 10. siječnja 1943. (MU sv. V, str. 147, br. 50).
49) Ante Tadić, sin Marka zv. Make i Janje r. Perković zv. Pepa, rođen 8. siječnja 1921. Ustaša, neoženjen, poginuo od aviona u Osijeku 29. rujna 1944. Pokopala ga vojska u Osijeku 30. rujna 1944. (MU sv. V, str. 188, br. 141a).[73]

---

[71] Jozo je naveden i u knjizi *Župa Seonica* kao žrtva iz Mesihovine, a to je najvjerojatnije zato jer je rođen u Mesihovini jer mu je otac tamo bio šumar i živio tamo neko vrijeme. Danas mu na Kolu živi veći dio obitelji dok mu je u Mesihovini ostao živjeti jedan nećak.

[72] Jela je u Prvom svjetskom ratu izgubila supruga Andriju, da bi joj u Drugom svjetskom ratu nastradali sinovi Stipe i Marko. Umrla je na Kolu 1955. u 75. godini života.

[73] U Matici umrlih piše da je poginuo i pokopan u Osijeku, međutim Antin brat Pere (r. 1928.) govori da mu je jedan čovjek, kojem se ne može sjetiti imena, rekao da mu je brat Ante stradao u bunkeru u Virovitici

50) Jerko Tadić, sin Marka zv. Make i Janje r. Perković zv. Pepa, rođen 16. studenog 1936. Dijete, „prilikom ulaska partizana ubijen bacačem“ 8. listopada 1943. Pokopan je na Kolu. (MU sv. V, str. 162, br. 206).
51) Marko Tadić zv. Markuzan, sin Bariše i Mare r. Tabak, rođen 19. kolovoza 1923. Ustaša, neoženjen, poginuo u Jajcu 2. listopada 1942. u borbi s partizanima („poginuo od razbojničkih partizanskih banda“) (MU sv. V, str. 141, br. 97).
52) Marko Tadić, sin Pere i Tade r. Jurič, rođen 1. veljače 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Mariboru.
53) Mirko Tadić zv. Brkić, sin Pere zv. Brko i Janje r. Jurčević, rođen 8. studenog 1926. Civil, neoženjen, ubili ga pripadnici njemačke vojske na Kolu 18. rujna 1944. Pokopan je na Kolu (MU sv. V, str. 188, br. 135).
54) Ante Zvonar zv. Lošićov, sin Lovre zv. Lošić i Anice r. Perić, rođen 5. svibnja 1922. Ustaša, neoženjen, prema svjedočenju svog brata Ivanka bačen je 1945. u jamu Jazovku.
55) Rudolf Zvonar, sin Mije i Anke r. Vukašinović, rođen 30. lipnja 1913. u Tomislavgradu. Vjenčao se u Zagrebu u crkvi sv. Blaža 5. svibnja 1940. Anom Majić. Partizan, osuđen na smrt i strijeljan u Zagrebu 19. svibnja 1943. (MU, sv. V, str. 161, br. 195).
56) Sofija Zvonar zv. Soka, kći Petra Kosića iz Crne Gore, rođena 3. lipnja 1875. civil, udana za Matu Zvonara zv. Malko, poginula na Kolu 28. siječnja 1943. od avionske bombe. Pokopana je na Kolu, sprovod vodio fra Dominik Ćorić (MU sv. V, str. 148, br. 59).

Kovači i Ponor (26)

1) Ilija Bilić, sin Pilipa i Kate r. Perić, rođen 20. svibnja 1909. Civil, poginuo u Posušju od avionske bombe 6. srpnja 1944. Pokopan je u Kovačkom groblju 7. srpnja 1944. „Prigodom bombardiranja Posušja, od Enleza poginuo“ (MU Bukovica, Sv. IV, str. 90, br. 50).
2) Marko Bilić, sin Mate i Mare r. Musić, rođen 5. srpnja 1923. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
3) Ante Boškić, sin Ivana i ---, rođen 1. rujna 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
4) Marko Boškić, sin Bože i ---, rođen 2. travnja 1919. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
5) Frano Jurčević, sin Marijana i Ruže r. Špikić, rođen 23. veljače 1913. Poginuo na Ivan planini u borbi s partizanima 1. siječnja 1945. Pokopan na mjestu poginuća (MU Bukovica, sv. V, str. 14, br. 15). Smrt u Maticu umrlih upisana naknadno, god. 1950.
6) Ilija Jurčević, sin Marijana i Ive r. Gudelj, rođen 6. kolovoza 1921. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
7) Ivan Jurčević zv. Kajić, sin Mate i Kaje r. Perković, rođen 14. rujna 1921. Ustaša, oženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
8) Ivan Jurčević zv. Ponorkić, sin Nike i Mare r. Perković, rođen 15. lipnja 1910. Ubili ga partizani u zatvoru u Zenici 1945. god.
9) Jozo Jurčević, sin Ante i ---, rođen 1906. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.[74]

zajedno s još dva momka rodom iz Bukovice te da ih je on osobno sa pokopao u zajedničku grobnicu u Virovitici.

[74] u MK pronalazim jedino Jozu Jurčevića sina Ante i Lucije r. Majić, rođenog 1. veljače 1899. (MK Bukovica, sv. II str. 46, br. 17)

10) Mijo Jurčević, sin Marijana i Ive r. Gudelj, rođen 28. prosinca 1916. Nestao u Mariboru u proljeće 1945. god. Ubijen od partizana.
11) Andrija Letica, sin Pere i Anice r. Miškić, rođen 14. travnja 1912. Domobran, oženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
12) Ante Letica zv. Ćaća, sin Joze i Matije r. Tomić, rođen 15. studenog 1921. Ustaša, poginuo u borbi u Rogatici 10. listopada 1945. Pokopan na katoličkom groblju u Rogatici 11. listopada 1945. Sprovod vodio vojni svećenik (MU Bukovica, sv. IV, str. 100, br. 56).
13) Ilija Letica zv. Gego, sin Pere i Anice r. Miškić, rođen 10. veljače 1906. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
14) Ivan Letica, sin Ante i Anđe r. Stipić, rođen 5. listopada 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
15) Ivan Letica zv. Markota, sin Joze zv. Joko i Matije r. Tomić, rođen 25. veljače 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
16) Jozo Letica, sin Ante i Anđe r. Stipić-Džalto, rođen 18. rujna 1918. Vojnik NDH, neoženjen, poginuo od partizana u Travniku 1945.
17) Jozo Letica zv. Joško, sin Jure i Anđe r. Musić, rođen 15. ožujka 1924. Čisteći pušku nehotice ga na Širokom Brijegu ubio drugi vojnik 14. siječnja 1944. Pokopan na novom groblju u Mostaru, sprovod vodio bolnički svećenik (MU Bukovica, sv. IV, str. 86, br. 6).
18) Petar Letica, sin Marka i Anđe r. Milić, rođen 9. studenog 1921. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Najvjerojatnije ubijen u Požeškom logoru.
19) Ivan Musić, sin Ante i Anđe r. Jurić, rođen 24. lipnja 1909. Domobran, oženjen, poginuo u borbi na Ivan planini 6. siječnja 1945. Pokopan na mjestu poginuća 2. travnja 1945. (MU Bukovica, sv. IV, str. 100, br. 57).
20) Frano Perković, sin Joze (Luje) i Anice r. Letica, rođen 28. rujna 1908. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
21) Luka Perković, sin Martina i Marije r. Tomić-Lovresović, rođen 7. ožujka 1912. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Službeno proglašen umrlim 1956. god. (MK Bukovica, III, 123, 36).
22) Marijan Perković, sin Joke (Luje) i Anice r. Prljević, rođen 30. srpnja 1901. Poginuo od partizana u Ludbregu 18. kolovoza 1944.[75]
23) Marijan Perković, sin Martina i Mare r. Tomić, rođen 9. srpnja 1914. Ustaša bio, pogino u borbi s partizanima u Jajcu 2. listopada 1942. Pokopan na katoličkom groblju u Jajcu 9. listopada 1942. (MU Bukovica, sv. IV, str. 70, br. 55).
24) Mijo Perković zv. Brajo, sin Joze i ---, rođen 14. rujna 1914. Domobran, oženjen, poginuo u Mariboru od partizana 1942?![76]
25) Ilija Pranjić, sin Šimuna i Stane r. Letica, rođen 15. listopada 1919. Civil[77], od tereta u vojsci poludio i iznemogao te je preminuo 22. veljače 1944. na Koševu u Sarajevu. Pokopan je sutradan na groblju na Koševu (MU Bukovica, sv. IV, str. 87, br. 19).
26) Ivan Pranjić, sin Šimuna i Stane r. Letica, rođen 7. veljače 1923. Civil. Bio ranjen u borbi s partizanima te umro u bolnici u Sarajevu 15. veljače 1944. Pokopan na groblju Koševo 16. veljače 1944. (MU Bukovica, sv. IV, str. 87, br. 20).

Kuk (36)

[75] Je li ovo Marijan Perković koji se u DZ navodi kao žrtva iz Tomislavgrada, r. 1906. neoženjen, ustaša, ubili ga partizani u Pitomači 1944.!? (provjeriti!!)
[76] U MK pronalazim jedino Miju Perkovića sina Ćire i Anđe r. Gajtanović, rođenog 29. rujna 1911. (MK Bukovica sv. III, str. 108, br. 103).
[77] U MU piše da je bio civil, te da je od tereta u vojsci poludio i iznemogao. Nema smisla da je bio civil!?

1) Ante Jakić, sin Ivana i Anđe r. Križanac, rođen 12. svibnja 1882. Oženjen: supruga Cvita r. Marković. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 166, br. 246).
2) Frano Jakić, sin Ivana i Anđe r. Križanac, rođen 2. listopada 1901. Oženjen: supruga Matija r. Madunić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 166, br. 245)
3) Ivan Jakić, sin Ilije i Ruže r. Krišto, rođen 2. svibnja 1904. Oženjen: supruga Antonija r. Perić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 253).
4) Ivan Jakić, sin Marka i Uršule Ore r. Jurič, rođen 18. studenog 1889. Oženjen: supruga Anica r. Budimir. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 247).
5) Ivan Jakić, sin Tome i Anđe r. Tomas, rođen 8. listopada 1897. Oženjen: supruga Anica r. Malekin. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 251).
6) Mijo Jakić, sin Ivana i Anđe r. Križanac, rođen 25. rujna 1898. Oženjen: supruga Ruža r. Jurič. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 166, br. 244).
7) Toma Jakić, sin Ivana i Anice r. Malekin, rođen 18. studenog 1925. Neoženjen, civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1925. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 252).
8) Andrija Jurič zv. Jandre, sin Joze i Anđe r. Brigić, rođen 2. studenog 1897. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga Anđa r. Protuđer, a nakon njezine smrti ženi Ružu r. Pašalić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 291).
9) Ante Jurič zv. Antuka, sin Ivana i Kate r. Jurič, rođen 18. veljače 1911. Oženjen: supruga Veselka r. Letica. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 269).
10) Bože Jurič, sin Jure i Kate r. Nevistić, rođen 24. siječnja 1900. Oženjen: supruga Anđa r. Braovac. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 262).
11) Bože Jurič, sin Marka i Ruže r. Krstanović, rođen 21. prosinca 1912. Civil, neoženjen, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 266).
12) Bože Jurič, sin Mije zv. Miško i Ive r. Krstanović, rođen 9. ožujka 1884. Oženjen: supruga Stana r. Akrap. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na Kuku (MU, sv. V, str. 170, br. 282).
13) Dragutin Jurič zv. Rafo, sin Ivana i Kate r. Jurič, rođen 2. rujna 1919. Oženjen: supruga Mara r. Vučemil. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 270).
14) Frano Jurič, sin Mate i Jele r. Musić, rođen 12. kolovoza 1916. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 278).
15) Ivan Jurič, sin Andrije zv. Jandre i Anđe r. Brigić, rođen 24. listopada 1922. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
16) Ivan Jurič, sin Marka i Ruže r. Krstanović, rođen 9. prosinca 1910. Oženjen: supruga Matija r. Kovčo. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 265).

17) Ivan Jurič, sin Nikole i Ive r. Kutleša, rođen 28. prosinca 1911. Oženjen: supruga Luca r. Šteko. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 296).
18) Ilija Jurič, sin Pere i Ilke r. Malekin, rođen 20. srpnja 1890. Oženjen: supruga Janja r. Leto. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 260).
19) Jandre Jurič, sin Marka i Delfe r. Ivić, rođen 28. svibnja 1920. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan u groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 277).
20) Jozo Jurič zv. Bukonja, sin Jakova i Anđe r. Krstanović, rođen 7. studenog 1906. Oženjen: supruga Ljuba r. Križanac. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1900. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 267).
21) Jozo Jurič, sin Jure i Kate r. Nevistić, rođen 17. ožujka 1897. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga Iva r. Bilić, a nakon njezine smrti ženi Jozu r. Madunić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 261).
22) Jozo Jurič, sin Nikole i Ive r. Kutleša, rođen 28. ožujka 1903. Oženjen: supruga Mara r. Brigić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 295).
23) Jozo Jurič, sin Pere i ---, rođen 1903. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943.[78]
24) Jure Jurič, sin Marka i Delfe r. Ivić, rođen 3. ožujka 1924. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji pit viđen kod Maribora.
25) Marko Jurič, sin Bariše i Matije r. Križanac, rođen 12. veljače 1879. Oženjen: supruga Ruža r. Krstanović. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 264).
26) Marko Jurič, sin Nikole i Ive r. Kutleša, rođen 23. lipnja 1925. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 172, br. 298).
27) Martin Jurič, sin Andrije i Anđe r. Protuđer, rođen 28. velječe 1925. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 292).
28) Mate Jurič zvani Matuka, sin Jakova i Anđe r. Krstanović, rođen 17. rujna 1912. Oženjen: supruga Mila r. Perić. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 268).
29) Mate Jurič, sin Nikole i Ive r. Kutleša, rođen 14. prosinca 1908. Oženjen: supruga Mara r. Kovčo. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 172, br. 297).
30) Nikola Jurič zv. Niko, sin Nikole i Anice r. Pleić, rođen 1. rujna 1907. Oženjen: supruga Ilka r. Stanić. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 254).
31) Slavko Jurič, sin Jure i Kate r. Nevistić, rođen 20. svibnja 1908. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 263).
32) Stipan Jurič, sin Marka i Ruže r. Krstanović, rođen 22. prosinca 1922. Poginuo u borbi s partizanima kod Jajca 25. studenog 1942. Pokopan 25. studenog 1942. u Jajcu. Svjedoci: Jozo Perić i Ivan Križanac (MU, sv. V, str. 173, br. 311).

[78] Ne mogu ga pronaći u MK.

33) Ivan Krišto, sin Nike i Anice r. Jakić, rođen 11. siječnja 1916. Oženjen: supruga Viktorija r. Križanac. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 250).
34) Jakov Krišto, sin Nike i Anice r. Jakić, rođen 28. studenog 1907. Oženjen: supruga Ilka r. Sučić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 249).
35) Niko Krišto, sin Križana i ---, rođen 1867. Oženjen: supruga Anica r. Jakić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 248).
36) Jakov Križanac, sin Marijana i Anice r. Šarić, rođen 5. svibnja 1906. Nastradao 27. srpnja 1945. Detalji?

Letka (43)

1) Andrija Baćak, sin Tome i Janje r. Mašić, rođen 5. veljače 1911. Oženjen: supruga Manda r. Jurič. Domobran, nestao na „križnom putu“ u logoru u Požegi u proljeće 1945. god.
2) Ante Baćak zv. Kata, sin Joze i Ruže r. Lekić, rođen 2. studenog 1922. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani 1945. god.
3) Ante Baćak zvani Ćane, sin Marka i Jake r. Jurčević, rođen 12. ožujka 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
4) Blaž Baćak, sin Jure i Anice r. Nevistić, rođen 1. veljače 1903. Oženjen: supruga Joza r. Stipić. Raznijela ga bomba u Letki za vrijeme rata---.
5) Franjo Baćak zv. Cergo, sin Marka i Jele r. Radoš, rođen 11. srpnja 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Zadnji put viđen kod Maribora.
6) Ivan Baćak zv. Sika, sin Franje i Mare r. Jakić, rođen 14. srpnja 1909. Oženjen: supruga Luca r. Jurič. Domobran, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Zadnji put viđen kod Maribora. Proglašen mrtvim aktom Biskupskog ordinarijata iz Mostara br. 595/57 (SD 1915.: Letka, str. 45).
7) Ivan Baćak zv. Prše, sin Joze zv. Joko i ---, rođen 24. studenog 1920. Domobran, neoženjen. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
8) Jozo Baćak zv. Koza, sin Marka i Jake r. Jurčević, rođen 2. rujna 1921. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
9) Rafo Baćak, sin Ilije i Anice r. Nevistić, rođen 18. siječnja 1919. Oženjen: supruga Anđa r. Radoš iz Letke. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 294).
10) Stipan Baćak, sin Marka i Jele r. Radoš, rođen 18. studenog 1927. Ubijen od partizana 16. kolovoza 1945. u logoru na „križnom putu“ (MU, sv. V, str. 202, br. 91).
11) Ante Bagarić zv. Vrića, sin Marka i Mare r. Topić, rođen 12. velječe 1927. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god., vjerojatno u Virovitici.
12) Jakov Bagarić zv. Litra, sin Joze zv. Joko i Mare r. Marković, rođen 18. svibnja 1904. Oženjen: supruga Margareta r. Topić. Civil, ubijen od partizana 22. prosinca 1942. na Ljubuši (MU, sv. V, str. 158, br. 164).
13) Slavko Bagarić, sin Bože i Mare r. Papić, rođen 15. studenog 1920. Domobran, neoženjen, nestao u logoru na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.
14) Gojko Beroš, sin Petra i Luce r. Stanić-Poljičak, rođen 8. listopada 1903. Oženjen: supruga Manda r. Vučemil. Civil, spaljen na Lugu u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 293).

15) Ante Bilić, sin Ivana i Ruže r. Krstanović, rođen 15. ožujka 1920. Oženjen: supruga Anđa r. Nevistić, kasnije se preudala za Pavu Šarića u Grabovicu. Domobran, poginuo u Lici 1944. od partizana.
16) Blaž Bilić, sin Ivana i Ruže r. Krstanović, rođen 29. siječnja 1926. Civil, neoženjen, ubili ga partizani u Paklinama 1943. god.
17) Ilija Bilić, sin Ante i Ruže r. Jurić, rođen 14. siječnja 1922. Domobran, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima 23. studenog 1944. u Studenim Vrilima. Pokopan na Karauli 24. studenog 1944., a sprovod je vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 191, br. 166).
18) Marko Bilić, sin Joze i Agate r. Stanić, rođen 8. prosinca 1917. Oženjen: supruga Mara r. Stanić. Domobran. U Matici umrlih piše da su ga ubili „hrvatski vojnici“ 9. studenog 1944. Pokopan u Letki 10. studenog 1944., a sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 191, br. 167). Točnije, ubila ga je Kapuličina milicija, ili Kapulica osobno, jer je svojevoljno napustio postrojbu.
19) Martin Bilić, sin Ante i Ruže r. Jurič, rođen 9. rujna 1919. Oženjen: supruga Stana r. Akrap. Ustaša, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. oko Zagreba.
20) Tomislav Bošnjak, sin Stipe i Ive r. Pavić-Slišković, rođen 6. prosinca 1904. Oženjen: supruga Mara r. Stanić. Civil, poginuo 1944. od partizana u Zagrebu.
21) Blaž Kovčo, sin Marka i Anice r. Bojkić, rođen 2. studenog 1916. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi kod Prozora 17. srpnja 1942. Pokopali ga 18. srpnja 1942. u Prozoru vojni drugovi (MU, sv. V, str. 152, br. 101).
22) Jozo Kovčo, sin Cvitana i Anđe r. Baćak, rođen 18. lipnja 1925. Domobran, neoženjen, umro u Mostaru 15. lipnja 1944. od tifusa.
23) Bože Perković, sin Ante i Ruže r. Stipić, rođen 26. ožujka 1923. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
24) Ivan Perković, sin Ante i Ruže r. Stipić, rođen 3. ožujka 1918. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
25) Adam Radoš, sin Bariše i Slavke r. Krajina, rođen 18. prosinca 1924. Poginuo 5. rujna 1945. u Sloveniji (MU, sv. V, str. 202, br. 90). Detalji---
26) Andrija Radoš zv. Jandre, sin Ivana i Ive r. Letica, rođen 4. prosinca 1931. Ubili ga partizani na planini Ljubuši 15. lipnja 1944., u blizini Kupresa.
27) Ante Radoš zv. Kalajdžija, sin Joze i Dragice r. Petrović, rođen 25. siječnja 1920. Ustaša, neoženjen, poginuo u listopadu 1944. u Koprivnici (Hrvatska). Pokopan u Koprivnici (MU, sv. V, str. 199, br. 63).
28) Bože Radoš zv. Bula, sin Stipe i Mare r. Krakan, rođen 25. prosinca 1915. Domobran, neoženjen, posljednji put viđen u Mariboru 1945. Ubili ga partizani na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu.
29) Jozo Radoš zvani Ćovo, sin Ivana i Ive r. Vukadin, rođen 23. studenog 1921. Ubili ga partizani na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
30) Mila Radoš, kći Nikole i Ruže r. Tadić, rođena 3. travnja 1932. Civil, poginula od njemačkog topa 19. listopada 1944. Pokopala je rodbina na mjesnom groblju (MU, sv. V, str. 190, br. 156).
31) Nikola Radoš, sin Jure i Jake r. Kutleša, rođen 6. listopada 1889. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga Ruža r. Tadić, a nakon njezine smrti ženi Anicu r. Rakilj. Ubili ga partizani 9. listopada 1942. Pokopan na groblju u Letki 10. listopada 1942. Sprovod vodio fra Dominik Ćorić (MU, sv. V, str. 140, br. 86). Detalji---
32) Petar Radoš, sin Nikole i Ruže r. Tadić, rođen 19. listopada 1920. Domobran, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. negdje oko Dravograda.

33) Ante Radoš-Kovčo zv. Stari, sin Joze i Ive r. Krstanović, rođen 1. siječnja 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen kod Dravograda.
34) Jozo Radoš-Kovčo zv. Jazuka, sin Marka i Anice r. Lerota, rođen 16. rujna 1909. Oženjen: supruga Ivka r. Lovrić iz Zvirnjače. Pripadnik njemačkih oružanih snaga, poginuo u boju u Rusiji 17. svibnja 1942. Pokopali ga drugovi vojnici. Vijest o smrti javio natporučnik Franić (MU, sv. V, str. 138, br. 66).
35) Blagoje Stipić, sin Nikole i Lucije r. Križanac, rođen 29. ožujka 1915. Oženjen: supruga Jela r. Jurič, 1950. se preudala za Jakova Radoša. Domobran, ubili ga partizani u Travniku 1944. god.
36) Cvitan Stipić, sin Nikole i Ive r. Radoš, rođen 2. travnja 1898. Nestaao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
37) Ivan Stipić, sin Marka i Mare r. Ivić, rođen 20. siječnja 1912. Oženjen: supruga Anica r. Ćosić. Umro 20. svibnja 1943. opremljen sv. sakramentima u bolnici u Sarajevu od posljedica neopreznog udara bombe. Pokopan u Sarajevu 21. svibnja 1943. (MU, sv. V, str. 152, br. 106).
38) Ivan Stipić, sin Nikole i Ive r. Radoš, rođen 21. rujna 1883. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put Ružu r. Bošnjak, a nakon njezine smrti ženi Peru r. Mašić. Poginuo 12. prosinca 1944. u Slavoniji od partizana. Ispisan na temelju smrtnoga lista. Mjesto pokopa ne piše. (MU, sv. V, str. 192, br. 171).
39) Jozo[79] Stipić, sin Joze i Jele r. Beroš, rođen 25. kolovoza 1919. Oženjen: supruga Anđa r. Nevistić. Poginuo 13. ožujka 1945. u Malovanu od partizana. Pokopali ga seljani iz mjesta 19. ožujka 1945. (MU, sv. V, str. 199, br. 61). Detalji---
40) Luka Stipić, sin Stipana i Ruže r. Tomas, rođen 10. siječnja 1918. Umro u Mostaru od tifusa 1943. god.
41) Mate Stipić zv. Šokac, sin Stipana i Anđe Ivić, rođen 3. prosinca 1877. Oženjen: supruga Anđa r. Baković. Ubijen 21. lipnja 1944. Ne zna se tko ga je ubio, pronađen je mrtav u rivini niže pravoslavnog groblja. Pokopan u Letki 22. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 93).
42) Mate Stipić zv. Šećerko, sin Nikole i Ive r. Radoš, rođen 16. travnja 1896. Oženjen: supruga Doma r. Beroš. Poginuo 1944. u Slavoniji od partizana.
43) Stipe Stipić zv. Štipan ili Stipica, sin Mate i Anđe r. Baković, rođen 31. svibnja 1922. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima kod Mokronoga 4. studenog 1944. Pokopala ga rodbina 5. studenog 1944. na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 189, br. 145).

Lug (67)

1) Ante Križanac, sin Jure i Anđe r. Perković, rođen 12. studenog 1909. Oženjen: supruga Pera r. Šimić. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 166, br. 238) .
2) Gabrijel zv. Gabro Križanac, sin Ilije i Joze r. Milić, rođen 20. veljače 1899. Oženjen: ženio se dva puta prvi put sa Ružom r. Križanac, a nakon njezine smrti ženi Ivu r. Malekin. Spaljen u kući od njemačke vojske. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 231).
3) Ivan Križanac, sin Jure i Anđe Perković, rođen 12. svibnja 1921., domobran, nestao 1944. god.

[79] U DZ se navodi Bože Stipić zv. Tuze sin Joze r. 28. svibnja 1919. međutim očito je da se radi o istoj osobi tj. u DZ je najvjerojatnije greškom napisano ime Bože.

4) Jure Križanac, sin Pere i Ive r. Smiljanić, rođen 17. svibnja 1879. Oženjen: supruga Anđa r. Perković. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 235) .
5) Mate Križanac, sin Jure i Anđe r. Perković, rođen 6. kolovoza 1905. Oženjen: supruga Slavka r. Stipić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 166, br. 237).
6) Matija Križanac, kći Gabre i Ive r. Malekin, rođena 1. lipnja 1926. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 233).
7) Mara Križanac, kći Gabre i Ive r. Malekin, rođena 23. rujna 1940. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 234).
8) Stipe Križanac, sin Gabre i Ive r. Malekin, rođen 9. siječnja 1928. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 232).
9) Stjepan Križanac, sin Jure i Anđe r. Perković, rođen 1900. Oženjen: ženio se dva puta prvi put ženi Ivu r. Perković, a nakon njezine smrti ženi Anđu r. Klarić. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 236).
10) Ivan Protuđer, sin Ante i Jele r. Landeka, rođen 26. prosinca 1919. Udušio se u rijeci 20. lipnja 1945. kao ratnik. Pokopan u Kostajnici. (MU, sv. V, str. 199, br. 64).
11) Marijan Protuđer, sin Andrije i Ruže r. Križanac, rođen 2. siječnja 1909. Oženjen: supruga Janja r. Stanić. Ubili ga partizani 20. lipnja 1942. Pokopala ga rodbina u Vučipolju. (MU, sv. V, str. 139, br. 81).
12) Andrija Stanić, sin Ivana i Anđe r. Miškić, rođen 24. studenog 1912. Oženjen: supruga Ruža r. Marković. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 175, br. 11).
13) Anđa Stanić r. Delać, kći Ilije Delaća i Jake r. Gadža, rođena 6. svibnja 1901. u Stipanjićima, supruga Marka Stanića. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 289).
14) Ante Stanić, sin Ivana i Ruže r. Braovac, rođen 21. svibnja 1910. Oženjen: supruga Ruža r. Milić. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 280).
15) Ante Stanić, sin Joze i Matije r. Grgić, rođen 11. siječnja 1916. Poginuo 15. listopada 1944. od partizanskog topa. Pokopala ga je vojska na Karauli. (MU, sv. V, str. 191, br. 163).
16) Ante Stanić, sin Marijana i Ruže r. Križanac, rođen 29. svibnja 1924. Civil, neoženjen, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na Lugu. (MU, sv. V, str. 171, br. 287).
17) Bartol Stanić zvani Bariša, sin Joke i Tade r. Baćak, rođen 23. kolovoza 1899. Oženjen: ženio se dva put prvi put ženi Tadu r. Kovačević, a nakon njezine smrti ženi Ružu r. Radoš. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 219).
18) Bože Stanić, sin Ivana i Anđe r. Miškić, rođen 16. prosinca 1914. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 176, br. 12).
19) Filip Stanić, sin Ivana i Anđe r. Miškić, rođen 21. kolovoza 1925. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 176, br. 13).

20) Frano Stanić, sin Bartola zv. Bariša i Ruže r. Radoš, rođen 7. veljače 1941. Dijete, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 223).
21) Frano Stanić, sin Ivana i Ive r. Baković, rođen 9. studenog 1919. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 258).
22) Frano Stanić, sin Marka i Anđe r. Delać, rođen 1. veljače 1923. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 290).
23) Ilija Stanić, sin Joze i Matije r. Grgić, rođen 1. veljače 1922. Nestao na „Križnom putu" 1945. posljednji put viđen kod Maribora.
24) Ilija Stanić, sin Jure i Ive r. Zrno, rođen 2. lipnja 1907. Oženjen: supruga Janja r. Protuđer. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 256).
25) Ilka Stanić, kći Bartola zv Bariša i Ruže r. Radoš, rođena 29. listopada 1943. Dijete, spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine. U trenutku smrti bila stara tek mjesec i pol! (MU, sv. V, str. 164, br. 225).
26) Iva Stanić, supruga Ivana Stanića, kći Petra Bakovića i Kate r. Tavra, rođena 29. veljače 1888. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 257).
27) Iva Stanić, supruga Jakova Stanića, kći Ante Stanića-Poljičaka i Mare r. Malekin rođena 13. rujna 1880. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 275).
28) Iva Stanić, kći Nikole i Stane r. Stanić, rođena 14. rujna 1939. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 230).
29) Ivan Stanić, sin Jakova i Mare r. Matić, rođen 7. studenog 1876. Oženjen: supruga Ruža r. Braovac. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 279).
30) Ivan Stanić, sin Mije i Mare r. Jurčević, rođen 15. listopada 1913. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu" 1945.[80]
31) Ivan Stanić, sin Stipana zv. Štipan i Mare r. Šarac, rođen 12. travnja 1922. Ubili ga partizani u Livnu 28. svibnja 1945. (SD 1915.: Mokronoge, str. 37).[81]
32) Ivan Stanić, sin Stipana i Ive r. Baković, rođen 15. travnja 1924. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 227).
33) Jela Stanić, kći Bartola zv. Bariša i Ruže r. Radoš, rođena 15. lipnja 1933. Dijete, spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 224).
34) Jerko Stanić, sin Tome i Stane r. Smiljanić, rođen 6. ožujka 1910. Oženjen: supruga Mara r. Jurič. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 274).
35) Jozo zvani Joko Stanić, sin Joze i Tade r. Baćak, rođen 28. travnja 1900. Oženjen: supruga Ilka r. Gudelj. Civil, ubili ga Nijemci 1. lipnja 1944.[82]

[80] U DZ piše da je ubijen u Vinkovcima 1944.
[81] U popisu SUBNOR-a u Duvnu, navodi se da je izgorio u Lugu (Arhiv Hercegovine 13-IIb-20).
[82] U fra Jozinu popisu se navodi uz Joku Stanića Stipanovog r.1900 i Joko Stanić Jokin r. 1900. Najvjerojatnije je riječ o istoj osobi!

36) Jozo Stanić zvani Crni, sin Jure i Matije r. Baković, rođen 17. travnja 1921. Oženjen: supruga Matija r. Kovčo. Domobran, ubili ga četnici 1942. U DZ piše pak da je nestao na „Križnom putu“ kod Dravograda 1945.
37) Jozo Stanić, sin Stipana zv. Štipan i Mare r. Šarac, rođen 1. lipnja 1924. Civil, neoženjen, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 286).
38) Jure Stanić zvani Zoran, sin Ante i Mare r. Malekin, rođen 24. siječnja 1895. Oženjen: supruga Matija r. Baković. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 271).
39) Jure Stanić, sin Marka i Jele r. Bokanović, rođen 10. listopada 1914. Oženjen: supruga Ruža r. Stanić. Umro 17. svibnja 1944. u bolnici u Banja Luci od zadobivenih rana. Pokopali su ga vojni drugovi u Banja Luci (MU, sv. V, str. 182, br. 75).
40) Jure Stanić, sin Šimuna i Mare r. Mašić, rođen 8. siječnja 1920. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
41) Manda Stanić, kći Bartola zv. Bariša i Ruže r. Radoš, rođena 10. kolovoza 1925. Civil, spaljena u kući od njemačke vojske. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 221).
42) Mara Stanić, kći Bartola zv. Bariša i Ruže r. Radoš, rođena 1930. Dijete, spaljena u kući od njemačke vojske. pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 222).
43) Mara Stanić, kći Nikole i Stane r. Stanić, rođena 29. studenog 1933. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 229).
44) Marijan Stanić, sin Ivana i Ive r. Baković, rođen 14 studenog 1929. Civil, neoženjen, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 168, br. 259).
45) Marijan Stanić, sin Ivana i Ruže r. Stipić, rođen 16. lipnja 1886. Oženjen: Ruža r. Križanac. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 283).
46) Mate Stanić, sin Marijana i Ruže r. Križanac, rođen 28. ožujka 1928. Civil, neoženjen, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1928. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 171, br. 288).
47) Mijo Stanić, sin Bartola zvanog Bariša i Ruže r. Radoš, rođen 16. studenog 1936. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 218).
48) Mijo Stanić, sin Ivana i Pavice r. Papić, rođen 31. siječnja 1881. Oženjen: supruga Mara r. Jurčević. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 281).
49) Mijo Stanić, sin Ivana i Ruže r. Stipić, rođen 4. rujna 1898. Oženjen: supruga Ilka r. Krstanović. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 284).
50) Mijo Stanić, sin Ivana i Ruže r. Braovac, rođen 14. rujna 1917. Ustaša, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
51) Mila Stanić, kći Nikole i Stane r. Stanić, rođena 29. prosinca 1931. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 165, br. 228).
52) Nikola Stanić, sin Ante i Mare r. Malekin, rođen 18. veljače 1887. Oženjen: supruga Anica r. Krstanović. Ubili ga četnici 26. ožujka 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 160, br. 186a).

53) Nikola Stanić, sin Marka i Anice r. Radoš, rođen 6. rujna 1901. Oženjen: supruga Matija r. Milić. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 273).
54) Nikola Stanić, sin Pere i Luce r. Krajina, rođen 19. rujna 1910. Oženjen: supruga Kata r. Radoš. Civil, spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 175, br. 10).
55) Ruža Stanić r. Radoš, supruga Bartola zv. Bariša Stanić, kći Grge Radoša i Mare r. Boškić, rođena 4. travnja 1903. u Letki. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 164, br. 220).
56) Ruža Stanić r. Križanac, supruga Ivana Stanića, rođena 20. listopada 1888. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 170, br. 285).
57) Ruža Stanić, kći Ivana Križanca i Mare r. Džalto, rođena 1894. u Vedašiću, supruga Marijana Stanića.[83] Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine. (SD 1915.: Mokronoge, str. 37). Međutim u MU piše da je umrla od prehlade! (MU, sv. V, str. 138, br. 71)
58) Ruža Stanić, kći Šimuna Stanića i Mare r. Mašić, rođena 29. listopada 1924. (SD 1915.: Mokronoge, str. 38). Nema je ni u matici umrlih niti u fra Jozinu popisu, ali je u Stanju duša datum smrti 16. prosinca 1943.!
59) Stana Stanić, kći Jure Stipića i Ive r. Zrno, rođena 20. rujna 1905., supruga Nikole Stanića. Spaljena u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopana na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str.164, br. 226).
60) Stanko Stanić zv. Slavko, sin Marka Stanića i Jele r. Bokanović, rođen 27. prosinca 1901. Oženjen: supruga Doma r. Milić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 167, br. 255).
61) Stipe Stanić, sin Nikole i Anice r. Krstanović, rođen 30. rujna 1913. Oženjen: supruga Sibilina r. Perković. Domobran, ubili ga četnici na Romaniji 1942.
62) Šimun Stanić, sin Nikole i Janje r. Jakić, rođen 20. veljače 1888. Oženjen: supruga Mara r. Mašić. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943.
63) Toma Stanić, sin Marka i Anice r. Radoš, rođen 17. travnja 1882. Oženjen: supruga Stana r. Smiljanić. Civil, spaljen u kući od njemače vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 272).
64) Tomo Stanić, sin Mije i Mare r. Jurčević, rođen 9. kolovoza 1924. Ustaša, neoženjen, otjerala ga racija 1943. i otada se nezna za njega. U DZ piše pak da su ga ubili partizani u Gospiću 1944.
65) Mate Tadić, sin Ivana i Anice Marković, rođen 30. prosinca 1896. Oženjen: supruga Manda r. Kovačević. Civil, nestao u Lugu 1943.!?[84]
66) Mirko Tadić, sin Ivana i Anice r. Marković, rođen 3. srpnja 1907. Oženjen: supruga Iva r. Jurič. Spaljen u kući od njemačke vojske 16. prosinca 1943. Pokopan na groblju Vučkovine (MU, sv. V, str. 169, br. 276).

Mokronoge (23)

1) Ilija Baković zv. Ile, sin Joze i Ive r. Stanić, rođen 5. prosinca 1910. Oženjen: supruga Iva r. Baćak, Iva se nakon Ilijine smrti preudala za Barišu Bakovića. Poginuo u Sloveniji 2. listopada 1945. Pokopan u Sloveniji (MU, sv. V, str. 202, br. 93).

[83] Nema je u matici umrlih već samo u Stanju duša i na fra Jozinom popisu
[84] Mate se spominje samo u DZ; nema ga ni u fra Jozinom popisu kao ni u matici umrlih, a nema smisla da je nestao u Lugu!?

2) Iva Baković, kći Ante i Mande r. Perković, rođena 27. siječnja 1916. Umrla 5. ožujka 1945. od velikog straha od partizana. Pokopana na Vučkovinama 6. ožujka 1945. Pokopala je rodbina a opremljena sv. sakramentima nije bila (MU, sv. V, str. 196, br. 26).
3) Ivan Baković zvani Kamrika, sin Ivana i Ive r. Papić, rođen 20. svibnja 1914. Oženjen: supruga Anđa r. Baković. Ustaša, poginuo u planini Kovač 27. lipnja 1946. od komunista (MU, sv. V, str. 3, br. 83).
4) Ivan Baković, sin Joze i Marte r. Pleić, rođen 12. siječnja 1918. Odvela ga racija 1945. te mu se od tada gubi svaki trag (u *Duvanjskom zborniku* stoji da je ubijen u Rusiji 1945.).
5) Ivan Baković, sin Mate.[85] Odveden od V. divizije te poginuo u Rusiji. Da to nije istko kao br. 4?!
6) Ivan Baković, sin Pere i Mare r. Tavra, rođen 21. ožujka 1912. Domobran, oženjen, „poginuo u borbi s odmetnicima“ (partizanima) u Sinju 20. kolovoza 1943. Pokopan u Sinju 21. kolovoza 1943. (MU, sv. V, str. 161, br. 187).
7) Ivan Baković, sin Petra i Ive r. ---, rođen 6. prosinca 1921. Poginuo u borbi 13. svibnja 1945. Pokopan u Šibeniku 14. svibnja 1945. (MU, sv. V, str. 199, br. 57).
8) Ivan Baković, sin Stipe i Franke r. Ančić, rođen 21. kolovoza 1921. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
9) Marko Baković, sin Joze i Ive r. Stanić, rođen 20. svibnja 1919. Oženjen Zorkom r. Baković. Civil, poginuo 14. srpnja 1946. Pokopan 14. srpnja 1946. na Vučkovinama (MU, sv. V, str. 209, br. 52). Detalji?
10) Mate Baković zv. Matiša, sin Jure i Anđe r. Budimir, rođen 8. studenog 1921. Ubijen nenadnim slučajem od njemačke vojske 11. lipnja 1944. Naime mislili su da je partizan. Pokopala ga rodbina u Mokronogama (groblje Vučkovine) 12. lipnja 1944. (MU, sv. V, str. 183, br. 88; popis SUBNOR-a u Duvnu, Arhiv Hercegovine, 13-IIb-20).
11) Mijo Baković, sin Marka i Kate r. Stanić, rođen 28. srpnja 1916. Poginuo u borbi 1944. Tko je bio, s kim? Pokopan na Širokom Brijegu (MU, sv. V, str. 191, br. 170).
12) Milan Baković, sin Ante i Anice r. Kovačević, rođen 13. prosinca 1921. Ustaša, neoženjen, poginuo u Koprivnici 30. ožujka 1944. Pokopali ga ratni drugovi u Koprivnici (MU, sv. V, str. 180, br. 61).
13) Pavo Baković, sin Marka i Ive r. Braovac, rođen 3. rujna 1916. Poginuo u Rusiji tokom rata.
14) Stipan Baković zv. Štipan, sin Ivana i Ive r. Papić, rođen 11. rujna 1919. Oženjen: supruga Ljuba r. Vučić. (preudala se 1953.). Ustaša, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Najvjerojatnije je ubijen u Požeškom logoru.
15) Toma Krstanović, sin Nike i Ljube r. Pleić, rođen 16. studenog 1925. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
16) Ante Mašić, sin Frane i Luce r. Stanić, rođen 6. lipnja 1919. Ubijen u partizanima. Kada, gdje?
17) Ivan Mašić, sin Frane i Luce r. Stanić, rođen 5. listopada 1912. Ubile ga ustaše 10. prosinca 1942. Pokopala ga rodbina u Mokronogama (groblje Vučkovine) 17. prosinca 1942. (MU, sv. V, str. 176, br. 19).
18) Mijo Mašić, sin Frane i Luce r. Stanić, rođen 14. listopada 1916. Poginuo u partizanima. Kada, gdje?
19) Ivan Perković, sin Marijana i Ive r. Stanić, rođen 30. rujna 1917. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
20) Ivan Radoš, sin Luke i Mare r. Perić, rođen 12. kolovoza 1911.[86] Domobran, oženjen, ubili ga partizani u Omišu 1943. (SD 1915.: Mokronoge, str. 23).

[85] Ovo su svi podatci koje imam o Ivanu, oni su iz fra Jozina popisa**.** U MK sam pronašao jednoga Ivana Bakovića sina Mate i Jurke Madunić, rođenog 27. kolovoza 1916. No nisam siguran je li to ista osoba. Provjeru otežava i to što nedostaje prvih pet stranica iz Stanja duša za Mokronoge iz 1915.

21) Marko Radoš, sin Luke i Mare r. Perić, rođen 19. prosinca 1913. Domobran, neoženjen, poginuo 10. veljače 1942. u Sarajevu u borbi s četnicima (MU, sv. V, str. 133, br. 26).
22) Petar Radoš, sin Luke i Mare r. Perić, rođen 1. svibnja 1909. Civil, neoženjen, poginuo od partizana u Livnu 27. rujna 1942. (MU, sv. V, str. 153, br. 112).
23) Mijo Tavra, sin Joze i Ane r. Kolakušić, rođen 19. rujna 1913. Oženjen: supruga Anđa r. Šimić iz Galečića. Odvela ga racija 1945. te mu se od tada gubi svaki trag.

Oplećani (13)

1) Jozo Gudelj, sin Bože i Anice r. Perković, rođen 14. studenog 1915. Domobran, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
2) Ilija Križanac, sin Mije i Mare r. Čuić, rođen 3. svibnja 1902. Oženjen: supruga Jela r. Dilber. Civil, ubili ga partizani u Sarajlijama 8. prosinca 1943.
3) Ivan Križanac, sin Pavla i Anice r. Vučur, rođen 30. siječnja 1921. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani 12. kolovoza 1945. na Ravašnici (MU, sv. V, str. 202, br. 86).
4) Pavo Križanac, sin Mije i Mare r. Čuić, rođen 4. srpnja 1899. Oženjen: supruga Anica r. Vučur. „Odveden od OZNE i ne zna se za nj.“ (SD 1915.: Oplećani i Srđani, str. 9).
5) Ilija Marković, sin Ivana i Ive r. Banović, rođen 10. svibnja 1927. Civil, neoženjen, ubili ga partizani u Glamoču 10. kolovoza 1945. (MU, sv. V, str. 201, br. 76).
6) Ivan Marković, sin Ivana i Mare r. Virkić, rođen 29. kolovoza 1880. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put ženi Anđu r. Vujević, a nakon njezine smrti ženi Ivu r. Ivić-Banović. Civil, ubili ga partizani 8. siječnja 1943. Pokopan na Karauli 5. travnja 1943. (MU, sv. V, str. 146, br. 38).
7) Marko Marković zv. Markica, sin Ivana i Ive r. Banović, rođen 23. veljače 1922. Ustaša, poginuo u Bjelovaru 1945. na „križnom putu“ u povratku s Bleiburga.
8) Bože Papić, sin Ivana i Ive r. Majić, rođen 12. prosinca 1910. Oženjen: supruga Iva r. Grgić. Civil, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
9) Dragomir Perić zv. Drago, sin Martina i Janje r. Matić, rođen 24. svibnja 1917. Oženjen: supruga Veselka r. Perković. Partizan, poginuo u borbi u Livnu 1945. (SD 1915.: Oplećani i Srđani, str. 10).
10) Bože Vučemil, sin Stipana i Ruže r. Kovačević, rođen 4. siječnja 1922. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi u Gospiću 9. lipnja 1943. Pokopan u Gospiću. Prijavljena smrt 13. svibnja 1944. (MU, sv. V, str. 181, br. 71).
11) Ivan Vučemil, sin Stojana i Ilke r. Radoš-Kovčo, rođen 11. prosinca 1908. Oženjen: supruga Anica r. Perić. Civil, ubili ga partizani 20. lipnja 1944. u Vran planini tj. razapeli su ga. Pokopala ga rodbina na mjesnom groblju (MU, sv. V, str. 190, br. 158).
12) Mijo Vučemil zv. Miško, sin Stipe i r. Ruže Kovačević, rođen 5. studenog 1919. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani 1945. u Vranu na Stražbenici.
13) Stojan Vučemil, sin Joze i Ruže r. Krajina, rođen 10. ožujka 1886. Oženjen: supruga Ilka r. Radoš-Kovčo. Civil, ubili ga partizani 20. lipnja 1944. u Vran planini tj. razapeli su ga. Pokopan na mjesnom groblju (MU, sv. V, str. 190, br. 157).

Podgaj (17)

1) Jozo Dilber, sin Ante i Mare r. Krišto, rođen 7. kolovoza 1921. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

---

[86] U Matici krštenih sam pronašao i Ivana Radoša sina Luke i Mare r. Perić rođenoga 20. siječnja 1919. pa pretpostavljam da je taj stradao, a da je ovaj rođen 1911. umro kao dijete. TOČNO! Ali što piše u izvoru?

2) Mirko Dilber, sin Ante i Mare r. Krišto, rođen 6. listopada 1925. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
3) Gelo Knezović Kajin, sin ---, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
4) Ivan Jakić, sin Joze i ---. Nastradao u ratu ---.
5) Ilija Jurić zv. Žutan, sin Ivana i Matije r. Bagarić, rođen 17. prosinca 1919. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani 1945. god.
6) Stipe Jurič, sin Pere i Božice r. Knežević, rođen 25. srpnja 1919. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani 1943. god. u Omišu.
7) Stipe Knezović, sin Mate i Ruže r. Gudelj, rođen 30. lipnja 1909. Oženjen: supruga Kata r. Bagarić. Civil, ubili ga partizani 1943. u Omišu (DZ: 1946).
8) Ante Krajina, sin Joze i Šime r. Leutar, rođen 4. veljače 1920. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
9) Ilija Krajina, sin Jakova i Matije r. Pleić, rođen 24. siječnja 1920. Oženjen: supruga Zorka r. Krišto. Domobran, posljednji put viđen u Rakitnu 1945. Ubijen na „Križnom putu“ u Požeškom logoru u proljeće 1945. god. (DZ)
10) Jure Krajina, sin Stipe i ---, rođen ---. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
11) Mijo Krajina, sin Joze i Mare r. Penjgušić, rođen 14. travnja 1916. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
12) Mijo Krajina, sin Stipe i Anđe r. Letica, rođen 23. rujna 1919. Posljednji put viđen u Požegi 1945. Odveden iz Požeškog logora i ubijen na „križnom putu“.
13) Ilija Musić, sin Andrije i Anice r. Kelaušić, rođen 3. listopada 1895. Oženjen Jakom r. Jurič, partizani ga odveli i ubili u Malovanu 10. lipnja 1943. Izjavu o Ilijinoj smrti pod zakletvom je dao Martin Krstanović (MU, sv. V, str. 162, br. 203; SD, 1915.: Podgaj, str. 19).
14) Jandre Musić, sin Ilije i Ilke r. Jurić, rođen 30. rujna 1922. Ozlijeđen od bombe dobio upalu i umro 6. svibnja 1943. Pokopan u Travniku, sprovod vodio Stjepan Prgomet, travnički župnik (MU, sv. V, str. 151, br. 97).
15) Ante Pleić, sin Žarka i Ruže r. Ećimović, rođen 23. ožujka 1922. Oženjen: supruga Anica r. Ćurković-Blažević iz Pasiči. Civil, ubijen 19. veljače 1948. od partizana (UDBE) u Tomislavgradu.
16) Ilija Pleić zv. Ile, sin Žarka i Ruže r. Ećimović, rođen 13. veljače 1925. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani 4. prosinca 1943. na Blažuju. Pokopala ga rodbina u Podgaju 5. prosinca 1943. (MU, sv. V, str. 163, br. 213).
17) Ilija Zvonar, sin Ivana i Ilke r. Dilber, rođen 12. srpnja 1896. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

Sarajlije (17)

1) Lovro Budimir, sin Rafe i Mare r. Marković, rođen 10. kolovoza 1906. Oženjen: supruga Matija r. Lovresović. Nastradao 17. prosinca 1941. „Satrao ga voz u Miklencu“ (SD 1915.: Sarajlije, str. 52).
2) Rafo Krstanović, sin Ante i Kate r. Radoš, rođen 7. studenog 1912. Oženjen: supruga Iva r. Nevistić. Umro u bolnici u Splitu 17. svibnja 1944. od posljedica njemačkog (seam?). Pokopalo ga vojno osoblje u Splitu. Ispisan prema obavještenju općine Tomislavgrad br. 1810/44. (MU, sv. V, str. 182, br. 76).
3) Mate Landeka, sin Ivana i Ruže r. Tomić, rođen 4. prosinca 1909. Oženjen: supruga Veronika r. Krajina. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
4) Pero Landeka, sin Adama i Kate r. Sučić, rođen 4. listopada 1917. Oženjen: supruga Ruža r. Mašić. Preplašen mobilizacijom počeo bježati iz grada te ga ubio ustaša iz

revolvera 12. studenog 1942. Opremljen sv. sakramentima, pokopan u Sarajlijama (MU, sv. V, str. 142, br. 105).
5) Ivan Mamić, sin Stipana i Anice r. Ćurković, rođen 17. svibnja 1908. u Mijakovu Polju (MK Vinica, sv. II, str. 27, br. 42). Posljednji put viđen u Mađarskoj 1945. Ubijen na nepoznatom mjestu na kraju rata.
6) Ilija Mašić, sin Ante i Marte r. Pašalić, rođen 15. rujna 1930. Ranjen od puške te od rana podlegao u bolnici u Splitu 29. listopada 1945. Pokopala ga rodbina na splitskom groblju 30. listopada 1945. (MU, sv. V, str. 203, br. 100).
7) Jakov Mašić, sin Mije i Kaje r. Ivić, rođen 6. travnja 1921. Ustaša, neoženjen, strijeljali ga partizani 23. studenog 1944. u Mandinu Selu, pokopala ga vojska na Mandinoj gradini (MU, sv. V, str. 191, br. 165).
8) Martin Mašić, sin Marka i Ruže r. Baković, rođen 19. prosinca 1925. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
9) Jure Papić, sin Jakova i Kate r. Lučić, rođen 26. rujna 1913. Posljednji put viđen u Zagrebu 1944. Stradao vjerojatno na „križnom putu“ u proljeće 1945. god.
10) Marko Papić, sin Ivana i Kaje r. Radoš, rođen 25. travnja 1914. Poginuo od četnika 10. srpnja 1942. u Šekovićima. Svjedok Marijan Stipić (MU, sv. V, str. 138, br. 74a).
11) Nikola Papić, sin Bože i Mare r. Lučić, rođen 7. siječnja 1913. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put Anđom r. Radoš, a nakon njezine smrti ženi Anicu r. Krišto. Poginuo u borbi s partizanima 4. veljače 1943. Pokopan u Trilju (Dalmacija) (MU, sv. V, str. 149, br. 68).
12) Frano Sučić, sin Ivana i Mare r. Jurič, rođen 11. prosinca 1913. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
13) Kažimir Škaro, sin Mije zv. Miško i Marije r. Ćorić, rođen 21. siječnja 1904. Oženjen: supruga Anica r. Kovčo. Ustaša, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u logoru u Mariboru.
14) Mate Škaro, sin Ante i Jake r. Stipić, rođen 1. srpnja 1922. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Ustaša, oženjen, posljednji put viđen u logoru u Mariboru.
15) Mijo Škaro zv. Mišac, sin Ivana i r. Matije Lučić, rođen 26. listopada 1914. Oženjen: supruga Janja r. Akrap. Bio član Kapuličine milicije. Ubio ga Kapulica u Dašniku pod Vran-planinom, u Rami, 16. kolovoza 1947. Kapulica je ubio njega i Dragu Koštru bojeći se da oni ne bi ubili njega.
16) Mijo Škaro zv. Mišo, sin Kažimira i Anice r. Kovčo, rođen 13. listopada 1925. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u logoru u Mariboru.[87]
17) Radoslav Škaro, sin Nikole i Jake r. Kutleša, rođen 5. rujna 1916. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi kod Jajca 1942. Pokopan u Jajcu. Svjedoci Jure Papić i Ante Pašalić (MU, sv. V, str. 180, br. 59).

Srđani (26)

1) Andrija Kovačević zv. Jambo, sin Joze i Birgite r. Boškić, rođen 27. kolovoza 1913. Neoženjen, poginuo u borbi s partizanima u Aržanu 2. lipnja 1942. (MU, sv. V, str. 137 br. 64a; zabunom upisan još jednom: V, 172, 304).
2) Ante Kovačević zv. Tica, sin Marka i Luce r. Jurič, rođen 10. studenog 1898. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put Anđu r. Milić, a nakon njezine smrti Sofiju r. Gudelj. Civil, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Odlukom Biskupskog ordinarijata u Mostaru kasnije službeno proglašen mrtvim (SD 1915.: Oplećani i Srđani, str. 43).

[87] U DZ je najvjerojatnije omaškom upisan među poginule sela Kuk.

3) Bože Kovačević, sin Šimuna i Pere r. Jurčević, rođen 31. ožujka 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Proglašen mrtvim odlukom---
4) Ivan Kovačević, sin Joze i Anice r. Baković, rođen 11. rujna 1889. Oženjen: supruga Iva r. Milić. Civil bio, ubijen u selu --- (o njegovoj smrti ne piše ništa niti u MU niti u Stanju duša).
5) Ivan Kovačević zv. Ban, sin Jure i Mare r. Krišto, rođen 16. siječnja 1921. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
6) Ivan Kovačević zv. Špiko, sin Marijana i Kate r. Krstanović, rođen 7. kolovoza 1898. Oženjen: supruga Iva r. Jakić. Civil, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
7) Jozo Kovačević zv. Jože, sin Stipana i Delfe r. Marković, rođen 9. ožujka 1912. Oženjen: supruga Ruža r. Križanac. Ubili ga komunisti u Vranu 2. siječnja 1946. Pokopala ga rodbina u Vranu u šumi (MU, sv. V, str. 204, br. 4.).
8) Marko Kovačević, sin Ivana i Ive r. Jakić, rođen 26. siječnja 1924. Neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (U *Duvanjskom zborniku* piše da je bio pripadnik savezničke vojske)
9) Mate Kovačević, sin Joze i Brigite r. Boškić, rođen 7. svibnja 1917. Poginuo u boju u Rusiji (Staljingrad) 17. svibnja 1942. kao hrvatski vojnik. Pokopali ga drugovi vojnici. Vijest o smrti javio natporučnik Franić (MU, sv. V, str. 138, br. 68).
10) Mate Kovačević, sin Jure i Mare r. Krišto, rođen 16. studenog 1925. Domobran, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
11) Mijo Kovačević, sin Živka i Matije r. Marković-Tadić, rođen 29. rujna 1919. Ubijen u Mostaru 1952. nakon što je osuđen. (Detaljnije podatke u maticama ne mogu pronaći jer nema matice umrlih od 1948. do 1953.) Detalji?
12) Šimun Kovačević, sin Nikole i Anice r. Šumanović, rođen 12. siječnja 1913. Oženjen: supruga Ruža r. Križanac. Ubili ga partizani 10. veljače 1943. Pokopan u Srđanima 11. veljače 1943. (MU, sv. V, str. 146, br. 47).
13) Toma Kovačević, sin Joze i Lucije r. Milić, rođen 18. rujna 1902. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
14) Toma Kovačević, sin Mije i Mande r. Šumanović, rođen 17. svibnja 1909. Oženjen: supruga Luca r. Radoš-Kovčo. Ubili ga komunisti u Vranu 2. siječnja 1946. Pokopala ga rodbina u Vranu u šumi (MU, sv. V, str. 204, br. 3).
15) Živko Kovačević, sin Nikole i Luce r. Ivić, rođen 17. svibnja 1895. Oženjen: supruga Matija r. Marković-Tadić. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
16) Ante Landeka, sin Mije i Anice r. Tomić, rođen 1. siječnja 1922. Ustaša, neoženjen, ubijen u Imotskom 1942. god.
17) Ilija Landeka, sin Marka i Luce r. Kovačević, rođen 15. lipnja 1922. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
18) Ivan Landeka, sin Marka i Luce r. Kovačević, rođen 20. srpnja 1911. Oženjen: supruga Kata r. Vujević. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
19) Jozo Landeka, sin Ivana i Matije r. Kurevija, rođen 14. rujna 1923. Umro u Srđanima 8. travnja 1944. od zadobivenih rana. Pokopan u Srđanima. U MATICI UMRLIH PIŠE DA JE RAZLOG SMRTI TIFUS! (MU, sv. V, str. 179, br. 48)
20) Mijo Landeka, sin Ivana i Anice r. Ančić, rođen 16. rujna 1895. Oženjen: supruga Anica r. Tomić. Civil, ubili ga komunisti 1946. (U *Duvanjskom zborniku* piše da su ga ubili partizani na Vran planini 1945.)
21) Bože Marković, sin Joze i Ive r. Milić, rođen 7. ožujka 1910. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put Matildu r. Stipić, a nakon njezine smrti Ružu r. Čolina. Civil, ubili ga komunisti u zatvoru u Tomislavgradu 2. siječnja 1949. (Nedostaju matice umrlih za razdoblje od 1949.-1952. tj. šesti svezak, a u Stanju duša ne piše ništa o Božinoj smrti.) Detalji?

22) Frano Milić, sin Mate zv. Matiša i Mare r. Bagarić, rođen 27. rujna 1902. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga mu je Mara r. Perić, a nakon njezine smrti ženi Ružu r. Stanić. Civil, napadnut u svojoj kući od nepoznatih osoba koje su ga teško ranile te je od zadobivenih rana opremljen sv. sakramentima preminuo u vojnoj bolnici u Mostaru 8. svibnja 1944. Pokopali su ga vojnici na vojnom groblju u Mostaru (MU, sv. V, str. 186, br. 112).
23) Ilija Milić, sin Stipe zv. Štipan i Janje r. Baković, rođen 18. srpnja 1909. Oženjen: ženio se tri puta, prva supruga Mila r. Radoš (1907.-1933.), druga supruga Anica r. Ančić umrla 1935., treća supruga mu je Antonija r. Baković. Civil, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
24) Ivan Milić, sin Marijana i Ive r. Tomić, rođen 5. rujna 1922. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
25) Jure Milić, sin Nikole i Ive r. Papić, rođen 18. travnja 1906. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put ženi Milu r. Letica, a nakon njezine smrti ženi Cvitu r. Šumanović. Hrvatski vojnik. Poginuo u borbi s partizanima 14. rujna 1943. Iskopan i prenesen u Srđane 22. rujna 1943. (MU, sv. V, str. 162, br. 198).
26) Petar Milić zv. Dujo, sin Stipe i Anice r. Tabak, rođen 28. kolovoza 1922. Ustaša, neoženjen, ubili ga četnici. Detalji?

Stipanjići (56)

1) Ilija Babić, sin Ante i Mande r. Kutleša, rođen 15. srpnja 1925., u Stipanjićima, nestao 1945. na „križnom putu“.
2) Mate Babić, sin Ante i Mande r. Kutleša, rođen 22. siječnja 1928., u Stipanjićima, nestao 1945.
3) Stipan Babić, sin Pave i Milice r. Perković, rođen 1. siječnja 1940. u Stipanjićima, ranjen od zaostale bombe 1955. (ne mogu ga pronaći u matici umrlih!) Matica?
4) Ivan Braovac zv. Pratrić, sin Joze zv. Tunjko i Pavice r. Papić, rođen 29. rujna 1922. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u proljeće 1945. god.
5) Josip Braovac zv. Jole sin Joze zv. Tunjko i Pavice r. Papić, rođen 13. srpnja 1919. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima u Žabljaku 10. rujna 1944. Pokopali su ga civili (MU, sv. V, str. 191, br. 164).
6) Nikola Brigić (Mazgovljević), sin Ivana i Stane r. Jurčević, rođen 10. listopada 1925. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u Dravogradu u proljeće 1945. god.
7) Pero Brigić, sin Marka i Matije r. Kutleša, rođen 28. ožujka 1942. u Stipanjićima. Dijete, poginuo 5. studenog 1944. od njemačkoga granatiranja u Stipanjićima. Pokopan je 5. studenog 1944. u Stipanjićima (MU, sv. V, str. 202, br. 87).
8) Ruža Brigić, kći Mate Ljubičića i Anđe r. Pleić, supruga Ilijina, rođena 1872. u Stipanjićima. Poginula u kući u Stipanjićima 5. studenog 1944. od njemačkoga granatiranja. Pokopala je rodbina na mjesnom groblju 6. studenog 1944. (MU, sv. V, str. 190, br. 151).
9) Ante Cikoja, sin Jure zv. Juko i Anđe r. Ćalić zv. Ćaluša, rođen 9. travnja 1914. u Stipanjićima. Civil, neoženjen, ubijen na "Križnom putu" u Ljubljani u proljeće 1945. god.
10) Jozo Cikoja zv. Joje, sin Ante zv. Antica i Anice r. Šakić zv. Šakuša, rođen 28. travnja 1912. u Stipanjićima. Domobrab, neoženjen, ubijen u Mariboru u proljeće 1945. god.
11) Marko Cikoja, sin Jure zv. Juko i Anđe r. Ćalić zv. Ćaluša, rođen 8. ožujka 1912. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u proljeće 1945. god.

12) Mirko Cikoja, sin Jure zv. Juko i Anđe r. Ćalić zv. Ćaluša, rođen 17. kolovoza 1920. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani (pregazili tenkom) u Mariboru u proljeće 1945. god.
13) Petar Cikoja zv. Perica, sin Ante zv. Antica i Anice r. Šakić zv. Šakuša, rođen 31. listopada 1900. u Stipanjićima. Oženjen: supruga Anica r. Perić. Civil, ubijen u Mariboru 1945. (u studenome).[88] Detaljnije!
14) Tomislav Cikoja, sin Jure zv. Juko i Anđe r. Ćalić zv. Ćaluša, rođen 3. rujna 1922. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u Mariboru u proljeće 1945. god.
15) Cvitan Ćurković, sin Marijana zv. Tutur i Janje r. Ledić, rođen 12. travnja 1919. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, poginuo u borbi sa partizanima u Garešnici 7. lipnja 1944. god. Pokopali su ga vojni drugovi u Garešnici 8. lipnja 1944. (MU, sv. V, str. 186, br. 117).
16) Marko Ćurković, sin Marijana zv. Tutur i Janje r. Ledić, rođen 13. veljače 1921. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u Sloveniji u proljeće 1945. god.
17) Ivan Delać, sin Joze zv. Jozan i Anđe r. Leutar, rođen 1909. u Stipanjićima. Oženjen: ženio se dva puta prvi put sa Ružom r. Lučić, a nakon njezine smrti ženi Jelu r. Krstanović. Partizani mu oduzeli sve blago i imutak te ga mučili, nakon čega je umro 24. srpnja 1944. (SD 1915.: Stipanjići, str. 69; MU, sv. V, str. 186, br. 120: u MU kao razlog smrti je naveden tifus!).
18) Jozo Delać zv. Bačko, sin Pere zv. Pacan i Anice r. Vukadin zv. Pacanovica, rođen 5. listopada 1923. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u Mariboru u proljeće 1945. god. u Stanju duša piše „nezna se zanj“[89] (SD 1915.: Stipanjići, str. 50).
19) Jure Delać (Gibonjić), sin Joze i Anđe r. Leutar, rođen 29. ožujka 1921. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, poginuo u Banovoj Jarugi 22. ožujka 1943. u borbi protiv partizana. (MU, sv. V, str. 144, br. 17a; pogreškom upisan još jednom: MU, sv. V, str. 160, br. 179).
20) Ilija Jurčević zv. Bude, sin Jure zv. Juko i Janje r. Krakan, rođen 30. svibnja 1914. (Tepekov i Sudanov brat). Oženjen: supruga Iva r. Kelavušić. Nijemci ga ubili na livadi Bobari, zajedno s muslimanima, kao osvetu za njihove poginule od partizana, 19. rujna 1944. god. (na Bajram) (MU, sv. V, str. 188, br. 138; SD 1915.: Stipanjići, str. 15).
21) Ivan Jurčević, sin Cvitana zv. Cvijo i Stane r. Krišto, rođen 6. siječnja 1920. u Stipanjićima. Ustaša, ubili ga partizani u Mariboru u proljeće 1945. god.
22) Ivan Jurčević zv. Ifunko, sin Ante i Anice r. Zvonar zv. Kolka, rođen 2. siječnja 1910. Oženjen: supruga Mara r. Kurevija. Domobran, ubili ga partizani na „križnom putu“ u Pakracu u proljeće 1945. god.
23) Ivan Jurčević, sin Mate zv. Matiša i Anice r. Pleić zv. Kavurčuša, rođen 18. svibnja 1927. u Stipanjićima. Domobrab, neoženjen (kasnije preobučen u ustašku unoformu, po zapovijedi generala Šimića), nestao na "Križnom putu" u proljeće 1945. god.
24) Jakov Jurčević, sin Grge zv. Grle i Ive r. Jurić, rođen 13. travnja 1915. u Stipanjićima. Oženjen: supruga Iva r. Musić. Domobran, poslije u partizanima. Pobjegao iz partizana i krio se po Vučipolju. Livanjska ga milicija uhitila i bio u Škarinoj kući u zatvoru. Jozo Bandov, Livnjak, izbio mu zube. Peta ga divizija odvela u nepoznatom pravcu. Govorilo se da je s drugima ubijen u Bijelom Polju kod Mostara. Bio potpuno nezainteresiran za politiku i potpuno nevin pogubljen.[90] Kada, tko ga je ubio?

[88] Spominje se u knjizi *Zločini* …, kao i u optužnici i osudi fra Mije Čuića u Duvnu 1946. Radio je u Belgiji, kasnije otišao u Ameriku (?), oženjen (žena mu je bila Anica Pleić), ustaša, nestao.
[89] Malo mentalno zaostao. Bio sluga u Podhumu.
[90] Prema pričanju njegova brata Ivana, 5. kolovoza 2009. u Stipanjićima.

25) Jela Jurčević, kći Ivana zv. Šito i Ive r. Kutleša, rođena 31. svibnja 1934. u Stipanjićima, ranjena od bombe u Stipanjićima i umrla 2. svibnja 1946. Pokopala je rodbina u Stipanjićima 3. svibnja 1946. (MU, sv. V, str. 207, br. 32).
26) Jure Jurčević, sin Ivana zv. Sudan i Ive r. Braovac, rođen 1. siječnja 1925. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, strijeljali ga partizani 1943. u Jajcu.
27) Bože Jurčević zv. Bokan, sin Ivana zv. Sudan i Ive r. Braovac, rođen 1920.[91], u Stipanjićima. Neoženjen, ubili ga partizani na nepoznatome mjestu.[92]
28) Luka Jurčević zv. Lukan, sin Mate zv. Gare i Janje r. Prskalo, rođen 4. siječnja 1920. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, strijeljali ga partizani u na „križnom putu“ u logoru Koprivnica u proljeće 1945. god.
29) Marko Jurčević, sin Mate zv. Matiša i Anice r. Pleić zv. Kavurčuša, rođen 8. ožujka 1921. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u Mariboru u proljeće 1945. god.
30) Mate Jurčević zv. Tuzga, sin Ante zv. Tepek i Ive r. Kalaušić zv. Seja, rođen 17. rujna 1925., u Stipanjićima. Partizan, neoženjen, poginuo na Sutjesci ---.
31) Pero Jurčević, sin Ivana i Ive r. Braovac, rođen 3. siječnja 1921. u Stipanjićima, poginuo 1944. u Cazinu. Detalji?
32) Stipan Jurčević, sin Grge i Ive r. Jurić, rođen 9. listopada 1910., u Stipanjićima. Oženjen: supruga Ljuba r. Krajina. Ubili ga partizani 11. listopada 1943. (u MU, sv. V, str. 162, br. 202 kao razlog smrti navodi se SRDOBOLJA!)
33) Mila Jurič, kći Blaža zv. Blaško i Hijacinte Ive r. Bagarić, rođena 8. listopada 1938. u Stipanjićima, poginula od zaostale bombe 2. svibnja 1946. (u MU, sv. V, str. 6. br. 43 kao razlog smrti navodi se prehlada!)
34) Ante Kalaušić zv. Bešče, sin Pere i Matija r. Knezović, rođen 19. listopada 1896. u Stipanjićima, umro u zatvoru u Zenici ---. Trčao za Srbinom u vrijeme rata, a nakon rata komunisti ga osudili na dugogodišnju robiju.[93]
35) Ilija Krakan zv. Ban, sin Joze zv. Jovo i ---, rođen 19. svibnja 1906. u Stipanjićima. Partizan, oženjen, nestao na Sutjesci 1943. god.[94]
36) Ivan Krakan, sin Ilije i Marte r. Delać, rođen 19. svibnja 1906. Poginuo u Crnoj Gori 29. ožujka 1943. (MU, sv. V, str. 148, br. 67a). Detalji?
37) Pere Krakan, sin Šimuna zv. Klec i Ive r. Babić, rođen 22. siječnja 1923. u Stipanjićima. Oženjen: ženio se dva puta prvi put sa Delfom r. Delać, a nakon njezine smrti ženi Maru r. Bokanović. Ustaša, nestao na "Križnom putu" u proljeće 1945. god.
38) Andrija Krišto zv. Bukarica, sin Blaža i Ane r. Jurčević, rođen 17. veljače 1925. u Stipanjićima, nestao u JNA 1. veljače 1947. u Crnoj Gori.
39) Cvjetko Krišto zv. Cvijo, sin Blaža i Anice r. Jurčević, rođen 3. travnja 1906. u Stipanjićima, poginuo 22. prosinca 1944. od bombardiranja u Belgiji. S njime su poginuli njegova supruga i jedno dijete. Pokopali ga znanci u Belgiji 23. prosinca 1944. (MU, sv. V, str. 208, br. 33).
40) Ilija Krišto, sin Frane i Luce r. Jurčević zv. Luca Mlinarica[95], rođen 17. srpnja 1925. u Stipanjićima. Oženjen: supruga Anica r. Letica. Ubijen kao vojnik-graničar u Vranju 15.

---

[91] Ne mogu ga pronaći u MK, pregledao sam od 1920.-1925.
[92] Braću Juru i Božu nisam pronašo u stanju duša na njihovoj obiteljskoj stranici(SD 1915.: Stipanjići, str. 15)
[93] S njime je zbog istoga razloga također bio osuđen na dugogodišnju robiju Jure Krišto (Markov).
[94] U Matici krštenih nema Ilije Krakana rođenog 19. 5. 1906. nego Ivan Krakan sin Ilije i Marte r. Delać, rođen 19. svibnja 1906. u Stipanjićima kbr. 37. (MK, sv. IV, str. 41, br. 262).
[95] Luca, zvana Mlinarica, posjedovala je mlin na potoku Ostroščcu, blizu Tubolje i njihova brojna djeca bila su poznata kao Lucići (po majci Luci).

studenog 1948. Prije odlaska u vojsku pričešćen i ispovjeđen. Pokopala ga vojska (MU, sv. V, str. 18, br. 35).[96]

41) Ivan Krišto zv. Zečić, sin Jakova i Kate r. Leutar, rođen 27. prosinca 1919. u Stipanjićima. Pripadnik SS-trupa, neoženjen, poginuo 20. svibnja 1944. od granate na ratištu (u SSSR-u) (MU, sv. V, str. 182, br. 81a).

42) Mara Krišto, kći Mate Juriča i Anđe r. Purić, supruga Jakova Krište, rođena 4. kolovoza 1908. u Kuku. Civil, udana, ranjena, vjerojatno slučajno, od nekoga partizana, 1944. te preminula od zadobivenih rana.

43) Jozo Kutleša zv. Čalaga, sin Ivana zv. Iko i Ruže r. Jurčević zv. Femka, rođen 20. ožujka 1915. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani na „križnom putu“ u Požeškom logoru u proljeće 1945. god.

44) Ivan Ledić, sin Marka i Kate r. Pavić zv. Kupreška, rođen 3. siječnja 1921. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, nestao na "Križnom putu" u proljeće 1945. god.

45) Ilija Leutar zv. Ilica, sin Bože zv. Lepo i Cvite r. Brigić, rođen 7. siječnja 1921. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, nestao 1945. na „križnom putu“ na nepoznatom mjestu.

46) Ivan Leutar, sin Bože zv. Lepo i Cvite r. Brigić, rođen 29. prosinca 1929. u Stipanjićima. Civil, neoženjen, ubili ga partizani u Stipanjićima 5. studenog 1944. Pokopala ga rodbina na mjesnom groblju 6. studenog 1944. (MU, sv. V, str. 189, br. 147).

47) Ivan Leutar, sin Marka zv. Dukica i Mande r. Matić, rođen 8. travnja 1913. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, bio u Požeškom logoru 1945., vjerojatno odveden i ubijen u Kozari na „križnom putu“.

48) Jure Leutar, sin Marka zv. Dukica i Mande r. Matić, rođen 27. ožujka 1923. u Stipanjićima. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima u Jajcu 1943. god. (SD 1915.: Stipanjići, str. 59).

49) Ivan Ljubičić zv. Tuto, sin Pere zv. Peran i Klare r. Ivanković, rođen 27. prosinca 1919. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani na „križnom putu“ u Virovitici u proljeće 1945. god.

50) Petar Ljubičić zv. Peran, sin Marka i Kate r. Ivančić, rođen 9. listopada 1886. u Stipanjićima. Oženjen: supruga Klara r. Ljubičić. Civil, seoski glavar, 21. listopada 1944. ubili ga partizani u Stipanjićima. Partizani su mu ubili sina, a njega su ubili i zato što je bio seoski glavar, dakle „kulak“. Partizan Pere Krakan Jozin, zvani Balkaz, navodno je izražavao veliko nepoštivanje na Peranovim mrtvim tijelom (MU, sv. V, str. 190, br. 160).

51) Ivan Mladina zv. Kurkut, sin Joze zv. Joca i Ruže r. Leutar, rođen 24. veljače 1921. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani 12. veljače 1945. u zatvoru u Livnu. Pokopala ga je vojska u Livnu 13. veljače 1945. (MU, sv. V, str. 195, br. 24).

52) Mate Mladina zv. Matuša, sin Joze zv. Joca i Ruže r. Leutar, rođen 13. siječnja 1924. u Stipanjićima, neoženjen, nestao na „križnom putu“ u Banovoj Jarugi u proljeće 1945. god.

53) Mijo zv. Miško Pleić, sin Pere zv. Peran i Elizabeta r. Nenadić, rođen 26. rujna 1914. u Stipanjićima. Oženjen: Anica r. Ćurić. Domobran, krio se po duvanjskom kraju; nestao poslije rata.

54) Stipe Pleić, sin Metoda i Ljeposave r. Jurčević zv. Luga, rođen 30. listopada 1929. Oženjen: supruga Božana r. Hrgović. Robijao na Golom otoku, umro u Zagrebu 17. listopada 1959., od posljedica robijanja, pokopan na Mirogoju (SD 1915.: Stipanjići, str. 103).

55) Ante Trogrlić zv. Tone, sin Marka i Matije r. Čondić zv. Svibuša, rođen 4. studenog 1926. u Stipanjićima, neoženjen, partizan, poginuo ---.

[96] Ovaj upis je na 18. stranici dodatka (aneksa) Matice umrlih, naime dodatak ima 24 stranice

56) Jure Trogrlić zv. Juka, sin Marka i Matije r. Čondić zv. Svibuša, rođen 31. siječnja 1922. u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, ubili ga partizani u Jajcu 1944. god.

Tomislavgrad (61)[97]

1) Jure Ančić, sin Jerke i Ruže r. Marković, rođen 13. travnja 1911. Ustaša, stradao u Banja Luci 1945.[98]
2) Petar Babić, sin Tome i ----, rođen 1911. Neoženjen, ubili ga partizani.
3) Pavo Baković, sin Mate zv. Matiša i Joze r. Milić, rođen 25. lipnja 1900. Oženjen: supruga Vera r. Tadić. Poginuo u Glamoču ---.
4) Ivo Bašić, sin Joze i Stake r. Rubić, rođen 4. siječnja 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
5) Jozo Bašić, sin Ivana i Mare r. Sučić, rođen 19. travnja 1903. u Tomislavgradu. Oženjen: supruga Staka r. Rubić. Civil, oženjen, bačen u jamu u Nevesinju 12. svibnja 1945.
6) Bosiljka Batinić zv. Bosa, kći Nikole Dilbera i Anđe r. Krajina, supruga Ivice Batinića. Rođena 16. studenog 1902. Umrla u zatvoru u Livnu od tifusa 28. veljače 1945. Pokopana u Livnu 29. veljače 1945. (MU, sv. V, str. 196, br. 30).
7) Dobroslav Ljubomir Batinić zv. Darko, sin Ante i Šime r. Beroš, rođen 4. veljače 1902. u Tomislavgradu. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga Lenka r. Biladžić, a nakon njezine smrti ženi Angelu r. Brstilo. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
8) Pere Blažević, sin Joze i ---, rođen 1915.[99] Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
9) Jozo Brstilo, sin Dragutina i Matije r. Kuprešak, rođen 7. lipnja 1919. Oženjen, vjenčan 1944. u Zagrebu. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (MK, sv. V, str. 24, br. 59).
10) Stojan Čulo, sin Bože i Mare r. Grgić, rođen 8. veljače 1926. u Bukovoj Gori u župi Grabovica. ---[100] Smrt?
11) Anka Dilber, kći Mate i Gašparine r. Bardan(?), rođena 28. listopada 1919. Nenadanim slučajem pala s motora i nakon pet minuta umrla. Pokopana na Karauli 27. kolovoza 1944. Sprovod vodili fra Mate Čutura i fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 187, br. 124). Je li to žrtva rata?
12) Dane Dilber, sin Nikole i Anđe r. Krajina, rođen 14. veljače 1911. Poginuo u borbi s partizanima 4. veljače 1943. u Gornjem Vakufu. Pokopan u Gornjem Vakufu (MU, sv. V, str. 161, br. 191).
13) Didak Dilber, sin Nikole i Anđe r. Krajina, rođen 27. ožujka 1924. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
14) Stanko Dilber, sin Joze i Janje r. Petrović, rođen 17. srpnja 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Sloveniji.
15) Tadija Dilber, sin Nikole i Anđe r. Krajina, rođen 28. rujna 1903. Ranjen u Nišu gdje je i podlegao od rane 10. studenog 1945. (MU, sv. V, str. 203, br. 106).

---

[97] Na popis stradalih stavio sam i one osobe koje nisu iz Tomislavgrada, rođene izvan općine Tomislavgrad, a u Tomislavgradu su poginuli u borbi te su većinom pokopani na Karauli.

[98] U fra Jozinu popisu se navodi samo Jure Ančić r. 1911. stradao kao ustaša u Banja Luci. Jedini Jure Ančić rođen 1911. je Jure sin Jerke i Ruže r. Marković, rođen na Blažuju. Stoga pretopstavljam da je to Jure iz fra Jozina popisa (MK, sv. IV, str.177, br. 62; SD 1915.: Blažuj, str. 3).

[99] Uspio sam naći u stanju duša TG Peru Blaževića-Ćurkovića, sina Joze i Jele Krolo, rođenog 25. lipnja 1927. u Kazagincu (da li je to ta osoba!?).

[100] Ne piše ništa više, podatci o rođenju i majci su iz Stanja duša!

16) Tomislav Dilber, sin Joze i Janje r. Petrović, rođen 13. prosinca 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Sloveniji.
17) Vinko Dodig Grgić zv. Tiro, sin Laze i Kate r. Grgić, rođen 30. kolovoza 1897. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (MK, sv. III, str. 129, br. 182; SD 1915.: Tomislavgrad, str. 75).
18) Stipan Đivić, sin Ivana i Luce r. Serdarušić, rođen 28. siječnja 1896. u Čauševcu, župa Vinica. Oženjen: supruga Tomica r. Omazić. Strijeljan od partizana u Livnu 3. travnja 1945. Pokopan u Livnu 4. travnja 1945. (MU, sv. V, str. 198, br. 55).
19) Ivan Grgić, sin Jure i Kate r. Perić, rođen 28. kolovoza 1912. Umro 10. rujna 1941. --- (MU, sv. V, str. 129, br. 89) Je li on žrtva rata?
20) Vinko Gudelj zv. Vice, sin Stipe i Stane r. Kolak, rođen 4. rujna 1910. Oženjen: supruga Jozefa r. Perić. Civil, strijeljali ga partizani 25. siječnja 1945. u Livnu (MU, sv. V, str. 194, br. 11).[101]
21) Andrija Jauk, sin Mate i Ane r. Marinović, rođen. 8. srpnja 1925. u Bosanskom Brodu. Ubijen nehotice iz puške od svog druga ustaše 1. prosinca 1942. Pokopan na Karauli 2. prosinca 1942. Sprovod vodio fra Andrija Šoljić (MU, sv. V, str. 142, br. 110).
22) Josip Jelčić, sin Stjepana i Stake r. Stipić, rođen 10. svibnja 1920. u Tomislavgradu. Ubijen iz puške u Sisku 27. kolovoza 1941. Bio je ustaša 2. bojnice 2. pukovnije 6. satnije, bosanski odred Zagreb. Pokopan je na groblju Sv. Marija u Sisku 28. kolovoza 1941. Sprovod je vodio sisački župnik (MU, sv. V, str. 128, br. 78).
23) Mate Karaivanović, sin Pave i Anđe r. Jurišić, rođen 1. prosinca 1911. Poginuo u vlaku prilikom napada neprijateljskih aviona kod Bosanske Gradiške 8. kolovoza 1944. (MU, sv. V, str. 186, br. 113).
24) Slavko Kokotović, sin Milana i Marije r. Kučal, rođen 28. srpnja 1906. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
25) Vlado Kokotović, sin Milana i Marije r. Kučal, rođen 19. ožujka 1920. u Livnu. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (Slavkov i Vladin otac bio je pravoslavne vjere, u Duvnu je bio poštanski činovnik).
26) Marko Kuprešak-Antić, sin Ivana i Anke r. Kolak, rođen 11. srpnja 1910., nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
27) Drago Lučić, sin Drage i ---, rođen ---. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.[102]
28) Ante Lujetić, sin Ante i Filomene r. ---, star 33 godine, iz Župe kod Imotskog. Ubili ga partizani 17. veljače 1943. i zakopali u potočini, nakon čega je izvađen i prenesen u groblje 12. travnja 1943. Sprovod je vodio fra Mijo Čuić. Prije nego su ga ubili tražio je svećenika no nisu mu dali (MU, sv. V, str. 159, br. 175).
29) Toma Mandušić, sin Nikole i Ruže r. Gudelj, rođen 26. prosinca 1883. Partizani ga strijeljali u Srđanima 28. listopada 1943. Pokopan u Srđanima 29. listopada 1943. (MU, sv. V, str. 163, br. 212).
30) Mirko Marijanović, sin Ante i Kostancije r. Tadić, rođen 11. kolovoza 1921. Vojnik, poginuo kod Mostara u selu Gostuša 17. siječnja 1945. Pokopan kod Mostara 18. siječnja 1945. (MU, sv. V, str. 196, br. 31).
31) Angela Marković, kći Joze i Dragice r. Krištić, rođena 25. travnja 1922. Umrla od posljedica ranjavanja iz aviona 28. ožujka 1943. Pokopana na Karauli 28. ožujka 1943. Sprovod vodio fra Mijo Čuić (MU, sv. V, str. 144, br. 11).

[101] U MU je pogrešno upisano ime oca Ivan umjesto Stipe (usp. MK, sv. IV, str. 157, br. 978).
[102] U Stanju duša iz 1915. u Tomislavgradu ima samo jedna obitelj Lučić (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 25), međutim Drago tu nije upisan.

32) Dane Marković, sin Ivana i Ruže r. Ančić, rođen 9. siječnja 1920. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. U Stanju duša piše sam da je „nestao u ratu“ (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 14).
33) Ivan Marković, sin Marijana i Anđe r. Gudelj, rođen 10. srpnja 1886. Oženjen: supruga Ruža r. Ančić. Odveden i ubijen od partizana 31. ožujka 1943. Pokopan na nepoznatom mjestu. (MU, sv. V, str. 145, br. 26).
34) Srećko Marković, sin Ivice i ---, rođen ---. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
35) Ljuba Nevistić, kći Ivana i Anđe r. Ćosić, rođena 22. travnja 1926. Ubili je partizani 10. kolovoza 1944. na Ravašnici (MU, sv. V, str. 187, br. 131a).
36) Marica Nevistić, kći Joze i ---, rođena ---, poginula od bombe u Slavonskom Brodu 1944. god.
37) Marko Nevistić, sin Ivana i Anđe r. Ćosić, rođen 25. veljače 1921. Posljednji put viđen 1944. Najvjerojatnije nestao na Križnom putu 1945. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 163).
38) Filip Parlov, sin Grge i Jele r. Pušić, rođen 1921. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
39) Berislav Petrović, sin Matana i Lucije Batinić, rođen 23. srpnja 1923. Zaklan od 26. divizije na Širokom Brijegu. Kada?
40) Marko Petrović, sin Matana i Lucije r. Batinić, rođen 23. srpnja 1920. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
41) Ivan Pivić-Jažić, sin Rafe i Ane r. Budimir, rođen 25. prosinca 1921. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
42) Ivica Pokos, sin Mije i ---, rođen 1921. u Ludbregu. Poginuo u borbi s partizanima 14. rujna 1943. Pokopan na Karauli 16. rujna 1943. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 161, br. 194).
43) Frano Radoš Knežević, sin Mije i Ilke r. Andrić, rođen 5. studenog 1885. u Borčanima. Oženjen: supruga Mara r. Grgić. Ubili su ga partizani u Đakovu 12. lipnja 1945. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 130).
44) Marijan Radoš, sin ---, rođen --- u Tomislavgradu, ustaša, neoženjen, ubili ga partizani u Koprivnici 1944. god.
45) Mijo Radoš, sin Frane zv. Dane i Mare r. Grgić, rođen 11. kolovoza 1922. Strijeljen u Mostaru 27. veljače 1948. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 130).
46) Dragutin Karlo Rubić, sin Ivana i Matije r. Vilić, rođen 17. studenog 1910. Oženjen: supruga Alojzija r. Odak iz Visokog. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
47) Srećko Rubić, sin Ante i Ive r. Ivić, rođen 7. listopada 1906. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
48) Ante Segarić, sin---, iz Starigrada u Dalmaciji, rođen ---. Ubijen od partizana 20. prosinca 1942. Pokopan na Karauli 20. prosinca 1942. Sprovod vodio fra Nikola Hrkać (MU, sv. V, str. 151, br. 96).
49) Dane Živko Stipić zv. Kođo, sin Mate i Anice r. Maslov, rođen 23. siječnja 1895. Oženjen: supruga Kata r. Kaić. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
50) Jozo Stipić, sin Stipe i ---, rođen ---, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
51) Mate Stipić, sin Dane Živka zv. Kođo i Kate r. Kaić, rođen 28. studenog 1919. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
52) Pero Stipić, sin Stojana zv. Stojko i Ljube r. Lučić, suprug Tonke r. Tabak, rođen 11. studenog 1911. Ubili ga partizani u Posušju 27. listopada 1944. Pokopan u Posušju 28. listopada 1944. (MU, sv. V, str. 196, br. 27).

53) Ivo Šarić, sin Marijana i Mare r. Periša, rođen 12. listopada 1920. u Mišima (Livno). Poginuo u borbi s partizanima 14. rujna 1943. Pokopan na Karauli 23. rujna 1943. Sprovod vodio fra Andrija Šoljić (MU, sv. V, str. 161, br. 196).
54) Dane Škorić, sin Marijana i Mare r. Kolak, suprug Dragice r. Golemac, rođen 11. srpnja 1885. Raznijela ga talijanska bomba 3. veljače 1944. Pokopala ga rodbina na Karauli 6. veljače 1944. (MU, sv. V, str. 179, br. 43).
55) Bože Šola, sin Petra i ---, rođen 30. prosinca 1895. Civil, oženjen, ubili ga pripadnici njemačke vojske u Trsteniku ---.
56) Ante Tomas, sin Mirka i Valerije r. Bušić, rođen 6. listopada 1930. u Tomislavgradu. Umro, opremljen sakramentima, od patnje u logoru, 25. srpnja 1945. Pokopan u Bosanskoj Gradiški, sprovod vodio svećenik Nenadić (MU, sv. V, str. 199, br. 65a).
57) Mirko Tomas, sin Joze i Ive r. Marković, rođen 10. listopada 1898. na Eminovu Selu Oženjen: supruga Valerija r. Bušić. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD 1915.: Tomislavgrad, str. 54).
58) Don Ante Zrno, sin Ilije i Dome r. Lučić, rođen 3. svibnja 1909. u Tomislavgradu. Kao aktualnog župnika u Viru, partizani ga uhićuju u dosluhu s nekim mještanima. Prvo je odveden u zatvor u Čapljinu, a odatle u Dubrovnik. Bio je u dubrovačkom zatvoru Kamen, osuđen je na smrt te je negdje oko 27. lipnja 1945. odveden na otočić Daksu pokraj Dubrovnika gdje je strijeljan. Za grob mu se još ne zna.[103] Don Ante je brat fra Davida Zrne (1896.-1984.) koji je dugi niz godina djelovao kao misionar u Americi.
59) Branko Zrno, sin Stojana zv. Stojko i Ane r. Rubić, rođen 23. listopada 1918. Domobran, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u logoru u Zagrebu.
60) Mile Zrno, sin Stojana zv. Stojko i Ane r. Rubić, rođen 29. siječnja 1928. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen na granici sa Slovenijom.
61) Nada Žilić, kći Mate i Kate r. Jozić, rođena 6. studenog 1923. u Tomislavgradu. Poginula?---[104]

Tubolja (8)

1) Ivan Ivanković, sin Joze i Anđe r. Sesar, rođen 26. prosinca 1919. Oženjen: supruga Mara r. Perković. Domobran, ranjen od partizana te od zadobivenih rana, opremljen sakramentima, umro 18. listopada 1943. u bolnici u Mostaru. Pokopan u Mostaru (MU, sv. V, str. 163, br. 207).[105]
2) Ivan Ivanković, sin Stojana i ---, rođen 1917. Poginuo 18. studenog 1943. u Uskolinu od partizana. Detalji?
3) Jozo Ivanković, sin Ilije i ---, rođen 2. studenog 1885. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Sloveniji.
4) Jure Ivanković, sin Joze i Ive r. Vukoja, rođen 18. svibnja 1922. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Sloveniji.
5) Ljupko Ivanković, sin Stojana i ---, rođen 1914. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen kod Zidanog Mosta Sloveniji.

[103] Opširnije o don Antinu životu i smrti: D. KUTLEŠA, „Don Ante Zrno (1909.-1945.)“, u: *Svjedoci vjere i rodoljublja. Zbornik radova o stradalim biskupijskim svećenicima u Hercegovini* (prir. B. Goluža), Mostar, 2005., str. 529-589.
[104] O njezinoj smrti nemam nikakvih informacija, jedino se njezino ime nalazi na fra Jozinu popisu: „Nada Žilić Matina“.
[105] U DZ se nalazi u na popisu stradalih iz Tomislavgrada, dok u MU piše da je rođen i živio u Tubolji.

6) Mate Ivanković, sin Stipe i Ive r. Škegro, rođen 2. listopada 1919. Poginuo u Lici 1944.
7) Fra Miljenko Ivanković (krsno ime Ivan), sin Franje i Janje r. Glavaš, rođen 2. prosinca 1924. u Tubolji. Kao klerika jednostavnih zavjeta i đaka VIII. razreda gimnazije 8. veljače 1945. partizani su ga uhitili u fratarskoj hidrocentrali na Širokom Brijegu, odveli prema Splitu i na nepoznatom mjestu ubili – najvjerojatnije u Zagvozdu. Bilo je to u veljači 1945. god.[106]
8) Zvonko Ivanković, sin Ivana i Matije r. Letica, rođen 10. siječnja 1919. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

Vedašić (65)

1) Ante Bokanović, sin Ivana i Mare r. Džankić, rođen 25. travnja 1890. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD 1915.: Vedašić, str. 29).
2) Ante Bokanović zv. Antuka, sin Joze i Matije r. Mamić, rođen 3. srpnja 1903. Civil, oženjen, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 97).
3) Bože Bokanović, sin Joze i Matije r. Mamić, rođen 14. srpnja 1911. Oženjen: supruga Anđa r. Stanić. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
4) Jakov Bokanović, sin Mate i Mare r. Čolak, rođen 15. ožujka 1889. Oženjen: supruga Anđa r. Jurič. Civil, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 187, br. 131).
5) Jozo Bokanović, sin Bože zv. Boško i Mare r. Mamić, rođen 30. studenog 1910. Oženjen: supruga Luca r. Križanac. Civil, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. (MU ---)[107]
6) Karlo Bokanović zv. Drago, sin Joze i Matije r. Mamić, rođen 13. srpnja 1914. Oženjen: vidi MV od 6. kolovoza 1939. Civil, ubili ga komunisti u Osijeku 10. veljače 1945. U *Duvanjskom zborniku* piše da su ga ubile vlasti FNRJ/SFRJ iz političkih razloga 1947.
7) Ljubo Bokanović, sin Ivana i ---, rođen ---. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
8) Mate Bokanović, sin Ante i ---, rođen 1930. Ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. (MU ---)[108]
9) Nikola Bokanović zv. Niko, sin Pere i Ruže r. Papić, rođen 3. siječnja 1911. Oženjen: supruga: Anđa r. Marković. Domobran, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u logoru u Požegi.
10) Ruža Bokanović, kći Marka Krište i Jake r. Lučić, rođena 28. svibnja 1910. na Eminovu Selu, supruga Tadije Bokanovića, ubili je partizani na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. (MU ---)[109]
11) Anica Gudelj, kći Ivana Ivića i Ive r. Žilić, supruga Ante Gudelja, rođena 23. siječnja 1914. na Blažuju. Ubijena od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopana u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 185, br. 103).
12) Jozo Gudelj, sin Bože i ---, rođen ---. nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

[106] Usp. A. BAKOVIĆ, *Hrvatski martirologij XX. stoljeća*, I, str. 851.
[107] Ne mogu ga pronaći u MU
[108] Ne mogu ga pronaći u MU
[109] Ne mogu je pronaći u MU, nalazi se jedino na fra Jozinu popisu.

13) Jozo Gudelj, sin Jure i Anđe r. Milić, rođen 12. kolovoza 1920. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.[110]
14) Jozo Gudelj zv. Jozip, sin Ivana i Magdalene r. Križanac, supruga Anđa Penavić, rođen 3. prosinca 1891. Civil, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 185, br. 104).
15) Marko Gudelj zv. Marka, sin Ante i Anice r. Papić, rođen 20. svibnja 1924. Ustaša, neoženjen, stradao u Bosanskoj Gradišci iza 1945. god.
16) Marijan Krišto, sin Stipana i ---, rođen 1925. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
17) Blago Križanac, sin Mije i ---, rođen 4. studenog 1907. Ubili ga partizani 19. ožujka 1943. u Livnu.
18) Ivan Križanac, sin Bože i ---, rođen ---. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
19) Ivan Križanac, sin Ivana i Anđe r. Krstanović, rođen 13. siječnja 1919. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god., najvjerojatnije u logoru u Požegi.
20) Ivan Križanac, sin Jure i Ive r. Jurčević, rođen 31. kolovoza 1904. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put Jozom r. Pranjić, a nakon njezine smrti ženi Maru r. Gudelj. Poginuo od komunista 30. lipnja 1947. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 1. srpnja 1947. (MU, sv. V, str. 11, br. 29).
21) Ivan Križanac zv. Ćićić, sin Stjepana i Ive r. Papić, rođen 5. prosinca 1897. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put Terezom r. Šteko, a nakon njezine smrti ženi Ilku r. Šarac. Civil, ubili ga Nijemci nehotice 10. veljače 1944. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 11. veljače 1944. (MU, sv. V, str. 175, br. 9).
22) Jozo Križanac, sin Mije i ---, rođen 1923. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
23) Jozo Križanac, sin Mije zv. Miše i Anice r. Papić, rođen 7. studenog 1910. Oženjen: supruga Anđa r. Jurič. Ubile ga ustaše prilikom mobilizacije 1. veljače 1944. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 2. veljače 1944. (MU, sv. V, str. 175, br. 5).
24) Jure Križanac, sin Mirka i Anđe r. Mašić, rođen 12. travnja 1923. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u partizanskom logoru u Požegi.
25) Klement Križanac, sin Mije i Anice r. Zrno, rođen 24. studenog 1907. Oženjen: ženio se dva puta, prvi put ženi Peru r. Jurič, a nakon njezine smrti Ivu r. Perković. Poginuo od partizana 19. ožujka 1943. Pokopala ga rodbina u Livnu (MU, sv. V, str. 144, br. 15).
26) Križan Križanac, sin Bože i Ive r. Klišanin, rođen 10. ožujka 1920. Domobran, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
27) Nikola Križanac zv. Niko, sin Ivana i Tereze r. Škaro, rođen 18. rujna 1924. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Mariboru.
28) Šimun Križanac, sin Mije i Janje r. Baćak, rođen 30. kolovoza 1907. Oženjen: ženio se dva puta, prva supruga mu je Luca r. Križanac-Bokanović, a nakon njezine smrti ženi Janju r. Papić. Poginuo 2. lipnja 1945. Pokopan 3. lipnja 1945. na Romaniji (MU, sv. V, str. 198, br. 54).
29) Toma Križanac, sin Mije i Jele r. Antosović, rođen 23. prosinca 1910. Oženjen: supruga Mara r. Nevistić. Ubili ga komunisti 30. lipnja 1947. u Vran planini. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 1. srpnja 1947. (MU, sv. V, str. 12, br. 30).

[110] U *Duvanjskom zborniku* piše da je ubijen u Bihaću 1943!?

30) Ante Ljubičić zv. Kikeša, sin Ivana i Ive r. Baćak, rođen 4. prosinca 1920. Poginuo u borbi s partizanima kod Našica 16. studenog 1943. Pokopali ga u Našicama vojni drugovi (MU, sv. V, str. 181, br. 64).
31) Mijo Ljubičić zv. Miško, sin Ilije i Anice r. Protuđer, rođen 8. srpnja 1924. Ustaša, neoženjen, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 101).
32) Ivan Marković, sin Marka i Anđe r. Zrno, rođen 5. listopada 1916. Poginuo u Čačku 1943.[111]
33) Mijo Marković zv. Grga, sin Marka i Anđe r. Zrno, rođen 23. rujna 1913. Neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
34) Nikola Marković zv. Čačak, sin Marka i Anđe r. Zrno, rođen 14. kolovoza 1919. Ustaša, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
35) Bože Miškić, sin Ivana i Mare r. Papić, rođen 30. svibnja 1913. Oženjen: supruga Anđa r. Ćurić. Ustaša, poginuo u boju u Rusiji 17. svibnja 1942. Pokopali ga drugovi vojnici. Vijest o smrti javio natporučnik Franić (MU, sv. V, str. 138, br. 69).
36) Ilija Miškić, sin Pere i Matije r. Letica, rođen 23. srpnja 1923. Civil, neoženjen, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944., sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 97).
37) Ivan Miškić zv. Iko, sin Ivana zv. Milan i Janje r. Gudelj, rođen 5. listopada 1921. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
38) Ivan Miškić Križanac zv. Milan, sin Ivana i Ruže r. Šteko, suprug Janje r. Gudelj, rođen 2. veljače 1886. Ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 99).
39) Mirko Miškić, sin Ivana i Janje r. Gudelj, rođen 5. listopada 1929. Civil, neoženjen, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 100).
40) Bože Papić zv. Boko, sin Ivana i Mande r. Kovačević, suprug Kate r. Križanac, rođen 22. studenog 1907. Civil, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 98).
41) Bože Papić zv. Boškica, sin Ivana i Ruže r. Romić, suprug Ruže r. Letice, rođen 29. prosinca 1899. Civil, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 185, br. 105).
42) Delfa Papić, kći Frane Papića i Janje r. Papić, rođena 20. ožujka 1929. Civil, neudana, bomba je raznijela 31. prosinca 1943. kod Perića mosta. Pokopala je rodbina u Vedašiću 1. siječnja 1944. (MU, sv. V, str. 174, br. 320).
43) Ela Papić zv. Fela, kći Bože i Ruže r. Letica, rođena 23. studenog 1929. Civil, neudana, raznijela je mina 31. prosinca 1943. kod Perića mosta. (MU, sv. V, str. 174, br. 322).
44) Ilija Papić, sin Andrije i Anđe r. Keškić, rođen 20. srpnja 1911. Oženjen: supruga Anđa r. Krstanović. Domobran, poginuo od četnika 15. veljače 1942. u Žepču. Mjesto pokopa nije poznato (MU, sv. V, str. 134, br. 30).
45) Ivan Papić zv. Letičušić, sin Bože i Ruže r. Letica, rođen 30. kolovoza 1927. Civil, neoženjen, raznijela ga mina 31. prosinca 1943. kod Perića mosta. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 1. siječnja 1944. (MU sv. V, str. 174, br. 321)

[111] Na fra Jozinu popisu se nalazi „Milan Marković, sin Marka i ---, rođen 5. listopada 1916. Ustaša, nestao u ratu“, međutim ne mogu ga pronaći u Matici krštenih i Stanju duša, a isti datum rođenja i isto ime oca je kao i kod Ivana Miškića, pa pretpostavljam da se radi o istoj osobi.

46) Ivan Papić, sin Ivana i ---, rođen ---. Ubili ga partizani u Sarajevu ---.
47) Ivan Papić, sin Marka i Jele r. Radoš, rođen 3. travnja 1920. Neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
48) Jozo Papić, sin Andrije i Anđe r. Keškić, rođen 13. veljače 1922. Civil, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 185, br. 106).
49) Jozo Papić zv. Jokica, sin Bože i Stane r. Ljubičić, suprug Dragice r. Škegro, rođen 14. ožujka 1917. Domobran, ubijen od partizana na planini Ljubuši 15. lipnja 1944. Pokopan u Vedašiću 24. lipnja 1944. Sprovod vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 185, str. 102).
50) Jozo Papić, sin Jure i Jake r. Krstanović, rođen 3. lipnja 1925. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani na Širokom Brijegu 1943. god.[112]
51) Jozo Papić, sin Marka i Pere r. Mihać, rođen 13. kolovoza 1925. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. (SD 1915.: Vedašić, str. 13).
52) Marko Papić zv. Ciljuga, sin Bože i Stane r. Ljubičić, rođen 14. kolovoza 1903. Oženjen: ženio se dva puta prvi put Ružom r. Papić, a nakon njezine smrti ženi Katu r. Križanac. Civil, umro od posljedica gonjenja u zatvoru 1949. god. (MU ---)
53) Mila Papić, kći Jure i Janje r. Stanić, rođena 11. veljače 1930. Raznijela je mina kod Perića mosta 31. prosinca 1943. Pokopala je rodbina u Vedašiću 1. siječnja 1944. (MU, sv. V, str. 174, br. 323).
54) Stojan Papić zv. Stole, sin Ivana i Luce r. Radoš, rođen 22. listopada 1904. Oženjen: supruga Ruža r. Šoljić. Civil, ubili ga partizani 23. lipnja 1944. Pokopala ga rodbina na mjesnom groblju. (MU, sv. V, str. 190, br. 159).
55) Vlatko Papić, sin Luke i Matije r. Knežević, rođen 14. veljače 1936. Poginuo nesretnim slučajem od zaostale bombe 25. svibnja 1944. Pokopala ga rodbina u Vedašiću (MU, sv. V, str. 182, br. 81).
56) Mate Radoš, sin Ivana i Ilke r. Tadić, rođen 14. siječnja 1900. Oženjen: supruga Anica r. Sladoja. Civil, poginuo od avionske bombe 5. ožujka 1943. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 6. ožujka 1943. (MU, sv. V, str. 144, br. 16).
57) Mijo Radoš, sin Ivana i ---, rođen 1925. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
58) Mijo Radoš, sin Mate i Anice r. Sladoja zv. Anka, rođen 27. rujna 1925. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani u Tomislavgradu 1943. god. (MU ---)
59) Ilija Šteko, sin Pere i Ilke r. Radoš, rođen 3. srpnja 1903. Oženjen: supruga Stana r. Gudelj. Civil, ubijen u Oplećanima od njemačke vojske 21. rujna 1944. Pokopan 22. rujna 1944. u Vedašiću (MU, sv. V, str. 188, br. 136).
60) Iva Šteko r. Ećimović, kći Mate Ećimovića i Ruže r. Perić, supruga Andrije Šteke, rođena 10. kolovoza 1892. na Kolu. Nađene mrtva na Ljubuši 14. lipnja 1944., a po svoj prilici su je ubili partizani. Pokopana 24. lipnja 1944. u Vedašiću, a sprovod je vodio fra Teofil Leko (MU, sv. V, str. 184, br. 94).[113]
61) Blago Šteko zv. Badža, sin Pere i ---, rođen 18. ožujka 1922. Ustaša, neoženjen, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god. Posljednji put viđen u Mariboru.
62) Marko Šteko, sin Joze i ---, rođen 1922. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.

[112] U fra Jozinom popisu se nalazi i Jozo Papić zvani Pintić, sin Jure i Jake Krstanović, rođen 18. ožujka 1922. Ustaša, neoženjen, ubili ga partizani na Bradini 1944. Međutim u opasci u MK (sv. V, str. 170, br. 110) piše da je Jozo sklopio brak u Zagrebu 1957. Neobično je i što mu se mlađi brat koji je stradao također zove Jozo te je najvjerojatnije tu došlo do zabune!

[113] U DZ je navedena u popisu stradalih iz sela Kola.

63) Mate Šteko, sin Andrije i Ive r. Ećimović, rođen 15. kolovoza 1919. Oženjen: supruga Zorka r. Jovović (grkokatoličke vjere rodom iz Brezna kod Nikšića). Ustaša, nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
64) Mate Šteko, sin Joze i Kate r. Križanac, rođen 12. svibnja 1913. Oženjen: supruga Kata r. Pranjić-Tomić. Nestao na „Križnom putu“ u proljeće 1945. god.
65) Mijo Šteko, sin Ivana i Ruže r. Čičak, rođen 29. kolovoza 1924. Ustaša, neoženjen, poginuo u borbi s partizanima 18. prosinca 1942. na Blažuju. Pokopala ga rodbina u Vedašiću 19. prosinca 1942. (MU, sv. V, str. 144, br. 14).

Prema do sada prikupljenim podatcima, u Drugome svjetskom ratu s područja današnje župe Tomislavgrad život je izgubilo 620 Hrvata katolika.

POPIS STRADALIH MUSLIMANA

1) Selim Bešlaga, sin Muje, star 54 godine. Bio švercer, ubile ga ustaše 1943. u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Arhiv Hercegovine 13-IIb-20).
2) Emin Korić, sin Abida, star 35 godina. Ubile ga ustaše 10. kolovoza 1942. u Duvnu (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
3) Ibro Hadžić, sin Salke, rođen 1916. u Stipanjićima, ubili ga Nijemci na Bobari kao osvetu za njihove poginule od partizana, vjerotano, 1943. (na Bajram). Zvonko Krišto iz Stipanjića, danas živi u Zagrebu, sjeća se da je Luka Jurčević Topalov - samopozvani seoski učitelj, koji je živio u Americi te dospio u njemački logor, gdje je naučio njemački - bio tumač i pokušao uvjeriti njemačkog zapovjednika da ti ljudi nisu ni za što krivi. Nije bilo nikakve koristi.
4) Ale Hadžić, sin Age, rođen 1888. u Stipanjićima, ubili ga Nijemci na Bobari kao osvetu za njihove poginule od partizana, vjerotano, 1943. (na Bajram).
5) Mujo Hadžić, sin Age, rođen 1884. u Stipanjićima, ubili ga Nijemci na Bobari kao osvetu za njihove poginule od partizana, vjerojetno 1943. (na Bajram).
6) Džanan Ramić, sin Mahe i Meire r. Bešlaga, rođen 25. siječnja 1904. u Stipanjićima. Civil, oženjen, ubili ga pripadnici njemačkih oružanih snaga u Tomislavgradu 1944.
7) Jusa Ramić iz Stipanjića, ubili ga pripadnici njemačkih oružanih snaga na Bobari 1944. kao osvetu za poginulog njemačkog oficira.
8) Nazif Ramić iz Stipanjića, ubili ga pripadnici njemačkih oružanih snaga na Bobari 1944. kao osvetu za poginulog njemačkog oficira
9) Hamdija Ramić, sin Salke zv. Salkan i Fatime r. Lisić, rođen 1920. ?, u Stipanjićima. Domobran, neoženjen, bio je u logoru u Požegi, ne zna se gdje je nestao, vjerojatno na Kozari.
10) Omer Tiro, sin Ibre, star 20 godina, poginuo 1943. u Mokrongama (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
11) Mujan Tiro, sin Osmana, star 57 godina. Ubile ga ustaše na Kupresu 1943. (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
12) Ahid Tiro, sin Ahmin, star 17 godina. Poginuo u Mokronogama od zaostale bombe 10. lipnj 1943. (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).

POPIS STRADALIH SRBA

1) Joko Bilić, star 23 godine, poginuo 1941. od ustaša na Eminovu Selu (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-II-20).
2) Mihajlo Bošnjak, sin Pere. Ustaše ga 1941. bacile u jamu u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).
3) Milica Gligorić, kći Jovice, stara 1 godinu. Umrla 10. listopada 1942. od tifusa u Glamoču (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20; partizansko dijete).
4) Pero Gligorić, sin Jovice, star 1 godinu. Umro 7. svibnja 1943. od tifusa na Eminovu Selu (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
5) Savo Gligorić, sin Nikole, star 60 godina. Ubile ga ustaše 16. lipnja 1941. na Eminovu Selu (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-II-20).
6) Slobodan Kosijer, sin Lazara, rođen 25. kolovoza 1915. u Tomislavgradu, partizan. Ubijen na Braču 1944. (DZ str. 397).
7) Boriša Kovačević zv. Šćepan, sin Sime, rođen 22. prosinca 1908. u Tomislavgradu, partizan. Ubijen u Miljevini 1943. (DZ str. 397).
8) Milan Milisav, sin Stojana, star 31 godinu. Rođen---. Umro 15. prosinca 1942. u izbjeglištvu u Glamoču (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).
9) Ilija Simić, sin Lazin, star 30 godina. Ustaše ga 1941. bacile u Jamu u Paklinama (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).
10) Milan Simić, sin Luke, star 40 godina. Poginuo od ustaša 1941. u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar.H 13-IIb-20).
11) Stojan Simić, sin Sime, star 37 godina. Ustaše ga bacile u jamu 1941. u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).
12) Ljubo Simić, sin Stojana, star 18 godina. Ustaše ga bacile u jamu 1941. u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).
13) Marko Simić, sin Stojana, star 19 godina. Ustaše ga bacile u jamu 1941. u jamu u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
14) Marko Simić, sin Stojana, star 4 godine. Ubili ga Nijemci 1943. u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
15) Rade Simić, sin Sime, star 55 godina. Ustaše ga bacile u jamu 1941. u Mokronogama (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
16) Anđa Zdilar, kći Dragutinova, stara 2 godine. Ubili je Nijemci na Eminovu Selu 11. prosinca 1944. (SUBNOR Ar. H. 13-IIb-20).
17) Ilija Zdilar, sin Ljube. Poginuo 11. prosinca 1944. Ubili ga Nijemci kao odbornikovo dijete (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
18) Milan Zdilar, sin Save, star 1 godinu. Poginuo u bijegu u Glamoču 1942. (SUBNOR Duvno, Ar.H. 13-IIb-20).
19) Nevenka Zdilar, kći Ljube, stara 32 godine. Ubili je Nijemci 11. prosinca 1942. na Eminovu Selu.
20) Slavka Zdilar, kći Stojana, stara 3 godine. Ubili je Nijemci na Eminovu Selu 11. prosinca 1944. (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).
21) Stojan Zdilar, sin Pere. Ubili ga Nijemci kao partizansko dijete na Eminovu Selu 11. prosinca 1944. (SUBNOR Duvno, Ar. H. 13-IIb-20).

ŽUPA VINICA

Podatci o svim žrtvama obaju ratova objavljeni su u monogafiji župe Vinice.[114] Nastojali sam prikupiti sve raspoložive podatke Prvoga i Drugoga svjetskog rata, koliko je to bilo moguće. Za Prvi svjetski rat podatci su gotovo isključivo na temelju Matice krštenih i Stanja duša župe Vinice. Nekolicinu poginulih popisao je župnik don Ilija Drmić u svom popisu župljana 2007. god.

Za Drugi svjetski rat, osim Matice umrlih i Stanja duša, korištene su i izjave svjedoka i obitelji pobijenih, jer najveći broj onih koji su ubijeni po okončanju rata 1945. god. nije uopće upisan u Maticu umrlih. Toga posla se prihvatio don Ilija Drmić i obavio ga na zadivljujuće uspješan način. Prilikom blagoslova kuća u tri godine (2007.-2009.) don Ilija je usput prikupljao i podatke o žrtvama Drugoga svjetskog rata, a za potrebe izrade župne monografije nastojao je doći do još preciznijih podataka, koji su onda i objavljeni u monografiji. Za ovu zgodu podatci su popunjeni naknadnim ispravcima i dopunama, posebice nadnevaka rođenja. Nisu stavljeni precizni nadnevci rođenja u onim slučajevima kada u istoj godini imamo dvije ili čak tri osobe s istim imenom i prezimenom, a nisu nam ni od kuda poznata imena njihovih roditelja.

Uz gotovo 200 žrtava iz župe Vinice smrtno je stradao i aktualni vinički župnik don Andrija Majić ml., te bivši župnici don Ante Buconjić i fra Rafo Prusina.[115]

Prvi svjetski rat

1. Jakov Bikić Petrov, brat Jozin, poginuo u ratu na talijanskom ratištu, prema svjedočenju suborca Antića Škorića koji se s istoga ratišta vratio živ svojoj kući. Ne zna mu se za grob. Njegov brat Mirko bio u Kraljevini Jugoslaviji vojnik u Bihaću i ubijen je zbog hrvatske orijentacije u to vrijeme. Također mu se ne zna za grob.

2. Jakov Bilobrk, sin Perin, iz Bilobrka, zaselak Vinice, rođen 3. prosinca 1884. Obolio u vojništvu za vrijeme Prvoga svjetskog rata, od čega je kasnije umro, 3. rujna 1918. Bio je oženjen. Žena mu se Pilipa kasnije preudala (SD I, 18).

3. Grgo Bundavić, sin Martina i Bare, rođen 21. ožujka 1893. u Pasiči, kućni broj 144. Nije bio oženjen. Za njega je upisano samo da je "poginuo u I. svjetskom ratu", bez ikakvih detalja (SD I, 164).

4. Marijan Ćalić, sin Joze i Jurke, rođen 23. svibnja 1884. u Vinici. Oženjen s Tomicom r. Malenica 13. veljače 1911. Imali su kćeri: Ivu 1912. i Anicu 1914. god. Za Marijana je upisano da je poginuo u Prvom svjetskom ratu u Italiji (MU I, 312). Imao je brata Antu koji je također stradao u Prvom svjetskom ratu.

5. Anto Ćalušić, sin Jerke i Ruže, rođen 10. svibnja 1894. u Pasiči, kućni broj 142. I za njega je zabilježeno samo toliko da je "izgubljen u ratu", što se odnosi na Prvi svjetski rat (SD I, 32). Imao je brata Marijana koji je također bio ratnik u Prvom svjetskom ratu i stradao.

6. Filip Ćalušić, sin Matin iz sela Vinice, kućni broj 213, rođen je 21. kolovoza 1892. Nije bio oženjen. Za njega je upisano samo toliko da je "izgubljen u ratu 1914-1918." (SD I, 248).

7. Ilija Ćalušić, sin Grge i Ive r. Bilić iz Pasiči, kućni broj 160. Rođen je 5. srpnja 1894. Za njega je upisano samo da je "poginuo u ratu", što se može odnositi na Prvi svjetski rat (SD I, 180).

---

[114] R. JOLIĆ - I. DRMIĆ, *Župa Vinica. Monografija prigodom 125. obljetnice osnutka župe (1885.-2010.)*, Tomislavgrad, 2010., str. 300-350.

[115] Njihove životopise vidi u: R. JOLIĆ – I. DRMIĆ, *Župa Vinica*, str. 405, 407-409.

8. Marijan Ćalušić, sin Ivana i Mande r. Ćurić iz Pasiči, kućni broj 151, oženjen s Ivom r. Bilobrk, star 34 godine, dakle rođen je 1881. god. Poginuo u ratu 13. svibnja 1915. Pokopan je istoga dana u ruskoj Poljskoj kod Krasnika. Sprovod je vodio fra Karlo Grbavac,[116] vojni dušobrižnik. Svjedok: Šimun Ćurković pok. Martina iz Kazaginca (MU II, 158, 50; SD I, 171).

9. Marijan Ćalušić, sin Jerke i Ruže, rođen 1. veljače 1886. u Pasiči, kućni broj 142. Bio je oženjen s Matijom r. Brekalo, a imali su dva sina: Matu 1912. god. (koji je kasnije nestao u Drugom svjetskom ratu) i Filipa 1914. god. Za Marijana je u Stanju duša zabilježeno samo da je "izgubljen u ratu", što se može odnositi samo na Prvi svjetski rat (SD I, 32). Imao je brata Antu koji je također bio sudionikom toga rata u kojemu je smrtno stradao.

10. Marijan Dudić, sin Marka i Matije r. Bundavić, rođen 1. veljače 1886. u Pasiči, kućni broj 150. Bio je oženjen s Matijom r. Ćalušić i s njom imao sina Matu 1912. god. Marijan je "izgubljen u ratu", što se može odnositi samo na Prvi svjetski rat. Nema dodatnih podataka (SD I, 170).

11. Jure Dujmović, sin Grgin, rođen 15. veljače 1886. u Vinici, kućni broj 39. Bio je oženjen s Ivom (djevojačko prezime nije zapisano). Imali su troje djece: Stjepana 1909., Grgu 1911. i kćer Jòzu 1913. god. Jure je "poginuo u vojništvu, Gorjansko", 26. siječnja 1916. (SD I, 46).

12. Stipan Dujmović zvani Čovo, rođen od oca Nikole u Vinici. Poginuo u Prvom svjetskom ratu.

13. Stipe Dujmović rođen od oca Ivana u Vinici. Poginuo u Prvom svjetskom ratu.

14. Ante Đikić, sin Jure i Tomice r. Prka, rođen 11. lipnja 1891. u Rošnjačama, kućni broj 273. Nije bio oženjen. Župnik je u Stanje duša upisao samo da se priča "da je umrao kao vojnik u Beču", što mislim da se odnosi na Prvi svjetski rat (SD I, 303).

15. Mirko Đikić, sin Mate i Marije r. Ćalić, rođen 5. ožujka 1890. u Đikićima, zaseoku Rošnjača, kućni broj 248. Nije bio oženjen. Za njega je u Stanje duša upisano samo "poginuo", što držim da se odnosi na Prvi svjetski rat (SD I, 278).

16. Stipan Grgić, sin Ivana i Mare r. Perković, iz Podbriga, zaseoka Vinice, kućni broj 100, star 27 godina, dakle rođen 1891. god. U ratu je bio ranjen u desnu nogu. Umro je 6. ožujka 1918. u bolnici u Beču. Pokopan je u Beču. Obavijest upisana naknadno prema obavijesti Sreskoga načelstva u Tomislavgradu od 23. lipnja 1933., broj 6420 (MU III, 5, 46; SD I, 55).

17. Ante Jurčević, sin Mate i Ljube r. Renić. Bio je vojnik u Austro-Ugarskoj Monarhiji. Poginuo na Galiciji. Drugih podataka nema.

18. Ante Jurčević, sin Petra i Jele r. Bekić-Jurčević, iz Rošnjača, kućni broj 293, star 20 godina, što znači da je rođen 1898. god. Umro od prehlade 11. listopada 1918. Bolest dobio u vojništvu (u ratu), došao kući iz vojništva 1917. i kasnije umro kod kuće. Pokopan je u mjesnom groblju (MU II, 52, 93).

19. Stipan Jurčević-Đivić, sin Mate i Ruže r. Ćurković, rođen 19. veljače 1881. u Čauševcu, zaselak sela Zaljuti, kućni broj 216. Nije bio oženjen. Za njega je župnik u Stanje duša upisao: "u ropstvu u Italiji", što držim da se odnosi na talijansko zarobljeništvo, u kojem je očito i umro (SD I, 251).

20. Ilija Lozić, sin Bože i Anđe r. Renić, rođen 11. srpnja 1883. u Docima, selo Vinica. Bio je oženjen s Matijom (nije upisano djevojačko prezime) 12. veljače 1917. Nisu imali djece. Ilija je "poginuo u vojništvu", što se može odnositi samo na Prvi svjetski rat, ali o tome nema više nikakva dodatnoga podatka (SD I, 104). Ilija je imao brata Stipana koji je također ratovao u Prvome svjetskom ratu i poginuo.

[116] Fra Karlo Grbavac bio je župnikom u Vinici od 1929. do 1934. god., što znači da je sam pripovijedao u vrijeme župnikovanja o vojnicima iz ove župe s kojima je bio i obavljao određene pastoralne obveze.

21. Stipan Lozić, sin Bože i Anđe r. Renić, rođen 6. ožujka 1892. Poginuo je u ratu 4. studenoga 1914. O tome nema dodatnih podataka (SD I, 104). Stipan je imao brata Iliju koji je također ratovao u Prvome svjetskom ratu i poginuo.

22. Ante Lučić, sin Matin, iz Vinice, kućni broj 89, rođen je 14. veljače 1890. Žena mu se zvala Stana. Nisu imali djece. Za Antu je u Stanju duša zapisano samo da je umro u Rusiji 1916. god. To se može odnositi jedino na ratno stanje: ili je poginuo u borbi ili umro u ruskom zarobljeništvu, što je vjerojatnije (SD I, 108).

23. Ivan Lučić, sin Joze i Anđe r. Grgić, iz Vinice, kućni broj 87, star 45 godina. Umro je 4. prosinca 1940. Ovdje ga upisujem jer je i njegova smrt u dobroj mjeri posljedica teškoga ranjavanja u tijeku rata, od čega je ostao stopostotni ratni invalid. Pokopan je sutradan u Vinici. Župnik je zapisao da je bio nemaran u vjerskim dužnostima, te da se zadnji put ispovjedio prije dvije godine (MU III, 48, 39).

24. Jozo Lučić, sin Markov, rođen je u selu Rošnjače, župa Vinica, kućni broj 279. Bio je u Prvom svjetskom ratu i poginuo. Imao je brata Petra koji je također sudionik Prvoga svjetskog rata i poginuo.

25. Petar Lučić, sin Markov, rođen 17. siječnja 1875. u selu Rošnjače, kućni broj 279. Bio je oženjen s Jakom r. Đikić i imao s njom četvero djece: Marka 1907., Pilipa 1909., Ivana 1911. i Božu 1913. god. Petar je umro u Albaniji 16. listopada 1916., što se može odnositi samo na ratna djelovanja u Prvom svjetskom ratu (SD I, 309). Imao je brata Jozu koji je bio u Prvom svjetskom ratu i poginuo.

26. Stjepan Lučić, sin Ilije i Matije r. Prljević, iz Vinice, kućni broj 97, star 25 godina. Bio je teško ranjen u Prvom svjetskom ratu u Poljskoj 6. prosinca 1914., usljed toga umro je u Brnu, Moravska. Pokopan je u Brnu 28. prosinca 1914. Sprovod je vodio vojni kapelan (MU II, 17, 13; SD I, 112).

27. Ivan Malenica, sin Ivana i Ive r. Budić, rođen je oko 1895. god. u selu Zavelimu, župa Vinica, kućni broj 57. O njemu je zabilježeno samo toliko da je "poginuo u ratu", što se vjerujem odnosi na Prvi svjetski rat (SD I, 342).

28. Anto Mamić, sin Jakova i Luce r. Perić, rođen 21. siječnja 1881. u selu Mijakovu Polju, kućni broj 182. Bio je oženjen s Ljubom r. Banović. Nisu imali djece. Za njega je upisano samo toliko da je "izgubljen u ratu" (SD I, 218).

29. Iko Mamić, bratić Perin, rođen 8. ožujka 1886. u selu Mijakovu Polju, kućni broj 177. Bio je oženjen s Jakom, rođenom 1887. god., imali sina Marijana 1913. god. Za Iku je zapisano samo toliko da je "poginuo u ratu", a žena mu se preudala već 1919. god. (SD I, 213).

30. Marijan Mamić, sin Filipa Mamića i majke Crnkuše, iz Mijakova Polja. Poginuo je u Prvom svjetskom ratu u Đeru (Győr) u Mađarskoj. Za grob mu se nikada nije saznalo. Bio je oženjen s Ćurušom iz Korita i stekao sina Matu.

31. Filip Mamić iz Mijakova Polja, župa Vinica, sin Ante i Tomice r. Ivanda. Nije bio oženjen. Imao je braću: Mirka, Ivana, Franu koji su se oženili i Stojana koji je bio neoženjen i umro na Tasmaniji gdje je bio prvak u organiziranju Hrvata, te sestru Matiju koja se udala. Poginuo je u Prvom svjetskom ratu na talijanskom ratištu.

32. Stjepan Mamić, sin Pere i Ive r. Džaja, iz Mijakova Polja, kućni broj 177, star 20 godina, dakle rođen 1896. god. Obolio je kao vojnik i umro u Karolinenthalu u Češkoj 11. svibnja 1916. Tu je sutradan i pokopan (MU II, 24, 12; SD I, 213).

33. Pere Omazić, sin Matin, rođen 6. srpnja 1892. u Trnovim Dolinama,[117] selo Rošnjače, kućni broj 297. Nije bio oženjen. Za njega je upisano samo da je umro u ratu, što se vjerojatno može odnositi smao na Prvi svjetski rat (SD I, 319).

[117] Danas je ustaljen sinularni oblik: Trnova Dola (Mešeljići/Mešaljići) za ovaj zaselak sela Rošnjača.

34. Ante Perković, sin Andrije i Jakovice r. Gadža, rođen 30. listopada 1892. u Mijakovu Polju. Poginuo u vojništvu 1916. god. (SD I, 219; MK I, 71, 7/17). Nema nikakvih dodatnih podataka.

35. Bariša Perković, sin Antin, rođen 25. kolovoza 1893. u Mijakovu Polju, kućni broj 200. Za njega je župnik u Stanje duša upisano da se "ne zna" za nj, točnije da se "izgubio u ratu" (SD I, 236).

36. Filip Perković, sin Martina i Ruže r. Škojo, iz Mijakova Polja, kućni broj 183. Oženjen, star 49 godina, dakle rođen je 1869. god. U vojništvu obolio i umro u vojničkoj bolnici u Mostaru 9. studenoga 1918. Pokopan sutradan u vojničkom groblju u Mostaru (MU II, 59, 166).

37. Jozo Perković, sin Stipana i Pilipe r. Vlajčić, rođen 1. travnja 1890. u Mijakovu Polju, kućni broj 152. Nije bio oženjen. Za njega je ubilježeno samo da je izgubljen u ratu, što može biti samo u Prvom svjetskom ratu (SD I, 228).

38. Marko Perković, sin Ivana i Anđe r. Ćavar, iz Mijakova Polja, župa Vinica, kućni broj 197, rođen 13. kolovoza 1878. Umro je 5. srpnja 1917. u Kijevu u Rusiji u bolnici od zadobivenih rana u ratu. Pokopan je u Kijevu u Rusiji (danas je to Ukrajina). "Upisan naknadno prema izjavi i naređenju od Poglavara sreza Duvanjskoga od. 4. I. 1930. Broj 74. Akt ostavljen u arhiv" (MU II, 163, 1; SD I, 233).

39. Ivan Pušić, sin Joze i Lucije r. Larčka (?), (nije upisano kad je rođen), iz sela Zavelima, župa Vinica, kućni broj 53. Nije bio oženjen. Za njega je upisano samo da je "poginuo u ratu 1918." (SD I, 340).

40. Marko Pušić, sin Martinov, rođen 1887. god., u selu Zavelimu, župa Vinica, kućni broj 52. Žena mu je bila Mara r. Pušić, a imali su četvero djece: Ružu, Ivu, Jòzu 1912. i Ivana 1915. god. Za njega je u Stanju duša upisano da je "poginuo u ratu" i da je "umro u Gracu ratnih godina", pri čemu se misli na Graz u Austriji (SD I, 339).

41. Iko Šiško, sin Cvitka i Kaje r. Ćurković, rođen 4. travnja 1881. u Vinici, kućni broj 5. Bio je oženjen s Ružom r. Ćubelić i imali su kćer Maru. Za Iku je upisano samo da je umro "u ratu", bez ikakvih dodatnih podataka (SD I, 137).

42. Ivan Škorić, sin Nikole i Ive r. Mamić, rođen 23. lipnja 1884. u Rošnjačama, kućni broj 259. Za njega je u Stanju duša župnik samo zabilježio "u Rusiji?", što bi trebalo značiti da su ukućani vjerovali kako je umro u zarobljeništvu u Rusiji u Prvom svjetskom ratu (SD I, 289).

43. Marijan Škorić, sin Ante i Anđe r. Bikić, iz Rošnjača. Obolio kao vojnik i umro u garnizonskoj bolnici u Grazu u Štajerskoj 1. lipnja 1916. U Grazu je sutradan i pokopan (MU II, 24, 21).

44. Stipan Škorić, sin Petra i Mande r. Kosor, rođen 1. kolovoza 1890. u Rošnjačama. Za njega je upisano samo da je "umro u vojništvu", što se može odnositi samo na Prvi svjetski rat (SD I, 283).

45. Jozo Vidović, sin Marka i Janje, rođen 24. listopada 1883. u zaseoku Vidovićima sela Zaljuti, kućni broj 251. Jozo je 17. lipnja 1918. vjerojatno poginuo u Prvom svjetskom ratu. To su župniku posvjedočili Stipe Vidović i Ante Ćalušić (SD I, 281).

46. Petar Vidović, sin Mate i Jele r. Ćalušić, iz Rošnjača, kućni broj 250, star 26 godina, dakale rođen je 1890. god. Poginuo u ratu u Sloveniji 28. ožujka 1916. Pokopan sutradan u Gorici u Sloveniji (MU II, 27, 42).

47. Ivan Vlajčić, sin Juke i Mare r. Đikić, iz Vinice, kućni broj 34, star 38 godina, oženjen, dakle rođen 1880. god. Umro kao vojnik od španjolske groznice u vojničkoj bolnici u Doboju ili Usori 12. listopada 1918. Pokopan sutradan u vojničkom groblju (MU II, 65, 13; SD I, 152).

48. Jakov Vlajčić rođen je od oca Marka i majke Tomice r. Bilić u Vinici. Poginuo u Trebinju u Prvom svjetskom ratu. Drugih podataka nema.

49. Jerko Vlajčić rođen je od oca Mate i majke Jele r. Malenica u Vinici. Poginuo je u Prvom svjetskom ratu u Rusiji. Drugih podataka nema.

50. Jozo Vlajčić, sin Ivana i Ive r. Kovač, iz Vinice, star 43 godine, dakle rođen je 1874. god., umro je od rana zadobivenih u ratu, 9. veljače 1917. u vojničkoj bolnici u Mrakovici, Njeguh, u Crnoj Gori. Pokopan je u Mrakovici. Obavijest je upisana naknadno (1934.) prema potvrdi od vojnoga referenta u Tomislavgradu (MU III, 10, 9; SD I, 152).

51. Jozo Vlajčić, sin Mate i Jele r. Malenica, iz Vinice, kućni broj 35, star 25 godina, dakle rođen je 1893. god., oženjen. Umro u Mostaru od upale pluća 26. prosinca 1918. Bolest dobio u vojništvu i umro u vojničkoj bolnici u Mostaru. Pokopan sutradan u vojničkom groblju pri bolnici u Mostaru (MU II, 64, 210; SD I, 155). Imao je brata Jerku koji je poginuo u Prvom svjetskom ratu u Rusiji.

52. Toma Vlajčić rođen je od oca Joke u Vinici. Poginuo je u Prvom svjetskom ratu. Drugih podataka nema.

Drugi svjetski rat

Mijakovo Polje

Zaselak Meki Dolac

1. Boško Ćalušić zv. Bojkan, sin Marijana i Anđe r. Trogrlić, rođen 24. kolovoza 1912. Bio je oženjen s Ivom r. Bikić i stekli su dvije kćeri, Ljubu i Maru. Boška su ubili partizani 1945. god. na Križnom putu, kako je posvjedočio Petar Mamić župniku Vinice don Jozi Ivančiću prigodom prikupljanja podataka o ratnim žrtvama.

2. Bože Ćalušić, sin Mišin, rođen 1912. god. Stradao je na Križnom putu 1945. god. kako je posvjedočio Petar Mamić župniku Vinice don Jozi Ivančiću prigodom prikupljanja podataka o ratnim žrtvama.

3. Božo Ćalušić, sin Petra i majke r. Mamić, rođen 1915. god. Ubili su ga partizani 1945. god. na Križnom putu kako je posvjedočio Petar Mamić župniku Vinice don Jozi Ivančiću prigodom prikupljanja podataka o ratnim žrtvama.

4. Ljubo Ćalušić zv. Ljuban, sin Mate i Marije r. Purić, rođen 1924. god. Ubili su ga partizani 1945. god. na Križnom putu kako je posvjedočio Petar Mamić župniku Vinice don Jozi Ivančiću prigodom prikupljanja podataka o ratnim žrtvama.

5. Stipan Ćalušić, sin Jakova i Mare r. Škorić, rođen 1914. god. Nije bio oženjen. Stradao je u završnici rata, na Križnom putu 1945. god.

Zaselak Mamići

6. Filip Mamić zv. Pile, sin Ante i Matije r. Mamić, rođen 8. lipnja 1917. Stradao je na Križnom putu 1945. god. Za grob mu se ne zna. Imao je brata Iliju koji je ubijen neposredno po završetku rata.

7. Filip Mamić, sin Ilije i Anice r. Jurčević, rođen 1922. god. Stradao na Križnom putu 1945. god. Za grob mu se ne zna. Brat Nikola mu je poginuo u neposrednoj završnici rata.

8. Ilija Mamić, sin Ante i Matije r. Mamić, rođen 8. ožujka 1914. Ilija je na kraju rata 1945. nasilno odveden iz kuće u Mijakovu Polju i ubijen. Imao je brata Filipa (Pilu) koji je stradao na Križnom putu 1945. god.

9. Jozo Mamić, sin Mate i Jake r. Vlajčić, rođen 1902. god. Bio je oženjen s Kajom r. Beljan i imao dijete koje je palo s kola i preminulo. Služio je ondašnju jugoslavensku vojsku i

u pola vojnoga roka vraćajući se kući bio je, prema uvjerenju mnogih, na Kamensku ubijen, i to na samome početku rata, 1941. god.

10. Mirko Mamić, sin Ivana i Anice r. Mamić, rođen 1921. god. Nestao na Križnom putu 1945. god. Za grob mu se ne zna.

11. Nikola Mamić, sin Ilije i Anice r. Jurčević, rođen 12. veljače 1929. Poginuo je u Crnoj Gori u neposrednoj završnici rata. Brat Filip mu je poginuo na Križnom putu 1945. god.

Zaselak Perkovići

12. Ante Beljan, sin Jakova i Cvite r. Ivančić, rođen 1916. god. u Dobrićima, župa Grabovica, a nastanjen u Mijakovu Polju. Kad je umro Jakov, Cvita se preudala za Franu Perkovića u Mijakovo Polje i sa sobom povela svoja dva sina, Antu i Matu, koji su već bili odrasli. Ante nije bio oženjen. Poginuo je skupa s bratom Matom i drugima u Virovitici 1945. god. u ratnim okršajima.

13. Mate Beljan, sin Jakova i Cvite r. Ivančić, rođen 1912. god. u Dobrićima, župa Grabovica, a nastanjen u Mijakovu Polju. Kad je umro Jakov, Cvita se preudala za Franu Perkovića u Mijakovo Polje i sa sobom povela svoja dva sina, Matu i Antu, koji su već bili odrasli. Mate se oženio s Jelom r. Perković i stekao je kćer Maricu koja je postala učiteljica i udala se u Srijemskim Karlovcima gdje su bili odseljeni. S njom je bila stalno i majka Cvita. Poginuo je skupa s bratom i drugima u Virovitici 1945. god. u ratnim okršajima.

14. Ante Perković, sin Mate i Ruže r. Mamić, rođen 1923. god. Imao je 21 godinu kad je "poginuo od bombe iz zrakoplova" u Derventi 2. srpnja 1944. kao hrvatski vojnik. Pokopan je na gradskom groblju u Derventi. Izvještaj o smrti poslalo je Zapovjedništvo 3. sat. 6. Lovačke pukovnije, br. 553/44 od 14. VIII. 1944." (MU III, 74, 64).

15. Ante Perković, sin Metoda zv. Netko i Jele r. Beljan, rođen 8. veljače 1925. Poginuo u Zavidovićima 1945. god. na Križnom putu.

16. Ante Perković, sin Mije i majke Mare, rođen 19. siječnja 1912. Poginuo u Tesliću 1943. god. Za grob mu se ne zna.

17. Bariša Perković, sin Ilije i Anice r. Mamić, rođen 7. siječnja 1922. Nestao na Križnom putu 1945. kod Dravograda.

18. Bože Perković, sin Tomin, rođen 1912. god. Sudjelovao je u stvaranju i obrani države Hrvatske, te je stradao u završnici rata, najvjerojatnije na Križnome putu 1945. Ovaj podatak nalazimo u popisu žrtava rata što ga je sastavio vinički župnik don Jozo Ivančić.

19. Filip Perković zv. Pile, rođen 1910. god. u Mijakovu Polju. Otišao je u hrvatsku vojsku. Stradao je na Križnom putu 1945. god. prema popisu ratnih žrtava viničkoga župnika don Joze Ivančića.

20. Filip Perković, sin Pere i Anice r. Gadža, rođen 28. travnja 1911. Neoženjen. Odveden iz bolnice na Rebru u Zagrebu kao civil 1945. god. i ne zna mu se ni traga.

21. Ilija Perković, sin Ante i Luce r. Perković, rođen 16. ožujka 1919. Neoženjen. Na Križnom putu 1945. god. gubi mu se svaki trag.

22. Ivan Perković, sin Karla i Anice r. Drmić, rođen 24. siječnja 1921. Neoženjen. Odveden na kraju rata 1945. god. iz kuće u Mijakovu Polju i ubijen.

23. Ivan Perković, sin Nikole i Ive r. Mamić, rođen 1919. god. Poginuo u Zavidovićima 1945. god. prema popisu ratnih žrtava župnika Vinice don Joze Ivančića. Za grob mu se ne zna.

24. Jozo Perković, sin Mije i majke r. Grgić, rođen 1925. god. Služio u hrvatskim postrojbama. Poginuo je u Bugojnu 1944. god.

25. Marijan Perković, sin Joze Joke i Božice r. iz Žrnovnice, rođen 8. veljače 1915. Odveden iz kuće u Mijakovu Polju i ubijen 1945. god.

26. Marijan Perković, sin Mate i Cvite r. Grgi, rođen 22. ožujka 1925. Neoženjen. Poginuo je kod Konjica 1945. god. u sukobu s partizanima kako je posvjedočio preživjeli hrvatski vojnik Ivan Beljan iz Dobrića.

27. Martin Perković, sin Bariše i Janje r. Ivančić, rođen 8. studenoga 1908. Bio je oženjen s Marom r. Perković i stekli su kćer koja je umrla kao djetešce i sina Antu koji živi u Zagrebu, oženjen i ima dvoje djece. Martin je stradao na Križnom putu 1945. god.

28. Mate Perković, sin Ivana i Anice r. Gadža, rođen 7. ožujka 1911. Nestao na kraju rata u Bleiburgu ili na Križnom putu 1945. god. Ne zna mu se za grob.

29. Mate Perković rođen je 11. ožujka 1911. u Mijakovu Polju. Bio je u hrvatskoj vojsci i najvjerojatnije je stradao na Križnom putu 1945. god. prema zapisu viničkoga župnika don Joze Ivančića.

30. Miše Perković, sin oca Bariše i majke Anice r. Perković, rođen 4. kolovoza 1911. Rodili su još jedno žensko dijete Lucu koje je preminulo. Neoženjen. Stradao je kod Virovitice na Križnom putu 1945. god.

31. Nikola Perković zv. Nina, sin Mije i Mare r. Gadža, rođen je 1914. god. Oženjen. Stradao na Križnom putu 1945. god. kod Drave.

32. Petar Perković, sin Ante i Matije r. Ljubičić, rođen 21. lipnja 1918. Oženjen. Ubili ga partizani na Križnom putu 1945. god.

Pasič

1. Ivan Blažević iz Blaževića, sin Grge i Mare r. Vlajčić, rođen 1929. god., star 15 godina (zaselak Blaževići). Ranjen "za vrijeme borba kod svoje kuće, a umro u njemačkoj bolnici - vojnoj u Ljubuškom" 8. siječnja 1944. Pokopan je u Ljubuškom (MU III, 68, 8). Nije baš jasno kako je dječak dospio u Ljubuški u njemačku vojnu bolnicu.

2. Stipe Blažević, sin Grge i Mare r. Vlajčić, rođen 30. ožujka 1918. (zaselak Blaževići). Poginuo u Vlasenici kao hrvatski vojnik 1944. god.

3. Frano Bundović, sin Filipa i Ive r. Lučić, rođen je 29. rujna 1913. Oženjen s Marom r. Bekavac. Stekao je tri sina, Vinka, Ivana i Filipa, te kćer Milu. Svi su sinovi oženjeni a kći udata. Ubijen na Gradini 1944. god. od partizana. Prema iskazu Ivana Ćalušića, sina Barišina, župniku don Jozi Ivančiću.

4. Ivan Bundović, sin Dane i Matije r. Čondrić, rođen 22. siječnja 1911. Bio oženjen s Matijom r. Bekavac. Nisu imali djece. Ubijen je na Gradini 1944. god. od partizana i bačen u jamu Podi. Ime mu se nalazi na spomeniku u Dobranjama s ostalih 13 Hrvata Viničana.[118]

5. Mirko Bundović, sin Ivana i Mare r. Žaja, rođen 25. rujna 1913. Ženio se dva puta. S prvom ženom imao sina i kćer. Ubijen je na Gradini 1944. god. od partizana, prema iskazu Ivana Ćalušića, sina Barišina, župniku don Jozi Ivančiću.

6. Mate Ćalušić, sin Marijana i majke Marije r. Brekalo, rođen 30. rujna 1912. Oženjen s Jakom r. Renić i stekao kćer Milenu koja se udala za Mirka Ćalušića i rodila s njime troje djece: Marinu, Jozu koji je poginuo u Domovinskom ratu i Matu koji ima tri sina. Vojnika Matu su ubili partizani 1944. god. na Aržanu, prema svjedočenju Mirka Đikića Stroje što ga je dao župnik Vinice don Jozi Ivančiću. Matin otac Marijan i stric Ante poginuli su u Prvom svjetskom ratu.

7. Stipe Ćalušić, sin Jakova i Jake r. Jurčević, rođen 16. lipnja 1912. Oženjen s Marom r. Renić. Imali su sina Stipu koji je umro. Poginuo je na Aržanu u borbi s partizanima 27. svibnja 1944., s još trojicom župljana: Mirkom Subašićem, Ivanom Knezovićem i Ilijom Bilobrkom. Pokopan je sutradan na viničkom groblju (MU III 72, 44).

[118] Na spomeniku u Dobranjama upisana su ova imena:Jure Grgić, Pere Urtić, Stipe i Stipan Jurčević, Dane Ćalić, Ante Dudić, Stipe i Mate Ćalušić, Ivan Bundović (Mirko i Frano Bundović nisu upisani), Mate Šiško i Petar Ćurković. U svemu 13 poginulih 1944. god. u okršaju s partizanima.

8. Stipan Ćalušić, sin Grge i Kaje r. Lučić, rođen 11. prosinca 1911. Bio je oženjen s Jòzom r. Ledić, koja je poginula 3. travnja 1944. Ubijen je 1944. god. na Gradini od partizana, prema svjedočenju Ivana Ćalušića, sina Barišina, župniku don Jozi Ivančiću.

9. Jòza Ćalušić, r. Ledić, žena Stipina, rođena 1912. god. (32 godine života). Poginula 3. travnja 1944. prilikom bombardiranja Slavonskog Broda. Bila je u skupini onih koji su iz Vinice išli u Slavoniju po žito. Pokopana je u Slavonskom Brodu (MU III, 73, 56).

10. Mirko Ćalušić, sin Joze i Mare r. Pavić, rođen 28. rujna 1917. Oženjen s Marijom r. Babić, nisu imali djece. Žena mu se vratila u rodni kraj u Studence i umrla kao udovica. Mirko je poginuo negdje u Bosni 1944. god. Za grob mu se ne zna.

11. Pere Ćurković, sin Andrijin, rođen 17. veljače 1909. Ubili ga partizani na Gradini 1944., prema svjedočenju Ivana Ćalušića, sina Barišina župniku don Jozi Ivančiću.

12. Petar Ćurković, sin Bože i Jele r. Brekalo, rođen 13. siječnja 1909. Bio je oženjen s Anicom s kojom je rodio djetešce koje je vrlo brzo preminulo i kćer Slavku koja se udala za Stipu Ćalušića i s njim stekla sina i pet kćeriju. "Ubijen je od partizana i bačen u jamu na Podima kod Graba" 31. prosinca 1944. (MU IV, naknadni upis u 2005. god.). Ime mu se nalazi na spomeniku u Dobranjama među 13 ostalih ubijenih Hrvata iz Vinice.

13. Ante Dudić, sin Mate i Matije r. Pavić, rođen 11. lipnja 1908. Bio je oženjen s Ivom r. Ledić, te stekao sina Matu i kćeri Ankicu, Ljubicu i Milu. Ubili ga partizani na Gradini 1944. god. i bačen je u jamu na Podima, prema svjedočenju Ivana Ćalušića, sina Barišina, koji je izjavu dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću. I njegovo ime nalazi se na spomeniku u Dobranjama među ostalim ubijenim Hrvatima iz Vinice i drugih okolnih mjesta.

14. Ivan Dudić, sin Ante i Filipe r. Žaja, rođen 1884. god. Oženio se s Macom r. Mamić i stekao sina Antu, te kćeri Anicu, Matiju i Ljubu. Imao je 60 godina kad je poginuo u Slavonskom Brodu 3. travnja 1944. "Idući po žito u Slavoniju poginuo u Slavonskom Brodu od bomba, kao i Nikola Ćurković[119]" (MU III, 71, 39).

15. Ivan Knezović, sin Filipa i Ive r. Škorić, rođen 1920. (zaselak Ševići). Neoženjen. Poginuo je kao domobran u Aržanu, na Gradini kod Šošića kuća u borbi s partizanima 27. svibnja 1944. s još trojicom župljana: Mirkom Subašićem, Stipom Ćalušićem i Ilijom Bilobrkom. Pokopan je na aržanskomu groblju (MU III, 72, 45).

16. Mate Šiško, sin Pave i Cvite r. Bilić, rođen 23. listopada 1910. Za vrijeme svojih dolazaka kući tijekom rata vojnik Mate oženio se s Matijom r. Ćalušić iz istoga sela, koja je rodila kćer Nevenku krajem rata 1944. god. Služio je u hrvatskoj vojsci kao domobran. Vratio se kući na kraju rata, te nakon ondašnje racije bio bačen u jamu Podi kod Graba. Skupa s 13 vojnika iz župe Vinice među njih 130 iz raznih mjesta uklesan je u spomenik u Dobranjama.

Podzavelim

1. Dane Malenica, sin Ikin, rođen 1918. god. (zaselak Malenice). Bio je oženjen s Ivom r. Vlajčić, s kojom je rodio sina Ivana. Otišao je u hrvatsku vojsku i nije se vratio. Najvjerojatnije je da je poginuo na Križnom putu 1945. god.

2. Božo Orlović, sin Mate i Matije r. Vuković, rođen 20. prosinca 1926. (zaselak Orlovići - Malenice). Neoženjen. Stupio je u hrvatsku domobransku vojsku i služio do kraja rata, a onda je netragom nestao, najvjerojatnije u Zagrebu i na Križnom putu 1945. god. Za grob mu se ne zna. I brat mu je Mate poginuo na kraju rata.

3. Ljubomir Ljubo Orlović, sin Mate i Ive r. Pušić, rođen 26. srpnja 1925. (zaselak Orlovići - Malenice). Neoženjen. Borio se kao domobran, te netragom nestao pri kraju rata, najvjerojatnije u ratnim okršajima na Drini. Za grob mu se ne zna.

[119] Nikola Ćurković je iz viničkoga zaseoka Ćurkovića.

4. Mate Orlović, sin Mate i Matije r. Vuković, rođen 15. veljače 1922. (zaselak Orlovići - Malenice). Neoženjen. Bio je u hrvatskoj domobranskoj vojsci i gubi mu se pri kraju rata svaki trag, a najvjerojatnije je stradao na Bleiburgu i Križnome putu 1945. god. I brat mu je Božu poginuo u ratu.

5. Ante Pušić, sin Luke i Ive r. Brnas, rođen 15. kolovoza 1925. (zaselak Paljike, Čare). Nestao je u ratu 1945. god. Za njega se kasnije nikada ništa nije čulo. Imao je brata Marinka koji je također nestao u ratu 1945. god.

6. Augustin Pušić, sin Mate i majke Marije, rođen 28. kolovoza 1911. (zaselak Paljike, Čare). Bio je oženjen s Anđom r. Malenica i imao tri kćeri i sina. Bio je u ratu i nije se vratio, vjerojatno stradao na Križnom putu. Žena je ostala sama s djecom koju je odgajala.

7. Jozo Pušić, sin Ivana i Mare r. Pušić, rođen 18. travnja 1924. (zaselak Paljike, Čare). Neoženjen. S 19 godina otišao je u hrvatsku vojsku. Nestao je u ratu 1945. god. Za grob mu se ne zna.

8. Luka Pušić rođen je 1920. god. (zaselak Paljike, Čare). Prije rata se oženio s Lucom r. Jozić i stekao dva sina. Nestao je u ratu 1945. god. kao i drugi. I brat mu je Ante Zele stradao u ratu.

9. Marinko Pušić, sin Luke i Ive r. Brnas, rođen 14. travnja 1922. (zaselak Paljike, Čare). Nestao je u ratu 1945. god. Za njega se kasnije nikada ništa nije čulo. Imao je brata Antu koji je također nestao u ratu.

10. Marko Pušić, sin Jure i Mare r. Pušić, rođen 10. travnja 1926. (zaselak Paljike, Čare). Nije bio oženjen. Otišao je u hrvatsku vojsku, bio u ratu i nije se vratio.

11. Mate Pušić, sin Stjepana i Jele r. Budić, rođen 15. veljače 1926. (zaselak Paljike, Čare). Nestao je u ratu 1945. god., na Križnom putu. Za grob mu se ne zna.

12. Ante Zele Pušić, rođen 1921. god. (zaselak Paljike, Čare). Neoženjen. Nestao je u ratu, stradao 1945. god. I brat mu je Luka stradao u ratu.

Rošnjače

1. Marijan Bikić zv. Manje, sin Jakova i Ive r. Omazić, rođen 22. siječnja 1912. Neoženjen. Sve vrijeme rata proveo je u Rusiji kao njemački vojnik. Krajem rata 1945. god. došao je kući. Odmah su ga pozvali u Duvno i istoga dana je likvidiran. Iskopao je sam sebi grob u blizini Duvna i u nj je zatrpan. I brat mu je Mate poginuo kao hrvatski vojnik.

2. Mate Bikić, sin Filipa i Marije r. Trogrlić, rođen 21. veljače 1913. Bio je oženjen s Ivkom r. Artuković iz Klobuka i imao kćer Matiju. Poginuo je kao hrvatski vojnik na Zidanom Mostu u Sloveniji u proljeće 1945. god.

3. Mate Bikić, sin Ivana zv. Compa i majke r. Jurčević, rođen 1913. god. Mate je bio oženjen i stekao tri sina: Danu, Anđelka i Franu. Nakon što mu je žena umrla oženio se i po drugi put i stekao kćer Ivu i sina Franu. Mate je obavljao dužnost kurira radeći kao galantar. Poginuo je u ratu u Pakracu. Prema iskazu Mirka Bikića, Mate se navratio svome brijaču radi šišanja i brijanja. Doznavši o Mati tko je i čime se bavi, brijač ga je zaklao britvom i bacio mu tijelo u bunar 1944. god. Za grob mu se ne zna.

4. Mate Bikić zv. Oštruljica, sin Jakova i Ive r. Omazić rođen 4. svibnja 1925. Neoženjen. Poginuo je u ratu kao hrvatski vojnik i to kod Posušja 19. studenoga 1945. Istoga dana je i pokopan, a pokopali su ga Dane Bikić i Jerko Omazić koji su zacijelo i prijavili njegovu smrt župniku (MU III, 78, 28). Okolnosti pogibije nisu navedene. Brat Marijan mu je također ubijen nakon rata.

5. Miško Bikić, sin Ante i Matije r. Vidović, rođen 1920. god. Bio je oženjen s Marom r. Vlajčić i imao dvoje djece: Jozu i Ivku. Miško se odselio iz Rošnjača - Bikića u Novsku, gdje je unovačen u hrvatsku vojsku. Obnašao je dužnost tabornika i poginuo od susjeda partizana. Pokopan je u Novskoj.

6. Mate Ćalić zv. Matko, sin Martina i Joze r. Vidulin, rođen 1922. god. (zaselak Pilanovići). Poginuo na Križnom putu 1945. god. kao hrvatski vojnik. Brat Mirko mu je poginuo kao hrvatski vojnik u Njemačkoj.

7. Mirko Ćalić, sin Martina i Joze r. Vidulin, rođen 1921. god. (zaselak Pilanovići). Poginuo je kao hrvatski vojnik u Njemačkoj 1945. god. Za grob mu se ne zna. Brat Mate mu je poginuo na kraju Drugoga svjetskog rata 1945. god.

8. Dane Đikić, sin Stjepana i Kate r. Dozan, rođen 6. svibnja 1922. Danu su partizani odveli iz kuće i ubili ga 1945. god., prema iskazu Mirka Đikića Stroje župniku Vinice don Jozi Ivančiću. Radi se očito o hrvatskom vojniku koji nije otišao na Križni put, nego ga je doživio u blizini rodne kuće.

9. Ivan Đikić iz Rošnjača, sin Bože i Cvite r. Jurčević, rođen 8. studenoga 1921. Poginuo je 11. listopada 1943. "kao legionar kod Zenice u borbi sa partizanima". Izvještaj o njegovoj smrti poslalo je Popunidbeno zapovjedništvo iz Sinja, br. 16.113/43 (MU III, 69, 15).

10. Marijan Đikić, sin Petra i Luce r. Pušić, rođen 18. svibnja 1914. Marijan je bio oženjen s Marom r. Sablić i stekli su dva sina, Zvonku i Slavka, koji su se oženili i imaju svoju djecu. Poginuo u ratu kao hrvatski vojnik na završnici Drugoga svjetskog rata, Križni put, prema zapisu don Joze Ivančića.

11. Mate Đikić, sin Ilije i Ive r. Kikić, rođen 1919. god. Bio je oženjen s Katom r. Budimir i imao dvije kćeri. Partizani ga odveli iz kuće i ubili 1945. god. izvan sela, prema iskazu Mirka Đikića Stroje župniku Vinice don Jozi Ivančiću.

12. Pere Đikić, sin Ilijin i Ive r. Kikić, rođen 1920. god. Poginuo je kad i Mate. Petra su partizani odveli iz kuće i ubili ga 1945. god. izvan sela, prema iskazu Mirka Đikića Stroje župniku Vinice don Jozi Ivančiću. Radi se očito o hrvatskom vojniku koji nije otišao na Križni put, nego ga je doživio u blizini rodne kuće.

13. Marijan Jozić, sin Blaža i Anđe r. Grgić, rođen 10. ožujka 1925. Zapalio se u jednoj kući u Duvnu 1945. god. kad je primijetio da će ga uhititi partizani i kazniti za sudjelovanje u ratu kao domobrana, kako svjedoči Mirko Đikić Strojo župniku Vinice don Jozi Ivančiću. Marijanov brat Mate stradao je na Križnom putu 1945. god. kod Maribora.

14. Mate Jozić zv. Matko, sin Blaža i Anđe r. Grgić, rođen 25. lipnja 1921. Ubili ga partizani 1945. god. na Križnom putu u Mariboru sa susjedima Stipom i Mirkom Škorićem, prema iskazu Mirka Đikića Stroje što ga je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću. Matin brat Marijan također je stradao u poraću.

15. Ilija Jurčević (Salapić), sin Ivana i Kate r. Bilobrk rođen 1921. god. (zaselak Salapići). Neoženjen. Bio je u hrvatskoj vojsci i poginuo 1941. god. u Lici kod Gospića.

16. Pere Jurčević, sin Filipa i Ive r. Babić, rođen 28. lipnja 1919. (zaselak Trnova Dola, Mešaljići). Strijeljali ga partizani u Dozanovoj Dragi 1945. god. Pokopan je u Ivandinu groblju.

17. Ivan Lučić, sin Petra i Jake r. Đikić, rođen 30. ožujka 1911. Bio je oženjen s Jakom r. Pušić. Nije imao djece. Imao je 32 godine kad je poginuo u blizini kuće "od topa partizanskoga" 26. studenoga 1943. Pokopan je sutradan u Vinici (MU III, 66, 59).

18. Frano Omazić, sin Miše i Anice r. Vlajčić, rođen 24. rujna 1926. (zaselak Omazići). Bio u hrvatskoj vojsci. Otpušten je zbog neke teške bolesti. Došavši kući, preminuo je 1943. god.

19. Ilija Omazić, sin Jakova i Mare r. Bikić, rođen 4. lipnja 1914. (zaselak Omazići). Bio je hrvatski vojnik. Poginuo je na samoj završnici rata 1945. god.

20. Pere Omazić, sin Mate i Matije r. Bilić, rođen 1912. god. (zaselak Omazići). Poginuo je 1945. god. od partizana povrh Škorića kuća na mjestu koje se zove Plandišće, a to je na putu prema Rošku Polju.

21. Goran Škorić, rođen u Rošnjačama, zaselak Škorići. Nema nikakvih navoda iz župnih matica. Sudjelovao je u hrvatskoj vojsci i poginuo za vrijeme Drugoga svjetskog rata, najvjerojatnije 1944. god. negdje u Bosni, prema zapisu viničkoga župnika don Joze Ivančića za popis žrtava rata iz župe Vinice što mu je rekao Mirko Đikić Strojo.

22. Mirko Škorić, sin Ante i Ive r. Jozić, rođen 30. siječnja 1921. Braće i sestara nije imao. Bio je u hrvatskim postrojbama i stigao do Bleiburga, odatle, predavši ih Englezi jugoslavenskim partizanima, na povratku biva ubijen 1945. god. u Mariboru skupa sa Stipom Škorićem Jozinim i Matom Matkom Jozićem iz Rošnjača, župa Vinica, kako je posvjedočio viničkom župniku don Jozi Ivančiću Mirko Đikić Strojo.

23. Stipe Škorić, sin Joze i Jòze Marije r. Dujmović, rođen 29. lipnja 1914. Bio je u hrvatskoj vojsci i stigao je na kraju rata do Bleiburga, odatle na povratku biva ubijen 1945. god. u Mariboru skupa s Mirkom Škorićem Antinim i Matom Matkom Jozićem, kako je posvjedočio viničkom župniku don Jozi Ivančiću Mirko Đikić Strojo kad je župnik prikupljao podatke za popis žrtava rata iz župe Vinice.

Vinica

1. Ante Babić, sin Petra i Jake r. Škaro, rođen je 3. lipnja 1918. (zaselak Babići). Bio je oženjen s Ivom r. Strinić i rodili su sina Marijana. Bio je u hrvatskoj vojsci domobranski satnik. Ubačen je u Bežmekovu jamu na otoku Braču, Vidova gora. Njegov sin Marijan raspitivao se više puta u svezi s ovim ubojstvom i dobio je ovaj odgovor: Više Hrvata pobili su u listopadu 1944. partizani i bacili ih u spomenutu jamu po naređenju komandanta Veljka Arsenića i Fabijana Trge.

2. Marinko Babić, sin Nikole i Matije r. Meštrović, rođen 7. listopada 1923. (zaselak Babići). Poginuo je kao hrvatski vojnik u Žrnovnici skupa su sa Stipom Subašićem. Kosti su im prenesene u zajedničku grobnicu sa spomenikom u Omiš. Pokopali su ih Ante Babić koji je također kasnije poginuo i Ante Babić zvani Malika koji je još živ.

3. Mirko Babić, sin Filipov, rođen 14. veljače 1913. (zaselak Babići). Borio se u Vukovaru i svugdje diljem Hrvatske i poginuo je u završnici rata, u proljeće 1945., u Okučanima u svađi sa Srbima u svezi s ratnom dramom.

4. Anđelko Bilobrk, sin Bože i Ruže r. Vidović, rođen 27. srpnja 1919. (zaselak Bilobrci). Bio je oženjen i imao kćer Dragicu. Bio je ranjen na Gradini kod Aržana, vjerojatno u ratnim djelovanjima 1944. god., te je "umro od rana u bolnici u Mostaru" 1. kolovoza 1944. Pokopan je u Mostaru (MU III, 73, 57). I brat mu je Iliju poginuo u ratu.

5. Ante Bilobrk, sin Tadijin, rođen 1919. god. (zaselak Bilobrci). Bio je oženjen i imao je sina Jozu. Poginuo kao hrvatski vojnik u ratu i to u vlaku kod Slavonskoga Broda. Ne zna mu se za grob.

6. Bože Bilobrk, sin Petra i Matije r. Ledić, rođen je 22. prosinca 1922. (zaselak Bilobrci). Ubijen od partizana 1945. god. na Križnom putu. Preživjeli su ga vidjeli posljednji put u Mariboru, a otada mu se ne zna za trag kao ni za grob.

7. Frano Bilobrk, sin Ilije i majke Anice, rođen 3. lipnja 1914. (zaselak Bilobrci). Odselio se s ocem, majkom i ostalim članovima obitelji u Bugojno prije Drugoga svjetskog rata i poginuo u tome ratu skupa s ocem Ilijom i braćom Jozom, Mirkom i Matom.

8. Ilija Bilobrk, sin Bože i Ruže r. Vidović, rođen 19. srpnja 1911. (zaselak Bilobrci). Poginuo je u ratu, vjerojatno u borbi protiv partizana, s još trojicom župljana: Mirkom Subašićem, Stipom Ćalušićem i Ivanom Knezovićem, u noći 26./27. svibnja 1944. na Gradini kod Aržana. Pokopan je u Vinici 1. lipnja, a sprovod mu je vodio župnik don Andrija Majić (MU III, 72, 46). I brat mu je Anđelko poginuo u ratu.

9. Ilija Bilobrk, rođen 1876. god. (zaselak Bilobrci). Odselio se u Bugojno prije Drugoga svjetskog rata. Vjenčan je 1922. god. Imao je četiri sina koji su poginuli u ratu, a on u Bugojnu, a to su: Mirko, Jozo, Frano i Mate.

10. Jozo Bilobrk, sin Ilije i majke Anice, rođen 7. ožujka 1913. (zaselak Bilobrci). Odselio se s ocem, majkom i ostalim članovima obitelji u Bugojno prije Drugoga svjetskog rata i poginuo u tome ratu skupa s ocem Ilijom i braćom Mirkom, Franom i Matom.

11. Mate Bilobrk, sin Ilije i majke Anice, rođen 18. rujna 1918. (zaselak Bilobrci). Odselio se s ocem, majkom i ostalim članovima obitelji u Bugojno prije Drugoga svjetskog rata i poginuo u tome skupa s ocem Ilijom i braćom Jozom, Franom i Mirkom.

12. Mirko Bilobrk, sin Ilije i Matije r. Đivić, rođen 8. svibnja 1922. (zaselak Bilobrci). Odselio se s ocem, majkom i ostalim članovima obitelji u Bugojno prije Drugoga svjetskog rata i poginuo u tome ratu skupa s ocem Ilijom i braćom Jozom, Franom i Matom.

13. Petar Bilobrk, sin Joze i Matije r. Jukić, rođen 1927. (zaselak Bilobrci). Neoženjen. On je bio u najmu u Slavoniji i tu je poginuo u ratu. Pokopan je u Novoj Gradiški, gdje su i svi njegovi.

14. Slavko Bilobrk, sin Ivana Ikice i Matije r. Đivić, rođen 1928. (zaselak Bilobrci). Bio je oženjen i nije imao djece. Bio je hrvatski vojnik i na kraju rata pritvoren je u zatvoru Lepoglavi gdje je i ubijen. I brat mu je Vlade poginuo u ratu.

15. Vlade Bilobrk, sin Ivana Ikice i Matije r. Đivić, rođen 11. prosinca 1919. (zaselak Bilobrci). Neoženjen. Služio je u hrvatskoj vojsci i poginuo u tijeku rata. Za grob mu se ne zna. I brat mu je Slavko poginuo pri kraju rata.

16. Dane Ćalić, sin Ivana i Jake r. Prka, rođen 1921. (zaselak Ćalići). Bio je korpar s bratom Jurom sve do 1941. god. kad se vraća kući i priključuje se domobranima na Aržanu. Stradao je u svibnju 1944. god., ubijen i bačen u jamu na Podima, prema popisu žrtava rata viničkoga župnika don Joze Ivančića.

17. Bože Ćurković, sin Andrije i Luce r. Radoš, rođen 20. veljače 1918. (zaselak Ćurkovići). Neoženjen. Poginuo na Križnom putu u proljeće 1945. god. Ne zna mu se za grob. Brat Stipe, kao i on, poginuo je na kraju rata.

18. Nikola Ćurković zv. Niko, sin Ivana i Mare r. Subašić, rođen 1897. god. (zaselak Ćurkovići). Imao je 47 godina kad je "prigodom bombardiranja Slavonskog Broda poginuo od engleskih aviona" 3. travnja 1944. On i Ivan Dudić išli su po žito u Slavoniju. Pokopan je sutradan u Slavonskom Brodu (MU III, 71, 38).

19. Stipe Ćurković, sin Andrije i Luce r. Radoš, rođen 6. siječnja 1920. (zaselak Ćurkovići). Neoženjen. Poginuo je na Križnom putu u proljeće 1945. god. i ne zna mu se za grob. Brat Bože, kao i on, poginuo na kraju rata.

20. Jakov Jakiša Dolić zv. Jakiša, sin Ante i Anice r. Dujmović, rođen 9. travnja 1922. (zaselak Doci). Bio je vjenčan s Lucom r. Radoš Zeljkić i imali su sina Josipa. Pronašla ga je u svibnju 1945. rodbina u logoru u Zagrebu. Dato im do znanja da će s njime biti sve u redu, ali nestao je netragom i za grob mu se ne zna.

21. Marijan Dolić, sin Petra i Ive r. Lažeta, rođen 8. rujna 1913. (zaselak Doci). Bio je oženjen s Ivom r. Krakan i imali su četvero djece. Bio je domobran. Partizani su ga odveli u prosincu 1944. Što se kasnije s njim dogodilo, kada i gdje je pogubljen, ne zna se. Ne zna mu se ni za grob.

22. Petar Dolić, sin Marijanov, rođen 1914. god. (zaselak Doci). Ubili su ga četnici 1945. god. u Banjoj Luci kako svjedoči Jozo Ivanda župniku Vinice don Jozi Ivančiću.

23. Ante Dujmović, sin Joze i Matije r. Lučić, rođen 1915. god. (zaselak Doci). Bio je oženjen s Macom r. Krakan i imao sina Marinka. Nestao u ratu na Križnom putu, prema svim izjavama koje su date župniku don Jozi.

24. Blaž Dujmović, sin Ante i Pelende r. Đikić, rođen 3. veljače 1918. (zaselak Doci). Bio je oženjen s Anicom r. Lozušić i stekao je kćer Dragicu. Bio je hrvatski vojnik. Stradao je u ratu. Ne zna mu se za grob.

25. Mate Dujmović, sin Ilije i Ane r. Dujmović zv. Gala, rođen 8. kolovoza 1923. Neoženjen. Ubijen od partizana u Sušaku 1944. god. prema popisu poginulih u ratu don Joze Ivančića.

26. Stipe Dujmović, sin Joze i Matije r. Ledić, rođen 1922. god. Neoženjen. Ubijen je pri završnici rata na Buni kod Mostara od mjesnih Srba, prema popisu poginulih u Drugom svjetskom ratu don Joze Ivančića.

26. Stipe Dujmović iz Vinice, sin Joze i Matije r. Ledić, rođen 20. prosinca 1922., "poginuo u borbi sa četnicima", tj. partizanima koji su primili i četnike iz rata, 10. rujna 1945. Pokopan je 12. listopada u Vinici, a sprovod je vodio zamjenik župnika don Mirko Iličić (naknadno upisano, MU IV, br. 31/1948.).

27. Stjepan Dujmović, sin Nikole i Mare r. Mamić rođen 1921. god. (zaselak Doci). Poginuo je najvjerojatnije u Srijemskim Karlovcima prema iskazu više svjedoka, a prema zapisu viničkoga župnika don Joze Ivančića.

28. Ilija Grgić zv. Ile, sin Blaža i majke r. Ljubičić, rođen 1920. god. (zaselak Podbrig). Bio je zanatlija (kovač i šloser, zavarivač). Oženio se s Njemicom i živio u Osijeku. Zatekao se u ratu u Vinici, a potom na povratku u Osijek kod mjesta Ugljani nedaleko od Ciste Velike bio je zaustavljen od partizana. Djecu i ženu Margitu su propustili, a njega su ostavili i najvjerojatnije tu je i poginuo 1943. god.

29. Jure Grgić, sin Filipa i Anastazije Božice r. Perković, rođen 10. kolovoza 1912. (zaselak Podbrig). Bio je oženjen s Jakom r. Zelenika iz Roška Polja. Imao je tri kćeri: Mariju, Ivu i Kosu. Poginuo je 1944. god. kao domobran, bačen u jamu na Podima. Posmrtni ostatci pokopani u zajedničkoj grobnici na Dobranjama, gdje je za 130 poginulih Hrvata, među kojima je 13 Viničana, podignut i spomenik s natpisima i njihovim imenima. I brat Mate poginuo je pred kraj rata.

30. Mate Grgić, sin Filipa i Anastazije Božice r. Perković, rođen 15. ožujka 1926. (zaselak Podbrig). Neoženjen. Otišao je najprije u SS trupe na školovanje, a poslije je prešao u ustašku vojsku. Poginuo je kod Dravograda kao ustaški vojnik u proljeće 1945. god. Za grob mu se ne zna. I brat mu je Jure poginuo u ratu. Brat Matin i Jurin Ivan zv. Žiža vidio je brata Matu zadnji put u Slavoniji na motoru. Pozdravili su se i pomogao mu je u nabavci kukuruza za Viničane, koji je dopremljen preko Imotskoga. Ivan je bio u ratu i proživio je Križni put i vratio se u rodni kraj.

31. Marijan Malan Grgić, sin Marijana i majke Kaje r. Salamun Brzić, rođen 26. ožujka 1921. (zaselak Podbrig). Neoženjen. Sudjelovao je u ustaškim formacijama. Poginuo je u Delnicama 1943. god., gdje je vjerojatno i pokopan, a inače malo se zna što se s njime događalo tijekom rata.

32. Milko Grgić, sin Ante i Ive, rođen 8. listopada 1912. (zaselak Podbrig). Strijeljali su ga partizani 1942. god. u Posušju, prema popisu župnika don Joze Ivančića, a prema iskazu što mu ga je dao Mirko Đikić zv. Strojo.

33. Mirko Grgić, sin Mate i Stane r. Dujmović, rođen 12. rujna 1923. (zaselak Podbrig). Neoženjen. Bio je hrvatski borac za vrijeme rata, ali se ne zna sa sigurnošću ni kada ni gdje je poginuo, ni gdje je pokopan. Blaž Grgić, njegov susjed, tvrdi da je išao braniti Ramu i tu poginuo. Ne zna se kada.

34. Blaž Ivanda, sin Filipa i Matije r. Dujmović, rođen 1920. god. (zaselak Ivande). Bio je oženjen s Katom r. Prljević i imao sina Petra i pet kćeriju: Ružu, Tonku, Anku, Jaku i Ljubu. Nije bio u hrvatskim vojnim postrojbama ali je nestao kao politički djelatnik najvjerojatnije na Križnom putu 1945. god., bačen je u jamu Jazovku. Ništa se nije saznalo podrobnije o njegovoj smrti.

35. Grgo Jurčević, sin Ilije i Mare r. Kovačević, rođen 1909. god., imao je 35 godina (zaselak Podjagnjik). Poginuo je kao hrvatski vojnik 27. svibnja 1944. u Tičevu. "Strijeljan od partizana jer je pokušao bježati. Izvještaj vojne komande iz Imotskog" (MU III, 73, 55).

36. Ilija Jurčević, sin Matin i Jakin, rođen 6. srpnja 1913., iz Vinice. Poginuo je kao hrvatski vojnik na završnici rata (Križni put), kako svjedoče sugovornici viničkoga župnika don Joze Ivančića prigodom prikupljanja podataka o poginulim Hrvatima iz župe Vinice.

37. Ivan Jurčević, sin Stipana i majke Marije, rođen 3. siječnja 1913., iz Vinice. Sudjelovao je u ratu kao hrvatski vojnik i poginuo pri kraju toga rata. Za grob mu se ne zna. Zabilježen je u popisu poginulih Hrvata iz župe Vinice župnika don Joze Ivančića.

38. Jakov Jurčević, sin Ante i Kate r. Ljubas, rođen 1911. god. (zaselak Belemezovići). Bio je oženjen s Ivom r. Ivanda iz Zaljuti i stekao dvije kćeri. Čim je postao punoljetan, odlazi u svijet, u Sloveniju, s bratom Nikolom i postaje korpar kao i mnogi Viničani. U Celju je otvorio trgovinu i držao ju je do početka rata 1941. god. Došao je kući 1942. god. i priključio se hrvatskoj vojsci u Imotskom, u Šimićevu pukovniju. U njoj ostao sve do pada Imotskoga. Dolazio je kući i postao je križar, kamišar skupa s Mirkom Kapulicom. Uhvaćen i pogubljen 1945. god.

39. Jozo Jurčević, rođen 5. srpnja 1914. u Vinici. Odveden je iz kuće i strijeljan 1945. god. od partizana, prema svjedočenju Mirka Đikića Stroje što ga je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

40. Marinko Jurčević, sin Mate i Jake r. Babić, rođen 1926. god. (zaselak Belemezovići). Priključio se ustašama u Imotskom. Nestao je u ratu kao hrvatski vojnik, najvjerojatnije na Križnom putu 1945. god., i nikada se više nije pojavljivao. Za grob mu nitko ne zna.

41. Matija Jurčević r. Džaja, rođena u Aržanu (roditelji Matko Džaja i Mara r. Žaja), žena Ivanova, nastanjena u Vinici, 25 godina, dakle rođena 1917. god., umrla je "od straha zbog bombardiranja" u Vinici 19. kolovoza 1942. Pokopala ju je sutradan rodbina na viničkom groblju. "Svećenika nije tada bilo u župi zbog ratnih neprilika", pa Matija nije opremljena sakramentima (MU III, 62, 17).

42. Nikica Jurčević, sin Filipa i Mare r. Jurčević, rođen 5. ožujka 1919. (zaselak Klimenta). Bio je oženjen s djevojkom Palmom iz Istre i s njom živio samo jednu noć. Bio je u ustašama. God. 1945. mučili ga i ubili partizani kao hrvatskoga vojnika između Gorskoga kotara i Rijeke 1943. god.

43. Nikola Jurčević, sin Ilijin i majke r. Malenica, rođen 1917. god. u Vinici. Poginuo 1941. god. u Njemačkoj, prema popisu župnika don Joze Ivančića.

44. Stipan Jurčević, sin Filipa i Marije r. Bilić, rođen 1926. god. (zaselak Podjagnjik). Služio je kao vojnik u Hrvatskoj legiji u Njemačkoj u ulozi protuzrakoplovca. Poginuo je 2. studenoga 1943. u Bečkom Novom Mjestu (Wiener Neustadt) "prigodom bombardiranja mjesta od strane Engleza" (MU III, 69, 11).

45. Stipe Jurčević, sin Ante i Kate r. Ljubas, rođen 28. rujna 1910. (zaselak Belemezovići). Bio je oženjen s Marom r. Lozić i stekao sina Vladu. Bio je korpar s braćom Jakovom i Nikolom. Vratio se u kući i pridružio se hrvatskoj domobranskoj vojsci. Ubili ga kao domobrana partizani u svibnju 1944. god. i bacili ga u jamu u Podima.

46. Ante Krakan, sin Ilije i Milice r. Kekez, rođen 1920. god. (zaselak Doci). Poginuo je kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu tijekom Drugoga svjetskog rata. I brat mu je Ilu poginuo u ratu.

47. Filip Krakan, sin Grgin, rođen 1903. god. (zaselak Doci). Poginuo je kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu tijekom rata. I brat mu je Nikola poginuo u ratu.

48. Ile Krakan, sin Ilije i Milice r. Kekez, rođen 28. siječnja 1923. (zaselak Doci). Poginuo je kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu tijekom rata. I brat mu je Ante poginuo u ratu.

49. Nikola Krakan, sin Grgin rođen 1902. (zaselak Doci). Poginuo je kao hrvatski vojnik na nepoznatom mjestu tijekom Drugoga svjetskog rata. I brat mu je Filip poginuo u ratu.

50. Mate Lozić, sin Miše i Tomice r. Đikić, rođen 24. studenoga 1919. (zaselak Doci). Sudjelovao je u hrvatskoj vojsci za vrijeme rata. Nestao na Križnom putu u proljeće 1945. god. i ne zna mu se za grob.

51. Vlado Lozić, sin Mate i Ive r. Pavić, rođen 1929. god. (zaselak Doci). Vlade je civilna žrtva rata jer je u svojoj 16. godini života nagazio na minu koja ga je raznijela. Pokopan je u središnjem viničkom groblju.

52. Luka Lozušić, sin Nikole i Mare r. Renić, rođen 25. svibnja 1922. (zaselak Doci). Bio je oženjen i stekao sina Zvonku. Živjeli su u Okučanima. Ubijen je u Gradiški za vrijeme rata 1945. god. Ne zna mu se za grob. U ratu mu je poginuo i brat Miše, Mijo.

53. Mijo Lozušić zv. Miše, sin Nikole i Mare r. Renić, rođen 3. ožujka 1928. (zaselak Doci). Neoženjen. "Poginuo (je) na straži u Vinici, predvojničke vježbe" 21. rujna 1948. Pokopan je sutradan u Vinici, a sprovod je vodio zamjenik župnika don Mirko Iličić (MU IV, 32). U ratu mu je poginuo brat Luka.

54. Nikola Lozušić, sin Mate i Ive r. Čulo, rođen 1912. god. (zaselak Doci). Po svršetku rata, nakon što se vratio iz Njemačke, partizani su ga 1945. god. iz njegova sela odveli u Duvno, tamo ga mučili i ubili. Za grob mu se ne zna.

55. Jakov Lučić, sin Luke i Veronike r. Bikić, rođen 27. lipnja 1919. (zaselak Podbrig). Bio je hrvatski vojnik. Partizani su ga odveli skupa s vojnikom Perom Škorićem Jakišinim i ubili ih 1944. god., te ubacili u Bežmekovu jamu na Braču, prema izjavi Joze Ivande koju je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

56. Marijan Lučić, sin Jozin, rođen 1920. god. u župi Vinici. Odveli ga partizani i ubili 1945. god. prema izjavi Mirka Đikića Stroje koju je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

57. Marijan Prljević, sin Antin iz viničkoga zaseoka Doci. Bio je u hrvatskoj vojsci i poginuo kao ustaša u Lici 1943. god. Za grob mu se ne zna.

58. Tadija Prljević, sin Mate i Ive r. Dujmović iz viničkoga zaseoka Doci. Nestao u ratu 1945. god. na nepoznatom mjestu Križnoga puta.

59. Bože Subašić, sin Mate i Ruže r. Šiško, rođen 6. studenoga 1901. (zaselak Subašići). Poginuo u Crikvenici 1941. god. skupa s bratićem Matkom.

60. Ile Subašić, sin Jakova i Anice r. Subašić, rođen 19. travnja 1914. (zaselak Subašići). Bio je oženjen s Kosom r. Dujmović s kojom je imao sina Iliju. Bio je u hrvatskoj vojsci i poginuo je u Crnoj Gori. Za grob mu se ne zna.

61. Ivan Subašić, sin Petrov iz Subašića u župi Vinici. Ubili su ga partizani 1944. god. u Žrnovnici skupa s Ivanom Šiškom Filipovim, prema svjedočenju Joze Ivande viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

62. Mate Subašić, sin Joze i Matije r. Škojo, rođen 5. siječnja 1908. (zaselak Subašića Han). Odveden je u jednoj od ratnih godina na Uskrs i ubijen, kako svjedoči Iva Radoš r. Subašić, a prema svjedočenju njegova brata Stipe on je navodno zadnji put viđen u Mostaru i gubi mu se svaki trag. Imao je brata blizanca Ivana Josipa, koji je bio u njemačkoj vojsci i kasnije umro u Njemačkoj.

63. Matko Subašić, sin Nikole i Mare r. Petričević, rođen 10. kolovoza 1922. (zaselak Subašići). Bio je jedinac u svojih roditelja. Nije bio oženjen. Poginuo je u Crikvenici 1941. god. skupa sa svojim stricem Božom, a oca mu je ubio grom u kući. Majka mu je ostala udovica cijeli život.

64. Mirko Subašić, sin Petra i Anice r. Budić, rođen 1919. god. (zaselak Subašića Han). Neoženjen. Poginuo je na Aržanu u borbi s partizanima 27. svibnja 1944. i potom je bačen u jamu Čajer na Tijarici. Istom prigodom poginuli su i Stipe Ćalušić i Ivan Knezović iz Pasiči, te Ilija Bilobrk iz Vinice. Pokopan je sutradan u Studencima, gdje se pokopaju

pokojnici njegove obitelji. Sprovod je vodio studenački župnik fra Nikola Bilić (MU III, 72, 43).

65. Stipe Subašić, sin Petra i Anice r. Čondrić, rođen 12. srpnja 1926. u Subašićima u Vinici. Neoženjen. Služio u hrvatskoj vojsci kao vojnik i poginuo 1943. god. u Žrnovnici kod Splita gdje je bio i pokopan, a poslije su mu kosti prenesene u Omiš u zajedničku grobnicu gdje je podignut i spomenik u čast poginulima.

66. Ivan Šiško, sin Filipa i Stane r. Ćavar, rođen 6. siječnja 1924. u Vinici. Neoženjen. Ubili su ga partizani na Križnom putu 1945. god., prema iskazu Joze Ivande župniku don Jozi Ivančiću.

67. Ivan Šiško, sin Tadije i Anđe r. Bilobrk, rođen 27. ožujka 1926. iz Vinice. Poginuo je od u Odžacima 1945. god. skupa s Petrom Dolićem Marijanovim, prema iskazu Joze Ivande što ga je dao župniku don Jozi Ivančiću.

68. Ivan Šiško, rođen 20. prosinca 1912. u Vinici. Sudjelovao je u ratu kao hrvatski vojnik i poginuo u Pakracu u borbi s partizanima, prema svjedočenju Joze Ivande što ga je dao župniku don Jozi Ivančiću.

69. Pere Šiško, sin Ante i Ivice r. Meštrović, rođen 27. srpnja 1919. Bio je redovnik franjevac i želio je postati svećenik. Poginuo je u Zidanom Mostu na Križnom putu 1945. god. Za grob mu se ne zna.

70. Tomica Šiško r. Kovač, žena Dobroslavova, rođena 1897. god. Poginula u 47 godini života 19. svibnja 1944., o čemu je zabilježeno u Matici umrlih: "Poginula prigodom željezničke nezgode u Binježevu kod Sarajeva, putujući u Slavoniju, a idući po žito. Izvještaj Kotarske Oblasti Sarajevo br. 555/1944." Pokopana je na katoličkom groblju u Sarajevu (MU III, 72, 47). Možemo samo pretpostaviti da je nesreću izazvao partizanski napad na vlak, jer je to bio njihov način borbe.

71. Tomislav Šiško, sin Joze i Tomice (Tomislavke) r. Vlajčić, rođen 18. ožujka 1925. (zaselak Vlajčići). Neoženjen. Služio kod I. Stajaćeg djelatnoga bojne 4. sata Ustaške vojnice. Poginuo je u ratu od četnika 29. prosinca 1942. u blizini Bugojna, u Koprivnici. Pokopan je u masovnu grobnicu (MU III, 60, 58) negdje kod šumarske kuće prema Koprivnici. "Sikli mu prst po prst, oči vadili, genitalije kidali dio po dio, deset dana bio nepokopan jer nisu dopustili pokop...", piše u popisu žrtava Drugoga svjetskog rata iz Vinice don Jozo Ivančić na temelju iskaza Mirka Đikića Stroje. I brat mu je Vlade stradao u ratu.

72. Vlade Šiško, sin Joze i Tomice (Tomislavke) r. Vlajčić, rođen 24. siječnja 1922. (zaselak Vlajčići). Neoženjen. Otišao je u hrvatsku vojsku i zadnji put viđen kod Siska pri kraju rata. S njime je bio Ivan Bilić iz Pasiči. Poslije toga gubi mu se svaki trag. Ubijen je prema svjedočenju Mirka Đikića Stroje i Mate Đikića od partizana u Sisku 1944. god. I brat mu je Tomislava stradao u ratu.

73. Ivan Škojo, sin Stipana i Marije r. Đivić, rođen je 1917. god. (zaselak Podjagnjik). Neoženjen. Bio je bojnik u hrvatskoj vojsci za vrijeme rata. Poginuo je u Zavidovićima 1945. god. Za grob mu se ne zna.

74. Jakov Škojo, sin Ante i Anice r. Bilobrk, rođen 17. veljače 1920. Bio je u domobranima. Ubili su ga partizani u 1944. god. u Novom Sadu, kako svjedoči Mate Šiško viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

75. Nikola Škojo, sin Stipana i Mare r. Ćalušić, rođen 7. veljače 1920. Neoženjen. Najvjerojatnije je poginuo kao hrvatski vojnik na Križnom putu 1945. god. Za grob mu se ne zna.

76. Stipe Škojo, sin Jozin, rođen 1926. iz Vinice. Bio je u ratu i zatekao se u Nevesinju pri kraju 1945. god. Saznavši tko je, ubili su ga četnici, kako svjedoči Mate Šiško viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

77. Ivanka Škorić zv. Ica, kći Jakova i Marije r. Babić, rođena 25. ožujka 1925. (zaselak Podbrig). Ubijena je od partizana, kao i sestra Matija 1943. god. I brat joj je Petar poginuo u ratu

78. Mate Škorić, sin Augustina Jage i Mare r. Tabak, rođen 24. studenoga 1919. u Vinici. Imao je brata Antu. Obojica su otišla u hrvatsku vojsku. Mate je poginuo u ratu na nepoznatom mjestu, a Ante se vratio živ s Križnoga puta.

79. Matija Škorić, kći Jakova i Marije r. Babić, rođena 23. listopada 1917. (zaselak Podbrig). Ubijena je od partizana, kao i sestra Ivanka 1943. god. u Okučanima. I brat joj je Petar poginuo u ratu.

80. Pere Škorić, sin Jakova i Marije r. Babić, rođen 1919. god. (zaselak Podbrig). Odveli su ga partizani 1944. god. skupa s Jakovom Lučićem i ubili ih, te ubacili u Bežmakovu jamu na otoku Braču, prema izjavi Joze Ivande koju je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću. Dvije sestre, Ivanku i Matiju, ubili su partizani 1943. god. kao djevojke.

81. Pere Urtić (Mamić), sin Mirka Kažimira i Ive r. Dolić, rođen 21. svibnja 1915. Bio je oženjen s Maricom r. Subašić s kojom je rodio sina Branka. Ubili ga partizani i ubacili u jamu na Podima iznad Graba 1944. god. Njegovo se ime nalazi na spomeniku u Dobranjama.

82. Jakov Vlajčić, sin Joze i Matije r. Žaja, rođen 1908. (zaselak Vlajčići). Bio je u hrvatskim postrojbama i borio se do 1944. god. kad je jednom prigodom potjeran od partizana uskočio u more kod Zadra i utopio se, a skupa s njime bio je brat Pere koji se također utopio, kako svjedoči Mate Škojo viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

83. Josip Vlajčić, sin Ike i Šime, rodio se 24. svibnja 1914. (zaselak Vlajčići). Sudjelovao je kao domobran u ratnim operacijama do kraja, doživio Bleiburg i Križni put gdje je stradao skupa s Matom i Jozom Vlajčićem, sinovima Jakovljevim, kako je izjavio Mate Škojo viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

84. Jozo Vlajčić, sin Jakovljev (zaselak Vlajčići), rođen 1921. god. Sudjelovao je kao domobran u ratnim operacijama do kraja, doživio Bleiburg i Križni put gdje je stradao skupa s Josipom Vlajčić Ikinim i bratom Matom, kako je izjavio Mate Škojo viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

85. Mate Vlajčić, sin Jakovljev (zaselak Vlajčići), rođen 1920. god. Sudjelovao je kao domobran u ratnim operacijama do kraja, doživio Bleiburg i Križni put gdje je stradao skupa s Josipom Vlajčićem Ikinim i bratom Jozom kako je izjavio Mate Škojo viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

86. Pere Vlajčić, sin Joze i Matije r. Žaja, rođen 5. veljače 1907. (zaselak Vlajčići). Bio je u hrvatskim postrojbama i borio se do 1944. god. kad je jednom prigodom potjeran od partizana uskočio u more kod Zadra i utopio se, a skupa s njime bio je brat Jakov koji se također utopio, kako svjedoči Mate Škojo viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

Zaljut

1. Ivan Dozan, sin Jakova i Lucije r. Vidović, rođen 1925. god. (zaselak Dozani). Neoženjen. Ubili su ga partizani 1943. god. u Rošnjačama prema svjedočenju Mirka Đikića Stroje koje je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

2. Filip Dozan, sin Bože i Ruže r. Đikić, rođen 23. srpnja 1927. (zaselak Dozani). Neoženjen. Poginuo je 1945. god. Ne zna mu se za grob.

3. Ante Đikić, sin Nikole i Jele r. Lažeta, rođen 11. prosinca 1919. Odveden je 1945. god. iz kuće od partizana koji su ga ubili, prema iskazu Mirka Đikića Stroje župniku Vinice don Jozi Ivančiću.

4. Petar Đikić, sin Mišin. Bio je oženjen s Anicom r. Đikić i s kojom je imao kćer Katu. Bio je hrvatski časnik s činom satnika. Ubijen je 1945. god. od partizana u Mostaru,

prema svjedočenju susjeda i pogotovo Mirka Đikića Stroje koji je svoj iskaz dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

5. Dane Đivić iz sela Zaljut, zaselak Čauševac, sin Ivana Đivića i Jele r. Perković, rođen 1920., poginuo 2. rujna 1942. kad je imao 22 godine "u borbi protiv partizana kao ustaša 3. stajaćeg sata II. Lovačke bojne, broj 234". Pokopan je u Bihaću 10. rujna 1942. (MU III, 60, 52).

6. Drago Đivić, sin Antin, rođen 1927. god. (zaselak Čauševac). Poginuo u ratu, i to na samom kraju 1945. god., prema popisu poginulih iz župe Vinice u tome ratu župnika don Joze Ivančića.

7. Filip Đivić, rođen 1925. god. (zaselak Čauševac). Stradao kod Daruvara 1945. god. na Križnom putu, prema popisu poginulih iz župe Vinice u tome ratu župnika don Joze Ivančića.

8. Ilija Đivić, sin Matin, rođen 11. rujna 1911. (zaselak Čauševac). Poginuo je u Drugom svjetskom ratu kao hrvatski vojnik, i to na kraju 1945. god. Za grob mu se ne zna. Brat mu Stipan također je ubijen pri kraju rata.

9. Ivan Đivić, sin Ivana i Luce r. Mamić, rođen 1. kolovoza 1914. (zaselak Čauševac). Neoženjen. Ranjen u ratu 22. siječnja 1942. kod Lješljana, umro u vojnoj bolnici u Zagrebu 19. veljače 1942., a pokopan sutradan u Zagrebu. "Bio ustaša 4. jurišnog sata" (MU III, 57, 23).

10. Stipan Đivić, sin Matin, rođen 1898. god. (zaselak Čauševac). Bio je oženjen s Tomicom r. Omazić. Ubijen je pri kraju rata u Livnu 1945. god. kao hrvatski vojnik. Za grob mu se ne zna. I sin Tone stradao mu je u Mostaru kao hrvatski vojnik u domobranstvu. Brat Iliju mu je također poginuo za vrijeme rata.

11. Stipe Đivić, sin Ivana i majke Jele, rođen 14. rujna 1911. (zaselak Čauševac). Poginuo u ratu prema popisu poginulih iz župe Vinice u tome ratu župnika don Joze Ivančića.

12. Tone Đivić, sin Stipana i Tomice r. Omazić, rođen 1921. god. (zaselak Čauševac). U ratu su mu poginuli otac Stipan i stric Ilija, a i on je poginuo u Mostaru kao domobran, gdje je vjerojatno i pokopan pri kraju 1945. god.

13. Ante Gogić, sin Ante i Anđelije r. Dujmović, rođen 1921. god. (zaselak Gogići). Bio je oženjen s Ružom r. Čirko i imao je sina Ivana koji je umro kao dijete. Otišao u hrvatsku vojsku i nestao u ratnom vihoru, najvjerojatnije na Križnom putu 1945. god.

14. Blaž Gogić, sin Nikole i r. Grgić, rođen 1920. god. (zaselak Gogići). Stupio je u hrvatsku vojsku i ne zna mu se ni mjesto pogibije ni grob. Najvjerojatnije negdje na Križnom putu.

15. Ante Ivanda, sin Ivana i Anice r. Perković, rođen 30. svibnja 1919. (zaselak Kljunovača). Odveden od kuće i ubijen od partizana 1945. god., prema iskazu Mirka Đikića Stroje što ga je dao don Jozi Ivančiću. Brat Jakov također je poginuo u ratu.

16. Frano Ivanda, rođen 1928. god. poginuo kao hrvatski vojnik na kraju Drugoga svjetskog rata, Bleiburg i Križni put, prema popisu viničkoga župnika don Joze Ivančića.

17. Jakov Ivanda, sin Ivana i Anice r. Perković, rođen 1926. god. (zaselak Kljunovača). Smrtno stradao u završnici rata, negdje na Križnom putu 1945. god. I brat Ante je poginuo na završnici rata.

18. Jozo Ivanda, sin Mišin, rođen 1918. god., odveden je od kuće i ubijen od partizana 1945. god., prema iskazu Mirka Đikića Stroje što ga je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

19. Martin Ivanda, godište 1917. (zaselak Ivande). Bio je oženjen s Jakom r. Ivanda i stekao sinove Pilu i Tomislava. Martin je poginuo kao hrvatski vojnik na Bleiburgu.

20. Pave Ivanda, sin Mate i Mare r. Šiško, rođen 1918. god (zaselak Drvenik). Imao je i sestre Maru koja se udala i Milu koja se nije udala. Poginuo u ratu na Križnom putu 1945. kao hrvatski vojnik. I brat mu je Tone poginuo u ratu.

21. Pere Ivanda, sin Antin, rođen 1927. god. u Zaljuti. Odveden je od kuće i ubijen od partizana 1945. god., prema iskazu Mirka Đikića Stroje što ga je dao viničkom župniku don Jozi Ivančiću.

22. Stipe Ivanda, sin Ivana i Kaje r. Ćurić, rođen 1898. god. Bio je oženjen s Ružom r. Ćalušić i s njom stekao 8 djece. Poginuo u 1942. u Topuskom, gdje je i pokopan, a sprovod je vodio vojni svećenik. "Ispisan po svjedočanstvu Bariše Perkovića Ilijina - njegovom drugu" (MU III, 60, 56). Zabunom je Stipe još jednom upisan u Maticu umrlih (MU III, 65, 43), sada uz neke dodatne detalje. Bio je iz Zaljuti, star 44 godine, a poginuo je "u borbi sa odmetnicima" (dakle partizanima) u Topuskom 15. studenoga 1942. Pokopan je na katoličkom groblju u Topuskom. "Služio je kod 1. oružničke pukovnije - Karlovac."

23. Ante Tone Ivanda, sin Mate i Mare r. Šiško, rođen 31. listopada 1922. (zaselak Drvenik). Poginuo je u Drugom svjetskom ratu kao hrvatski vojnik, i to na samoj završnici 1945. god. Brat Pave također je poginuo u ratu kao hrvatski vojnik.

24. Dragomir Jurčević, sin Mate i Marice r. Šiško, rođen 9. srpnja 1921. (zaselak Čauševac). Neoženjen. Roditelji su se odselili u Novsku. Bio je satnik hrvatske vojske. Poginuo na Križnome putu 1945. god. Za grob mu se ne zna.

Smrtni slučajevi iz predratnog i poratnog razdoblja

Matica umrlih bilježi jednu smrt dvije godine prije početka rata, ali je zbog zanimljivosti ovdje navodim, jer je riječ o jednomu predratnom ustaši iz sela Mijakova Polja, župa Vinica, koji je smrt zaradio ležeći po talijanskim tamnicama zbog svoje pripadnosti ustaškom pokretu, gdje se teško razbolio:

1. Ivan Mamić iz župe Vinice, sela Mijakova Polja, sin Mate i Franjke r. Ljubičić, 27 ½ godina, dakle rođen 1912. god., "prehladio se po talijanskim tamnicama budući da kao pravi 'Ustaša' nije htio ići u 'Jugovinu' drage volje, od čega je umro u Vinici 21. srpnja 1939. Pokopan je sutradan na viničkom groblju, a sprovod je vodio don Ante Buconjić, župnik" (MU III, 41, 20).

Donosim i nekoliko zanimljivih smrtnih slučajeva iz poratnog razdoblja:

1. Petar Gogić iz Zaljuti, sin Ante i Anđelije r. Dujmović, umro je 8. listopada 1952. od tuberkuloze. Kao uzrok smrti upisano je: "Krijuć se po šumi dobio TBC" od čega je umro. Opremljen je sakramentima, a pokopan je sutradan u Ivandinu groblju (MU IV, br. 24/1952.). Njegov brat Ante je poginuo u ratu.

2. Ivan Jurčević iz Trnove Doline, sin Filipa i Stane r. Bilić, 20 godina, poginuo je u Jugoslavenskoj vojsci koju je služio u Vrščcu, 6. listopada 1964. Pokopan je u Vinici 9. listopada (MU IV, br. 13/1964.).

3. Drago Đivić zv. Gaga, sin Ivin, rođen 1928. god. Ubila ga UDB-a u Zagrebu 1960. god.

4. Nikola Jurčević, sin Ilije i Mile r. Malenice, rođen 1946. god. Neoženjen. Radio u Njemačkoj gdje je ubijen iz političkih razloga 1971. god. Pokopan je u središnjem viničkom groblju.

5. Ante Prljević, sin Pavlov, iz Dolaca, zaselak sela Vinice, istoimena župa, njegovi se odselili u Novi Sad. Ante je zaklan pred svojom kućom od Srba 70-ih godina naočigled svojoj djeci.

6. Frano Ivanda, sin Mate i Cvite r. Omazić, rođen 4. listopada 1930. u Vinici. Bio je oženjen s Icom r. Šiško i stekao šestero djece. Umro je 8. srpnja 1972. u sarajevskoj bolnici od posljedica ranjavanja na Raduši 25. lipnja 1972. u dramatičnom okršaju između ondašnje jugoslavenske vojske, vojnika teritorijalne obrane (među kojima je bio i Frano Ivanda) i skupine Hrvata iz Australije koji su imali nakanu državnoga prevrata. Frano je za vrijeme

tovarenja pokošene trave dobio poziv za vojnu rezervu. Dovezao ju je i istovario. Otišao je u tu rezervu, kao i mnogi drugi mobilizirani ljudi među kojima je bilo i svećenika, primjerice prisojački župnik don Srećko Čulina koji je prije toga bio župnikom u Vinici (1956.-1965.). On je ranjenom Frani podijelio ispovijed i bolesničko pomazanje. Pokopan je u središnjem viničkom groblju (MU IV 68, 13).[120]

[120] Usp. Ilija Drmić, *Vinička bašćina, Župa Vinica u crkvenom i društvenom tisku (1961.-2011.)*, Mostar, 2012. str. 245.